

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

First he
takes them...

Then he
breaks them...

Perfect Remains

A DI CALLANACH THRILLER

HELEN FIELDS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

HELEN FIELDS

P erfec t R emains

OVOn

Telif Hakkı

Avon an imprint of *HarperCollinsPublishers* Ltd
tarafından yayımlanmıştır
1 London Bridge Street,
Londra, SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak Büyük Britanya'da HarperCollins Publishers 2017 tarafından
yayımlanmıştır Telif Hakkı © Helen Fields 2017

Kapak fotoğrafları© Arcangel Images / Shutterstock Kapak
tasarımı© HarperCollins 2017

Helen Fields, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu
ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler
ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler
tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır.
Gerekli ücretlerin ödenmesi ile

bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan,
devredilemez bir hak vermiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz,
aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, ters
tasarlanmış veya herhangi bir bilgi deposunda saklanmış veya bu depoya sokulmuş

HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

Kaynak ISBN: 9780008181550

E-kitap Baskısı© Eylül 2016 ISBN: 9780008181567 Sürüm: 2016-12-15

Adanmışlık

Zaman makinesinde yazmama izin veren David,
Gabriel, Solomon ve Evangeline için
Benim dünyamda *beş dakika*, sizinkinde her
zaman bir ya da iki saattir.

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthaf](#)

[Birinci Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm On](#)

[Birinci Bölüm On](#)

[İkinci Bölüm On](#)

[Üçüncü Bölüm On](#)

[Dördüncü Bölüm On](#)

[Bölüm On Altıncı n](#)

[n Bölüm OYedinci](#)

[Bölüm Yirminci](#)

[Bölüm O Sekizinci](#)

[Bölüm Bölüm O](#)

[Yirmi Birinci Bölüm](#)

[Yirmi İkinci Bölüm](#)

Bölüm Yirmi Üç Bölüm
Yirmi Dört Bölüm Bölüm
Yirmi Yirmi Yirmi Yirmi
SekizYirmi BeşAltı Bölüm
Bölüm Bölüm Bölüm
OtuzYediDokuz Bölüm
Otuz-Bir Otuz İki Bölüm
Otuz Üç Bölüm Otuz
Otuz Otuz Dört Bölüm
Beş Bölüm Altı Bölüm
Yedi Otuz Otuz Bölüm
Otuz Dokuz BölümBölüm
Sekiz Bölüm Kırk
Bölüm Kırk Bir Bölüm
İki Bölüm Bölüm
Bölüm Bölüm Kırk Kırk
ÜçKırk Kırk Kırk
DörtBeşAltıKırk Kırk
Kırk Bölüm Bölüm
Bölüm DokuzYediSekiz

Teşekkür

[Mükemmel Kalıntılar'a bir göz atmak için okumaya
devam edin Yazar Hakkında
Yayıncı Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Cesedi neredeyse babacan bir özenle yerleştirdi, her bir uzvunu genişçe uzatarak havanın cildinde serbestçe dolaşmasına izin verdi. Kül rengi ama huzurluydu, kirpikleri yüzünün griliğine karşı kalındı, dudakları renksizdi. Onunla ilk tanıştıkları zamanki halini tercih ediyordu. Çıplaklığı , olduğu gibi yayılmıştı ama gerekliydi. Ondan geriye hiçbir şey kalmamalıydı. Geçmişine dair hiçbir şey, terk etmekte olduğu hayatla hiçbir bağı kalmamalıydı. Bu, birçok yönden bir arınmaydı. Ayağını tam olarak kadının sol kol kemiğinin ortasına koydu, tüm ağırlığını kadının koluna verdi ve kolun çatırtı ve parçalanmalarının kendi bacağındaki kemikleri titrettiğini hissetti. Ateşin mükemmel bir şekilde hazırlandığına kanaat getirdikten sonra pantolonunun cebinden küçük ipek keseyi çıkardı. Beyaz mücevherleri avucuna döktü, usta parmakları ve avucu arasında yuvarladı, zıt pürüzsüzlük ve keskinliğin tadını çıkardı, onları bir dilek kuyusundaki bozuk paralar gibi ağzına attı ve sadece bir tanesini sakladı. Böylesine kusursuz bir eseri yakmak utanç verici görünüyordu ama hiçbir eti bağışlayamazdı. Cesedi bir gece boyunca hızlandırıcıya batırıp marine etmişti, şaka yapmıştı, biri beklenenden erken gelirse diye, böyle bir şey olacak kadar amatör olduğundan değıl.

Taş kulübeden ayrılmadan önce son bir dokunuş olarak, kanlı bir ipek eşarp parçasının yere düşmesine izin verdi. Üzerine ağır bir taş koyarak onu toprağı gömdü. Vurulan bir kibritin ızgarası, eski paslı menteşelerin gıcirtısı, oksijeni tüketen alevlerin havı ve iş bitmişti. Metal bir beyzbol sopasını makul bir mesafe uzağı taşımış ve üzerini taşlarla örtmüştü. Parmak izlerinden arındırmak için cilalamıştı ama çıplak gözle görülemeyen ve onu aydınlatacak siyah ışığı bekleyen , bir tek leke kan

sapında kaldı. Birkaç metre ilerledikten sonra son dişi de bıraktı, diş eti dokusundan yapışkan iplikler sarkıyordu, sonra üzerine bir toz tabakası attı. Bu kadar yeter.

Çok uzak olmayan ama karanlıkta tehlikeli olan bir yürüyüş vardı ve bu da yürüyüşü yavaşlatıyordu. Hava sıcaklığı dağ eteklerinde bile donma noktasının altındaydı. Nefesi, üzerindeki yıldızların keskin odaklarını buğulandırıyordu. Burasının onun için iyi bir dinlenme yeri olduğunu düşündü. Şanslıydı. Çok az insan böyle bir bakış açısından dünyayı terk ederdi. Çok geçmeden Cairngorms sisler içinde arkasında kayboldu. İlk ışık vurduğunda, gökyüzüne karşı mor-gri bir renge bürüneceklerdi, çorak ve kayalık, neredeyse bir ay manzarası. Aynasından uçsuz bucaksız oluşumların sığ tepelere dönüşmesini izledi. Bunun buraya son ziyareti olduğunu düşündü. Son bir veda. Burası mükemmel bir yer olduğunu kanıtlamıştı.

Edinburgh'a daha bir saatten fazla vardı ve yağmur bekleniyordu ama bu yağmur yanmayı durdurmayacaktı. İlk damla düştüğünde sıcaklık o kadar ki, yıkımı ancak bir sel durdurabilirdi. Önceliği, mümkün olduğunca çabuk eve dönmektir. Yapılacak çok şey vardı.

Kadın tahmin ettiğinden daha kolay pes etmişti. Eğer o olsaydı, sonuna kadar savaşır, tüm öfkesini ve kinini direnmeye odaklardı. Kadın yalvarmış, yakarmış ve sonunda güçsüzce ağlayıp ulumuştur. Hayat ucuzdu, diye düşündü, çünkü halk onun değerini takdir edemiyordu. O anlıyordu. Kendini sürekli olarak kapasitesinin sınırlarına kadar zorladı, öğrenmek ve aşmak için çabaladı. Diğerlerinin para için yanıp tutuştuğu gibi o da bilgi için yanıp tutuşuyordu, bu da ona denk birini bulmayı zorlaştırıyordu. Bu yüzden öldürmek zorunda kalmıştı. Onun fedakârlığı olmasaydı, etrafı sonsuza dek zekâsını tatmin edemeyecek kadınlarla çevrili kalacaktı.

Araba sürerken bir dil CD'si dinlerdi. Her yıl yeni bir dil öğrenmeyi severdi. Bu seferki İspanyolca'ydı. Birçoğundan daha kolay, diye suçlulukla itiraf etti kendine, ama o sırada aklında yorucu miktarda başka konu vardı. Bu kadar çok araştırma ve seyahat yaparken daha karmaşık bir şey öğrenmesi beklenemezdi.

"Hiç boş vaktim yokmuş gibi. Eşikten bir tavşan fırladı. Ondan kaçma arzusundan ziyade, çevresel görüşündeki hareketin şokuyla frene bastı. "Kahretsin! Dikkati dağılmıştı ve yine kendi kendine konuşuyordu. Bunu sadece aşırı yorgun olduğunda yapardı. Ve stresli olduğunda. Geç saatlere kadar tartışmıştı. Zeki bir kadını kendisi için en iyi olanı yapmaya ikna etmenin kolay bir iş olduğunu düşünen her kimse aptalın tekiydi. Bu, onun zekâsındaki bir adam için bile zorlu bir işti. Kadın ne kadar parlaksa, o kadar zordu. Ama sonunda ödüllendiriciydi.

Edinburgh'un dış mahallelerinde durdu ve bir mataradan fena halde sıcak kahve içti. Bir kafeye girme riskini göze alamazdı. Yaratacağı ilgisizliğe rağmen -kimse orta yaşlı, sarkık göbekli, çirkin kel bir adama bakmak istemezdi- bu güzergâhtan şehre dönerken CCTV'ye yakalanması aptalca olurdu.

İspanyolca ses, o kapatma düğmesine basana kadar arka planda çınıladı. O kadar büyük bir gündü ki, neden bir kez olsun ara vermesin ki? Evde ciddi bir bakıma ve ilgiye ihtiyacı olan bir kadın bekliyordu. Bir süre net konuşamayacaktı, hatta muhtemelen konuşma terapisine ihtiyacı olacaktı. Şansına, kendisi pek çok alanda yetenekli bir eğitmendi. Yardımcı olmak onun için bir zevk ve ayrıcalık olacaktı.

İkinci Bölüm

Dedektif Müfettiş Luc Callanach, henüz başlamamış olan sataşmaların ne zaman sona ereceğini merak ediyordu. İskoçya Polisi'nin Edinburgh'daki Büyük Soruşturmalar Ekibi'ndeki ikinci günüydü ve kendini iç karartıcı derecede gri, eskimiş bir binada bulmuştu. Dün sadece brifingler ve aksanıyla ya da uyruğuyla ilgili herhangi bir espri yapmaya cesaret edemeyecek kadar politik doğruculuğun farkında olan üstleriyle yaptığı toplantılardan oluşan kolay bir giriş olmuştu. Kendisinden alt rütbede olanlar bu kadar hoşgörölü olmayacaktı. İskoçya Polisi'nin daha önce yarı Fransız yarı İskoç bir dedektifi entegre etmek zorunda kalmış olması pek olası görünmüyordu.

Callanach'ın bir tanışma ve selamlama konuşması yapması, nasıl çalışacağını ve emrindeki kadın ve erkeklerden beklentilerini açıklaması planlanmıştı. Onu gördüklerinde yeterince kötü olacaktı - asi siyah saçları, kahverengi gözleri, zeytin rengi teni ve ince burnuyla tam bir Avrupalı. Ağzını açtığında daha da kötüleşecekti. Saatine baktı ve ortak zekâlarını keskinleştireceklerini biliyordu. Onları bekletmek hiçbir düzeltmeyecekti, kendisi hakkında ne düşündüklerini pek umursadığından değil ama kolay bir hayat için elinden geleni yapıyordu.

"Sessiz olun. Başlayalım," dedi, adını bir tahtaya yazarak ve kuşkulu bakışları görmezden gelerek. 'Fransa'dan yeni taşındım ve birbirimizin aksanına alışmamız biraz zaman alacak, bu yüzden açık ve yavaş konuşun.

Odanın uzak ucundan "Şaka yapıyor olmalısın," gibi bir ses gelene kadar sessizlik vardı, ancak konuşmacıyı tanımlamak için çok fazla beden bir araya toplanmıştı. Ardından

Hemen ardından kadın kaynaklı olduğu belli olan bir ses duyuldu. Callanach alnını ovuşturdu ve kaçınılmaz sorulara tahammül etmeye hazırlanırken saatini kontrol etme arzusunu dizginledi.

'Affedersiniz, Dedektif Müfettiş, ama Callanach bir İskoç ismi değil mi? Bu kadar Avrupalı birini beklemiyorduk da...'

'İskoçya'da doğdum ve iki dilli olarak yetiştirildim. Herhangi birinizin bilmesi gereken bu kadar.

'Bi-ne? Bu burada yasal mı ki?' diye seslendi sarışın bir kadın, memur arkadaşlarını eğlendirmek için. Callanach diğerlerini izlediğini, onların yanıtını beklediğini ve etkilemeye, çocuklara uyum sağlamaya çalıştığını gördü. Kahkahaların dinmesini boş yüzle ve sıkılarak bekledi.

'Düzenli vaka güncellemeleri bekliyorum. Komuta hatları sıkı bir şekilde yönetilecektir. Bir kişi bilgisini diğerlerine aktaramadığında soruşturmalar aksar. Yüksek rütbe, altınızdakileri suçlamanız için bir mazeret değildir ve deneyimsizlik beceriksizlik için bir savunma değildir. İlerleme ya da sorunları tartışmak için bana gelin. Şikayet etmek istiyorsanız, annenizi arayın. Şu anda üç canlı vakamız var ve bunlarla ilgili görevler size tahsis edildi. Sorusu olan?'

"Interpol ajanı olduğunuz doğru mu, efendim?" diye sordu bir dedektif polis memuru. Callanach onun yirmi beş yaşından fazla olmadığını tahmin ediyordu, tıpkı o yaşlarda olduğu gibi merak ve heyecan içindeydi. Bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

"Doğru," dedi. "Adın ne?" "Tripp," diye cevap verdi.

"Peki Tripp, Interpol ile uluslararası bir cinayet soruşturmasına yardımcı olmak ile İskoçya'da bir soruşturma yürütmek arasındaki farkı biliyor musun?"

"Hayır efendim," diye cevap verdi Tripp, gözleri sağa sola kayıyordu, sanki bu sorunun beklenmedik bir sınavın başlangıcı olmasından korkmuş gibiydi.

"Kesinlikle hiçbir şey. Ortada bir ceset, acılı yakınlar, cevaptan çok soru var ve en tepeden bu işin en kısa sürede ve en az maliyetle çözülmesi için baskı var. Bütçeli polislik kısıtlamaları altında bile, özensizliği affetmeyeceğim. Mevcut fazla mesai oranından duyduğunuz memnuniyetsizliğin çabayı etkilemesine izin vermeyecek kadar büyük riskler söz konusu.

' Bir an durup odadakilere baktı, her bir çift gözle tek tek tanıştı ve ne demek istediğini anladı. "Tripp," dedi sözlerini bitirdiğinde, "başka bir polis memuru bul ve ofisime gel.

Callanach vedalaşmadan ya da nezaket göstermeden odadan çıktı. Tripp'in seçildiği için çoktan boynunu büktüğüne şüphe yoktu, ekip yeni atanan dedektif müfettişlerinden yakınıyor ve İskoçya Polisi'nin içeriden terfi etmemesinden şikâyet ediyordu. Polislik dünyanın her yerinde aynıydı. Sadece kahve gerçekten bir yerden bir yere değişiyordu. Burada kahvenin berbat görünce hiç şaşırmamıştı.

Ofisi en iyi şekilde işlevsel olarak tanımlanabilirdi. Gerçek konfora geçmesi için daha yüksek bir rütbeye terfi etmesi gerekecekti. Yine de sessiz ve aydınlıktı, iki telefonu vardı, sanki bir şekilde kendini ikiye bölüp aynı anda iki telefona cevap verebiliyordu. Yerde çekmecelere ve raflara aktarılmayı bekleyen iki kutu kişisel eşya vardı. İçlerinde hayati bir şey olduğundan değil. İskoçya'ya temiz bir başlangıç yapmak için gelmişti. Doğduğu ülke yeni kökler salmak için mantıklı bir yer gibi görünmüştü, pasaport sahibi olarak polis pozisyonuna başvurabileceği birkaç yerden biri olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu.

Tripp kapıyı çaldı, arkasında genç bir kadın . "Bizim için hazır mısınız efendim? Tripp sordu.

Callanach onları içeri çağırdı. "Ve siz?

'Dedektif Memur Salter. Tanıştığımıza memnun oldum, efendim,' dedi ve tanışma faslının ortasında ayakkabılarına baktı. Beceriksizliği tahmin edilebilirliği açısından rahatsız ediciydi. Callanach, trafiği durdurabilecek -ve durdurmuş da olan- bir yüze sahip, dikkat dağıtacak kadar yakışıklı olmanın en az rastlanan hastalığından muzdaripti. Bugünlerde bunun bir nimetten çok yük olduğunu çok az insan anlıyordu.

'Salter, bana ilk suç raporundan, adli tıp siparişine ve duruşma hazırlığına kadar olan prosedürleri anlat. Tripp, formlar, dosyalama, işler hakkında kapsamlı notlar istiyorum. Anlaşıldı mı?'

"Evet efendim, sorun değil. Tripp işe yarayacağı için memnun görünüyordu. Salter'ın tek yapabildiği, Callanach'ın onayladığını düşündüğü üzgün bir mırıldanma oldu.

"Bize odayı verir misiniz lütfen, memur beyler?" diye arkalarından bir ses kesildi. Kapının girişinde üniformalı bir kadın memur duruyordu. Kadın içeri girip kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatınca Salter ve Tripp dağıldı.

"Ben Dedektif Turner, Ava, çünkü aynı rütbedeyiz. Salter'ın onun gözlerinin içine bakamamasından hiç etkilenmeden genişçe sıırttı. Callanach'ın dedektif müfettiş arkadaşı 1.75 boylarında ve zayıftı. Kestane rengi, omuz hizasındaki saçları kıvırcıktı ama atkuyruğu yapılmaya çalışılmıştı. Modern reklamcılık terimleriyle güzel değildi ama yakışıklı demek de hakaret olurdu. Yüz hatları güzeldi, gri gözleri geniş aralıklıydı.

"Callanach," diye cevap verdi. 'Yüzündeki ifadeye , benim bir şeye ortak olduğunu söyleyebilirim. Paylaşmak ister misin yoksa tahmin etmem mi gerekiyor?

Ava Turner bu küçümseyici tonu görmezden geldi ve utanmadan cevap verdi. "Çavuşlardan birinin neden düzgün bir polis yerine bir iç çamaşırı modeli gönderildiğini sorduğunu duydum.

'Anladım,' dedi.

'Sanırım buna alışkınsınız. Eğer yardımı olacaksa, Fransız onların çoğu için benden daha kabul edilebilir olacaktır.

"İngiliz mi?" diye sordu, bir dosya dolabının yerini değiştirirken. 'Saf İskoç, ama ailem beni bir İngiliz yatılı okuluna gönderdi.

Yedi yaşından beri okuldayım, aksanım da bu yüzden. Bu da beni veba kadar hoş karşılar. Bu konuda endişelenme. Bu aşamada senden gerçekten hoşlansalardı, başarısız olmaya mahkum olurdun. Muhtemelen yeterince kalın bir deriyle gelmişsinizdir. Bir sorunun olursa bana seslen, numaralarımı masandaki iletişim formunda bulabilirsin. Gidip üstümü değiştirsem iyi olacak. Bir ödül töreninden yeni döndüm ve üniformalı olmaya dayanamıyorum. Ekibiniz iyi bir grup, sadece onlardan çok fazla bok almayın.

"Kimseden bir bok almaya niyetim yok," diye cevap verdi ve telefonlardan birini alıp çevir sesini kontrol etti. Tekrar başını kaldırdığında boş bir alan ve açık bir kapı ile konuşuyordu. Callanach masasının arkasındaki sandalyeye çöktü. Cep telefonunu çıkardı, birkaç önemli numarayı programladı

ve Tripp içeri girdiğinde kutularından ilkinin boşaltmayı düşünüyordu.

'Rahatsız ettiğim için üzgünüm efendim ama az önce Braemar'dan bir memur aradı. Bir ceset bulmuşlar ve bu konuda biriyle konuşmak istiyorlar.

"Peki Braemar şehrin hangi bölgesinde?

"Şehirde değil, Cairngorm Dağları'nda, efendim.

"Tanrı aşkına Tripp, her cümlemin sonunda efendim demeyi bırak ve bana bunun nasıl bir Edinburgh vakası olabileceğini açıkla.

"Cesedin birkaç hafta önce şehirde kaybolduğu bildirilen Elaine Buxton adında bir avukata ait olduğundan şüpheleniyorlar. En son görüldüğünde taktığı eşarba uyan bir giysi parçası buldular.

"Hepsi bu mu? Başka bağlantı yok mu?"

"Diğer her şey yakıldı efendim, yani üzgünüm. Braemar bu erkenden dahil olmak isteyebileceğimizi düşündü.

Pekala, memur bey. Elaine Buxton'la ilgili her şeyi bir araya getirin ve Braemar'ı telefona bağlayın. On beş dakika içinde masamda ayrıntılı bilgi istiyorum. Eğer Edinburgh'un kayıp kişisi buysa, şimdiden katilinin iki hafta gerisindeyiz demektir.

Üçüncü Bölüm

Callanach telefonu yorgun bir şekilde bıraktı ve bunun İskoç aksanını çözme çabasından kaynaklandığına karar verdi. Babasını zar zor hatırlıyordu ve annesi ana dili Fransızca'nın yanı sıra İngilizce konuşmayı da öğrenmesi için ısrar etmiş olsa da, tam anlamıyla dalmaya hazır değildi. Braemar'dan gelen çavuş, şarkı söyler gibi konuşmayı düzenli bir konuşma dili dozuyla karıştırmayı başarmıştı. Callanach bunun büyük ölçüde kendi yararına olduğundan şüphelendi ve birkaç cümle sonra bunların ne anlama geldiğini sorma zahmetine girmekten vazgeçti. 'Haver' kelimesini boş bir yere not etti. Tripp'in iki kez tercümanlık yapması gerekecekti. Bu arada Callanach teknik olarak kendi yetki alanı dışında olması gereken bir davada danışmanlık yapmayı kabul etmişti. Bu onu kimseye sevdirmezdi, kaçınılabilecek bir durumda fazladan para ve insan gücü harcanması, ama dağlardaki cesedin Edinburgh'un kayıp kadını olduğu kesin gibiydi.

Salter'in ofisinin önünden geçtiğini gördü ve kafasını kapıdan uzattı.

"Mevcut davalardan hangisi çözüme en yakın?" diye bağırdı arkasından.

Brownlow cinayeti, efendim. Suçlu yakalandı, biz de Mali Savcı için dosyaları hazırlıyoruz. Ön duruşma gelecek hafta.'

Tamam. Seni, Tripp'i ve Brownlow ekibinden iki kişiyi on dakika içinde brifing odasında istiyorum. Organize edin. Cairngorms ne kadar uzakta? Salter'in bakışı ona gereken cevabı vermişti. Bir gece çantası gerekiyordu.

Brifing gergindi. Brownlow davasından kaydirdığı ekip, belli ki iki saatlik yoldan geldikleri için heyecanlanmamıştı ve bir diğerini bitirirken yeni bir evrak işine başlamamışlardı. Dedektif Memurlar Tripp, Barnes ve Salter, Dedektif Çavuş Lively tarafından yönetiliyordu. Dedektif çavuş onu sanki bir lağım çukurundan yeni çıkmış gibi inceliyordu. Callanach onu görmezden geldi ve ne yaptıklarına dair yapabileceği en hızlı açıklamayı yaptıktan sonra kayıp kişi soruşturması hakkında bilgi vermek üzere gönderilen memura teslim etti.

'Elaine Margaret Buxton, otuz dokuz yaşında, boşanmış, çocuğu yok, şehrin en büyük hukuk firmalarından birinde ticari avukat olarak çalışıyordu. On altı gün önce kayboldu. En son Cuma gecesi eve dönmek üzere spor salonundan çıkarken görüldüğü teyit edilmiştir. Annesi ertesi akşam öğle yemeğine gelmemesi ve ne ev telefonundan ne de cep telefonundan kendisine ulaşılabilmesi üzerine kayıp bulunmuştur. Arabası garajdaydı, kıyafetleri ya da çantaları yoktu, pasaportu hala oradaydı. Cumartesi sabahı e-postalarını kontrol etmemiş olması karakterine aykırı bir durumdu. Anahtarları ortak koridorda bulundu. İnanılmaz derecede düzenli, sınırdan bir işkolik olarak tanımlanıyor, önceki iki yıl içinde bir gün bile hastalanmamış.

"Herhangi bir erkek arkadaş ya da bariz bir şüpheli var mı? DC Barnes sordu.

"Eski kocası Ryan Buxton yurtdışında çalışıyor ve başka yerde olduğunu kanıtladı. Bilinen bir erkek arkadaşı yok. Konuştuğumuz herkes kadının kanunlara tamamen takıntılı olduğunu doğruladı. Ya ofiste, ya evde ya da egzersiz sınıfındaydı. Buna kadar hiçbir ipucumuz yoktu.

Callanach, "Braemar polisi neden bunun sizin kayıp şahsınız olduğuna bu kadar inanıyor?" diye sordu.

"Bayan Buxton'ı son gören kişinin cep telefonunda bir fotoğrafı vardı. Bir arkadaşının doğum günü kutlamasında bir şeyler içmek için spor salonunun barına uğramıştı. Fotoğrafı dağıttık ve kıyafetlerini ayrıntılı olarak listeledik. Eşleşmeyi bu şekilde buldular.

"Ailesiyle temasa oldu mu? Tripp sordu.

Callanach bunu kendisi aldı. 'Hayır, cesedi ve olay yerini görene kadar kapalı kalsa iyi olur. DNA

Olumlu bir bağlantı kurmadan önce kanıt gerekmektedir.

'Bu bizim kayıp kişimiz olabilir ama bizim cinayetimiz değil. Daha kimliğini bile tespit edememişken ülkenin diğer ucunda ne işimiz var?" diye sordu DS Lively. 'Sanki bizim kendi davalarımız yokmuş gibi ve o bölgede bu davayı herhangi bir eski Interpol kodamanı kadar iyi çözebilecek bazı dedektif müfettişler var.

'Eğer bu Elaine Buxton ise, Edinburgh'dan kaçırıldı, yani burada öldürülmüş olma ihtimali de var. Yol zahmetine katlanamadığınız için olay inceleme fırsatını kaybetmeye hazır değilim. Brownlow davasıyla ilgili kalan işlere gelince - birden fazla iş yapmayı öğren. Callanach notlarını masadan aldı. "Kat etmemiz gereken bir mesafe var, o yüzden harekete geçin.

Callanach ofisine döndüğünde diş fırçasını, yağmurluğunu ve botlarını bir çantaya doldurdu. Önümüzdeki iki gün boyunca onun asık suratına katlanmak yerine DS Lively'yi geride bırakmayı düşündü, sonra tekrar düşündü. Adamın kazanmasına izin vermektense onunla uğraşmak daha iyiydi. Ekibinin, tembelliğe ya da itaatsizliğe tahammül etmeyeceğini en başından bilmesi gerekiyordu. Onların ne düşündüğü önemli değildi. Önümüzdeki altı ay boyunca, daha ilginç bir hedef bulana kadar, doğru ya da yanlış aldığı her kararı eleştireceklerdi.

Dördüncü Bölüm

Braemar'daki kırsal uydu istasyonunda yerel polisle buluşular ve dört tekerlekli bir araçla dağlara taşındılar. Suç mahalline yaklaşmak için biraz off-road yapmak gerekiyordu ve hava kapanıyordu. Oraya varmak bir saat daha sürdü. Callanach araştırma ekibinin ışıklarını ve çadırlarını gördüğünde hava sıcaklığı dramatik bir şekilde düşmüştü. Bulunduğu yerin tek nimeti, basından hiçbir iz olmamasıydı.

"Kim buldu?" diye sordu şoföre.

"Birkaç yürüyüşçü uzak bir tepeden alevleri gördü ancak telefonla haber vermek için cep telefonlarının çekmesi için on beş dakika yürümeleri gerekti. İtfaiye kulübenin yerini tespit ettiğinde neredeyse yanmıştı. Korkarım görülecek pek bir şey kalmamıştı. Callanach bir fotoğraf makinesi çıkardı. Olay yerlerinde her zaman kendi fotoğraflarını çekerti. Daha sonra bu görüntüler ofisinin duvarını kaplayacaktı.

Barınaktan çok bir sığınak olan bu kulübe, fırtınaya yakalanan ya da yürüyüşün ortasında kalan yürüyüşçüler için kilitlenmeden bırakılmış, arka duvarı kayalıklara gömülü tek bir odadan oluşan taş bir kulübeydi. Callanach orijinal binanın birkaç yüz yıl öncesine ait olduğunu tahmin ediyordu. Şimdi çatı tamamen yok olmuştu, yangınla birlikte çökmüştü ve bu da adli soruşturmayı zahmetli hale getiriyordu. Duvarın temelindeki devasa taşlar bile yoğun sıcakta yerinden oynamıştı. Callanach ufku inceledi. Burası tesadüfen karşılaşılabilir bir yer değildi. Kadını buraya her kim getirdiyse, dikkatli bir seçim yapmış, normal yürüyüş rotalarının yakınında olmadığından emin olmuş ve daha önce içeride bulunmuştu.

"Ceset nerede?" diye sordu.

Şoför ona, 'Kemikleri çoktan topladılar ama yerleri içeride işaretli,' dedi.

'Sadece kemikler mi? Hepsi bu kadar mı?'

Korkarım öyle. Yumuşak doku tamamen kül olmuş. Ateşin ne kadar süre yandığına dair kesin bir fikrimiz yok ama birkaç saat sürdüğü kesin.

Şimdi seyyar projektörlerle aydınlatılan kulübenin kapısına doğru yürüdüler ve iki adli tıp memurunun tozlu enkazın arasından temkinli adımlarla ilerleyişini izlediler. Ölmek için acımasız bir yerdi. Callanach'ın omzuna dokunan bir el hayal gücünün ayrıntıları doldurmasını engelledi.

DI Callanach? Ben Jonty Spurr, Aberdeenshire'ın patologlarından biriyim. Korkarım burada sizin için pek bir şey kalmadı.'

Callanach başını salladı. 'Bana bir giysi parçası bulduğunuz söylenmişti. Diğer her şey kül olmuşken o nasıl hayatta kaldı?

"Tam bir parça değil, sadece bir atkı parçası, ama deseni o kadar dikkat çekiciydi ki polis memurlarından biri bunun kayıp şahsınkiyle aynı olduğunu fark etti. Bir kayanın altında sıkışmış ve oksijen eksikliği onu korumuş. DNA testi için laboratuara doğru yola çıktı bile. Üzerinde biraz kan var gibi görünüyor.

Callanach kaşlarını çatı. 'Elindekilerin hepsi bu mu? Mutlaka daha fazlası olmalı.

"Bize dağıtılan kartlar bunlar, Dedektif Müfettiş. Yangın bir suç mahallinin en büyük düşmanıdır. Hızlandırıcı genellikle oldukça çabuk tespit edilebilir. Ne yazık ki, Cairngorms'un bu kısmındaki turba zemini alevlere tam anlamıyla daha fazla yakıt eklemiş. O olmasaydı, eminim bu kadar uzun süre ya da bu kadar sıcak yanmazdı. Kemikler ağır hasar görmüş.

"Peki ya lastik izleri? İzler olmalı.'

"Öyle olmasını umarsınız ama önce itfaiye araçları çağrıldı ve her yeri darmadağın ettiler. İçeride ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Yarın köpekleri dışarı çıkarıp bölgeyi iyice kontrol edeceğiz ama bu gece bir işe yaramaz, yeterince ışık kalmadı.

Callanach fotoğraf makinesini tekrar çıkardı ve gri ve siyah kömür karası zeminin görüntülerini toplamaya başladı.

"Burada mı öldü?

'Kesin bir şey söyleyemem ve geriye sadece kemikler kaldığı için, kafatası bana bir şey vermediği sürece ölüm nedenini tam olarak belirleyemeyebilirim.

Kemiklerin çoğu kırılmış, çene parçalanmış. Bana öyle geliyor ki bu cesetten kurtulmakla ilgiliydi. Katiliniz cesetten geriye bir şey kalmasını istemedi, muhtemelen cesedin teşhis edilemeyeceğini umuyordu," dedi patolog, lastik eldivenlerini çıkarıp boynunu uzatarak.

"Başka bir yerde öldürölüp buraya taşındığına mı inanıyorsunuz?

"Dedektif olan sensin. Bu kısım sana bağlı. Eğer bu gece kalacaksanız, sabah morga gelip elimizde ne olduğuna bakabilirsiniz.

"Orada olacağım," diye yanıtladı Callanach, etrafta Tripp'i ararken. Onu Çavuş Lively'nin matarasından bir yudum kahve çalarken buldu. 'Tripp, yürüyüşçülerle görüş, haritada tam konumlarını ve yangını ilk gördükleri zamanı işaretle. Acil servislere yaptıkları çağırımı duymak istiyorum ve senin de onların durduğu noktaya gidip karşıdan gördükleri manzaranın fotoğrafını çekmen gerekecek.

Çavuş Lively araya girdi. "İfadeler çoktan alınmış olacak, bu yüzden bunun ne işe anlamıyorum.

Adamın işinde çok uzun süre kalmış tavrıyla uğraşmak yorucuydu ama olağandışı olmaktan uzaktı. Callanach onu azarlama arzusuyla savaştı ve bunun yerine elindeki konulara odaklandı.

'Bu yangının kaç saat boyunca yandığı, katilin olay yerinden ne zaman ayrıldığını belirlememize yardımcı olacaktır. Yürüyüşçülerin alevleri gördüğü andaki yükseklik ve hatta belki de alevlerin rengi bile bunu tespit etmemize yardımcı olabilir ve belirli bir zaman dilimi içinde olağandışı araçlar hakkında yerel halkı sorgulamamızı sağlayabilir.

"Patron sensin," diye mırıldandı Lively, saygısızlığını gizleme zahmetine girmeden.

"Bu gece nerede kalacağız, efendim? Tripp ayaklarını yere vurarak ve ellerini ceplerinde daha da derinlere sokarak sordu. Her zamanki coşkusuna rağmen, Tripp açık havada ve dondurucu soğukta belirgin bir şekilde rahatsız görünüyordu.

'Yerel memurlara etrafta ne olduğunu sorun. Yakınlarda makul bir konaklama yeri olmalı. Salter'a sabah benimle birlikte morga geleceğini ve Barnes'ın olay tamamen belgelenene kadar olay yerinde kalmasını istediğimi söyleyin. birinizden iki saatte bir geri bildirim.

'Ya o Elaine Buxton değilse? Zamanımızı tamamen boşa harcamış olunuz.'

Callanach Lively'ye ters ters baktı. 'Bu ceset her kimse, avuş, neredeyse kesinlikle öldürölmüş ve eğer soruşturmaya katkıda bulunabiliyorsak, bunu ancak bir aptal ziyan olarak görür. Dolayısıyla, profesyonel bir katkınız olmadığı sürece, şu andan itibaren kişisel görüşlerinizi kendinize saklayabilirsiniz.

Beşinci Bölüm

Sabit hat çaldı. King telefonu açmadan önce numarayı inceledi. Yerel bir koddu.

"Dr. King," diye tersledi.

"Merhaba, ben İnsan Kaynakları'ndan Sheila Klein. Sizi arayıp ne zaman dönebileceğinizi öğrenmem istendi. Üniversite politikası gereği, üç günü aşan tıbbi izinler için doktor raporuna ihtiyacımız var.

Reginald King iç çekti. Kendisini sıradan kamusal varoluşuna bağlayan önemsiz kural ve düzenlemelerden nefret ediyordu. Telefondaki kadın, hayatının düşük maaşlı, az takdir edilen ve bunaltıcı işinden daha fazla dikkat gerektiren yönleri olduğunu anlayamazdı.

"İş sözleşmemin şartlarının farkındayım.

"Peki, sizi ne zaman görebileceğimiz ya da doktorunuzdan onay alabileceğimiz konusunda bir fikriniz var mı? Sheila sordu, sesi cümlelerin sonuna doğru kesildi.

Kız sızlanırken King cebinden bir anahtar çıkardı. "Birkaç gün daha," dedi. "Belki bir hafta. Virüs göğsüme girdi ve astımımı tetikledi.

"Tanrım, kulağa korkunç geliyor. Açık kapı politikamız olduğunu biliyorsunuz. Daha fazla izne ihtiyacınız olacağını düşünüyorsanız arayın. Eminim bölüm başkanı anlayışlı davranacaktır.

King, Felsefe Bölümü'ndeki Okul Müdürü'nün anlayışlı olmayacağını düşündü. Her zamanki gibi cahil olacaktı ve cahiller onu takdir etmekte her zaman başarısız oldular. Sırf akademisyen değil de idareci olduğu için, nitelikleri onun tanımayı tercih etmediği bir üniversiteden geldiği için, çünkü

sosyalleşme ve ağ kurma yoluyla yükselmediğinden, onunla ilgilenmiyordu. Kendine biraz zaman ayırabildiği sürece Felsefe Bölümü maaşını ödeyebilirdi. Edinburgh Üniversitesi'nin en genç bölüm başkanı olan Profesör Natasha Forge, şüphesiz onun yokluğunu fark etmeyecekti bile.

King telefonun fişini çekti. On iki basamak inerek mahzene indi, bodrumun ışığını yaktı ve duvardaki ahşap paneli kaydırarak bir anahtar deliği açtı. Gizli kapının kilidini açıp içeri girdikten sonra, ilk merdivene paralel ama sıva, tuğla ve ses yalıtımı tabakasının arkasına gizlenmiş on iki basamak yukarı çıktı. Evinin arka tarafında penceresiz, sessiz, zamansız gizli bir alan vardı. Güzel bir yerdi. Sakinleştirici pastel renklerle, hafifçe çalan klasik müzikle ve duvarları süsleyen sanat baskılarıyla burayı ne kadar iyi tasarladığı için kendini tebrik etti. Evin içini ve dışını incelememişiniz sürece, arka bölümün varlığından asla haberiniz olmazdı. Orası onun adasıydı. Son kapının anahtarını alırken John Donne'un dizelerini okudu. Büyük şair haklıydı. Tek başına bütün . Bu yüzden şanslı bir kişiye yolculuğunda ona eşlik etme şansı vermişti. Kapıyı açtığında yataktaki kadın çığlık atmaya başladı.

Kısa bir süre önce öldüğü tahmin edilen, cesedine ait olduğu düşünülen kemikler otopsi masasına çoktan yatırılmış olan ve ölümünün resmi olarak kaydedilebilmesi için siber uzayda kod formunda DNA iplikçikleri dönen Elaine Buxton, sesi kısılana kadar haykırdı.

"Diş etlerin güzelce iyileşiyor," dedi King. Onunla yumuşak bir şekilde konuştu. Kadın ne kadar bağırırsa bağırınsın, öfkesine yenik düşmemesi gurur kaynağıydı. Diğer kadına karşı öyle değildi. Onu kaçırdığında, kadın onu öyle bir tırmalamış, ısırılmış ve tekmelemişti ki kasıkları bir hafta boyunca acı çekmişti. Hassas bir muamele gerektirmemişti. Onun altında kalmıştı.

"Lütfen, gitmeme izin ver," dedi Elaine, gözyaşları yeniden başlamıştı. Bu her erkeği olduğu gibi onu da rahatsız ediyordu ama bir süre için bunu beklemek gerekiyordu. Ta ki onu takdir etmeyi öğrenene kadar.

'Bir hafta içinde ağzınız protez takılabilecek kadar iyileşmiş olacak, ardından konuşma terapisine başlayacağız. Anında olmayacak ama

Sen zeki bir kadınsın. Bir doz daha antibiyotik ve steroide ihtiyacın var. Lütfen benimle kavga etmeyin, sadece iyileşme sürecini hızlandırmaya çalışıyorum.

Elaine titremeye başladı ama bu hareket onu yatağa bağlayan kısa zincirli metal bilek ve ayak kelepçelerini etkilemedi. King iki şırınga çıkardı. Ona dokunduğunda saygılıydı, asla gereksiz yere acı çektiirmezdi. Bunu henüz anlamamıştı, belli ki her an yemiyle aynı muameleyi görebileceğine inanıyordu. Kadını Elaine'in önünde öldürmek zorunda kalması utanç vericiydi ama tüm bunlar eğitim sürecinin bir parçasıydı. Onun sert davranabileceğini bilmesi gerekiyordu. Her öğrenciye sopa gösterilmeli ve havuç verilmeliydi. Birinin öğretmenin itaat etmemeyi hoş görmeyeceğini bilmesi mükemmel bir motivasyon kaynağıydı.

Solgun, ipeksi eliyle Elaine'in kolunu okşadı. Tenleri birbirine temas ederken Elaine titredi ama ona durmasını söylemedi. Belki de, diye düşündü, çoktan öğrenmişti. Onu bu yüzden seçmişti. Aylarca izledi, bekledi, günlerini ve gecelerini gölgelerden tüketti. Onu incelemek. Üniversitelerin bugünlerde kabul ettiğı zavallı bahane değil, bağlılıkla yapılan gerçek bir çalışma meyvesini vermişti. O mükemmeldi. Uyum sağlayabiliyordu. Hızlıydı. Dikkatini dağıtacak bir kocası ya da çocuğı yoktu. Akşam altıda bir dizi yasal evrakı alıp bütün gece çalıştığını, yanında sadece kafein olduğunu, ertesi sabah sanki on saat uyumuş gibi mahkemeye koştüğünü görmüştü. Sonra spor salonuna gider ve vücudundaki gerginliğı atardı. Fazlalık yoktu. Onun gibi azimliydi. Sürekli gelişıyordu.

Dublör seçiminin bu kadar ironik olmasının nedeni de buydu. King daha dinamik bir karşıt bulamazdı. Tek ihtiyacı olan aşağı yukarı aynı yaşta, boyda ve yapıda bir kadındı. Kadının bir fahişe olması, çok zayıf olması (muhtemelen yıllarca uyuşturucu kullanmaktan) ve tutarlı bir cümleyi zar zor bir araya getirebilmesi, ondan kurtulmasını daha da kolaylaştırmıştı. Daha nazik olabilirdi, ama ona mükemmel bir eş olan bir hayat arkadaşı vererek yaptığı hizmeti açıklamaya çalıştığında onu dinlemedi.

Adını bile öğrenememişti. Bu haliyle, sonsuza dek kayıp Elaine Buxton olarak kalacaktı. Ve Elaine Buxton, bu dünyadan silinmişti.

yaşayan dünya, tamamen ve sadece ona aitti.

'Sana yeni bir isim verebilirim,' dedi. 'Bu uyum sürecinin önemli bir parçası olabilir. Kafanızda üç ya da dört kişilik bir kısa liste oluşturun. Her birini neden seçtiğini açıklarsın, ben de en hoşuma gideni seçerim. Bu birlikte ilerlememiz için iyi bir yol olacaktır.

Adam iğneyi kolundan çekerken, 'Sen hastasın,' diye fısıldadı.

'Böyle basit terimler kullanmamalısın. Ama üzgünsün ve bir süreliğine hoşgörölü olacağım.

Kıza ne yaptın?

'Onun için endişelenmene gerek yok. Sonunda, yaptığı fedakarlık boşa giden hayatını telafi etti.

Elaine, kızın cesedi için geniş bir plastik tabakayı dikkatle serdiği alana bakıyordu. King, polisle temasa geçmek istemeyecek kadar itibarsız bir galeriden kiraladığı eski bir arabayı kullanmış ve evinden uzakta bir garajda tutmuştu. Bir gece Glasgow'a gitmiş, her zamanki yerinde fahişelik yapan kızı almış (doğru yeri seçmek için oraya birkaç kez gitmişti) ve para kazanabileceği sakin bir yer bulmak için birkaç sokak dolaşmıştı. Kloroformla ıslatılmış bezi kızın yüzüne bastırırken bile bu fikri eğlenceli bulmuştu. Para kazanmak. Bugünlerde genç kadınların birkaç sterlin için yapmaları gerektiğini düşündükleri tek şey buydu; erkeklerin kendileri için para ödediğine, sadece kısa bir etek giyip ağızlarını kırmızıya boyamaları gerektiğine inanıyorlardı. Acınacak bir durumdu. Ve pis dilini pantolonunun içine sokmak için ondan otuz pound almak istemişti. Dünyayı bir beladan kurtarıyordu. Kadının bilinçsiz bedenini bir brandanın altına koyarak ve onu bir sonraki müşterisinden uzaklaştırarak korkunç bir hastalığın yayılmasını durdurmuş olabilirdi.

Onu gizli odaya taşımak büyük bir fiziksel çaba gerektirmişti. Bir dizi merdivenden aşağı inmek ve bir diğerinden yukarı çıkmak, bunu tasarladığında dahice bir plan gibi görünmüştü. Gerçek ise daha hantaldı. Birkaç kez başını sertçe çarpmıştı ama bunun bir önemi yoktu. Vücudunu plastiğe sarmış ama nefes almasına izin vermişti. Plan boğulma değildi.

Kızı getirdiğinde Elaine'in hiç hoşuna gitmemiştir. Belki de melodramatik hiperventilasyonun ve geniş gözlü kafa sallamanın ardında kıskançlığın en ufak bir ipucu olduğunu düşünmüştü. Onun böylesine pis, aşağılık bir yarattığı hayatlarına sokacağına nasıl inanabilirdi ki?

King, kadının bilincini geçmişteki kırıkların ayrıntılarını öğrenecek kadar uzun süre geri getirmişti. Önceki yaralanmalar hikâyeler anlatabilirdi. İyileştikten uzun süre sonra kemiklerin kalınlaşması, tüm DNA yok edilmiş olsa bile, yararsız bir hikayeyi ortaya çıkarabilirdi. Kadın oldukça açık sözlü davranmıştı. İsteddiği bilgileri verirse yaşamasına izin vereceğine söz vermesi yeterliydi.

Olayda endişelenecek pek bir şey yoktu. Arabanın kapısında kırılan bir parmak ve görünmeyen bir omuz çıkığı. Asıl önemli olan, kızın sol üst kolunun, Elaine'in gençken bisikletten düştükten sonra kırıldığı yerde parçalanıp parçalanmadığından emin olmaktır. Eğer o kemik sağlam kalırsa ve patolog da titiz davranırsa King'in tüm çabaları boşa gitmiş olacaktır.

İhtiyacı olan her şeyi aldıktan sonra King, Elaine'e izlemesini ve başka tarafa bakmamasını söylemişti. Koruyucu gözlükleri taktığında fahişe sadece merakla bakmıştı. Lastik eldivenleri ve yüz maskesini taktığında ise yalvarmaya başlamıştı. Elaine ilk kez sessiz kalmıştı. Beyzbol sopasını eline aldığı anda ise durum değişmişti. Elaine'in o birkaç dakikadaki tepkisini hiç hatırlamıyordu. Hayatında ilk kez tünel görüşü olduğunu varsaydığı bir deneyim yaşamıştı. Nefes kesici bir olaydı. Önündeki çılgılık atan, inleyen, salya akıtan, hüngür hüngür ağlayan canlı et yığınının başka her şey silinip gitmişti. Dikkatini dağıtacak hiçbir çevresel görüş yoktu. Kızın vahşi çılgılıklarından başka bir şey duyamıyordu. Bu, şimdiye kadar hissettiği en yoğun konsantre duyguydu.

Uyanmıştı ve sopası ellerinde onun karşısında dururken, nabzının maraton koşmuş gibi hızla attığını görmek bir uyanıştı. Tam bir adrenal patlaması olmuştu. Bir süre sessizlik oldu, sonra yavaş yavaş Elaine'in aralıklı hıçkırıkları duyulmaya başladı. İsteddiği gibi kızın yüzü darmadağın olmuştu. Kimlik değişimi için kızın tüm dişlerini yuvalarından sökmesi ve çenesine röntgenle karşılaştırılamayacak kadar zarar vermesi gerekmişti.

alışmak için. Kendini bu kadar kaptıracağını tahmin etmemişti, aldığı suçlu zevkten utanç duydu, boynundaki ve göğüslerindeki morluklarda kendi eserini gördü, karnında ve bacaklarında da izler olduğunu tahmin etti ama görmek için kuşkusuz istila edilmiş giysilerini kaldırmak istemedi. Kontrolünü kaybetmişti - gurur duyulacak bir şey değildi - ama iini hak etmiyor muydu? Elaine'e iini dkmektense ona iini dökmek daha iyiydi. dln küçültmeye hiç niyeti yoktu.

King hatırladığı anıdan sıyrıldı ve fahişenin ölürken kimliğini aldığı kadına baktı.

'Kasetlerle ne durumdayız? Eminim sizi meşgul edecek bir aktivite bulduğunuza sevinmişsinizdir. Zaten Fransızca konuştuğunu biliyorum, bu yüzden Rusça'nın daha heyecan verici bir meydan okuma olabileceğini düşündüm. Tekrar düzgün konuşmaya başladığında seni test edeceğim ve gerçek bir ilerleme kaydedebiliriz.

Ses sistemindeki bir düğmeye bastı ve bir ses Elaine'in dinlemek ya da tekrarlamak istemediği sözler söylemeye başladı. King, Elaine'in alnına bebek yumuşaklığında bir öpücük kondurduktan sonra yanına bir protein içeceği koydu ve oradan ayrıldı.

Altıncı Bölüm

Otopsi masası, yattığı yataktan daha rahat görünüyordu. Bu, Elaine Buxton'ın iskeleti olduğu tahmin edilen şeyin kalıntıları tarafından işgal edilmeden önceydi. Kötü bir gece geçirmişti. Callanach iyi bir şişe kırmızı şarapla kendi kendini tedavi edebilirdi ama sunulan tek şarabın etiketi ucuzluk düşkünü bir içkicinin zevkine hitap ediyordu. Braemar biraz turistik ama hoş bir köydü, konaklama konusunda fazla seçenek yoktu ve daha iyi seçenekler tamamen . İyi şarabın yokluğunda, cızırtılı yayın yapan harap bir televizyon, daha önce bu kadar kötü pişirilemeyeceğini düşündüğü için hayran kaldığı bir çorba ve yarı iyi bir kahve ile yetinmişti.

Patolog Jonty Spurr çalışırken sessizdi. Callanach bunu takdir etti. Cesetten rahatsız olmayacak kadar çok otopsiye tanık olmuştu. Onu daha çok rahatsız eden şey ise bazı patologların zoraki neşeleriydi. Çok konuşkan, atmosferi yükseltmeye çok kararlıydılar. Spurr yavaştı, rahatsız edici derecede değil, ama telaşsızdı ve muhtemelen en kötü baskı altında bile sarsılmazdı.

"Kurban yetişkin bir kadındı, otuz ile kırk yaşları arasında olduğunu söyleyebilirim, yaklaşık 1.80 boylarında.

Callanach DC Salter'a baktı. Gençti ama işinde yeni değildi ve gördüklerinden rahatsız olduğuna dair hiçbir belirti göstermiyordu.

"Hızlandırıcı henüz tespit edilmedi mi?" diye sordu.

'Bunun için kemikler üzerinde daha fazla test yapmamız gerekecek. İtfaiye olay yerinde bir şeyler bulmuş olabilir. Spurr bir kemik parçası seçti ve Callanach'ın daha yakından incelemesi için havaya kaldırdı. "Ateşin ısı ve yanma süresi kemik iliğinden DNA elde etme şansını yok etti. Kafatası, çene

ve göğsünün üst kısmı yangından kaynaklanmayan bir hasar almış. Ağır, keskin olmayan bir silahın tekrar tekrar kullanıldığını gösteren bir kırık modeli görebilirsiniz. Oldukça fazla güç kullanılmış olmalı.

"Ölüm nedeni bu muydu? Callanach sordu.

"Ben olsam bu yaraların ölümden önce meydana geldiğine bahse girerdim. Beyninde oluşan travma onu öldürmüş olabilir. Yumuşak doku kalmadığına göre, bundan daha iyisini yapamam. Cesedin imhası için yapılan planlama göz önüne alındığında, ölümden sonra yüzün şeklini bozmak için başka pratik bir neden olamazdı.

"Piç kurusu," dedi Salter.

Spurr, 'Kesinlikle,' diye cevap verdi. 'Dişleri Elaine Buxton'ın diş kayıtlarıyla karşılaştırıyoruz. Bazılarında dolgu veya kapak var, bu yüzden yeterince kolay olmalı.

"Bunu ne zaman alacağız? Callanach oradan ayrılmak istiyordu. Morglar, parlak ışığa ve şiddetli havalandırmaya rağmen onu klostrofobik yapıyordu. Kendini hapishane hücrelerinde gibi hissediyordu ve bunlardan bıkmıştı.

'Belki yarın erken saatlerde. Hala burada olacak mısın?'

Callanach aynı yerde bir gece daha kalmayı düşünmüyordu bile.

Hayır, Edinburgh'da. Gün ışığında görüntü almak için olay yerine geri döneceğiz ve sonra yola çıkacağız. Daha fazla bilgi edindiğinizde arayacak mısınız?'

Spurr başıyla onayladı, eldivenini çıkardı ve Callanach'a elini uzattı. Kendi elinin kuru ve tozlu hissinden hoşlanmamıştı, sanki ölüm bulaşıcıymış gibi.

Yola çıktıklarında Salter'a, "Bu sabah olay yerinden bir haber var mı?" diye sordu.

'Hayır. DC Tripp ile konuşmaya çalıştım ama telefon . O ve DS Lively ilk olarak yürüyüşçülerle konuşmaya gittiler ama biz oraya varana kadar olay yerine dönmüş olurlar.

Callanach, 'Orada öldürülmedi,' dedi.

Genç polis memuru sessizce, "Bu aşamada bunu söylemek zor," dedi.

'Onu öldürmek için neden bu kadar uzağa götürdünüz? Hiç mantıklı değil. Cesetten kurtulmak için mükemmel bir yer olabilir ama

Kızın ölümüyle ilgili fantezisini gerçekleştirmek için rahat ya da uygun bir yer. Kızın kaybolmasıyla cesedin ortaya çıkması arasında uzun bir zaman geçmiş, katil bu zamanı kurbanla başka bir yerde geçirmiş. Onu her kim kaçırdıysa burayı haftalarca, hatta aylarca aklından çıkarmamış.

Bir saat sonra çiftlik tekrar görünür hale gelmişti. Adli müfettişler birbirlerine bağırıyorlardı, heyecanları yüzlerinden okunuyordu. Salter el frenini çekmeden Callanach arabadan inmişti.

"Neler oluyor?" diye sordu yoldan geçen bir .

"Köpekler biraz uzakta, bir taş yığınının altına gömülmüş bir silahın izini sürdüler. Callanach bakıcıların sırt tokatlamalarını izledi.

Parmak izi olmayacağını düşündü. Cesedi yok etmek için böylesine mükemmel bir yer bulan bir adam parmak izi bırakmazdı.

Arkasından Tripp'sesi geldi: "Haberler iyi, değil mi efendim?"

"Elinde ne olduğunu söyle," diye yanıtladı Callanach. Tripp yüzündeki gülümsemeyi sildi ve not defterine baktı.

"Yürüyüşçüler ifadelerinde söylediklerini tekrarladılar. Her ikisi de yirmili yaşlarının başında olan Oliver Deacon ve Tom Shelley yaklaşık üç saattir yürüyüş yapıyorlarmış, rotalarının ortasına gelmişler ve alevleri görmüşler' - etrafına bakmış, bir tepe belirlemiş ve uzağı işaret etmiş - 'şuradan. Dürbünleri vardı ve telefonlarıyla fotoğraf çektiler, uzaktaki turuncu bir noktadan başka bir şey göstermiyorlardı. Rotalarının bir haritasını çizdim.

Callanach başını salladı. 'Bu gece Edinburgh'a geri döneceğiz,' dedi. 'Eğer daha fazla mesai izni veririm, geri dönecek bir işim olmayacak.

İki saat sonra şehir trafiğiyle mücadele ediyorlardı.

"Bir sorun mu var, efendim? Tripp, Salter'ı eve bıraktıktan sonra cesaretini topladı. "Sanırım," diye yanıtladı Callanach. "Sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum.

"Cesedin Elaine Buxton'a ait olduğu ortaya çıkarsa davayı biz devralacağız, değil mi?"

'Dedektif Başmüfettiş ile görüşür görüşmez. Beni doğrudan karakola götür.

Büyük Soruşturma Ekibi'nin ofisleri neredeyse terk edilmişti. Callanach yalnız olmayı severdi. Konsantre olabiliyordu, rahatsız edilmeden

çarpan kapılar, içecek makinelerinin tıslaması ve gürültüsü ve seslerin sürekli alt tonu. Sessizlik karmaşık değildi. Ve dairesine dönmesini geciktirdi. Bir şekilde o kapıyı açma eylemi İskoçya'da çalışmaya ve yaşamaya geçişini gerçek kılacaktı. Fransa'yı, kanında dolaşan kültürü özliyordu. Bir İskoç ebeveyne sahip olmak ve akıcı bir dil konuşmak, hayatının ilk dört yılı hariç tamamında evi olan ülkenin yerini tutamazdı. Ayrıldığı bulut bile Lyon'la ilgili anılarını lekelememişti.

Bir kutu açtı ve içindekileri çekmecelere boşaltmaya başladı.

"Cairngorms'a yaptığın gezi, yiyeceğin dayağa değdi mi?" diye kapı aralığından bir ses geldi. İrkilerek bir dosya düşürdü ve dedektif müfettiş arkadaşının gülmesine neden oldu. "Özür dilerim, sizi korkutmak istememiştim. Görünüşe göre Interpol ajanları kolayca gafil avlanabiliyor.

Callanach dosyayı yerden aldı ve evrakları yeniden sıralarken kaşlarını çattı.

"Dedektif Turner, yalnız olduğumu sanıyordum. Saatini kontrol etti. "Saat neredeyse sabahın biri.

'En iyi evrak işlerinden kaçınma pratiğimi geceleri yapıyorum. Bunun için beni kovalayacak kimse yok. Bu ve çok fazla gece vardiyası yaptığım gerçeği, beynim karanlık ve aydınlık arasındaki farkı ayırt etmeyi çoktan bıraktı,' dedi. "Senin bahanen ne?

"İşten çıkarılmadan önce eşyalarımı iyi olur diye düşündüm," dedi.

Gülümsedi. 'Ofisimde biraz malt var. Bir oturuşta hoş geldin ve güle güle şerefine kadeh kaldırabiliriz. Callanach bir eliyle burnunun kenarını sıktı ve yavaşça nefes aldı, dişlerini gıcırdatarak en az kırıcı sözcükleri bulmaya çalıştığının farkındaydı. "Merak etme," dedi Ava. 'Uzun birkaç gün geçirdin. Başka bir zaman.

'İş yerinde sosyalleşmenin mantıklı olduğuna inanmıyorum. Profesyonel sınırların korunması önemlidir.

"Sorun değil. Gülümsedi. 'Çok hızlı .

Muhtemelen en iyisi bavulları açmayı sabaha bırakmak.

Bir elini saçlarında gezdirdi ve boynunu uzattı. "Bak, haklısın, bir içkiye ihtiyacım var.

'Hayır, sanırım haklıydın. Sabahın biri burada olmak için uygun bir zaman değil. Ben eve gidiyorum. Görünüşüne bakılırsa de gitmelisin. İyi geceler. Adam nefesinin altında küfrederken kadın kapının usulca kapanmasına izin verdi. Bunu daha iyi idare edebilirdi. Dairesiyle yüzleşme, hayatın devam ettiğini ve kendisinin de onunla birlikte hareket etmesi gerektiğini kabul etme zamanı gelmişti.

Yedinci Bölüm

Edinburgh, Callanach'ın İskoçya'da Lyon'a ulaşabileceği en yakın yerdı. Büyüklüğüne ve yoğun ekonomisine rağmen bir kasaba havası vardı ve sakinlerinin kutladığı bir tarihi vardı. Eski ve yeni mimarinin sempatik karışımı ve kendi mirasını korurken farklı ırkları ve kültürleri kucaklamış gibi görünen nüfusuyla şehri sevmek kolaydı. Rüzgâr soğuğu faktörünü kontrol altına alabilselerdi, ideal olurdu diye düşündü. Callanach Albany Sokağı'nda bir daire kiralamıştı. Yüz yıl önce burası, Edinburgh'un seçkin ailelerinden birine ev sahipliği yapan, dört katlı, büyük ve eski bir teraslı evdi. Bugünlerde ev sakinleri, orta koridordan gelip geçen, hayatlarının yakınlığını sadece kaşlarını kaldırarak ya da kısa bir selamla belirten meşgul profesyonellerdi. Komşular arasında bu kadar az iletişim kurulmasını savurganlık olarak görüyordu. Ölü bedenlerin sadece dayanılmaz kokularıyla fark edilmesinin ve aile içi şiddetin müdahale edilmeden aynı kurbanda defalarca uygulanabilmesinin nedeni buydu. İyi komşular iyi polisliği mümkün kılardı.

Büyük bir kadeh kırmızı şarap doldurdu ve eline bir kitap aldı. Uykuya dalmak için kitap okumak kendini bildi bileli alışkanlık haline gelmişti. Onu işinden alıkoyan tek şey buydu. Ama bu gece konsantre olmak zordu. Her sayfada, kasvetli Cairngorm Dağları'nın görüntüsü, yasaklayıcı ve sert bir şekilde yeniden ortaya çıkıyordu. Kış yaklaşıyordu. Braemar'daki barmen, ilk kar yağışında kasabanın kayakçılar ve snowboardcularla dolacağını söylemişti. Henüz birkaç hafta vardı ama Aralık ayı zirvelere kar getirecekti. Yaz yürüyüşçülerinin kalabalığı çoktan gitmişti, sert rüzgârlar

ve yağmur en dayanıklı olanlar hariç herkesi caydırıyordu. O halde katilin zamanlaması ya mükemmel bir şekilde planlanmıştı ya da en iyi ihtimallerin ötesinde şanslıydı.

Callanach erkenden uyandı, yiyeceği olmadığını fark etti, eski evinin yakınındaki sokağın köşesinde taze pişmiş kruvasan yiyebileceği ve Fransızca gazete okuyabileceği küçük kafeyi özlüyordu. Bunun yerine, yakınlarda bulunan ve açık olan tek yere, Broughton Caddesi'nin karşısındaki bir sağlıklı gıda dükkanına koştu; buradaki dostane karşılama onu şaşırttı ve kuru meyve, yoğurt ve çavdar ekmeği aldı.

Yemek yerken bilgisayarını fişe taktı ve özel e-postalarının ne getireceğini merak etti. Bir haftadır birikmişlerdi ve okumadan önce hepsini silmek istiyordu.

Interpol'den ayrılışıyla ilgili idari e-postalar vardı, belgeler için bir adres istiyorlardı, önemli bir şey değildi. Sonra Lyon'da genellikle katıldığı yerel etkinliklerle ilgili güncellemeler geldi - bir şarap festivali, spor karşılaşması, yeni bir restoranın açılışı - ve bir istifa duygusuyla sil tuşuna bastı. Çoğu olağan e-çöptü ama sonra bir şarap kulübü aboneliği teklifi ile son spor salonundan gelen bir bülten arasına gizlenmiş olanı fark etti. Annesinin e-posta adresinden bir geri dönüş bildirimi gelmişti. Görünüşe bakılırsa iletişimlerini ısrarla görmezden gelmenin ötesine geçmiş ve cep telefonu numarasında yaptığı gibi e-postasını da tamamen değiştirerek harekete geçmişti. Mektupları açılmadan geri gönderilmiş, sabit hat aramaları engellenmişti. Callanach kahvaltısının geri kalanını çöpe attı ve dizüstü bilgisayarını kapattı, bunun kendisini etkilemesine nasıl izin verdiğine hemen pişman oldu. Sinirlenmek hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Olduğu yerdeydi. Şu anda önemli olan Elaine Buxton'dı. Başka hiçbir şey değildi. Yeni başlangıcın kendisi için işe yaramasını sağlamak . Önceki akşam DI Turner'ı gücendirmek pek de etkileyici bir başlangıç sayılmazdı ve bu hatayı bir an önce düzeltmek taktiksel açıdan mantıklı olacaktı. Ofisin hâlâ düzenlenmesi gerektiğinden, eşofmanlarını çıkarıp gömlek ve pantolon giydikten sonra karakola doğru yola koyuldu.

Geldiğinde Tripp ofisinin dışında bekliyordu, istekli ve dinlenmiş görünüyordu. Yirmili yaşlarda olmanın, çok az uyumanın ve stresi umursamamanın faydası buydu. Birkaç saniye için

Callanach onu Braemar'a geri göndermeyi düşündü. İnsafsızca, diye düşündü. En azından DS Lively onu beklemiyordu.

"DS Lively sizinle konuşmak istiyordu, efendim. Callanach gözlerini devirdi. "Ve düşündüm ki," diye devam etti Tripp, "Braemar'da öğrendiklerimizi göz önüne alırsak, bugün Elaine Buxton'ın dairesini ziyaret etmek isteyebilirsiniz, bu yüzden bunu öğle yemeği için ayarladım ve eski kocasının telefon numarası masanızda. Tripp meşguldü. Callanach, Tripp'i Braemar'a geri göndermek istediği için zihinsel olarak kendini azarlardı. Genç dedektif polis memuru çok hevesli görünmekten tatlı bir şekilde çekinmiyordu. Bu, bir polis memurunda nadiren görülen bir özellikti.

Teşekkür . Dedektif çavuş nerede?' 'Brifing odasında. Onu getireyim mi?'

'Hayır, biz ona gideriz. Kahve yolda.'

Brifing odasına yaklaşan Callanach, tam da gerçekleşeceğinden şüphelendiği konuşmayı duyabiliyordu. Kapı açık bırakılmıştı, hassasiyet endişe verici değildi ve Lively'nin sesi gürleyerek dışarı çıktı.

'Nasıl oldu da doğrudan dedektif müfettişliği görevine geldi? Bilmek istediğim de bu. Şehri tanıyan ve insanları anlayan bir sürü başka aday yokmuş gibi değil. Söylentilere göre, bazı piçler onu buraya getirmek için balık ağından daha fazla ip çekmişler. Bizi kendi alanımızdan çıkarıp başka birinin soruşturmasına sürüklemekten önce kapıdan içeri gireli on dakikadan fazla olmamış.

Bir kadın sesi, "Boş ver Çavuş, o sadece kurban için doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyordu," diye konuştu. Callanach'ın bu sesin DC Salter'a ait olduğunu anlaması bir anını aldı. Tripp cesurca birkaç adım öne çıkıp tartışmayı durdurmaya çalıştı ama Callanach ona engel olmak için kolunu uzattı.

"Bırak koşsun, Tripp.

Lively tekrar söze başlamadan önce Tripp, "Ama efendim," diye söze başladı.

"Devam et Salter, bize onun hakkında ne düşündüğünü söyle. Interpol'den çıkan bir tür dahi mi? Neden buraya taşındığı sorusu akla geliyor. Belki de dedektif müfettiş büyük ligde başarılı olamadı ve bunun daha yumuşak bir seçenek olacağını düşündü?

Callanach kapıyı tamamen açtı ve kahvesini masanın üzerine çarparak bıraktı.

'Benimle konuşmak istemişsiniz, Dedektif Çavuş. Bir gelişme var mı? Callanach kalabalığın geri kalanını görmezden gelerek Lively'ye baktı.

"Beyzbol sopasında kan ve yakındaki bir dişte yumuşak doku buldular. Her ikisinden de alınan DNA Elaine Buxton ile eşleşti. Davası resmi olarak kayıp şahıstan cinayete yükseltildi. Patolog raporu bugün geç saatlerde elimize ulaşacak. Ve Şef sizinle konuşmak istiyor.'

'Bir pano hazırla, Salter. Haritalar, fotoğraflar, adli tıp, elimizdeki her şey,' diye seslendi Callanach kapıya doğru yürürken.

Lively, "Bu bizim davamız değil, Müfettiş," diye bağırdı.

'Bu benim davam olmak üzere. Eğer sizin olmasını istemiyorsanız, ofisimde istifa mektubunuzu bırakabileceğiniz büyük ve boş bir masa var,' diye tersledi Callanach.

Lively ayağa kalktı. Callanach konuyu orada bırakıp sinirlerin yatışmasına izin vermesi gerektiğini biliyordu ama koridorda kulak misafiri olduğu konuşma hâlâ damarlarında dolaşıyordu.

Benden kurtulmak istiyorsun, değil mi dostum? Eminim istiyorsundur, çünkü ne yaptığını duydum. İskoçya'da senin gibi adamlara ne yaptığımızı söyleyeyim mi? Siz lanet kurbağalar bunu yapmanın doğru olduğunu düşünebilirsiniz...' Lively bir adım öne çıktı ve son birkaç kelimesini Callanach'ın omzuna parmağıyla vurarak noktaladı. Daha ileri gidemedi. Callanach onu o kadar sert bir şekilde geriye doğru itti ki Lively düşmesini engelleyen ve muhtemelen kuyruk sokumu kemiğinin kırılmasını önleyen memur arkadaşlarının kollarına doğru uçtu. Lively utancını, grupta gergin bir olarak yayılan bir kahkahayla gizledi.

"Öfkenize dikkat etseniz iyi olur, Dedektif Müfettiş," dedi Lively, yüzünde sert bir sırıtışla. 'Bu başınızı belaya sokar. Tabii siz buna alışkınsınız...'

Callanach, Lively ve destek grubuna doğru bir adım daha attı, yumrukları kendini beğenmiş sırıtışı yumruklamak için kaşınıyor, ağzındaki kanın tadını alabilecek kadar sert ısıırıyordu.

"Efendim, DCI Begbie bekliyor olacak. Tripp'in sesi yumuşak ve emin değildi ama odadaki gerginliği kırdı. Lively'nin mücadelesi çoktan bitmişti. Amacına ulaşmıştı ve şüphesiz ulaşmaya devam edecekti.

Mesaileri bittikten sonra bardaki dinleyicilerine. Tripp, Callanach'ın kahvesini ve dosyalarını aldı, kapıyı onun için açık tuttu.

Callanach'ın adımlarının uzunluğu ve hızı, Tripp'in onunla birlikte koşmasını gerektiriyordu.

Dedektif Lively'nin yeni insanlarla arası iyi değildir. Ve eski DI ile gerçekten arkadaş canlısıydı. Çok fazla dikkat etmemeliyim,' diye kabalaştı Tripp.

'Yardımaınıza ya da fikrinize ihtiyacım olursa, sorarım. Şimdi Salter'a geri dön ve şu panoları hazırla. Bu soruşturmanın bir düzene girmesini istiyorum, artık dikkat dağıtmak yok.

Dedektif Başmüfettiş Begbie ile randevusu tahmin edilebileceği gibi yorucuydu. Şef emeklilik yaşına yaklaşıyordu ve eski kafalı bir tipti. Üstleriyle anlaşmak Callanach için Interpol'de hiçbir zaman sorun olmamıştı. Onun kararlarına güvenmişler ve rütbelerinin yükselmesine tanık olmuşlardı. Burada ise, kendisine de hatırlatıldığı gibi, hâlâ kendini kanıtlaması gerekiyordu. Asi bir çocuk gibi kendisiyle konuşulmasından rahatsız olduğundan değil, Buxton'ın Edinburgh'da öldürüldüğüne dair içgüdüleri ağır basarken pozisyonunu savunmak zorunda kalmaktan utandığından. Kulağa çok basmakalıp geliyordu. Sonunda DCI sınırlı bir şekilde pes etmişti. Callanach'ın kurbanın dairesini ziyaret etmesine, tanıklarla konuşmasına ve soruşturmayı yönetmesi gerektiğini göstermek için yeterince ikna edici bir resim oluşturmaya izin verildi. Callanach isteksizce fazla bir şey olmadığını düşündü ama bu da bir başlangıçtı.

Elaine Buxton'ın dairesi, Queen Street Gardens'a bakan ve çok rağbet gören Albyn Place'deki adresi kadar tertemizdi. Dekor çok zevkliydi, sadece hafif bir toz tabakası ev sahibinin ortadan kaybolduğuna işaret ediyordu. Başka bir yerde yaşanmış bir hayatın, standartları asla düşmeyecek kadar profesyonel birinin dairesiydi. Yaşam belirtisi gösteren tek oda çalışma odasıydı; burada masanın üzerindeki raftan iki kitap indirilmişti, ikisi de sözleşme hukuku üzerine yazılmıştı. Kaybolduğunda üzerinde çalıştığı davaları gözden geçirmesi gerekecekti ama bu kadar kuru bir hukuk alanının böylesine vahşi bir suç doğurması pek akla yatkın görünmüyordu.

Büyük deri koltuğuna oturdu ve arkasına yaslandı. Rahat değildi. Kafalık yıpranmamıştı. Bu bir kadın değildi.

Çalışma odasını hayatı düşünmek için kullanıyordu. Callanach ekmeceleri açmak için öne doğru oturduğunda, altındaki minder hafifçe kaydı. Evet, işte buydu. Her zamanki pozisyonu, başını kitaba ya da dosyaya doğru eğmek. Her zaman çalışıyor, konsantre oluyordu. ekmecelerin ileri de yüzeyleri kadar düzenliydi. Bir Montblanc dolmakalem kutusundaıdı, fosforlu kalemler plastik kaplarında duruyordu ve ağrı kesiciler açık ve yarısı kullanılmış halde paketlerine geri konmuştu. Pürüzsüz ve dokunulabilir siyah bir cam kâğıt ağırlığı, düzgün bir fatura ve yazışma yığınını tutuyordu. Callanach uzanıp ona dokundu, Elaine'in de kitap okurken ya da telefon görüşmeleri yaparken aynı şeyi yaptığını hayal etti ve avucunun altındaki soğuk dinginliği hissetti. Sade ve basitti ve işini mkemmek bir şekilde yapıyordu. Tıpkı kadının kendisi gibi. Elaine Buxton düzeni ve rutini severdi. Callanach, eksik olanın benlik duygusu olduğunu düşündü. Sergilenen tek bir fotoğraf yoktu. Aynı şekilde herhangi bir bitki de. Bakım ya da ilgi gerektirebilecek hiçbir canlı yoktu. Ev yapımı sağlıklı yemekler etiketlenmiş ve dondurucuda istiflenmişti, her biri tek kişilik kullanışlı porsiyonlar halindeıdı. Her yer insan dokunuşundan yoksun görünüyordu.

Callanach adımlarını takip ederek kadının yatak odasına geri döndü. Yatak çıplaktı, çarşaflar cinsel aktivite ve DNA izleri adli tıp ekibi tarafından soyulmuştu. Kadınıninkinden başka bir şey bulunamamıştı. ekmecelerinde çok az makyaj malzemesi, ebeveyn dolabında ise sadece iki şişe parfüm vardı. Gardırobunu açtı ve iş ile egzersiz arasında bölünmüş iki sıra ayakkabı buldu. Düzen ve tertibe bu kadar önem veren birinin hayatını böyle bir kaos ve travma içinde sonlandırmış olması ironikti. Bir şeylerin yanlış gittiğini hangi noktada fark etmişti? Belki de spor salonundan çıkar çıkmaz. Biri onu takip mi ediyordu yoksa evde mi bekliyordu? Buxton fit ve sağlıklııdı. Tamamen gafil avlanmasaydı mücadele edebilirdi. Yine de bir mücadele belirtisi yoktu.

Sonunda, düzgünce katlanmış kazakların arasında Callanach eksik olan tek şeyi gördü. Yırtık pırtık bir oyuncak ayı en st raftan aşağı bakıyordu, görünüşe bakılırsa çok sevilmişti, diğer çocuksu şeylerle birlikte kaldırılamayacak kadar değerliıdı. Her sabah ve akşam giyinip soyunurken bakacağı bir şey. İçinde bir parça sıcaklık

başka türlü resmi bir ev. Dolabın kapağını ayının mahzun ve bekleyen bakışlarına karşı kapattı. Onun katilini bulmasına yardımcı olmayacaktı ve insan kaybı üzerinde durmak meseleyi ilerletmeyecekti. Olayları sadece bilim, mantık ve araştırma çözerdi. Elaine'in evi başka bir şey sunmuyordu. Callanach kapıyı kilitledi ve sessizliği ve durgunluğu geride bıraktığına memnun oldu.

Eski kocası Ryan'a yaptığı aramalar sonuçsuz kaldı. Bir yıldan uzun süredir onunla görüşmüyordu. Otopsi raporunun ardından polis memurları Elaine'in annesine o öğleden sonra ölüm haberini verdi. Callanach bu olayda kendi işi olmadığı için memnundu. Hiçbir eğitim ya da deneyim ölüm haberini vermeyi kolaylaştırmıyordu. Kısa bir süre sonra basına bilgi verildi ve bilgi talebi yenilendi. Callanach, Elaine'in spor salonunda doğum günü kutlamasına katıldığı arkadaşının peşine düştü ve onun gerçekte daha çok bir tanıdık olduğunu öğrendi. Aynı pilates sınıfını paylaşmışlar, her Çarşamba ve Cuma birlikte spor yapmışlar ama başka hiçbir yerde sosyalleşmemişlerdi. Elaine, Callanacha bir erkek arkadaşından bahsetmediğini söylemişti, bu tür şeyler hakkında sohbet ettiklerinden değil. Bu onun yaşam tarzıyla uyumluydu. İş arkadaşları da aynı şeyi söylüyordu. O halde, diye düşündü Callanach, birilerinin onunla ilgilendiğini, onu izlediğini, takip ettiğini fark etmiş olmalıydı. O bir avukattı. Onu korumak için mahkeme kararları olduğunu biliyor olmalıydı. Katili kendini bir kez bile ele vermeyecek kadar çekingen miydi?

Elaine'in günlüğüne ve yazışmalarına delil olarak el konulmuştu. Callanach evrakları eve götürdü, yapılacaklar listesi şeklinde toplantılar ve hatırlatmalardan başka bir şey beklemiyordu. Kayıp şahıslar ekibi tarafından çoktan incelenmiş ve işe yarar hiçbir bilgi tespit edilmemişti. Günlük A4 boyutundaydı, her gün için bir sayfa ayrılmıştı ve notlar oldukça kısaydı.

Kaçırılmasından üç hafta önce bu vardı: *Kıdemli ortak incelemesi. Çözüm istatistikleri iyi. Faturalandırılabilir saatlerde artış gerekiyor.* Buxton başarılı biriydi ama o zamanlar iş için sert bir kafaya sahip biri değildi, müvekkillerini para için yeterince zorlayamıyordu. Sempatik bir avukatın tuhaflığı. Callanach, Buxton'ın

Kalan sayfalarda, sadece gününü dikkatlice yapılandırın ve zamanını maksimum düzeyde dolduran iyi organize olmuş bir profesyonel buldum.

Günlüğün sayfaları Callanach'ın zaten bilmediği hiçbir şeyi ele vermiyordu ama arka kapağın içine sıkıştırılmış, muhtemelen eski bir arkadaşın gelen, bir kız bebeğin doğumunu duyuran ve Elaine'i son haberler konusunda bilgilendiren bir kart vardı. Bir ev taşınması, Elaine'in ebeveynlik zamanının tadını çıkarırken kariyerine ara vermesi, ortak bir tanıdıkla ilgili bir şaka. Arkadaşının Elaine'i yıllardır olmasa bile aylardır gördüğünü gösteren hiçbir şey yoktu. Dönüş adresi Londra'ydı. Kartın arkasında cevap olarak yarım yamalak hazırlanmış bir mektup vardı. Mektup beklenen tebrikler, bebek fotoğraflarıyla ilgili yorumlar ve evin taşınmasıyla ilgili sorularla başlıyordu. Sonra ton değişti.

Bebek partisini kaçırdığım için çok üzgünüm ve vaftiz törenine de gelemeyeceğim gibi görünüyor. Şu anda işler biraz yoğun. Bana her zaman hayatı çok ciddiye aldığımı söyledin - haklı olduğunu düşünmeye başlıyorum! Yakında Londra'yı ziyaret etmek için elimden geleni yapacağım. Belki seni şaşırtırım ve önerdiğin gibi bir tatil ayarlarım. Boşandığımdan beri uzaklara gitmedim. Belki yeni biriyle bile tanışırım (onu Ryan'dan daha çok seveceğin kesin). Kafamı kitaplardan kaldırmanın zamanı geldi.

Callanach gözlerini kapadı. İyi bir cinayet yoktu, bir hayatın çalınabileceği hiçbir adil ya da makul koşul yoktu ama Elaine Buxton acımasızca soyulmuştu. Kaçırıldığı düşüncesi zihninde kristalleştiğinde ne hissetmişti? Tatil ve yeni bir adamla tanışma hayalleri kurarken yarım kalan mektubun ironisi aklına gelmiş miydi, yoksa panik çok mu kapsayıcıydı? Sonunda sesini bulmuş ve hayatı için savaşmış mıydı? Callanach kâğıtları yere bıraktı. Küçük oturma odasında volta atarken bir eli cebine gitti ve orada, sanki kaçak bir yolcu gibi, Elaine Buxton'ın kâğıt ağırlığını buldu. Onu çıkardı, lekesiz yüzeyindeki bir tutam pamuk parçasını fırçaladı, tam olarak onu aldığı anı ve o sırada bunu kendine nasıl haklı çıkardığını hatırlamaya çalıştı, ama hafıza bir buluttu. Yavaşça, sessizce, sanki izleniyormuş gibi, ağır bardağı yastığının altına kaydırıldı.

Sekizinci Bölüm

King, Elaine'in işbirliği yapmamasına öfkelen-di. Küfür etmek genellikle ona yakışmazdı ama sıradan bir ifade kullanmak zorunda kalsaydı, Elaine'in lanet bir kaltak olduğunu söyleyebilirdi. Yeni takma dişlerini takmaya çalışmıştı ama takma dişleri ağzına soktuğunda ağlamış, diş etlerinin acısından inleyerek hâlâ çok ağrılı olduklarını söylemişti. İğrenç yaratık kuduz bir köpek gibi başını sağa sola sallayarak işlem-den kaçmaya çalışmıştı. Onun tükürüğüne tahammül etmek zorunda kalacağını biliyordu ve hazırlıklı olmak için eldiven giymişti. Yine de başını savurması, sümüklü burnundan yüzüne doğru mukus akıntıları göndermişti. Tiksintiden kusabilirdi.

Yeni durumuna saygı duymak zorundaydı. Eğer isteyerek öğrenmezse, o zaman ona öğre-tilecekti. Disiplin ona zarar vermezdi. Ona hazırladığı protein karışımları da hoşuna gitmemişti. Yarım düzine kez burnunu tutup ağzına sokmak zorunda kalmıştı. Kısa süre sonra açıktan ölebileceğini düşünmeyi bırakmıştı. King çalışma odasındaki çekmeced-en eski, tahta bir cetvel aldı, sonradan aklına gelmiş gibi dizüstü bilgisayarını eline aldı ve resmi merdivenlerden aşağı ve gayri resmi merdivenlerden yukarı doğru adımlarını takip etti. Anahtar deliğini gizleyen panelin küçük bir çentiğ-in gerekecekti. Özensiz davranmak olmazdı. Diğer her şey plana uygun gitmişken olmazdı.

Elaine içeri girdiğinde kaşlarını çat-tı. Huysuz bir ergen gibi, diye düşündü. Ama bu uzun sürmeyecekti. Bu aşamayı atlatmasına yardım edebilirse, Elaine'in akli başına gelecekti. Konuşmadan başucuna doğru yürüdü. Onunla konuşmanın bir anlamı yoktu. Bu sadece başka bir olay yaratırdı. Ona yaptığı bu yardım, bu sert sevgi, en iyi şekilde hızlı ve sessizce halledilmeliydi. King zincirleri kontrol etti

Ellerini bağlayan kelepçeler de çırpınmasını ve daha fazla zarar vermesini engelleyecek kadar sıkıydı. Gözlerini sıkıca kapattı ve ağzını daha da kapattı, hiç şüphesiz adamın takma dişlerle tekrar denemek istediğini varsayıyordu. Davranışları, itaat etmek için ikna etmekten daha fazlasına ihtiyacı olduğunu kanıtlıyordu. Bunun ne kendi seçimi ne de kendi eseri olan bir kaçınılmazlık olduğuna karar verdi. Hepsi onun suçuydu.

Ayak bileğindeki zincirleri daha sıkı çekerek bacaklarının daha geniş açılmasına neden olana kadar çığlık atmaya başladı. Ancak, histerinin hiçbir miktarının bağlarında bir milimetre bile fark yaratmadığını fark edince çok sevindi. Misafir süiti için ihtiyaç duyacağı bağlar konusunda bu kadar dikkatli düşündüğü için zekiydi. King kıkır kıkır güldü. Elaine çığlık atmayı bıraktı ve sanki ikinci bir kafası çıkmış gibi baktı.

"Misafir süiti," diye mırıldandı yüksek sesle.

Bir saniye içinde yine bir çocuk gibi ağlamaya başladı. Onunla konuşma, diye kendi kendine öğüt verdi. Ders verilene kadar sessizlik. İşte o zaman yalvarmaya başladı. Yalvaracağını biliyordu.

"Lütfen, lütfen bana tecavüz etme. Takma dişinle. İyi olacağım. King başını yavaşça omuzdan omuza döndürerek kadının acınası sızlanmalarının neden olduğu gerginliği gidermeye çalıştı. Soğukkanlılıkla onun gözlerinin içine baktı. Ona güven verebilirdi, diye düşündü. Ne de olsa ona tecavüz etmek gibi bir niyeti yoktu. O bir hayvan değildi. Sadece başka yerde bulamayan aşağılık serseriler tecavüze başvururdu. Yine de, eğer bu ihtimal onu itaat etmeye ikna edecek kadar korkutmuşsa, neden bu tehdidi onu kontrol altına almak için portföyünün bir parçası olarak kullanmasındı ki?

"Boyun eğdirmek değil," diye fısıldadı. 'Eğitmek. Kahretsin!' diye bağırdı. Neden kendi kendine konuşuyordu? Tecavüz yorumuyla dengesini bozmuştu. Konsantre olmalıydı. King cetveli aldı ve kadının sol ayağının çıplak tabanına sertçe vurdu. Çıkardığı şapırtı sesi temiz, beyaz bir ışık gibiydi. Kafasının içinde saydı ve çığlık başlamadan önce dörde ulaştı, sayısız sinir ucu beyniyle iletişim kurmak için zaman ayırıyordu. Şimdi konuşmasına izin verecekti.

"Bu tahmin ettiğimden daha uzun sürdü," dedi King. 'Bu Almanların *Sohlenstreich* dedikleri şey, kelimenin tam anlamıyla tabanlara vurmaktır. Dünyanın dört bir yanındaki kültürlerde kullanılan eski ve iyi uygulanan bir düzeltme şekli. Babam bana bunu oldukça genç yaşta öğretti. Yetenekli bir eğitimciydi. Cetveli diğer ayağına geçirdi. Bu kez Elaine ne olacağını biliyordu ve çılgılığı, eğer varsa, tahta deriyle temas etmeden biraz önce attı. "Etkili çünkü son derece acı verici ama çok az iz ya da kalıcı hasar bırakıyor. Bazen kazalar olsa da ayağınızdaki kemiklerden herhangi birini kırmamaya dikkat edeceğim. Cetvelle sol ayağına tekrar vurdu.

'Sana tecavüz etmeye gelince, aklını başına topla. Böyle basit ödüllere ihtiyaç duyacak kadar muhtaç değilim. Çılgınlıklarının seviyesi dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı.

"Eğer sesini kesmezsen," dedi, her kelimeyi önce bir ayağına sonra diğerine vurarak noktaladı, "durmayacağım! Art arda on bir darbe. Ona indirmeyi planladığından çok daha fazlası. Yine de kendini toparlamaya başlamıştı, gözlerini kocaman açmış onu izliyordu, bağırarak yerine ağlıyordu. Bütün vücudu titriyordu. Şoktaydı ama kendine gelmişti. İnsan vücudu zihninden daha dirençliydi.

'İlerleme kaydedip kaydetmediğini kontrol etmek için sana bazı sorular soracağım. Eğer doğru cevap verirsen bu sona erecek ve tekrar arkadaş olabileceğiz. Benimle kavga etmeden takma dişleri takmama izin verecek misin? Elaine öfkeyle başını salladı. "Güzel. Ve protein karışımlarını telaşlanmadan içecek misin? Yine başını salladı. "Bu düzeltme şekli için kullanılan Almanca kelime neydi? Sessizlik. Cetveli havaya kaldırdı.

"Hayır, hayır, hatırlamaya çalışıyorum, çalışıyorum," diye fısıldadı, boğazı düğümlenmişti. Takma dişleri olmasa bile net konuşmak için daha çok çalışıyor, gayretli bir öğrenciyi oynuyordu.

"Dikkatini vermiyordun, değil mi Elaine?" Cetveli sağ ayak tabanına vurdu, oldukça hafif olduğunu düşündü, ama yine de kulaklarına bir saldırı daha yaptı. Çürüklerle birlikte acının da arttığını düşünüyordu.

"Gelinbir düşünün...

'Bilmiyorum, düşünemiyorum. Bana daha fazla zarar verme,' diye hiçkırıldı.

"*Sohlenstreich*," diye başırarak sol ayağına sertçe vurdu. "*Sohlenstreich*, benimle birlikte söyle. Başka darbeler de oldu, o zamana kadar sayısını unutmuştu ama mucize gerçekleşmişti. Ayağına aldığı her darbede bu kelimeyi onunla birlikte tekrar tekrar söylüyordu. Artık ağlamak yoktu. Elaine öğrenmişti. Coşkuya yakın bir sevinç patlaması hissetti. Zafer kazandığını, başından beri bu konuda haklı olduğunu bilmek, hayal edebileceğı kadar güçlüydü. İçinde bir kıpırtı hissetti. İlk adım tamamlanmıştı. Onu değıştirmiş, mükemmelliğe yaklaştırmış, kendisine yaklaştırmıştı.

Cetveli yere attı ve kızın yanına gitti. "Aferin kızıma," diye mırıldandı kulağına, alnını kaplayan ter ve gözyaşı karmaşasından saçlarını okşayarak. 'Sen benim tatlı , değıl mi? Bu o kadar da zor değıldi. ödüllendirilecek ama uslu durmalısın. Sadece en iyisini istediğimi anla. Devam edelim. Hoşgörölü olmaya karar verdi, ayak bileklerindeki kelepçeleri çözdü ve şefkatle bacaklarını yatağın üzerinde birleştirdi. Onları göğsüne doğru çekti ve alt dudağını ısırdı. 'Şu haline bak, benim için sessiz olmaya çalışıyorsun. Bir sonraki içkine biraz ağı kesici koyacağım. Uyumana yardımcı olurlar. Kollarındaki zincirleri gevşemesini sağlayacak kadar gevşetti.

'Sana göstermek istediğim bir şey daha var. Sanırım memnun kalacaksın.

Dizüstü bilgisayarını eline aldı, başının yanına bir sandalye çekti ve ekranı birlikte görebilecekleri şekilde oturdu. Bir dosya açtı ve bir video klip getirdi. Başlangıçta biraz cızırtı vardı, görüntü karanlık ve grenliydi, ama kısa süre sonra ortamdaki uğultu kesildi ve ortaya büyük bir video ekranı çıktı, görüntünün altını işaretleyen bir kafa yığını.

"Ne?" diye fısıldadı. King gülümsedi. Ayaklarındaki acı çoktan unutulmuştu. Bu paha biçilmez olacaktı.

"Bir dakika bekle," dedi. "

Bir kilise orgu 'Abide With Me' melodisini çaldı ve ekran canlandı. King, annesi ön tarafta otururken Elaine'in yüzünü izledi, koyu renk gözlükleri onu koruyordu, ağzına bir mendil bastırmıştı. Kamera yavaşça etrafta gezinerek

İnsanlar kasvetli bir şekilde giyinmiş, çoğu başlarını eğmiş, kimse konuşmuyordu. Elaine boğazına bir hıçkırık düğümlendi.

"Anlamıyorum," diye kekeledi.

"Aptalı oynamayalım," dedi King, kadının sol elini avucunun içine alıp başparmağıyla sırtını ovarak. 'Bu senin anma törenin. Polis cesedini henüz bırakmayacak elbette. O kemik torbasını daha ne kadar tutacaklarını kim bilebilir? Ama bu senin büyük çıkışın. On beş dakikalık şöhretin.

"Artık izlemek istemiyorum," dedi gözlerini kaçırarak. 'Ama izlemeni istiyorum. Gerçekten ısrar etmek zorundayım.

Bir daha başka tarafa bakmadı. Elaine Buxton hızlı öğrenen biriydi. Bu yüzden onu seçmişti.

Ailesi ön sıralarda oturuyordu. King her birinin ismini biliyordu ve Elaine'in onun hayatıyla ilgili araştırmasının derinliğini anlayabilmesi için onlarla ilgili ayrıntıları anlattı. Bu kadar değerli vaktini ona ayırması muazzam bir iltifattı. Kuzeni Maureen bir okuma yaptı ve ardından bir ilahi daha okudu. Daha sonra King'in tanımadığı bir adam tarafından çok güzel bir konuşma yapıldı. Adam onun gençliğinden, King'in tarifinden tanıyamadığı bir kişiden, felaket bir kayak gezisinden, çok çalışan ama daha çok oynayan bir kızıdan, aksi takdirde dünyanın asla taraf olmayacağı özel şakalardan bahsetti. Görünüşe göre artık hayatı kamuya mal olmuştu. Filmi çekerken bu durum onu rahatsız etmişti. Çok fazla kişi toplanmıştı ve kilise doluydu, bu da dışarıya perde konulmasını gerektiriyordu. Polis sürüler halinde gelmişti.

King sonunda, "Biraz çiçekli olduğunu düşündüm," diye yorum yaptı.

"Michael," dedi Elaine, sanki uykudan seslenir gibi. King onun elini kabaca çimdikledi.

"Kimdi o?"

"Hukuk fakültesinden arkadaşım," diye yanıtladı Elaine. 'İrtibatı kaybettik. New York'a taşındı. Elaine'in gözleri yaşlarla dolarken adam ters ters baktı. Gerçekten de çekilmez biriydi.

'Minnettar olmalısın. Sana getirdiğim şeyleri kaç kişi görebiliyor ve duyabiliyor? Saygı gördün, sevidin, takdir edildin ve tüm bunları ölmeden duyabildin. Seni özgürleştirdim!

"Bırak gideyim," diye yalvardı Elaine kısık bir sesle. 'Kimseye söylemem. Beyin sarsıntısı geçiriyormuşum gibi davranacağım. Senin kötü biri olduğunu düşünmüyorum, sadece kafan karışık.

King zor nefes alıyordu. Yanaklarında sıcak rengin yükseldiğini hissedebiliyordu. Kendi gıcırdayan dişlerinin sesi kafatasının içinde yankılandı ve sonra onun kokusunu alabildi. Yıkanmamış, yatağın üzerinde çürüyen. Yirmi gündür oradaydı ve banyo olanaklarından yararlanma talebinde bulunma zahmetine bile girmemişti. Tam da bu amaçla odanın köşesinde bir duş kabini hazırlamıştı ve uygun bir şekilde sakinleşseydi memnuniyetle denetleyecekti. Tek yapması gereken sormaktı. Kokuşmuş amcık. Onu kandırmıştı, hiçbir şey öğrenmemiştir. Kandırılmaktan nefret ederdi. Kararları hatalıydı. Fena halde hatalıydı. Belki de doğru kişi o değildi.

King dizüstü bilgisayarın altından bir elini acımasızca ve hızla kaldırdı, plastik ve metali Elaine'in yüzüne çarptı, Elaine dehşet içinde geri döndü.

'Kafan mı karıştı, seni aptal fahişe? Kafası karışan ben değilim. Sen öldün! Anlamıyor musun? Herkes senin öldüğünü düşünüyor. Kanın, giysilerin, cesedin ve dişlerin ellerinde. Seni tarihe gömdüler. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun, benden daha zeki avukat hanım?" Tişörtünün yakasından tuttu ve yüzünü onunkine doğru itti. 'Benimsin demek. Sen bana aitsin ve bu böyle olacak. Yani sana söyleneni, söylendiği zaman yapacaksın ve bundan hoşlanmayı öğreneceksin. Kimse seni kurtarmaya gelmeyecek. Kederleri geçecek ve unutacaklar. Artık kimse seni aramıyor. Onu yastığın üzerine itti, kendi kıyafetlerini düzeltti, sakinleşmesi gerektiğini biliyordu.

'Haklısın,' diye tısladı yataktan. 'Beni aramıyorlar. Ama seni arıyorlar. Asla bir an bile huzur bulamayacaksın, asla gözün arkada kalmayacak. Bir gün eve döndüğünde kapıda bekliyor olacaklar ve bu...'

Kolunu kızın ağzına vurarak başını döndürdü ve ağzından kan fışkırtmasına neden oldu. Hemen sakinleştiğini hissetti. Onun istediği de buydu. Oblivion. Ama onu öldürmeye zorlanmayacaktı. Hâlâ önemli planları vardı. Sadece belki

biraz doğaçlama yapması gerekecekti. King onun bükölmüş bedenini olduğu gibi bıraktı ve ıktı. Uyanabilir ve kaderini tek başına düşünebilirdi.

Dokuzuncu Bölüm

İlerleme olmaması Callanach'ı çıldırtıyordu. Elaine Buxton'ın anma törenine katılmış ve dışarıdaki büyük kalabalığın, çoğunun şahsen tanımadığı ama şehirlerinden çalınan bir kadın için ağlamasını izlemişti. Topluluğun ne düşündüğünü biliyordu. Onlar da olabilirdi. Karısı, kız kardeşi, kızı ya da annesi olabilirdi. Bu tür suçlar, bir zamanlar bir dağ kulübesi olan kavrulmuş toprak kadar canlı bir topluluğun manzarasında izler bırakır. Kalabalık sadece yas tutmak için değil, dile getirilmeyen bu gerçeği birlikte deneyimlemek için gelmişti. Tanrı'ya şükür ben değildim. Ve bunda yanlış bir şey yok, diye düşündü Callanach, hayata tutunmakta. Ne de olsa polislik böyle bir şeydi. Korumak, değer vermek, çok kısa, çok kırılgan bir varoluşu yumuşatmak.

O zamandan beri geçen iki hafta içinde saatler uzamaya başlamıştı. Telefonu giderek daha az çalışıyordu. Halkın bilgi edinme çağrıları sonuçsuz kalmıştı. Polis Elaine'in bilgisayar dosyalarını, günlüğünü, e-postalarını, mevcut ve geçmiş davalarını taramıştı. Hiçbir şey kırmızı bayrak çekmemişti. Sosyal medyadan uzak durmuş, mesajlaşmak yerine arkadaşlarını aramayı tercih etmiş, internet randevu sitelerine hiç yaklaşmamıştı. Her zamanki sorgulama yolları çıkmaza girmişti. Callanach kutuların içindekileri çekmecerle yerleştirmekle kalmamış, onları bir düzene sokacak zamanı bile bulmuştu.

"Kötü bir zaman mı? Ava Turner ofis kapısından başını uzatarak sordu.

"Endişelendiğin buysa, pek meşgul sayılmam," diye cevap verdi. Son birkaç hafta içinde onu birkaç kez görmüştü ama hiçbir zaman koşullarda özür dileyebileceği zaman onun için

davranışlar. Şimdi aradan çok fazla zaman geçmişti ve kadının içki teklifine ve onun olumsuz tepkisine geri döndüğü için kendini gülünç hissediyordu.

"Bir davayla ilgili gelişmeleri takip etmek için birkaç yedek adama ihtiyacım var. Ekibinizden bir haftalığına yardım alabilir miyim?" Onun karşısındaki sandalyeye oturdu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Callanach. 'Başka bir şey üzerinde çalışmaya başlamaları onlar için iyi olur.

"Bir gelişme yok mu?" diye sordu. "Bu çok zor.

"Bu yanlış," diye mırıldandı Callanach. 'Bir katilin planlarında bu kadar titiz olması, bu kadar ileriye düşünmüş olması. Öldürmek için gereken kaos ya da fanatizmle tamamen çelişiyor.

Ava öne oturdu, düşünürken meslektaşından dedektife dönüştü. 'Çünkü iyi organize olmuş bir katili arıyorsunuz. Onu bir insan olarak düşünmeyi bıraktınız. Bunu her kim yaptıysa, bu tür becerileri havadan edinmiş olamaz. Hayatının tamamında titiz, muhtemelen takıntılı, hiçbir randevusunu ya da favori radyo programını kaçırmayan, her ay farklı faaliyetler için harcadığı zamanı gözden geçiren, çarşalarını en son ne zaman değiştirdiğini günlük tutan birini arıyorsunuz. Önce o kişiyi arayın. Katille sonra tanışırsınız. Ava ayağa kalktı. "Yani ekibinizden iki kişi alabilir miyim?

"İçlerinden biri DS Lively olduğu sürece," dedi. 'Hiç şansı yok,' diye cevap verdi.

"Bu akşam bir şeyler içmek için bir saat kadar vaktiniz var mı? Callanach ofisinden çıkarken sordu. Ava cevap vermek için tekrar içeri girdi.

'Sanmıyorum,' dedi.

"Eğer son seferle ilgiliyse..." Omuzlarını silkti. "Buraya taşınmak zor bir geçiş oldu.

"İstasyon Interpol'den ayrılmanızla ilgili dedikodularla çalkalanıyor. İçeriden terfi etmek yerine dışarıdan biri rütbe aldığında her zaman dedikodu olur. Sosyalleşmeye başlamadan önce işe alışmak istemeni anlıyorum ve bu son derece mantıklı,' dedi Ava.

'Aslında bu değil..'

DC Barnes içeri girdi, Ava bunu ya bir işaret ya da gitmek için bir bahane olarak algıladı, Callanach hangisinden emin değildi. Barnes'ın yüzü bir anda

Endişe ve adrenalin karışımı. 'Sanırım bir tane daha var efendim. Bir kadın dün geceden beri kayıp. Asistanı ihbar etti.

"Elaine Buxton ile aranızdaki bağlantı nedir? Callanach sordu.

"Kadın her zamanki gibi işten çıktı ama evine girdiğine dair hiçbir iz yok. Elaine ile aynı yaşta, bekar, çocuğu yok. Ortalıktan kaybolması tamamen karakterine aykırı. Kayıp kişi raporu brifing odasında mevcut ve daha fazla bilgi için asistanı getiriyoruz. Kadının evinde ekiplerimiz var ve meslektaşlarımızla olağan soruşturmaları yürütüyoruz.

Brifing odası uğulduyordu. Callanach arka tarafta oturmuş, toplanan bilgileri dinlemeye hazırlanıyordu, not defteri kucağında hazırđı. Ava Turner kapıyı açtı ve şaşkınlıkla içeri baktı. Onu içeri çağırdı.

'Fazladan cesetlerimi almaya geliyordum,' diye fısıldadı. "Neler oluyor?

'Bir kadın daha kayıp,' dedi.

"Kalıp dinlememin sakıncası var mı?" diye sordu. Adam başını salladı ve kadın onun yanındaki koltuğa oturdu.

Jayne Magee'nin yüzü ekranda belirdi. İzleyen herkes hafifçe bastırılmış bir nefes aldı. Callanach bunun neden bu kadar şok edici olduğunu bilmiyordu, sadece şaşkınlık fotoğrafta boynuna dolanan şeyden kaynaklanıyordu. Kayıp ihbarını alan çavuş konuşmaya başladı.

'Bu Rahip Jayne Magee, otuz altı yaşında, beyaz tenli, İskoç uyruklu. İdari asistanı Ann Burt, Jayne'in bu sabah İskoç Piskoposluk Kilisesi'ne bağlı Palmerston Place'deki St Mary Katedral Kilisesi'ndeki bir toplantıya gelmemesi üzerine kaybolduğu ihbarında bulunmuştur. Alarm zillerini çaldıran şey ise dün gece evde olmadığının anlaşılması. Asistanı Jayne'in bir planı olmadığını söyledi. Peder Ann'e köri eşliğinde sakın bir gece geçirmeyi dört gözle beklediğini söylemiş. Görünüşe göre tek kusuru bu. Bu sabah toplantıya katılmayınca ve kendisine telefonla ulaşılamayınca asistanı evine gitmiş. Anahtarı varmiş ve içeri girmiş. Jayne'den hiçbir iz yoktu. Çanta ya da palto yoktu ve buzdolabında konuştukları köri dokunulmadan duruyordu. Ann

dün akşam saat yedide ona bir soruyu iletmek için e-posta göndermiş ve yanıt alamamıştı. Rahibin her gece yaptığı son şey genellikle e-postaları kontrol etmek ve onlara yanıt vermektir. Ann Burt dün gece bu konuyu merak ettiğini ama bir hastalık ya da beklenmedik bir ziyaretçi gibi bir durum olduğunu düşünerek telefonla takip etmediğini söyledi.

"Evi nerede? Lively odanın diğer ucundan bağırdı.

Çavuş görüntüleri değiştirdi ve ekranda şehrin bir haritası parladı. Katedral mavi bir haçla işaretlenmişti ve kırmızı bir nokta Callanach'ın ev olduğunu tahmin ettiği yeri gösteriyordu.

"Ravelston Park'ta, katedralin karşısındaki nehrin karşısında ve kabaca kuzeybatıda müstakil bir evde yaşıyor. En kötü havalarda bile her zaman işe yürüyerek gidip gelir ve bize dün de yürüyerek gittiği söylendi.

"Yani St Mary's'ayrıldı mı? Callanach sordu.

"Akşam saat yedi sularında koro ilahisi için orada bulunmuş, birkaç kişiyle sohbet ettikten sonra evine gitmiş. Hırsızlık ya da boğuşma izi yok, asistanın tespit edebileceği kayıp bir şey de yok.

"Benzerlikleri görüyorum," dedi Callanach, "ama bunu Elaine Buxton'a bağlayan daha somut bir şeyiniz yok mu?

"Sadece bu. Ekranı yeni bir fotoğraf doldurdu. Odadakiler hep birlikte öne doğru eğilerek resimdeki yeşil karmaşanın arasında neye baktıklarını anlamaya çalıştılar. "Burada, en altta, Jayne Magee'nin cep telefonunun bulunduğu yer var. Ön bahçesinin hemen içinde, bir çalının köklerinde. Kendisi mi düşürdü yoksa bir başkası mı attı bilmiyoruz. Parmak izi ve veri için gönderildi.

Salter, "Bir telefon görüşmesi yapmaya çalışıyor olabilir, belki de takip edildiğinden endişelenmiş, rahatsız olmuş ve telefonu düşürmüş olabilir" dedi.

"Ya da Magee'yi kim kaçırdıysa sinyali takip edip yerini öğrenmemizi istemedi," diye mırıldandı Ava. "Siz olmadan da idare edebilirim," diye fısıldadı Callanach'a. "Görünüşe göre şimdi yapacak işlerin var. Oradan ayrıldı.

Davalar arasında bağlantı kurmak için fazla bir şey yoktu. Eğer Elaine'i kaçıran aynı kişiye, bildikleri tek şey Jayne Magee'nin fazla zamanı olabileceğiydi. Callanach ayağa kalktı ve ön tarafa doğru yürürken bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Gürültü seviyesinin kendisinin duyulamayacağı bir noktaya ulaşması sadece iki saniye sürdü.

'Arrêtez,' diye tersledi, hayal kırıklığı içinde Fransızcaya döndü. 'Dur. Zamanımız yok.'

Birisi Callanach'ın sinirlerine hakim olamaması üzerine alaycı bir şekilde "oh" çekmeye çalıştı, ancak DS Lively araya girdi.

'Yapacak işlerimiz var ve müfettiş işleri organize etmeye çalışıyor. Eğer o her kimse kendine gelemiyorsa, o zaman lanet olası odadan çıksın,' diye bağırdı Lively.

Callanach bir süre ona baktıktan sonra not defterini açarak brifing sırasında derlediği listeyi gözden geçirdi ve Lively'nin karakterini değiştirecek bir sarsıntı geçirip geçirmediğini merak etti. Bunun uzun sürmeyeceğine şüphe yoktu.

"Kamera kayıtları, eve dönüş yolculuğunun herhangi bir bölümünü yakalayabilecek miyiz bakalım. Komşular, dün gece onu evinin yakınlarında görmüş olabilecek herkes. Muhtemelen adli tıp ekibi zaten oradadır? Brifingi veren memur başıyla onayladı. "Kiliseden ayrılmadan önce konuştuğu son kişiyi bulun. Nasıl bir ruh hali içinde olduğunu, ne konuştuklarını, ne giydiğini sorun. Günlükleri, bilgisayar ve cep telefonunu öncelikli olarak istiyorum. Tripp, sen ve Salter onu Elaine Buxton'la ilişkilendirecek bir şey bulun. İkisinin de çocukluklarından bugüne kadar tüm geçmişlerini istiyorum. Anladınız mı?' Herkes başını salladı. Callanach'a herkesin onun düşündüğü gibi düşündüğünü gösteren, saçma sapan konuşmaların yokluğu dikkat çekiciydi. Saat işliyordu. "Güzel. Şimdi işinizin başına dönün. Ekip, adrenalin ve baskının birleşimiyle vızıldayarak hızla dışarı çıktı. Önümüzdeki yirmi dört saat çok önemli olacaktı.

Lively ondan önce Callanach'ın ofisinde olmayı başardı. 'Kilisedeki tanıklarla görüşmek istiyorum,' dedi. Yüzü kıpkırmızıydı ve zor nefes alıyordu, eski ukala kanlı düşüncesinin tüm kanıtları buharlaşmıştı.

"Özel bir nedeni var mı? Callanach sordu.

Lively başını salladı ve yere baktı. Bu, şey, gittiğim yer. Kiliseye yani. Peder Magee'yi tanıyorum. Şahsen değil, konuşmuşluğumuz falan yok ama onu ayinlerde gördüm. Kendisi iyi bir insandır ve eğer Elaine Buxton'ı kaçıran aynı adamsa o zaman kilisedeki insanlarla kendim başa çıkabilmek isterim. Efendim.' Yanıt beklerken Callanach'a bakmadı. Callanach'ın Lively'nin hislerinin ne kadar güçlü olduğunu anlaması için gereken tek şey saygılı bir hitap şeklinin aşağılayıcı bir şekilde eklenmiş olmasıydı.

Hayır demek, dedektif çavuşunu daha önceki üstü örtülü tehditleri ve kabalıkları için cezalandırmak istiyordu. Ama en azından Lively'nin kiliseye odaklanmasıyla adam onun yolundan çekilmiş olacaktı. Bir de Callanach'ın onu iterek çok ileri gittiği gerçeği vardı, Lively'nin egosuna sahip bir adam şikâyetinde bulunacak değildi, ama bir rakibin kızdırılmasındansa boyun eğmesi daha iyiydi. Mantık öfkeye galip geldi.

'Bu çok kişisel olmadığı sürece mantıklı. Odaklanmana ihtiyacım var,' diye karar verdi Callanach.

'Ben iyiyim. Bunu aramızda tutabilirsek çok memnun olurum,' diye mırıldandı Lively.

Callanach, Lively'nin Interpol'den ayrılmak zorunda kalmasıyla ilgili duyduğu her türlü pisliği ortaya dökmekle tehdit ederken, kendi özel hayatına saygı gösterilmesini istemesinin ironinin de ötesinde olduğunu düşündü.

'Yanınıza bir polis memuru alın ve hemen işe koyulun. Zaten bu piçin çok gerisindeyiz,' dedi Callanach.

Jayne Magee kimsenin hayal edemeyeceği bir hedefti. Elaine Buxton'ın herhangi bir kiliseye düzenli olarak gittiğine dair hiçbir ipucu yoktu, yani bağlantı din değildi. Patolog Elaine'in ölüm zamanını tahmin edememişti, yani ellerinde takip edebilecekleri bir şablon yoktu, sadece cesedi bulunmadan önce on altı gündür kayıp olduğu bilgisi vardı. Bu kez kaçıran kişi Jayne'i haftalarca hayatta tutabilir ya da çoktan ölmüş olabilirdi. Katil Callanach'ın zihninde bir erkeğe dönüşmüştü. Kanıt yoktu, somut bir şey yoktu, sadece yıllarca süren geçmiş vakalar ve

çok açıktı. Belki de birden fazla kişiydi, diye düşündü ama Ava önce kişiliğe bakmak konusunda haklıydı. Böylesine saplantılı bir karakterin bir takım oyuncusu olarak iyi çalıştığını göremiyordu.

Callanach o öğleden sonra Jayne Magee'nin asistanı Ann Burt ile buluştu. Callanach'ın çöp kutusuna damlayan bir şemsiye bıraktı ve oturmadan önce başörtüsünü çıkarıp katladı. Callanach, kadın yerine yerleşirken içgüdüsel olarak masasını topladı. Zayıf, tiz sesli ve altmışlı yaşlarının sonlarında olduğunu tahmin ettiği Ann Burt, her şeyi olduğu gibi anlatıyordu. Ona büyükannesini hatırlatıyordu, her ne kadar bu anılar uzak olsa da.

"Dedektif müfettişle , öyle mi?" diye başladı. 'Bugün kendimi tekrarladığım üçüncü kişisiniz. Bana neler olduğunu anlatmak ister misiniz?

'Bu sadece rutin, Bayan Burt. Tüm açılardan bakıyoruz.'

'Yaşlı olabilirim ama aklımı kaybetmedim. St Mary's'de üç polis memuru ve Jayne'in evinde de bir ekip olduğunu söyleyen bir telefon aldım. Hiç şüphesiz en kötüsünü düşünüyorsun.'

"Şu anda ona dair hiçbir iz yok ve kimse nerede olduğunu bildiğini söylemek için bizimle iletişime geçmedi, bu yüzden hepsi standart soruşturma prosedürü.

"Ve Elaine Buxton ismi ortaya çıkmadı, doğru mu? Callanach tek kelime etmedi. Standart prosedür çizgisi bir şeydi. Yalan söylemek başka bir şeydi. "Ben de öyle düşünmüştüm," diye devam etti. 'Peder Magee'nin bir aslan yüreğine sahip olduğunu bilmelisiniz. Herkesle boy ölçüşebilir. Onu hemen gözden çıkarmaya kalkma. Sözleri cesurcaydı ama gözleri çok parlaktı. Callanach kendini toparlarken birkaç gereksiz not aldı.

'Bunu kimin yaptığını bilmiyoruz ama deneyimlerimiz bize her vakada hızlı bir başlangıç yapmanın şart olduğunu söylüyor. Rahibin ortaya çıkacağını, bunun kişisel bir kriz olduğunu, belki de sadece yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu umuyoruz. Ancak durum böyle değilse o zaman tüm olasılıkları göz önünde bulundurmak zorundayız' dedi.

"Bayan Buxton kaybolduktan kısa bir süre sonra onun için bir dua nöbeti düzenledi. Yüzlerce kişi geldi, mumlar yaktık, dua ettik, bir dakikalık saygı duruşunda bulunduk. Tabii ki o zamanlar Buxton'a ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu.

Zavallı kız.' Bu kez gözyaşları başladığında Callanach onları görmemiş gibi davranmadı.

'Elimizden gelen her şeyi yapacağız. Bize onun günlüğünü ve bilgisayarını getirdiniz, bu bize yardımcı olacaktır. Bana onun nasıl bir insan olduğundan biraz daha bahset,' diye sordu Callanach.

"Çok sevimli, gerçekten sevimli. Gösterişli ya da gürültülü değil, sadece sıcak. Hınzır bir espri anlayışı da var. Onun pozisyonundaki bir bayandan bunu hiç beklemezdim. Yargılamamak gerektiğini gösteriyor. Çok cana yakın, insanlar için her zaman vakti var. Ama zeki, Tanrım. Jayne Oxford Üniversitesi'nde okudu, yüksek lisans yaptı. Burnu her zaman bir kitapta.'

'Peki Jayne onu endişelendiren bir şey olduğunu hiç söylemedi mi? Biri ona çok fazla ilgi göstermiş olabilir mi?

"Asla," diye yanıtladı Ann. 'O kızın herhangi biri hakkında kötü bir düşüncesi varsa bile bunu benim yanımda ifade etmemiştir. El çantasını aldı. "Onu bulacaksınız, değil mi, Müfettiş? Her şeyden önce..." Cümlesini bitiremedi.

"Onu bulmak için elimden gelen her şeyi yapacağım," dedi. Ann Burt onun elini okşadı, bir anlığına tahammül ettiği bu temastan sonra geri çekildi ve onu uğurlamak için ayağa kalktı.

Öğleden sonra sona erdiğinde daha fazla ilerleyememişlerdi. Laboratuvar, telefondaki tek parmak izinin Jayne Magee'ye ait olduğunu doğrulamıştı. Yakın komşularla yapılan görüşmelerde, yan evde yaşayan iyi kalpli kadına övgüler yağdırılıyor ve kayıp olduğu için ne kadar şok oldukları anlatılıyordu. Callanach pes etti. Jayne Magee'nin dosyasını aldı ve eve gitti, yolda bir de köri aldı. Eğer kayıp rahibin tek kötü alışkanlığı buysa, o zaman iyi bir seçimdi.

Albany Sokağı'na döndüğünde akşam yemeğini televizyon izleyerek yedi. Akşam haberleri Ava Turner'ın yüzünü önüne getirmiş, parktaki bir bankın üzerine bırakılan ve bulunamadan trajik bir şekilde ölen yeni doğmuş bebekle ilgili tanıklık çağrısında bulunuyordu. Ava onun hissettiği gibi görünüyordu. Callanach araştırdığı vakadan haberdar değildi ama bir çocuğun karıştığı herhangi bir olayla başa çıkmak zordu.

Hiç düşünmeden onun numarasını çevirdi. Sesli mesaj geldiğinde telefonu kapatmayı düşündü ama sonra

Kendine zihinsel bir tekme attı. Müttefik bulma zamanı gelmişti.

Ava, ben Callanach. Yorgun ve meşgul olduğunuzu anlıyorum, ancak dava hakkında ikinci bir görüşe ihtiyacım var ve korkarım listenin başında siz varsınız. Aslında, listedeki tek isim sizinki. O yüzden özür dileyip tekrar başlayayım, yarın akşam belki, ikimiz de müsait olursak? Bana haber verin.'

Uyuyamayacak kadar kafeinle dolmuş bir halde Jayne Magee'nin günlüğünü açtı. Uzun bir gece olacak gibi görünüyordu.

Onuncu Bölüm

Felsefe Bölümü Başkanı, King işe döndükten beş dakika sonra ofisine çağırmişti. En azından birikmiş işlerini temizlemesine izin verebilirdi. Üç hafta uzak kaldıktan sonra biriken işler sinir bozucuydu. O yokken kimse onun görevlerini yerine getiremez miydi? Gerçekten hasta olmayabilirdi ama iş arkadaşları bunu bilmiyordu, değil mi? Sempati ya da endişe bildirmek için tek bir telefon bile gelmedi. Ve bu sabah diğer idari personel ona bunu sormamıştı bile. Bu her zaman böyleydi, bu noktada daha iyisini beklemek için bir neden yoktu. Acaba bu bir gözdağı mı yoksa kıskançlık mıydı, diye düşündü, çay yaparak Natasha'yı ya da onun ısrarıyla Profesör Forge'u birkaç dakika daha bekletti.

King kapısını açtığında Natasha bir telefon görüşmesi yapıyordu ve sanki asi bir öğrenciymiş gibi işaret parmağını kaldırarak, işini bitirene kadar onu hareketsiz ve sessiz tuttu. Natasha, ela gözlerini ve kül rengi sarı saçlarını vurgulayan koyu yeşil bir takım elbise giymişti. King, Natasha'nın ona hissettirdiklerinden nefret ediyordu. Bugünlerde onunla birlikte olmaya dayanamasa da, güzelliğinden kaçmak mümkün değildi. Yirmili yaşlarının başındaki bir kadını gururlandıracak tene sahip uzun, ince boynuna hayrandı. Forge'un otuz altıncı doğum günü gelip geçmişti ama yaşlanma belirtilerinden etkilenmemiş olması dikkat çekiciydi. Ama King onun kendisini eskiden olduğu gibi etkilemesine izin vermeyecekti - onu evde bekleyen, onun asla tasavvur edemeyeceği yeni bir dünya vardı. Büyük bir Vernean macerası gibi, gizli iç alanına seyahat edecek, ütopyası tamamlanana kadar onu şekillendirecekti. Natasha'yı orada hayal etti - ona yüzüne karşı Profesör demesi için ısrar edebilirdi, ama kafasında ona başka isimler takıyordu,

Bazıları hiç hoşuna gitmeyecekti - ve içinde öyle güçlü bir arzu hissetti ki elindeki fincan titremeye başladı. Sonunda telefonu kapattı.

Oturun lütfen, Dr. King. İşe dönmüş olmanız çok güzel. Bir sonraki akşamki konferans için bir konuşmacı ayarlamanızı istiyorum. Sadece iki hafta kaldı, bu yüzden ayarlamaların gerisinde kaldık. Bu süre içinde ayarlayabilir misiniz? Kadın kaşlarını ona doğru kaldırdı. Bir zamanlar onun bu ifadesini, düşünceliliğini sevmişti. Yanılmıştı. Sinir bozucuydu. O zamanlar bunun kaşlarında nasıl küçük kırışıklıklar yarattığını ya da cevap beklerken başını yana eğme alışkanlığını fark etmemişti.

"Kolayca," diye cevap verdi.

Bir şey daha söyleyecekmiş gibi nefes aldı, fikrini değiştirdi ve günlüğünü kapattı.

"Pekâlâ. Konuşmacı, dönem için listelediğimiz başlıklardan birine hitap etmeli ve yedi gün öncesinden derslerinin taslağına ihtiyacımız olacak, bu yüzden zaman kısıtlı.

"Formatı biliyorum," dedi onun gerginliğinin tadını çıkararak. Kollarını göğsünün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturmuştu. Bunun ne kadar yerinde olduğunu bilmiyordu, diye düşündü. Ne yaptığını, neye dönüştüğünü bir görebilseydi. Özel dikim takım elbiseleri ve yüksek topuklu ayakkabıları, tertemiz saçlarını kısa ve iş gibi tutması, kendi topraklarında bu kadar korkutucu olmazdı.

"Pekâlâ, izin deyken yetişmeniz gereken çok şey olacak, hepsi bu kadar. Yüzünü bilgisayar ekranına çevirdi. Görevden alınmıştı. Şimdiye kadar yaptığı tek şey onu görevden almaktı. King bir keresinde aylarca araştırıp yazdığı bir makaleyi bölümün dergisinde yayınlanması için sunmuş, ancak . Bölümdeki akademik görevler için üç kez başvurmuştu. İki kez ilk aşamada reddedilmişti. Üçüncü seferinde ise mülakat için seçilmişti. Bildirim mektubunu aldıktan sonraki sevincini utançla hatırlıyordu. Saatlerce çalışmış, bulabildiği her felsefe kitabını tüketmiş, öğretim planlarını, bölümün tarihini, kurulu etkileyecek her şeyi ve her şeyi incelemişti.

Sonunda hak ettiği takdiri görecekti. Kendini hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Mülakata gireceği gün, erkekler tuvaletinde sinirlerini yatıştırıyor, yüzüne soğuk su çarpıyordu. İşte o sırada o embesillerin birlikte kıkırdadığını duymuş, yan taraftaki kadınlar tuvaletinde duyulmayacaklarını düşünmüştü.

'Onunla neden röportaj yapıyorlar? Tylerimi ürpertiyor ve öğrencilere karşı korkunç davranıyor, onlara zaman ayırmıyor. Onun ğretmenlik yaptığını hayal edebiliyor musunuz? Eğer fakltedeysel, daktilosunu yazıyorsa, günlüğünü dzenliyorsa burada kalmam. Muhtemelen hepimize efendim diye hitap ettirecek," demişti çirkin, ağarmış sarışın resepsiyonist. Ondan her zaman nefret etmişti. Genç kadınların en kötüsünü temsil ediyordu, sadece bakımları ve sosyal hayatlarıyla ilgileniyor, kendilerini en düşük teklifi verene teslim ediyor, yazım hatası olmadan bir cümle bile yazamıyordu.

"Odasına girdiğimizde muhtemelen bize reverans yaptıracak," dedi bir başkası. Bu daha yaşlı bir sestti. Deirdre, diye düşündü King. Bu daha da kötüydü. Onun yüzüne karşı her zaman kibar, hatta arkadaşça davranmıştı. Kadınlar ne kadar çabuk ihanet ediyordu. p kutusuna bir kâğıt havlu atarak kendine dinlemeyi bırakmasını söyledi, bunun aptalca olduğunu, hayatının en önemli otuz dakikasından ve her zaman arzuladığı akademik kariyer şansından önce kendine olan güvenini zedelediğini biliyordu. Ama kalmaya devam etti. İnsanlık haliydi bu: en kötüsünü bilme ihtiyacı, dibe vurduğunda nasıl hissettiğini görmek için yıkıcı bir arzu. Daha iyi duyabilmek için duvara yaklaştı. Sesler kısılmıştı ve kelimeleri yakalamak için nefesini tutmuştu.

"Bu konuda endişelenmemeliyim," diye tıslamıştı iki yüzlü Deirdre. 'Natasha onunla görüşmek bile istemedi ama İnsan Kaynakları görüşmesi gerektiğini söyledi. Uzun listeleme süreçlerinin adilliğine meydan okunmasını istemediler. CV'si oldukça etkileyici.

"Nasıl bu kadar çok şey biliyorsun? Ağartılmış sarışının sesi hayretle çıkmıştı. "Aman Tanrım, ben bunları hiç duymadım.

"İK ile yaptığı görüşmenin notlarını yazmam gerekiyordu. Profesör Forge beni özellikle çağırdı ve kimseye bir şey sylememem gerektiğini söyledi, o yüzden boşboğazlık etme. Sanırım herkesin olduğu gibi onun da tüylerini diken diken ediyor. Ona iş vermeyeceği kesin.

Sarı saçlı fahişe, "Çok doğru," diye cevap verdi.

King, onlar süslenmeyi bitirene ve koridoru tırıs tırıs geçerken kıkırdayarak arkalarından kapanan kadın kapısını duyana kadar kıpırdamamıştı. Grotesk kahkahaları nihayet söndüğünde, öfkesinin onu ele geçirmesine izin vermiş, kızarmış yüzünü ve şişen gözyaşlarını yansıtan aynaya bir yumruk . İkinci kez, sonra üçüncü kez, kırılan camı yumrukladı, elinden beynine hiçbir acı geçmedi çünkü her şey siyahtı ve uğulduyordu ve orada ne yaptığından, neden geldiğinden emin değildi, sadece dışarı çıkması, dışarı çıkması, çıkması gerekiyordu!

Bir tuvalet rulosu kaptı ve kanama gizlenene kadar kağıdı eline sardı, yumruğu cebine soktu, yüzündeki teri ve diğer akla gelmeyecek sıvıları sildi ve koridorda yürüdü. Hızını yavaşlatmaya zorladı, başını dik tuttu, onurunu bir kask gibi taktı ve binadan ayrıldı. Eve dönüşünü hatırlamıyordu, kapısının kilidini açtığını ve tüm notlarını, tüm o çalışmayı çöp kutusuna attığını da. Gerçekten hastanede tedavi görmesi gereken ama aldığı onca darbeye rağmen hâlâ hissedemediği yumruğunu temizlediğini ve bağladığını hatırlamıyordu. Annesinin ona ve kız kardeşine sabırla cebir, Fransızca, kimya, her şeyi ve her şeyi öğretmek için saatlerini harcadığı aynı odada, yatak odasının zemininde, sırtüstü yatmış, kollarını yüzüne kapatmış bir şekilde uyuyakaldığını da hatırlamıyordu. Bu evde koca bir tarih vardı. O zamanlar ailesinin kendisiyle gurur duymasını istemişti. Ölümünde bile bu yeni kariyer yolunun şimdi kendisiyle gurur duymalarını sağlayacağından emindi. Ama kandırılmıştı. Yalan söylenmişti. Aptal yerine konmuştu. Şaşırtıcı bir netlikle hatırladığı şey, uyandığında hepsinden daha iyi olduğunu bilmesiydi. Onlara ne kadar üstün olduğunu gösterecek, parlaklığıyla her birini alçaltacaktı. Kaçmayacak, zorla dışarı atılmayacak, uğradığı aşağılanmayı asla bilmelerine izin vermeyecekti. Reginald King tanınmak, hatta takdir edilmek için doğmuş bir adamdı ve fethedene kadar pes etmeyecekti.

O anı hatırlayınca gülümsedi. Nasıl bir andı bu, hayatında çok önemli bir an. Yine de daha fazla ilerleyebilmesi için yapması gereken işler vardı. Yaşamasını sağlayan bir iş. Bunu karşılayamazdı.

gevşek. Beslenecek boğazlar vardı. İnsan Kaynakları'na sahte bir doktor mektubu göndererek hastalığının kronik gastroenterit olduğunu belirtti ve ardından bir konuşmacı bulmak için birkaç e-posta gönderdi. Kürtaja Karşı Profesyoneller'den bir temsilcinin katılımını sağlamaya özellikle hevesliydi. Bu durum Natasha'nın sinirine dokunacaktı, zira kadın hakları onun her zamanki yüksek at binişiydi. Edinburgh Üniversitesi gibi prestijli bir kurumda konuşma davetlerine boğulmaları pek olası görünmüyordu. E-postasının ardından birkaç gün içinde onları telefonla arayacaktı.

Öğleden sonrasının geri kalanını, eve dönerken süpermarkete uğramadan önce masasındaki ıvır zıvırları temizleyerek geçirdi. Satın alınması gereken bazı kadın malzemeleri vardı. Dört gözle beklediği bir angarya değildi ama bir gereklilikti. Meraklı bir çalışanın sepetinin içindekiler hakkında çok fazla düşünmesini önlemek için self servis kasadan geçti, kendine iyi bir şişe beyaz şarap ısmarladı - eğer uslu dururlarsa bir kadehi hanımlarla bile paylaşabilirdi - ve onlara akşam yemeği hazırlamak için yola koyuldu. İlginç bir akşam olacağını düşündü. Birbirlerini daha iyi tanımalarının zamanı gelmişti.

On Birinci Bölüm

Ava'nın önerisi üzerine York Place'te, Callanach'ın dairesinin hemen köşesindeki bir barda buluşacaklardı. Ona adını vermeyi reddetmiş, gördüğünde anlayacağını söylemişti.

Kadın haklıydı. Callanach yolun başında Conan Doyle'u gördü ve doğru yerde olduğunu hemen anladı. Ava onu ekibin geri kalanının gitmeyeceği bir yere götüreceğine söz vermişti, dedikodu da hızlı bir içki için ödemek istemeyeceği bir bedeldi. Sıcak ve misafirperver bir yerdi, son moda şarap barlarının gösterişinden uzak, rahat sandalyeler ve rahat bir atmosfer vardı. DI Turner çoktan oradaydı, telefonundan e-postalarını kontrol ediyor ve bir kadehe sarılıyordu.

"Size bir şey ikram edebilir miyim? Callanach sordu.

Gülümsedi. 'Hayır, otur da sana bir içki getireyim. Erken yola çıktım, bu kadar kolay park yeri bulacağımı tahmin etmemiştim.

"Ne içiyorsun?

Ava cam bardağı kaldırdı ve buharında elma ve baharat kokusunu yakaladı. "Sıcak elma şarabı," dedi. 'Buna asla karşı koyamam. Sanırım seni bana katılmaya ikna edemem?

"Bir bardak kırmızı, sanırım," dedi. Kadın bara giderken, adam bardağını elinde tuttu ve mekânı incelerken bardağın sıcaklığının tadını çıkardı. Sherlock Holmes'ün yaratıcısının büyük bir tablosu kapıdan çıkan merdivenlerin üzerinde asılıydı. Callanach, böylesine eksantrik bir kahraman tasarlayan yazarın kişisel şeytanlarının neler olduğunu merak etti.

"Hayranı mısın? Ava büyük bir Cabernet Shiraz uzatırken sordu.

"Gençken onun çalışmalarını tükettirdim. Sanırım tüm bunlar polis dedektifi olma kararımı bilinçaltımda besledi. Ya siz?"

"Okumalıyım, biliyorum ama günün sonunda o kadar bitkin oluyorum ki bir kitaba konsantre olmak daha fazla çalışmak gibi geliyor. Sinemaya bayılıyorum. Her zaman giderim, genellikle gece yarısı gösterimlerine giderim, tek başıma otururum, patlamış mısır yerim. Kapanmama yardımcı oluyor.

Callanach kadehini kaldırdı ve Ava da kendi kadehiyle karşılık verdi. Sessizce oturup yudumladılar, ta ki bir barmen gelip masalarına menüleri gelişigüzel yerleştirene kadar.

"Davan hakkında konuşmak istediğini söylemiştin," dedi Ava. "Belirli bir şey var mı?"

Pek sayılmaz. Neden ilerleme kaydedemediğimizi, bunun benim hatam olup olmadığını merak edip duruyorum. Belki de İskoçya'ya taşınmak dikkatimi dağıttı. Elaine Buxton'ın katilini bulmuş olsaydım, Jayne Magee bu gece evinde güven içinde olurdu.

'İkisini de aynı kişinin aldığından emin olamazsınız,' dedi.

'Tasadüf olamayacak kadar çok benzerlik var. Bugün profillerini inceledim. Okulda başarılı, ikisi de birinci sınıf dereceyle mezun olmuş, her biri kendi mesleğinde çok saygın, çalışkan, kendini işine adanmış. Ve ikisi de evlerinden hiçbir iz bırakmadan kaybolmuş.

Ava içkisini bıraktı. 'Interpol'de uzun süre ara verilmeyen davaları yönetmiş olmalısın, sonra bir şey oldu ve bulmacanın bir parçası ortaya çıktı, böylece resmin tamamını görebildin. Henüz bulunacak bir şey yoksa ilerleme olmamasının sorumlusu sen değilsin.

"Çözümlerin bize gelmesini beklemek yerine cevapları aramak bizim işimiz değil mi? Ava cevap vermemekten memnun görünüyordu. Callanach basit bir teselli girişimine verdiği yanıtın kendini beğenmişliğini fark etti ve konuyu değiştirmeyi tercih etti. "Neden polis memuru oldun?"

'Büyük teyzem ben beş yaşındayken zehirlendi, mirasım çalındı ve katili bulmaya yemin ettim' dedi.

"*Je suis désolé*, çok üzgünüm, hiçbir fikrim yoktu..." Callanach ağzından kaçırıldı.

Ava gülmeye başladı, kontrol etmeye çalıştı ama sonra kıkırdamaları onu ele geçirdi.

"Buna kandiğına inanamıyorum," diye boğuldu, kahkahalar yeniden başladı ve Callanach kaşlarını kaldırarak onun durmasını bekledi. "Polislik, yirmili yaşlarımlın başındaki halime uygun bir meslek gibi gelmişti. Muhtemelen aileme evlenmek ve onlar için birkaç torun sahibi olana kadar bitmek bilmeyen akşam yemeği partileri vermek istemediğimi açıkça belirtmek istemiştım. Tekrar zamanım olsaydı, aynı yolu seçer miydim emin değilim. Peki ya siz? Interpol'den ayrılıp bir şehir polis gücüne katılmak dramatik bir hamleydi. Sanırım Fransız meslektaşlarımda kadar göz alıcı değiliz.

"Cazibe abartılıyor," dedi içkisini bitirirken. "Ben acıktım. Burada yemekler nasıl?"

"Biftek mükemmel," dedi Ava. "Fırında brie de öyle, ben de onu yiyorum.

Callanach gülümsemekten kendini alamadı. Bu alışılmadık bir duyguydu. Ama Ava Turner o kadar açık ve dürüsttü ki, bu tamamen silahsızlandırıcıydı. Yemekler gelene kadar sipariş verdiler ve havadan sudan konuştular.

'Hadi ama, herkesin bir nedeni vardır. Neden polis? Ava bağeti erimiş peynire batırırken sordu.

Callanach Ava'ya böyle kişisel bir soru sorduğu için anında pişman oldu. Aynı şekilde cevap vermek zorunda kalacağını tahmin etmeliydi. Duraksaması o kadar uzundu ki, Ava onun gözleriyle tekrar karşılaşmadan önce suskunluğunu tam olarak anlamıştı.

Cevap vermek zorunda değilsin. Bu bir numara değil. Eğer yanlış anlıyorsam ya da kalın kafalıysam söyleyin, ama genelde işler bu şekilde yürür. Sen bana soru sorarsın, ben de sana sorarım. İş yerinde karşılaşırız, birbirimizi daha iyi tanırız, böylece aramızda daha fazla güven olur. Kötü bir gün geçirdiğimizde birbirimize gülümsüyoruz ve bunun olağan bir olduğunu kendimize hatırlatıyoruz.

"Nasıl çalıştığını biliyorum," dedi Callanach. Niyet ettiğinden daha kaba bir şekilde çıkmıştı ağızından ve hemen pişman oldu. Akşamın böyle geçmesini istememişti. Özür dilemek için kendini hazırladı.

"Yapma," dedi Ava. 'Bir daha özür dileme. İnsanlar neyse odur. Bana kalırsa, kare bir çiviye yuvarlak bir deliğe sokmaya çalışmak enerji kaybıdır. Ama bundan daha iyi bir iletişim yolu bulmanız gerekecek. Ekibiniz sizi sevmek zorunda değil ama

size saygı duymak zorundalar. Mesele şu. Dedektiflerinize lütfen ya da teşekkür ederim demezseniz, yine de söyleneni yapacaklardır ama sizin için canla başla çalışmaktan zevk almayacaklardır. Herkese sürekli çıkışırsanız, ekibinizi aşağı çekersiniz. Ve kimsenin sizi tanımasına izin vermezseniz, ister ben ister başkası olsun, o zaman burada olmak için hiçbir nedeniniz kalmaz çünkü ne sadakat ne de topluluk olur. Poliste sahip olduğunuz tek şey de budur. ayakta tutan ve destekleyen şey budur. Günün sonunda işi katlanılabilir kılan tek şey budur. Tüm bunları zaten bildiğinizi açıklamak istediğinizde beni durdurmaktan çekinmeyin.

Ava ayağa kalktı, çantasını aldı ve uzaklaştı. Callanach ceketini unuttuğunu fark etti, onu aldı ve arkasından seslenmek için döndü. Çıkışa inen basamaklardan oluşan küçük geçidi aradı ama Ava çoktan gözden kaybolmuştu. Bir dizi küfür savurarak masaya döndü, ceketini sandalyesine geri fırlattı ve başını ellerinin arasına aldı. Eskiden hiç böyle biri olmamıştı. Kaybettiği her şeyin üzerine -evini, kariyerini, hatta artık sevmediği biri haline gelmişti. Belki de İskoçya bir hataydı, belki de yeni bir ülkede polislik yapabileceğini ve her şeyin eskisi gibi olacağını düşünerek yanılmıştı. Eğer kaçacaksa, çok daha uzağa kaçmalı ve asla arkasına bakmamalıydı. Ceketini giyip çıkmak için ayağa kalkarken eline bir kadeh şarap tutuşturuldu. Gözlerini Ava'ya dikti.

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Senin..." diye kekeledi, olduğundan daha da aptal görünmeden önce kelimeleri durdurmaya çalışıyordu.

Ne yaptığımı? Aman Tanrım, gittiğimi mi sandın? Ava güldü, içinde en ufak bir kötü niyet ya da huysuzluk belirtisi olmayan kocaman bir kahkaha. Callanach elindeki büyük kırmızı bardağa baktı ve öfkeyle bir zaman makinesinin geceyi yeniden başlatmasını diledi. "İstersen gidebilirsin ama ben görevde değilim ve bir yerlere kaçarak akşamımı mahvetmeye hiç niyetim yok. Gördüğünüz gibi bara gittim. Sohbeta katılmak mı yoksa orada limon gibi oturmaya devam etmek mi istediğine karar vermen için sana biraz zaman vereyim dedim.

"*Un citron?* Callanach'ın çeviri becerileri fena değildi ama bu cümle hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Ava yine güldü, bu sefer daha yumuşak bir şekilde. Callanach pes etti, şarabından uzun bir yudum aldı ve kendini arkasına yaslanıp en azından rahatlamış gibi davranmaya zorladı. Belki de yeni bir hayata başlamak için gereken buydu. Belki de yapabileceği en iyi şey insanların yanında hâlâ normal davranabiliyormuş gibi yapmaktı. Belki zamanla bu konuda daha inandırıcı olabilirdi. Bir nefes aldı ve bir zamanlar iki kez düşünmeyeceği türden sırları paylaşmak için kendini zorladı.

"Babam ölene kadar İskoçya'da yaşadık. Ben dört yaşımdaydım. Ondan sonra annem başa çıkmakta zorlandı, biz de Fransa'ya ailesinin yanına taşındık. Bizi geçindirmek için uzun saatler çalışmak zorunda kaldı ve ben de kendi başımın çaresine bakmayı öğrendim. Çok çabuk sertleştim, her zaman hızlı ve ukalaydım, başım belaya giriyor, yerel çocuklarla kavga ediyordum. Onlara göre düzgün bir Fransız değildim, uyum sağlayamıyordum. Sanırım kendimi, herkesin beni gördüğünde olduğunu varsaydığı kibirli bir pisliğe dönüştürdüm. Üniversiteye geldiğimde istediğim kadınla yatıyor, sürekli parti yapıyordum. Annem o yıllara karanlık yıllarım derdi. Neredeyse hiç eve gitmiyordum, egoist ve sevimsiz biri idim. Sonra biriyle tanıştım ve bu her şeyi değiştirdi. Altı ay boyunca düzgün bir gibi davranmayı başardım, notlarım yükseldi, mutluydum.

"mı? Ava sordu.

"Ufak bir yaşadık. Dışarı çıktım, sarhoş oldum ve o gece beni en yakın arkadaşının yatağında buldu. Gitti ve bir daha dönmedi. Onu bir daha ne gördüm ne de konuştum.

"Ve bu seni sonsuza dek bugünkü gelişmiş insan haline mi getirdi? Ava alay etti.

"Ne yazık ki hayır. Modellik yaparak fazladan para kazanıyordum, bu yüzden üniversite kalabalığından kaçarak kendimi o dünyaya attım. Sömürücü, uyuşturucu dolu ve zehirliydi. Herkes kendini düşünüyordu. Hafta sonlarımı bir grup çılgın heyecan arayanla seyahat ederek geçiriyordum. Eğer sarhoş ya da kafamız güzel değilse kayak yapıyor, tüplü dalış yapıyor, yelkenle açılıyor ya da paraşütle atlıyorduk.

"Kulağa korkunç geliyor. Ava kaşlarını kaldırdı.

"Her şey aşırıya kaçıyor, bu da bir süre sonra her şeyin sıradanlaştığı anlamına geliyordu. Pişman olduğum pek çok şeyden biri de bu.

Ne kadar şanslı olduğumu anlayacak kadar ayık olmak. Sonra balon patladı. Alkollü araç kullanmaktan tutuklandım. Polis memuru kadındı. Karakolda beni kayıt altına alırken görünüşü hakkında korkunç derecede kaba davrandım ve yüzüme sert bir tokat attı. Bu anıyı hatırlayınca bir eliyle yanağını ovuşturdu. "Memur beni tutuklama fikrini değiştirdi. Bunun yerine beni bir arabaya bindirdi ve iki yüz mil geri anneme götürdü, orada beni ayağa kaldırdı ve ona söylediğim sözleri dinletti. Yıllar sonra ilk kez gerçekten utanmışım. Annem utancından ağladı. Bir yol ayrımındaydım ve o polis memuru beni doğru yola sevk etmişti. Beni tutuklayan başka biri olsaydı, şimdi burada olamazdım.

"Birliğe katılma sebebin o mu? Ava sordu.

'O da bunun bir parçasıydı,' dedi. 'Basitti ama o zamanlar . Otuz yaşına kadar Fransız polis teşkilatında görev yaptım, daha sonra Interpol'e geçtim ve son beş yıldır da oradayım.

"Peki gitmene ne sebep oldu? Ava sordu. Telefonu ve bir mesajı okumak için durakladı, kaşlarını çatı ve nefesinin altında mırıldandı.

"Ne oldu?" diye sordu.

'Aynı parka bir bebek daha bırakıldı, hala hayatta ve hastaneye götürülüyor ancak sağlık görevlileri bebeğin hayatta kalmasını beklemiyor. Bu nasıl tekrar olabilir? Üzgünüm Luc, gitmem gerek. Konuşmanın ortasında ayrıldığım için kendimi kötü hissediyorum.

'Yapma,' diye cevap verdi, 'en azından bifteği düzgün pişiren bir yer buldum.

Gülümsedi. "Önceliklerinin ne olduğunu bilmek güzel. Ava onun yanından geçerken omzuna arkadaşça bir el koydu. Luc anında irkildi, onun bunu hissetmediğini umdu ama yüzündeki soruyu gördü. "Yarın görüşürüz, Luc. Kendine iyi bak.

Ava onu duvarları süsleyen kitaplara, kürelere ve pirinç lambalara bakarken bıraktı. Burası şarap içmek ve düşünmemek için çok iyi bir yerdi. Bir büyük kadeh daha kırmızı şarap söyledi ve zaman dolana kadar hayatın akışını izledi.

Ertesi gün çok erken başladı. Haftalardır düzgün uyuduğu ilk geceydi ve telefonunun uyandırıcı bip sesi hoş karşılanmamıştı. Arayan Tripp'ti.

"Konuyla ilgisi var mı bilmiyorum ama Jayne Magee'nin komşularının ifadelerini inceliyordum. İçlerinden biri, kızın kaçırıldığını düşündüğümüz saatlerde, sokağın sonundaki köşeden dönen ve büyük bir tekerlekli bavul taşıyan bir adam görmüş. Olasılıksız olduğunu biliyorum ama ...'

Callanach, "Yarım saate geliyorum," dedi.

Yirmi dakika içinde oradaydı, alışılmadık şekilde dağınıktı, gömleği ütüsüzdü, çoraplarının uzaktan yakından ilgisi yoktu. Callanach elinde dumanı tüten bir fincan kahveyle içeri girerken Tripp, kahvenin önemli bir kısmının ceketinden aşağı damladığını fark etmeden ona baktı.

"Günaydın, efendim. Her şey yolunda mı?"

"Bana ifadeyi gösterin ve bir harita ile çapraz referans verin.

Tripp bir kutu dolusu dosyayı karıştırdıktan sonra belgeleri Callanach'ın masasının üzerine koydu. "Jayne Magee'nin evi burada. Sokağın büyük ölçekli bir haritasındaki kırmızı bir işareti gösterdi. "Ve burası," tekrar işaret etti, "yaklaşık iki yüz metre ötede, komşunun erkeği gördüğü yer. Onu gören Bayan Yale köpeğini gezdiriyordu ve erkek Ravelston Dykes'a çıkarken Ravelston Park'a geri dönüyordu. Ondan sonra nereye gittiğini görmemiş. Sence bizim adamımız mı?"

Callanach sessizdi. Masanın çekmecelerini karıştırmaya başladı. "Ee... yardıma ihtiyacınız var mı efendim?"

"Hayır, bende var. Callanach bir mezura tuttu. "Yere uzanın, yan yatın, bacaklarınızı ve başınızı olabildiğince sıkıca içeri sokun.

Tripp kapıya doğru baktı, ağzı açıktı, bir ayağından diğerine sallanıyordu.

'*Pour l'amour de Dieu*, Tripp, seni ölçeceğim, öldürmeyeceğim. Yere yat.'

Tripp pozisyonunu aldı ve Callanach yere kaba bir dikdörtgen şeklinde bant yapıştırmak pırdamadan durdu.

"Ayaklarınızı biraz içeri çekin," dedi Callanach. "Ve dirseklerini. Eminim kendini bundan daha derli toplu hale getirebilirsin!"

"Yapamam, bir uzvumu oynatsam diğeri dışarı çıkıyor.

"*C'est des conneries!* Callanach ölçüm bandını yere atarak mırıldandı.
"Jayne Magee'nin boyu ne kadar?
Callanach kapıya doğru ilerlerken Tripp pes edip sırt üstü ve kollarını iki yana açtı.

"Salter! Callanach brifing odasına doğru bağırdı.

Ayak sesleri hızla yaklaştı ve kadın kapıdan içeri daldı. "Ne var efendim?"

"Tripp açıklayacak. Sizi ölçmemiz gerekiyor. Bilgisayarına giriş yaparken elindeki bandı onlara doğru fırlattı. "Kendinizi küçültün, onun bağlı olduğunu varsaymalıyız.

Callanach'ın internette aradığı şeyi bulduğu sırada bükme, bantlama ve ölçme işlemlerini bitirdiler. 'Mevcut en büyük tekerlekli çanta otuz dört inç uzunluğunda. Bu mümkün mü?

Salter toparlanırken Tripp, "Derinliğe bağlı," dedi. "Ama bunun mümkün olduğunu söyleyebilirim.

'Salter, dükkânlara git,' Callanach ona bir tomar para uzattı, 've bulabildiğin en derin, sağlam tekerlekli, otuz dört inçlik bir kasa getir. Tripp, Ravelston Park'a gidiyoruz.

Tanığın erkeği gördüğü köşede ekip arabasından indiler.

Callanach, "İki sokak lambası, ikisi de adamın yürüdüğü kaldırımın karşı tarafında," diye yorumladı. 'Birçok ağaç ve yüksek çalılar. Çevredeki evlerden çok az ışık geliyor olmalı, hepsi yoldan oldukça geride yer alıyor.

Tripp, "Batıya dönüyor olmalı, yoksa köşeden önce karşıya geçerdi," dedi. "Yani ya arabasını kızın evine yürüme mesafesinde park etmiş ya da kıza yakın bir yerde oturuyor.

Callanach, "Eve dönüş yolunda tanıkların olması riskini göze almazdı," dedi. 'Kolaylıkla birden fazla köpek gezdiricisi olabilirdi. Bu işin anahtarı araçtır. Üniformalı memurlar çeyrek mil yarıçaplı bir alanda kapı kapı dolaşarak elinde çanta olan bir adamın arabaya, minibüse ya da kamyonu bindiğini gören olup olmadığını kontrol etsin. Köpeği gezdiren tanığın bize daha fazla bilgi verip veremeyeceğini görmeliyiz.

Bayan Yale'in kocasına Callanach ve Tripp'i içeri alması için bağırdığı, bir Airedale'i kontrol ettiği görülmeden önce duyulabiliyordu

Dost canlısı olmaktan çok aç görünen bir Terrier. İri yarı, yetmişli yaşlarının sonundaydı ve ilgiden heyecanlandığı belliydi.

'Aldırma Archie,' diye çırpındı. 'Oturun. Michael bize çay getirecek, değil mi canım?' Kocasını itaatkâr bir tavırla ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

"Bayan Yale," diye başladı Callanach.

"Isabel," dedi. "Çayın yanında bisküvi ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Elinde bir çantayla yoldan ayrılan bir adam gördünüz. Onu tekrar tarif edebilir misiniz? Callanach sordu.

"Korkarım görecektir pek bir şey yoktu. Hava karanlık ve soğuktu. Üzerinde gri ya da siyah uzun bir palto, yünlü bir şapka ve ağzını kapatan bir atkı vardı. Gölgelerden ibaretti, sevgilim.

"Bir vaka fark ettiniz mi?" diye sordu.

"Evet, büyük bir şey. O tekerleklerin çıkardığı sestten nefret ediyorum.

"Daha ayrıntılı tarif edebilir misiniz? Tripp tepsiden bir çay bardağı alarak sordu.

"Yumuşaktı, sert olanlardan ziyade dev bir sırt çantası gibiydi. Onu çekişirmiş gibi görüldüğüne göre ağır da. Siyahtı, bir fermuarı vardı. Maalesef üzerinde etiket göremedim.

Tripp, "Söylememde bir sakınca yoksa, dava hakkında adamdan daha çok şey hatırlıyor gibisiniz," diye yorum yaptı.

Çünkü ben ona daha yakındım. Adam geçip Archie'nin yaptıklarını torbaya koyarken eğiliyordum. İlk düşüncem adamın ne kadar parlak ayakkabıları olduğuydu. Bugünlerde bu kadar zahmetli beyefendileri pek göremezsiniz. Siyah bağcıklı ayakkabılar. Bu havada pek iyi sayılmaz.'

"Başka bir şey var mı, Bayan Yale? bir şey?' Callanach söyledi.

"Kayda değer bir şey gördüğümü fark etmemiştim. Bisküvi kırıntılarını karıştırdı. "Ama üzerinde hafif bir koku vardı. Bugünlerde pek kimsenin tanıyacağını sanmıyorum ama naftalin kokusu olduğuna eminim.

"Naftalin mi? Callanach, Tripp'e bu kelimeyi tanımadığını söyleyerek sordu.

'Güvelerin kıyafetlerinizi yemesini engellemek için onları dolaplara asarsınız. Artık pek yaygın değil.'

"*L'antimite*. Emin misiniz? Callanach, aklıktan gözü dönmüş Archie'ye kırıntılar yedirirken Bayan Yale ile tekrar kontrol etti.

'Çocukluğumun kokusuydu, annem onlara yemin ederdi. Savaş sırasında yeni giysilere paramız yetmezdi canım, o yüzden elimizdekilere çok iyi bakardık.

On İkinci Bölüm

Dr. King gergindi. Bu çok saçmaydı. Kendi evindeydi. Bu kadınları buraya daha yüce bir amaç uğruna iradesinin gücüyle getirmişti ve birlikte yeni hayatlarında akıl hocalığı yapacağı kadınla ilk düzgün konuşmasını yapmak üzereydi. Hâlâ isyankâr olan Elaine'i bile çekebilirdi.

Jayne şimdiye kadar uyuşturucudan kurtulmuş olmalıydı. Yiyecek, içecek ve bir açıklamaya ihtiyacı vardı. Olağanüstü inancıyla, belki de onun ellerine nasıl teslim edildiği konusunda daha ihtiyatlı davranırdı. Eğer bir Tanrı varsa, belki de Jayne onun için seçilmişti. Tepsiyi yere bıraktı ve kapının kilidini açtı. İçeride, iki yatakta hayatını değiştirecek kadınlar yatıyordu.

Sadece birini almayı planlamış, en uygununu bulmak için ikisini de araştırmıştı. Her zaman bir yedeği vardı, olay buydu. Jayne Magee onunkiydi. Elaine bu kadar asi çıkana kadar ikisini birden almayı düşünmemişti. Rahip daha uysal olacak ve uyum sağlayabilecekti. Onu yatağa yatırdığında, el ve ayak bileklerini bağlarken canını yakmamaya özen gösterdiğinde bunu hissetmişti. İnsan doğası gereği bir mahkûm ilk uyandığında her zaman en çok mücadele eden kişi olurdu. Yine de Jayne'in bunun üstesinden geleceğinden emindi.

Odaya girdiğinde çok iğrenç bir kokunun saldırısına uğradı. Öğürdü, iki büküm oldu, tepsi yere düştü ve üzerine kavun aromalı protein smoothie sıçradı. Kıyafetleri mahvolmuştu.

'Sizinle tanışmak için özellikle şık giyindim,' diye bağırdı. 'Hanginiz bunu yaptı? Hangisi... bir bakayım!' Yanaklarından fışkıran renkten dolayı pembe bir sıvıyla parıldayan yapışkan bir şekilde yürüdü.

yüzüne damladı. Elaine'in örtülerini yırttı. Arayanın Elaine olmasını bekliyordu, hatta istiyordu ama Elaine her zamanki huysuz halini takınmış, gözleri kapalı bir şekilde sağa sola sallanıyordu.

O zaman Jayne'di. Battaniyesini daha dikkatli bir şekilde çekti ve pis koku dayanılmazdı. Bir dolaba koştu, elektrikli bir vantilatör aldı ve yatağına doğru sürükledi. Bir an için odayı penceresiz bırakma kararını sorguladı ama tek yol buydu. Lavabonun altından eldivenlerini çıkardı ve temizlik operasyonuna başladı. Kız uyanıktı ve bunu biliyordu, ancak başı kendisinden uzağa yuvarlanmıştı ve konuşmuyordu. Bu iş bitene kadar iletişim kurmamaları daha iyiydi. Onu affetmek zorundaydı. Ne de olsa onun kim olduğunu, planlarının ne olduğunu henüz bilmiyordu. Herhangi biri olabilirdi, ona ağza alınmayacak şeyler yapmayı planlayan herhangi bir deli. Gerçeği öğrendiğinde ve onun eylemlerini bir bağlama oturtabildiğinde daha iyi olacaktı. King işini bitirdi, duş aldı, yeni bir tepsi yemek hazırladı ve kendini düzgün bir şekilde tanıtmak için geri döndü.

Rahip Jayne Magee'nin yüzü hâlâ başka tarafa dönüktü, bu yüzden bir sandalye çekti.

'Jayne, ben Dr. King, Reginald, ama belki de ilerleyene kadar resmi şartlarda kalmalıyız. Sana zarar vermeyeceğim, bunu bilmeni istiyorum.'

Jayne nefesinin altında bir şeyler söylüyordu.

'Ne sen? Duyamıyorum. Adam ona doğru eğildi, dudaklarını görmeye çalıştı ama kadın yüzünü daha da uzaklaştırdı. Kelimeleri tanınması için birkaç dakika geçmesi gerekti. Jayne Tanrı'nın Duası'nı okuyordu.

"İşte bunu tartışmak için buradayız. Tanrı'nın varlığı ve doğası. Sizi seçmemin nedenlerinden biri de bu. Oxford'dayken yazdığın tezi okudum ve sanırım senin için bazı ilginç yanıtlarım olduğunu göreceksin. Adam ona olan gerçek ilgisini gösterdikten sonra bile hâlâ yanıt vermiyordu. Bıktırıcı olmaya başlamıştı. "Başınızı çevirin lütfen. Sizinle konuşan birine bakmamak çok kötü bir davranış. Hiçbir şey söylemedi.

King, Jayne geldikten hemen sonra onu azarlamak istemiyordu. Bu onu tamamen soğuturdu. Daha önce Elaine'in

kendini harcanabilir hale getirdiğinde, işleri çok daha hızlı ilerletebilecek yeni bir kullanım alanı olabileceğini fark etti.

'Jayne, insan hayatının kırılğan niteliğini ve ayıracak ne kadar az zamanımız olduğunu anlıyorsun. Seninle konuşmaya başlamak istiyorum' - mırıldanarak dua etmeye devam etti - 'bu yüzden seni arkadaşının kaderinden sorumlu tutacağım. Disiplini sağlamakla yükümlüyüm Peder ve bunu yapmanın pek çok yolu var.

Lavabonun üstündeki dolabın kilidini açtı, tıbbi kitten bir iğne aldı ve Elaine'e doğru yürüdü. Kendi dünyasındaymış gibi davranarak dinliyordu, ama yine de dinliyordu ve bir şeyler olmak üzere olduğunu biliyordu. Adam onun elini tuttuğunda çığlık attı.

'Bu sterilize edilmiş bir iğne, bu yüzden tüm bu telaşa gerçekten gerek yok. Kalıcı bir hasar olmayacak. İğneyi yavaşça kızın orta parmağının tırnağının altına batırdı, kız çırpınırken sıkıca bastırdı, aynı anda hem bağırp hem de guruldamanın nasıl mümkün olduğunu merak ediyordu. Sanki acı içinde boğuluyor gibiydi.

"Kesin şunu! Jayne çığlık attı. "Durun, lütfen.

"Şimdi benimle konuşuyorsun, değil mi?" diye sordu, iğneyi Elaine'in tırnağından çekmeden, meramını tam olarak anlatmadan.

'Evet, konuşacağım, ' diye bağırdı.

'Ne yap sen Düşün, Elaine mi? Var sen vardı Yeterli mi?' Elaine, Jayne'e yardım etmesi için yalvarırcasına çılgınca başını sallayarak bir evet cevabı verdi.

King, Elaine'in tırnak yatağına bir kez daha saplanmasına izin verdi, son bir çığlık atarak itaati garantiledi, sonra iğneyi geri çekti.

"Ne hatırlıyor musun?" diye sordu Jayne'e. Jayne başını salladı.

'Dudaklarım ağrıyor,' dedi, 've boynum ağrıyor.

"Kloroform cilde biraz sert etki , korkarım, sonra da sıkıntıya girip kendini yaralarsın diye işe giderken seni ketaminle sakinleştirmek zorunda kaldım. Harika bir ilaçtır. Bilinç durumunuzu değiştirdi ama size takip edebileceğiniz talimatlar vermeme izin verdi. Birkaç gün garip rüyalar görebilirsin. Ve susuz kalacaksın. Tepsiyi topladı. "Al, iç bunu. Adam bardağı tutarken kadın başını başka yöne çevirdi. 'İçmeye ihtiyacın var ve ben seni sürekli uyuşturmak isteyecek kadar ilkel değilim. "İçmeye ihtiyacın var.

Burada bulunmanızın tek amacı birbirimizle iletişim kurmamız. Bugün daha fazla ikna edici olmak zorunda kalmak istemiyorum. Bu Elaine için hiç adil değil.'

Elaine ciyaklamaya ve yatakta çırpınmaya başladı. Jayne pipeti dudaklarının arasına aldı ve dikkatle yudumladı.

"Bu daha iyi," diye onu tebrik etti King.

"Bana ne yapacaksın? Jayne sordu. Hayranlıkla, bu koşullar altında son derece açık bir şekilde söylendiğini düşündü.

'Ben eğitilmiş bir adamım Jayne, hayvan değilim. Kendim ve senin için daha iyi bir hayat kurmaya çalışıyorum. Öne doğru eğildi ve komplocu bir tavırla fısıldadı. 'Dürüst olmak gerekirse, Elaine'in hoş karşılanma süresini aşmasının ne kadar zaman alacağından emin değilim. İşler umduğum gibi gitmiyor.

"Bunu neden yapıyorsun? Jayne sordu. King onun ne düşündüğünü merak ederek gözlerinin içine baktı. Serbest kalmayı mı umuyordu, onu mu merak ediyordu, yoksa henüz konumunu anlayamayacak kadar korkmuş muydu? Heyecan verici olasılıklarla dolu görünüyordu. Bir potansiyel örneği. Ona belli belirsiz kız kardeşini hatırlatıyordu. Eleanor yetişkinliği görecektense kadar yaşamamıştı ama yaşasaydı, peder gibi olabilirdi. Aileleri her zaman Ellie'nin olağanüstü akademik yeteneğiyle bir lider olmaya yazgılı olduğunu söylerdi, müziğe olan bahsetmeye bile gerek yoktu. Neredeyse mükemmeldi. Bazen sinir bozucu bir şekilde.

'Bunu bizim için yapıyorum. Birlikte öğrenebileceğimiz, birbirimizi takdir edebileceğimiz, zihinlerimizi muhteşem şekillerde esnetebileceğimiz bir gelecek için.

"Ya istemezsem? Jayne sordu. King bunu düşündü. Kızın meydan okumadığına ya da zorluk çıkarmadığına karar verdi. Bu gerçek bir soruydu ve gerçek bir cevabı hak ediyordu.

'İsteyeceksin,' dedi. "Eninde sonunda. Ben sana rehberlik etmek için buradayım. "Bu yanlış," dedi kadın. "Lütfen, ne yaptığınızı düşünün.

"Jayne, yapma," diye öğüt verdi ona. 'Elaine denedi, Tanrı biliyor günlerce yalvardı ama işe yaramayacak. Bir plan var, görüyorsun. Bazen bir insan doğduğundan daha büyük bir hayatı arzulamalıdır. Ben parçalarımın toplamından daha fazlasıyım, tıpkı senin gibi. Fiziksel varlık önemsizdir. Elaine'in parmağı iyileşecek, acı geçicidir. Bu ilerleme ve aydınlanma için bir kanaldır.

"Anlıyorum," dedi Jayne basitçe. Daha fazlasını bekledi ama hepsi bu kadardı. O kazanmıştı. Bugün için bu kadarıyla yetinmeliydi.

Yorulmuştu, Elaine'i disipline etmekten ve tüm temizlik işlerinden bitkin düşmüştü. Çıkarken kapıyı kilitledi, bir fısıltı duydu, tekrar içeri girmeyi düşündü ama girmemeye karar verdi. Birbirlerini tanımak için zamana ihtiyaçları olacaktı. Merdivenlerin dibine ulaştığında yorgun beyni nihayet duyduğu kelimeleri çözebildi.

Jayne o sade üslubuyla, 'Burada öleceğiz,' demişti.

Reginald King, somon füme ve mantarlı risotto'nun akşam yemeği için mükemmel bir seçim olacağını düşündü.

On Üçüncü Bölüm

DC Salter, Tripp kollarını bantla sabitledikten sonra ekstra büyük tekerlekli çantanın içine düzgünce yerleşti. Peder Magee'nin çantanın içinde olduğuna ya da çantayı çeken adamın onu kaçıran kişi olduğuna dair kesin bir kanıt yoktu ama Callanach'ın kafasının içinde her şey muhteşem bir yüksek çözünürlükte duruyordu ve Ava her şeyin bu şekilde biliyordu. Isabel Yale'in ayakkabı yorumu Ava'nın kaçıran adamın takıntısıyla ilgili sezdiklerine tam olarak uyuyordu. Ne tür bir insan kaçırılmadan önce ayakkabılarının pırıl pırıl olduğundan emin olurdu?

Lively kapıyı bir kez çaldı ve içeri girdi. 'St Mary'deki soruşturmalarımızı bitirdik. Ortaya çıkan tek şey kadın papazlara karşı olan bir gruptu. Görünüşe göre Jayne Magee bazı kötü mektuplar, tacizler ve tehditler almış. Polise bildirmemiş ama notları masasında bulduk. İnceleniyorlar.'

Callanach, 'Elaine Buxton'ın öldürülmesiyle uyuşmuyor,' dedi. 'Son on iki ay içinde bu yaş aralığındaki kadınlara ait tüm kayıp raporlarını toplayın. Cep telefonu ile ilgili adli tıp raporunu da istiyorum. Dün masamda olmalıydı.

Ayrıca, Braemar'daki polisi ara. Kulübeye geri dönmelerini ve tekerlekli bir çanta tarafından yapılmış olabilecek kulübeye giden paralel izleri aramalarını isteyin. Zor bir ihtimal ama yine de araştırmaya değer. Callanach, Salter'ı banttan kurtarmak için Tripp'in yanından ayrıldı ve koridordan mutfığa doğru ilerledi. Kahve makinesi bozulmuştu ama onun yasını . Ne zaman ki Arkasını döndüğünde Ava boş bir fincan sallayarak arkasındaydı.

"Ben yıkayacağım, sen kurula," diye emretti, süzgeçten ikinci bir kirli fincan aldı ve lavaboya sıcak su akıttı.

Çaydanlık kaynarken üniformalı bir subay belirdi, zemin kattaki kısa merdivenlerden puflayarak çıktı ve tek kelime etmeden köşedeki masanın üzerine büyük bir karton kutu bırakıp geri çekildi.

"Biddlecombe," seslendi Ava arkasından. "O da ne?"

"Büyük Soruşturmalar için teslimat, hanımefendi. Üzerinde isim yok. Lüks bir çiçekçiden. Memnun bir müşteriden olmalı."

'Bakış açına bağlı olarak müşterilerimiz ya ölü ya da psikopat, Biddlecombe. Çiçek göndermiyorlar," diye bağırdı Ava, kutuyu alıp şüpheyle bakarak. "Açayım mı yoksa pencereden mi atayım?" diye sırttı Callanach'a.

"Tik tak mı?" diye sordu. Ava onu dramatik bir şekilde kulağına götürdü ve başını salladı. 'Resepsiyona telefon et ve Biddlecombe'a buraya gelip senin için açmasını söyle. Hiç değilse egzersiz yapmaya ihtiyacı var. Ava paketi yırtıp açmaya başlamıştı bile. Ava'nın omzunun üzerinden kutuya bakarak, "İyi uygulanmış bir güvenlik politikası gibisi yok," dedi.

İçinde göz alıcı uzun saplı beyaz güllerden oluşan bir buket vardı. Uzandı ve küçük altın bir zarfın içinden bir kart çıkardı. "*Dedektif Müfettiş, Diken çiçeği daha da değerli kılar. Sevgiler.*"

"Bu mı? Ava sordu.

Callanach kartın arkasını, zarfı ve kutuyu tekrar kontrol etti.

'İşte bu,' dedi. 'Son zamanlarda korkunç şiirler ya da aşırı derecede hasta olmakla ilgili suçlardan birini tutukladınız mı? Çünkü görünüşe göre birinin dikkatini çekmişsiniz.

"Senin için olmadıklarını nereden biliyorsun?" diye sordu. "Hayranlarım genellikle hücrelerine asmak için üniformalı bir fotoğrafımı isterler, dart tahtası yerine sanırım.

'Benim için olamaz. Kelt kadınları erkeklerin kafasına bir sopayla vurup onları mağaralarına geri götürmüyorlar mı? Callanach sordu.

"Ah evet," diye alay etti Ava. 'Ve sonra sadece adam iyi yemek yaparsa. Yoksa zahmet etmeyiz. Çiçekleri aldı, suyla doldurduğu boş bir masa kutusuna attı ve bıraktı

masanın üzerinde. 'Eğer benim içinse, saman nezlesi olduğumu bilmeyen biri var demektir, bu yüzden araştırmaya puan yok.

"En azından teslimatı rapor etmeniz gerekmez mi? Callanach sordu. 'Bu işler kontrolden çıkabilir...'

'Çünkü zamanımı harcayacak daha iyi bir şeyim yok ve bir demet çiçek şu anda önceliğim mi? Güldü. "Masamdaki evrak yığınına temizlemeye yardımcı olmayacak herhangi bir faaliyete girişmeye karşıyım, DI Callanach.

'Bu senin cenazen,' diye cevap verdi. "Bebeklerinle mutlu musun?

Ava hemen çalışma moduna geri döndü. "Hayır. Her birinin sarıldığı battaniye dışında birbirleriyle alakaları yok. Sadece beyaz havlu, ama aynı. Dışarıda çok sıkıntılı ya da kafası karışık iki kadın olmalı. Peki ya siz?'

"Biraz hareket var, çok az, ama bu bir ilerleme.

"Jayne Magee'nin cep telefonunun adli tıp incelemesi. Tripp gazeteyi kapı aralığından içeri itti. "Laboratuvar geç kaldıkları için üzgün olduklarını, DI Turner'ın bebek davası üzerinde çalıştıklarını söyledi.

Callanach evrakları karıştırdı. '*Et voilà*,' diye mırıldandı, kalan kahveyi lavaboya döktü ve parmağını bilimsel dilin ağır bastığı birkaç cümlede gezdirdi. Tripp'i geri çağırmadan önce paragrafı iki kez okudu. 'Laboratuvar Jayne Magee'nin cep telefonunda kloroform bulunduğunu doğruladı. Eldiven giymiş olmalı. Bu da bunun kesinlikle bir kaçırma olayı olduğu ve çantaya konulmadan önce etkisiz hale getirildiği teorisine uyduğu anlamına geliyor.

Evet, efendim. Ravelston Park'ta kapı kapı dolaşan üniformalılardan biri, o güzergâhtan düzenli olarak bisikletle evine dönen bir adamın ifadesini almış. Bana beş dakika verin, size detayları aktarayım.

Callanach ofisine geri döndü ve Jonty Spurr'u aradı. Patologun sesi huysuz ve sıkıntılıydı, onlar konuşurken çalışmaya devam ettiği için telefonun hoparlörü açıktı.

"Konuşmak için vaktiniz var mı? Callanach sordu.

"Bir arabada dört ölü genç. Ecstasy almışlar ve yarışıyorlardı. İnsanların nasıl bu kadar dikkatsiz olabildiği beni hiç şaşırtmıyor.

hayatları pahasına.' Callanach hiçbir şey söylemedi çünkü söyleyecek bir şeyi yoktu. "Hadi o zaman, neye ihtiyacınız var? Spurr sordu.

"Elimde Elaine Buxton'ın katili tarafından kaçırıldığına inandığım bir kadın var. Katil onu kaçırıldığında kloroform ile bayıltılmıştı. Elaine Buxton'ın kalıntılarındaki kimyasalların izini sürmek için herhangi bir yöntem var mı?

'Kemiklerden ya da çevreden değil, hayır. Normalde tarayacak organlarımız olsaydı kolay olurdu ama tek yumuşak doku hücreleri beyzbol sopasının yanında bulunan diştten. Bir şey vaat etmiyorum ama toksin taraması yapacağım. Sonuçlar kimyasal maddeyi ne kadar süre önce ve ne miktarda soluduğuna bağlı olacak. Callanach kaldırılıp indirilen aletlerin metalik takırtılarını duyabiliyordu.

"Bir şey daha var. Kaçırıldıktan sonra kloroformun etkisinin geçmesi ne kadar sürer?"

"Kloroformda kurbanın büyüklüğü, ağırlığı ve doz miktarı gibi çok sayıda değişken vardır. Aşırı doz vermediğini ve hayatta kaldığını , bir saatten ziyade dakikalar, belki de ona zarar vermemeye dikkat ediyorsa on beş dakika. Çok fazla kullanıldığında ciltte yanıkların yanı sıra karaciğer ve böbrek hasarına da neden olabilir. Uzun süreli sedasyon için güvenli bir şekilde kullanamazsınız.

"Biri kloroformu nereden bulabilir ki?" Callanach şansını zorluyordu ve bunun farkındaydı.

'Bu iki şey ve Edinburgh'da kendinize ait bir patoloğunuz var. Cevap internet ama muhtemelen yurtdışından gönderiliyor. Bazı Doğu Avrupa ülkelerinde bir emtia, aksi takdirde yaygın bir endüstriyel ajan. Korkarım kaynaklarını saptamak zor ama kararlıysanız ele geçirmek kolay.

"Teşekkürler," dedi. "Nezakatinizin karşılığını ödeyeceğim.

Spurr, hat aniden kesilmeden önce, 'Seni tutuyorum,' diye cevap verdi.

Tripp kapısının önünde durmuş telefonun bitmesini bekliyordu.

Callanach ona bağırdı.

Ben senin müdürün değilim, Tripp. Koridorda beklemene gerek yok. Neyin var?"

"Üniformalılara göre ayrıntılı bir eşkal yok ama Liam Granger Orchard Road South'da işten eve bisikletle dönüyormuş.

Ravelston Dykes ve kendi kendine oldukça hareketli bir şekilde konuştuğu için fark ettiği bir adamın yanından geçti. Granger ikinci kez baktı ve tekerlekli çantayı gördü. Yüzünü ya da giysilerini fark etmemişti. Dış hatlardan başka bir şey göremeyecek kadar karanlıktı. Bisikletçi onun ya akıl hastası ya da sarhoş olduğunu düşündü.

Callanach kırmızı bir kalem tutarak duvarındaki haritaya doğru yürüdü. Jayne Magee'nin evinden Orchard Road South'a doğru bir çizgi çizdi. "Şuraya park etmiş olmalı. Callanach işaret etti.

'Bu yürüyüş ağır bir çantayı çekerek beş dakika sürerdi. Kadının bilinci yerine gelene kadar sadece çeyrek saati varsa, çok uzağa park etme riskini göze alamazdı.

'Burası yoğun nüfuslu bir bölge, günün her saati arabalar o yol boyunca park halinde. Her kapıyı çaldık. Olağandışı araçları fark eden kimse olmadı,' diye ekledi Tripp.

"Elaine Buxton'ın evinin çevresindeki kapıları çalmaları için üniformalı memurlar gönderin. Eve geldiği saatlerde elinde büyük bir tekerlekli çanta olan bir adamı fark eden olmuş mu bakın. Bu onun alıştırma yaptığı bir şeydi. Cesedi nasıl katlayacağını biliyordu, kloroform hazırды. Elaine Buxton'ın evinin fotoğraflarını getirir misin?

Dedektif Memur Salter onları Albyn Place'e götürecek bir araç bulduğunda fotoğraflar beş dakika sonra Callanach'ın masasındaydı.

"DI Turner'ın bebek davasından haber var mı? Callanach sordu. "Hayır, efendim," diye yanıtladı Salter.

"Şu anda sinemada ne var?" diye sordu. Salter kızardı. "Sadece aklımı bu davadan uzaklaştıracak bir şeye ihtiyacım var," dedi, sorusunu bir davet olarak yanlış yorumlamaması için dua ederek.

"Bilmiyorum. Erkek arkadaşım bugünlerde her şeyi indiriyor. Callanach partnerinden bahsettiği için sessizce teşekkür etti. "Söylememde bir sakınca yoksa, pek sinemaya gidecek birine benzemiyorsunuz," dedi.

"Hafta sonları ne yaptığımı düşünüyorsun o zaman Salter?

'Güzel restoranlarda yemek yemek, şarap içmek, gazete okumak, akşam yemeği partilerine gitmek. Bu tür şeyler mi? Arabayı getirsem iyi olacak, efendim. Kadın kaçtı ve Callanach onu zor bıraktığını fark etti. Yine de,

Verdiği cevaplar ona nasıl algılandığı hakkında çok şey anlatıyordu. Bunun bir kısmının uyruğuna bağlı klişeler olduğunu ve eski hayatının gerçeğine çok yakın olduğunu düşünüyordu. Geçen yıl için öyle değildi. Her kapıyı kapatmış, sadece geçmiş partilerin hayaletleri ona eşlik ediyordu.

Elaine Buxton'ın dairesi, önünde belirgin bir şekilde asılı duran 'Satılık' ilanıyla birlikte göründü. Callanach, Elaine'in annesinin ne tutmaya gücünün yettiğini ne de kızının götürüldüğü yeri hatırlatacak bir şey istediğini tahmin ediyordu.

"Arka tarafa doğru sür," diye Salter'a talimat verdi. Elaine'in garajını tespit etti ve olay yeri fotoğraflarını inceledi. Kim olduğunu anlamak için evini ziyaret etmişti ama garaja girmemişti. Kanıt odasından aldığı anahtarları kullanarak otomatik kapıyı tıklattı ve içeri girdi. "Anahtarlar dairesine giden koridorda bulundu, doğru mu? Salter kayıtları kontrol etti ve başını salladı. "Bu da anahtarları orada düşürdüğünü, onu kaçırın kişinin içeride onu beklediğini ama kimsenin onu içeri almadığını ya da orada görmediğini gösteriyor. Boğuşma izi yok, gürültü yok, iz yok. Çok temiz. Bence onu garajdan aldı, koridorun kapısını açtı ve anahtarları kasten koridora attı.

Annesine göre garaj kilitli olmalıydı.

Kurban güvenlik konusunda çok bilinçliydi' dedi Salter.

"Dışarıda çalılar var. Onun rutinini bilirdi. Basit en iyisidir. Buraya ondan önce gelir, hava karanlıktır, çalılıkların arkasındaki gölgelerde durur, onun otomatik garaj kapısını çalıştırmasını bekler, eğilir ve arabanın arkasından içeri süzülür.

Salter, "Kadının yalnız olduğundan emin olması gerekirdi," diye yorum yaptı.

'Buraya erkek getirmede. Bu konuda emin olmak için onu yeterince iyi tanıyor olmalıydı. Kadın arabayı durdurup garaj kapısını indirdiğinde, adam kloroformla birlikte bekliyordu.

'Ne tür önlemler alırsa alsın bundan kaçınamayacağını söylüyorsunuz. Bu geri kalanımız için pek güven verici değil. Anahtarları neden koridora attınız?'

'Dikkatleri yan yoldan başka yöne çekmek için garajdan arka kapıdan çıktı, muhtemelen arkasında büyük bir tekerlekli çanta taşıyordu. Gel.'

Salter'i garajdan doğrudan sokağa açılan çamurlu ve çakıllı bir patikaya açılan yan kapıya götürdü. Salter dışarı çıkmak üzereyken adam onu durdurmak için kolunu kaldırdı.

"Yapma," dedi. 'Adli tıpa haber verin. Bir ekibin burada paralel izler, çamurun derinliklerine saplanmış çakıl taşları aramasını istiyorum. Vücudunun ağırlığı tekerlekler üzerinde önemli bir iz bırakmış olmalı.

Sinema sorusu havadan sudan konuşmanın ötesine geçmişti. O akşam eve gittiğinde ne olduğuna baktı ve Ava'ya mesaj attı.

'Masamda birkaç saatlik evrak işi var,' diye cevap verdi. 'On bir buçukta hâlâ uyanıksan, Conan Doyle'un arkasındaki sinemada *Ice Cold in Alex* filminin geç gösterimine ne dersin?

Filmin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Son çıkan filmlerin eleştirilerinde adı geçmiyordu. Anlaşıldığı kadarıyla bunun nedeni 1958 yapımı olmasıydı. Ava'yı bacaklarını önündeki boş sandalyeye dayamış, kot pantolon ve ekose gömlek giymiş, Callanach'ın o güne kadar gördüğü en büyük patlamış mısır kutusuna sarılmış, gözlerini açılış jeneriğine dikmiş bir halde buldu.

'Eski filmleri yeniden gösteriyorlar,' diye fısıldadı ona. 'Televizyonda izlemekten çok daha iyi. Ayrıca HD, süper renkli, surround ses saçmalıkları da yok. Bu film olması gerektiği gibi. Önce hikâye, geri kalan her şey ikinci planda. Kadın patlamış mısırı uzattı ve adam başını salladı.

"Bunların hepsini gerçekten yiyecek misin?" diye sordu.

"Kesinlikle. Ve eğer sizde yoksa, asıl noktayı kaçıırıyorsunuz demektir.

"Davanız nasıl gidiyor? Callanach bir parça patlamış mısır aldı ve parmaklarının arasında oynadı.

"Ssssh!" aldığı tek yanıtı ve dikkatini zorla ekrana yöneltti. Dedektif Müfettiş Ava Turner çoktan İkinci Dünya Savaşı'nda bir Kuzey Afrika çölüne dalmıştı.

Bir buçuk saat sonra, John Mills ve Sylvia Syms Oscar'a layık performanslar sergilemişlerdi ve Callanach gözlerini kıpırdatmadı

Ava ayağa kalkıp işaret edercesine öksürene kadar jeneriği izlemeye devam etti. 'Şimdi konuşabilirsin,' dedi. Gece geç saatlerde bir bara gittiler.

Leith Caddesi'nde makul kahveler de sunan bir dükkâna girip bir köşeye oturdular ve yanlarında düşün planları hakkında yüksek sesle tartışan çifti görmezden gelmeye çalıştılar. "Senin fikrin nedir? Ava bir tepsiyi yapışkan masanın üzerine manevra yaparak sordu. Üzerinde Callanach'ın istediği kahve ve istemediği bir brendi vardı.

"Bence bu kadar stres yaratıyorsa kaçıp Vegas'ta evlenmeliler.

"Filmin mi?" dedi Ava, konyak bardağını uzatarak. Adam bir kaşını kaldırdı. "Fark etmediysen söyleyeyim, bugün Cuma gecesi," dedi. 'Benim bir içkiye ihtiyacım var ve tek başıma içmek İskoç usulü değil. Hadi, itiraf et. Film sinematik bir mükemmellikteydi.

"Beklediğim gibi değildi," dedi. "Bunu iyi anlamda söylüyorum. "İşte buna," dedi bir yudum alarak. Gri gözleri belirdi

Turuncu neon ışığının parıltısında daha da mavileşti. Her santimi canlı görünüyordu, sanki sadece bir sonraki anı, bir sonraki meydan okumayı bekliyordu. Callanach bir an için onun tenine girebilmeyi ve bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlayabilmeyi diledi. "İş konuşarak bunu mahvedeceksin, değil mi?

"Bu kadar kısa bir süreden sonra bu kadar tahmin edilebilir miyim?"

diye sordu. 'Bu senin güvenlik ağın,' dedi kadın.

"Seninki ne?" diye sordu, Ava'nın özel hayatına tekrar burnunu soktuğu için anında pişman olmuştu. Ava gözünü bile kırpmadı.

'Kendine güvenen, zeki ve komik biri olarak rol yapıyorum' dedi.

"Bunu neden yapman gerekiyor? Callanach konyağı beklediğinden daha çok beğenerek sordu.

"Çünkü o zaman kimse çoğu zaman ne kadar korktuğumu ve kendimi ne kadar dışlanmış hissettiğimi görmez," diye gülümsedi. "Belki de iş hakkında konuşmak en iyisi olur. Konyak bardağını boşalttı ve yerine kahve fincanını koydu. "Neden birbiriyle ilgisi olmayan iki kadın bebeklerini aynı parkta ölüme terk etsin? Şehirde dolaşan bebek hırsız bir psikopat olması dışında iyi bir neden düşünemiyorum ama o zaman da anneler ortaya çıkardı.

'Eğer bu bir taklitçi değilse, ki bu şartlar altında neredeyse imkansız görünüyor, o zaman iki anne bir araya gelmiş ve bunu yapmak için anlaşmışlardır.

birlikte. Bir şey çalışıyorlar,' dedi Callanach. "Hangisi olabilir? Ava sordu.

Callanach, 'Çocukların kamu tarafından elden çıkarılması,' dedi. 'Yani belki de en başta onları hiç istemediler?

'Tecavüz kurbanlarını düşünüyorsun,' diye mırıldandı.

"Belki," dedi Callanach, "ama göz önünde bulundurulması gereken başka olasılıklar da var. Genellikle hamileyken insan ticaretine maruz kalan kadınların bebekleri zorla ellerinden alınıyor. Bu da annelerin şikayet etmemesini açıklayabilir.

'Olabilir, ama insan tacirlerinin cesetleri bulunmaları için bırakmalarının bir anlamı olmaz. Bu sadece DNA'yı dosyaya koyar. Bu gereken bir şey. Başkalarının vakalarını kendi vakalarınızdan çok daha net görmek neden bu kadar kolay?

"Mesafe ve perspektif," dedi Callanach. "Öte yandan, her şeyi mükemmel bir şekilde planlayan, duygularını ve davranışlarını kontrol etme konusunda yüksek bir yeteneğe sahip olduğunu gösteren, ancak muhtemelen farkında bile olmadan toplum içinde kendi kendine konuşan, yüz­süz bir adam kaçıran katil var.

'İçsel tartışma ve bilinçaltı güvence,' dedi Ava. 'Yalnız, konuşacak ya da davranışlarını onaylayacak kimsesi yok. İnsanların bizi övmesi kadar bize meydan okumasına da ihtiyaç duyduğumuza dair bir teori var, böylece gerekçelendirebilir ve muhakeme edebiliriz. Bundan yoksun insanlar ikinci bir ses, yüksek bir ses yaratırlar.

"Sence Elaine ve Jayne'i bu yüzden mi kaçırdı? Callanach sordu.

"Hiç mantıklı değil," diye yanıtladı Ava.

"Neden olmasın? Callanach sandalyesini Ava'ya doğru yaklaştırdı ve daha önce tartışan ve barışma aşamasına gelmiş, gereğinden fazla yüksek sesle öpüşen çiftten uzaklaştırdı.

"Eğer arkadaş olarak istiyorsa, neden öldürsün? Ava sordu.

"Şimdiye kadar sadece birini öldürdü," dedi Callanach, "ama kaçırılma nedeni konusunda haklıysanız, Jayne Magee'nin hala hayatta olma ihtimali var, değil mi?

Kapıdaki bir itiş kakışla bölündüler. Küfürbaz, sarhoş yirmili yaşlarda biri içeri daldı ve ardından birkaç arkadaşı

eşit derecede kötü durumda, hepsi de yan masadaki aşık çifte doğru sendeleyerek ilerliyordu.

Callanach yardım için etrafına bakınan barmene baktı.

'Ne oluyor Suze? Seni hala seviyorum. Bana bu küçük bok parçasıyla evlenmeyeceğini söyle?'

"Ah, Gary, gerçekten mi?" diye cevap verdi kız, tedirgin olmaktan ziyade sıkılmış görünüyordu. 'Ben sana söyledim, babam da sana söyledi. Benden uzak durman gerekiyor. Bitti artık.

Beni hala sevdiğini biliyorum. Beni her zaman seveceğini söylemiştin. Ve o bir sigorta satıcısı. Bu ne biçim bir iş böyle?'

Callanach, oflayıp puflayan ve içkisini bitiren Ava'ya kaşlarını kaldırdı.

"Artık gitmelisin dostum," dedi sigortacı-um nişanlısı, her ne kadar ses tonu göründüğünden daha kendinden emin çıksa da.

"Kız arkadaşım söylediğinde gideceğim. Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan çeneni kapalı tutacaksın. Hadi Suze, dışarıda konuşmamız lazım.'

Eski sevgilisi Suze'un kolunu tuttu ve onu oturduğu yerden kaldırmaya başladı. Dinlemek için sessizleşen kalabalıktan gözle görülür bir geri çekilme oldu.

'Seninle dışarı çıkmak istemiyorum. Seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum. İlişkimiz bitti. Robert'ı seviyorum.'

'Bunu konuşmak için dışarı geliyorsun. Mantıklı düşünmeyi öğrenmelisin, kadın.'

Eski sevgilisi daha sert çekti, Suze'un elbisesinin kolunu yırttı ve ondan uzaklaştığında kızgın kırmızı bir iz bıraktı. Kızarmış derisini ovuşturdu, gözleri yaşardı, sonra acısı öfkeye dönüştü ve adamın yüzüne tükürdü.

"Seni kokuşmuş kaltak," diye bağırdı eski sevgilisi.

Callanach ayağa kalktı.

Ava ona, "Hayır, ," dedi.

Callanach, 'Ona zarar verecek,' dedi.

'Eğer sen , polis şiddeti şikayeti olacak. Eğer ben , aşağılanma onu şikayet etmeyi düşünmekten bile alıkoyacaktır.

Ava, Suze ile atıp tutan eski ortağının arasına girdi.

'Eve gitmen gerek. Burası doğru zaman ya da yer gibi görünmüyor,' dedi Ava sessizce.

'Sen de kimsin be? Çekil karşımdan. Bu seni ilgilendirmez.'

Haklısın, değil. Ama sakın bir içki içiyordum ve bana öyle geliyor ki kimse burada kavga çıkmasını istemiyor. Peki ne diyorsunuz? Uzun bir yürüyüşle serinlemeye ne dersin?

"Ben senin suratını küçük Robert'ın suratını dağıtmak için kullanmadan önce kenara çekilmeye ne dersin?"

"Bunu tavsiye etmiyorum," dedi Ava, sesi normal ses tonunun bir kademe üzerine çıkmamıştı.

"Hadi o zaman, seni kendini beğenmiş amcık," dedi eski sevgilisi, ona doğru fırlayarak.

Ava güçlükle hareket ediyor gibiydi ama vücudunu hafifçe yana kaydırarak ve adamın uzanmış kolunu tutup aşağı doğru çekerek saldırıyı önledi. Aynı anda ağırlık merkezini alçalttı, adamın yanına doğru adım attı ve bacağını ayak bileklerinden birinin altından geçirerek onu yüzüstü yere düşürdü. Callanach'ın müdahale etmeyi düşünecek vakti bile yoktu. Ava'nın çalışmasını izlemek sürükleyiciydi. Ardından kendi vücudunu sarhoş aptalın vücudunun üzerine yerleştirdi, kollarını hareketsiz hale getirip kafasına doğru eğilirken sırtını adamın böğrüne bastırdı. Mücadele etmek için elinden geleni yapmasına rağmen, Ava ona izin verene kadar hiçbir yere gitmeyeceği belliydi. Birkaç takdîrîkâr fısıltıyla başlayan gösteri önce ısıklara, sonra da kahkahalara dönüştü.

"Şimdi arkadaşınızı eve götürmek ister misiniz? Ava, aynı şeyleri yaşamak istemediklerini belli edercesine bakan yedek serserilere sordu.

"Evet, bunu göreceğiz," diye mırıldandı içlerinden biri.

"Peki sakın bir şekilde mi gideceksin yoksa önce yerde biraz daha zaman geçirmemiz mi gerekiyor? Ava sordu.

"Ben giderim. Zaten buna değmez. Ava bir süre daha baktı, devam eden bir mücadelenin gizli işaretlerini kontrol ediyordu ama

bitti. Birkaç dakika sonra kargaşa sona ermiş, kalabalık içki siparişi vermeye ve mesajlaşmaya geri dönmüştü.

"Gidelim mi?" diye sordu Ava Callanach'a.

Dışarı çıktıklarında Suze, "Teşekkür ," diye seslendi.

"Robert'la takıl ve bir süre eski uzak dur," diye yanıtladı Ava, kapının arkasından kapanmasına izin vererek. 'Pantolonumda bira lekeleri var. Çok tipik. İyi ki sadece kuru temizlemeden geçen kıyafetler almıyorum.

"Bu beklenmedik bir şeydi," dedi Callanach. "Polis eğitimi mi?

"Jiu jitsu. Annem ergenlik çağındayken akşamları terbiye dersleri almamı bekliyordu. Gözlerime olta kancası sokmayı tercih ederdim. Aldığım her ders için, kendi seçtiğim bir aktiviteyi yapmam için bana para ödemesi gerekiyordu.

"Bu ilginç bir CV oluşturmuş olmalı.

"Artık mükemmel içkiler koyabiliyor, davul çalabiliyor, iç çamaşırımın görünmesinden korkmadan spor bir arabaya binebiliyor, bir kavgada kendimi rezil etmiyor, akşam yemeğinde diplomatları ağırlayabiliyor ve dartta henüz bir erkek tarafından yenilmedim. Ava güldü. Callanach onun ne zaman şaka yapıp yapmadığından asla emin olamıyordu. Onun bu yönünü seviyordu. 'Ve araya girmediğin için teşekkürler. Patronluk taslanmaması güzel bir şey.

"Yerdeki birayı gördüm," dedi Callanach. 'Senin aksine, ben sık sık sadece kuru temizlemeden geçmiş giysiler alırım.

"Bu da bir gelişme," diye güldü Ava. 'Gerçekten şaka yapabildiğini bilmek güzel.

"Şaka yaptığımı nereden çıkardın? Callanach ona bir taksi kapısı açarken sordu.

Ertesi gün Callanach İskoçya'da ilk kez bir basın toplantısı düzenledi. İlk olarak Rahip Magee'nin babası konuştu ve bilgi sahibi olan herkesi öne çıkmaya çağırarak kızının olağanüstü yaşam sevgisini, affetme ve anlama konusundaki muazzam kapasitesini anlattı. Jayne'in yüzünün her izleyicinin zihninde yer etmesiyle birlikte Callanach gerisini getirdi.

'Jayne'in hayatta olduğuna inanmak için nedenlerimiz var' diye söze başladı. Elaine Buxton cinayetiyle bir bağlantı kurulamamıştır ve herkese bunun bir kaçırma olayı olduğunu hatırlatmak isterim. Önümüzdeki günlerde, biz mülklerini ve

Ravelston Park'ın belirli bir yarıçapı içindeki müstemilatlar ve halkın işbirliği için minnettar olacaktır.

Bir polis basın görevlisi devreye girerek suç hattı numarasını ve e-posta adresini verdi, Callanach pek bir şey beklemiyordu. Kaçıran kişi çok akıllıca davranmıştı. Onu zorlamanın zamanı gelmişti. Umarım onu hareket ettirmeye çalışır, paniğe kapılır ve bir hata yapar, ortadan kaybolur, böylece başka biri - bir ev sahibi, bir posta görevlisi, bir iş arkadaşı - onun kayıp olduğunu bildirirdi. Callanach ona avın baskısını hissettirmek zorundaydı. Basının ilgisi kısa sürede azalırsa, onu hiç bulamama ihtimalleri vardı.

Bölüm On Dört

Reginald King kâğıt parçasını yırttı ve çöpe attı. Kürtaja Karşı Profesyoneller'den bölüm konferansında konuşma yapacak bir temsilci yoktu. Pek rağbet görmüyor olmalılar, diye düşündü. Sanki onlarınki popüler bir ideoloji değildi. Natasha bir isim ve konferansla ilgili ayrıntılar bekliyordu. Bir konuşmacı bulma konusunda ne kadar rahat olduğunu hatırladı ve içini çekti. İç çekeceğini, hayal kırıklığını dile getirmeyeceğini, bunun yerine yüzünün göstermesine izin vereceğini biliyordu.

Profesör Forge ofisine girdiğinde başını kaldırıp baktı, gülümsüyormuş gibi bile yapamayacak kadar meşguldü.

"Sizden konuşmacının ismini öğrenmeye çalışıyorum Dr. King ve herhangi bir bilgi alamadım. Bu konuyu son konuşmamızdan bu yana on gün geçti. Kimi ?"

'Çok ilginç bir grupta temas kurmaya çalışıyordum ve korkarım beni beklettiler. Zor olduğunu kanıtlıyor...' diye kekeledi.

'Çok acelem var, o yüzden detayları gözden geçirebilir miyiz? Kim o?'

'Kürtaja Karşı Profesyoneller' dedi.

"Aklından ne geçiyordu? Masasının arkasında ayağa kalktı. 'Üniversitenin kadın hakları ve eşitlik konusunda katı bir politikası olduğunu biliyorsunuz. Bir isyan başlatmaya mı çalışıyorsunuz?'

'Her zaman bir tartışmanın her yönünün araştırılması gerektiğini söylüyorsunuz. Bölümün kendini kapattığı kutunun dışına çıkmaktan memnun olacağınızı düşünmüştüm. Diğer okullar sınırları test ediyor. Geçen yıl katıldığım bazı dersler çok ufuk açıcıydı.

"İptal edin," dedi Profesör Forge. 'Gerekirse boşa giden masraflarını ödeyeceğim. Yeter ki öğrencilerime kadınların kendi bedenlerini kontrol etmelerine karşı yasalar çıkarma konusunda ders vermelerini dinlemek zorunda kalmayayım.

"Zaten gelemezler," dedi niyetlendiğinden daha sert bir şekilde ve kızın ona attığı bakışta bir inançsızlık vardı.

'O zaman neden ... boş ver. Sadece evet ya da hayır diye cevap verin. Bu hafta için bir konuşmacımız var mı?' diye sordu sessizce.

Ona söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki: bir soruya cevap vermek için seçeneklerinin kendisine söylenmeyeceğini. Gömleğinin bir düğmesini açık bıraktığını (altında siyah dantelli sütyenini görebiliyordu ve konsantre olmakta zorlanıyordu). Onunla eşit olduğunu ve onunla bu şekilde konuşmaması gerektiğini. Onun kadar acımasız ve sert olabileceğini ve onu gizli yerine götürüp Elaine ve Jayne ile tanıştırmayı ne kadar çok istediğini.

Dudaklarından dökülen tek cevap 'Hayır' oldu. 'Ama bu öğleden sonra halledeceğim. Siz öğle yemeğinden dönene kadar...'

Bu işi kendim halledeceğim. Gelecek yıl için tüm başvuruların düzgün bir şekilde incelendiğinden emin olun ve öğrenci gözetim politikasındaki değişiklikleri gözden geçirmek için akademik personelle bir toplantı ayarlayın. Geç kaldım,' dedi ve çantasını kaptığı gibi dışarı çıktı, King'i masasının arkasında bıraktığı boşluğa bakarken bıraktı.

Kapısının kilidini olabildiğince sessiz bir şekilde açtı. Daha önce onu ofisinde hiç yalnız bırakmamıştı. Kitapları, kâğıtları, duvarlara astığı birkaç resim, yeğenleri olduğunu bilmeseniz ona ait olduğunu düşüneceğiniz çocukların fotoğraflarıyla çevrili olmak tuhaf bir şekilde samimi bir duyguydu. Masasının etrafında dolaştı, parmaklarını saçları olabilecek yumuşaklıkta cilalanmış ipek gibi ahşabın üzerinde gezdirdi. Koltuğu sağlamdı ama saatlerce kitap okumaktan vücudunun şeklini almıştı. King sandalyenin en arkasına doğru kaydı, kadının kalçalarının deriye bastırdığını, deriyi ısıttığını, kayarak koltuğa yerleştiğini hayal etti. Tahrik olmuştu. Bu onu hem büyülüyor hem de utandırıyordu. Elaine ya da Jayne'le birlikteyken hiç böyle hissetmemişti. Onlarla birlikteyken saftı. Zihinlerin buluşması, zekâlarının tadını çıkarma beklentisiyle ilgiliydi. Takım elbisesinin içindeki baskıyı bastırmaya çalışırken

Pantolonlar, Natasha'nın onu neden bu kadar alçak, kaba bir şekilde etkilediğini merak ediyordu.

'Bu onun temel doğası,' dedi odanın boşluğuna. 'Bir erkek yardım edemez ama etkilenir. Bunun üstesinden gelmeliyim. Gerilen malzemeyi aşağı doğru itti. Çalan telefon onu harekete geçirdi ve kapıya doğru koştu, kadının telefonu açmak için yeniden ortaya çıkacağından emindi. Koridorda tökezledi, kendini toparladı ve ofisine koştu. King mırıldanmaları duydu ve kapısını kilitledi, mahremiyet için perdeyi indirdi. "Natasha beni böyle hissettiriyor," dedi. 'Onun istediği de bu. Ben ondan daha iyiyim. Benim de ondan daha iyi, hatta daha parlak kadınlarım var. Bana aptalmışım gibi davranmıyorlar.

Sesini yükseltiyor, çok yüksek sesle konuşuyordu. Bir eli hâlâ umutsuzca pantolonundaki şişkinliği kontrol etmeye çalışırken, başının üstündeki rafa uzandı ve radyoyu açtı. Belirgin bir aksanı ve aşırı mükemmel İngilizcesi olan bir adamın sesi odayı doldurdu. King önce adamın ne dediğini anlayamadı, sonra kadının adını duydu. Kendisini paranoyak yapacağını bildiği için medyadan uzak durmuştu. Şimdi biri - bir Fransız olduğuna karar verdi, ama yine de Edinburgh'da bir polis memuru - dünyaya Jayne Magee'nin hâlâ hayatta olduğunu söylüyordu. Şehirdeki evleri arıyorlar, yardım istiyorlardı. Tüm bunlar ceset bulunamadığı içindi.

Bu kadar zorlanmak sinir bozucuydu. Hazır değildi. Başka bir araç almak zorunda kalacaktı ve garajdaki çakal, ödediği ekstra paranın hiçbir şey olmayacağını garanti etmesine rağmen sorular sormaya başlamıştı. Arabalar ya çalıntı ya da hurdaya ayrılmış, sahiplerinden ayrıldıktan sonra birden fazla el değiştirmiş, şasi numaraları silinmiş ve ilgi çekmeyecek kadar eskiydi. Hiçbiri hurdaya çıkmadan önce bin milden fazla yol yapmayacaktı ama bu ona uygundu. Kadın başına bir araba, kendine verdiği sözdü. İzi sürülemeyecekti. Sonra araba sansara geri verildi ve bir sonraki şüpheli kullanıcıya devredildi.

Hem Jayne'i hem de Elaine'i götürmeyi düşünmemişti, sorun da buydu. Üç araba kullandıktan sonra dördüncüye ihtiyacı vardı. Araştırması kabul edilebilir bir standartta değildi. Uygun bir araba bulamamıştı.

Jayne'in yerini henüz almamıştı ve dikkatsiz planlama kusursuz sonuçlardan daha azı anlamına geliyordu. Elden bir şey gelmezdi. Öncelik, polisin izini kaybettirmekti. Eğer bir cesedi bu kadar çok istiyorlarsa, o bir ceset sağlamak zorundaydı.

King, ofisinden çıkıp yasal olarak kendisine ait olan araca kadar saate baktı. Oradan, sadece Louis olarak tanıdığı adamı aradı ve bir nakit noktası aracılığıyla bahçesine bir yolculuk ayarladı. Louis sadece on ya da yirmi sterlinlik banknotlarla ödeme kabul ediyordu, bu rahatsız edici ama mantıklıydı. Bir saat sonra King, kiraladığı gara ja yürüme mesafesindeki Causewayside'da bir arka sokağa bırakılmak üzere bir araba ayarlamıştı; böylece Glasgow'a gitmeden önce kendi arabasını orada bırakıp araç değiştirebilecekti.

O gece saat onda yola çıktı, hava karardıktan sonra ama barlar açılmadan önce, bu yüzden sokaklar oldukça sakindi. Araba eski, soluk gri bir Saab'dı ve vantilatör kayışı King'in sinirlerini bozacak şekilde vınlıyordu. Üzerinde bir hayır kurumunun yağmurluğu, altında da hırdavatçı tulumu vardı. Başındaki kasket, stresliyen ovuşturmaya meyilli olduğu seyrelmiş bir noktayı örtüyordu; bu alışkanlık şüphesiz saç dökülme sürecini hızlandırmıştı.

Glasgow'a yolculuk bir saatten az sürdü. King, buranın zıtlıkların şehri olduğunu düşündü. Cam ve çelik yapılar, neon ışıklı köprüler ve ısı ısı yeni oditoryumlar, 'Glasgow Etkisi' deyimini tanımlayan yoksulluğu, yoksunluğu ve düşük yaşam beklentisini gizleyemiyordu. Çete şiddetinin kalesinden çok bir çocuk romanını andıran kuleli üniversite kuleleriyle tarihi bir yerleşim yeri olan Glasgow'da her şey duman ve aynadan ibaretti. King, bu korkunç istatistiklere bir kişi bile olsa katkıda bulunacağını biliyordu, ancak burada modernizm ve ikinci dünya yoksulluğunun çatışan çatışması içinde kimse fark etmeyecekti. Glasgow'un güzelliğini görmek, turistik yerlerini ziyaret etmek, sadece vızıltısını ve uğultusunu hissetmek kolay olacaktı. Ama bu gerçek değildi. King, Glasgow'un ölümle büyüyen bir şehir olduğunu düşünüyordu.

Govanhill bölgesine ulaştığında yağmur yağıyordu ve silecekler arasında ön camını kapatan suya lanet okudu. Bu hava fahişeleri sığınaklara koşturacaktı. Allison Sokağı'nın işlek ucundan aşağıya doğru ön ve geçici bir sürüş yaptığında en cesur birkaç kişi hâlâ görülebiliyordu. Yolun her iki tarafında da

yaşayan tarih müzesi. Dört kat yüksekliğindeki apartmanların üzerinde her dilde tabelaları olan ve her kültüre ait yiyecekler satan dükkânlar bulunuyordu. King, buranın gerçekten küresel bir cadde olduğunu düşündü, alay etmekten zevk alıyordu ve İskoçya'nın nasıl olup da öğrenmeye asla vakti ya da isteği olmayacak diller tarafından ele geçirildiğini merak ediyordu. Dövme salonları, sözde tasarım mağazaları - King buna kahkahalarla güldü - tefeciler, kuaförler ve yardım dükkanları, her şey ve hiçbir şey vardı. Çok fazla 'Kiraya Verilecek' mülk. İskelelerle desteklenmiş çok fazla bina. Çok fazla ucuza giden mülk. Elbette onu buraya getiren de tam olarak buydu.

Yanından geçtiği ve kendisini dikkatle izleyen kadınların yaşlarını ve boylarını değerlendirmeye çalıştı. Jayne Magee uzun boylu değildi ve bu kadınlar yüksek topukların üzerinde tünemişlerdi, bu da bir karşılaştırma yapmayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Belirleyici faktör yaş olmalıydı. İkinci bir geçiş yaptı ve yirmili yaşlarda olduğunu düşünenleri kandırmak için makyaj yapan bir kadın gördü, ancak kırışmış saçları ve sarkmış göğüsleri gerçeği ortaya koyuyordu. Kenara çekti ve yolcu tarafındaki camı indirdi.

"İyi akşamlar aşkım, neyin peşindesin o zaman?"

"Ne kadar?" diye sordu rolünü oynayarak.

'El için otuz, ağız için kırk, am için elli,' dedi.

King kapıyı açarak, "Elim iş görür," diye cevap verdi. Jayne'le eşleşmeye o kadar yakındı ki, artık etrafta dolaşma riskine girmeyecekti. Kadın tereddüt etti. "Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Arabanın ışıkları çalışmıyor. Neden? Saab'dan bir adım uzaklaştı, beklediğinden daha fazla ürkmüştü. Bu sadece bir önlemdi ama almak zorundaydı. Seyircilerin yüzünü görmesini istemiyordu ve yola çıkmadan önce ampulü çıkarmıştı.

'Ampul patladı,' dedi, 've yağmur içeri giriyor. Acele eder misin?

Onu daha iyi görmek istercesine arabanın karanlığına baktı ve sonra kapıyı çarptı.

'Sanırım bu gece pas geçeceğim, dostum. Eve gitsen iyi olur.'

King direksiyona vurdu. Aptal orospu. Oyun oynayacak zamanı yoktu. Derin bir nefes alarak kendini sakinleştirdi ve arkasından seslendi.

İki katını öderim, tamam mı? Sadece bir el işi için. Altmış sterlin. Geri gel!'

"Hiç sanmıyorum," diye bağırdı omzunun üzerinden ve uzaklaştı. "Sende doğru olmayan bir şeyler var.

Tam o sırada adam gölgelerin arasından çıktı ve onu ceketinin kolundan çekerek King'in arabasına doğru götürdü.

Altmış ödüyorsun, değil mi? Sadece parmaklar ve avuç içi, ekstra yok. Para peşin. Pezevenk isteksiz fahişeyi bir dizi azarlarken, elini cüzdanını karıştıran King'in penceresinden içeri uzattı.

King yüzünü iyice geriye çekip sesini kalınlaştırarak parayı ona uzattı.

"Al bakalım. Üç yirmilik uzattı. Pahalı bir gece olacağını kanıtlıyordu. King'in aksanından Romanyalı olduğuna karar verdiği pezevenk onu arabaya itti.

'Yarım saat içinde dönmeni istiyorum. Barlardan uzak dur,' dedi pezevenk ona.

King arabayı vitese taktığında ve pezevenğin ulaşamayacağı bir yere geldiğinde, 'Evet, canın cehenneme,' diye fısıldadı nefesinin altından. 'Şuradan sağa dön, yakınlarda durabileceğimiz bir yer biliyorum, tabii bunu arabanda yapmak istersen. Bu gece dışarısı biraz soğuk.

"Araba iyi olacak," dedi ve uygun bir yere ulaşana kadar onun talimatlarını takip etti. Paltosunun cebine uzanıp kilitli plastik torbayı açmadan ve bir bez parçası çıkarmadan önce onun fermuarını açmakla meşgul olmasını bekledi.

'İyi hazırlanmışsın,' diye şaka yaptı. 'Burada ne kadar çok işim olduğuna bakılırsa, mendiline bir süre ihtiyaç duymayacaksın.

O kendi komikliğine kıkırdarken, King bezi ağzının ve burnunun üzerine kapattı ve acımasızca geriye doğru koltuk başlığına bastırdı. Ayak bölmesinde, bacakları İrlandalı bir dansçıya yakışır bir jig yaptı, elleri işe yaramaz bir şekilde çırpındı, aralıklı olarak bezi çekmeye ve King'in ellerini çizmeye çalıştı. Sonunda, titreyen, seğiren bir enkaza dönüştü ve çenesi göğsüne inene kadar koltukta yavaşça aşağı doğru yığıldı.

"Gölün bakalım," dedi King, yüzünün yan tarafına öyle sert bir yumruk attı ki boynundaki omurların itiraz ettiğini duydu. Yine de hâlâ hayattaydı ve kloroformun sağlayabileceğinden daha uzun süreli bir sakinleştiriciye ihtiyacı vardı. Onu bağladı ve ağzını tıkadı, arka koltuğa itti ve üzerini bir battaniyeyle örttü.

Kadının cesedini kocaman bir çuvala doldurup mahzen duvarının arkasındaki gizli merdivenden yukarı taşırken yorgundu. Gerçekten, çok yorulmuştu. Kasları ağrıyor, başı zonkluyor ve midesinde bir acı düğümü şişte kızartılmış bir et gibi dönüp duruyordu. Yemeğe ve uykuya ihtiyacı vardı.

Kapının kilidini açarken, 'Kötülere rahat yok,' dedi. 'Tam anlamıyla, muhtemelen öyle düşüneceksiniz. Yine de bunu ben yapmadım. Eğer o polis Jayne'i avlamakta ısrar etmeseydi, büyük ihtimalle bunu yapan sen olmayacaktın. Jayne olmak için çok yaşlı ve ağırısın. En azından etli kısımlar için bir şeyler yapabilirim. Bakalım bana başka neler anlatacaksın.'

Elaine ve Jayne aynen bıraktığı gibiydiler. Çuvalı odanın ortasına sürükleyip içindekileri yavaşça kıpırdanan, sersemlemiş bir yığının içine atarken, "Siz ikiniz ne kadar da güzel görünüyorsunuz," dedi neşeyle. Kadınlar endişeyle onu izliyordu. Ne düşündüklerini biliyordu. Yerlerine başkası mı gelecekti? Bu yeni, onlardan daha iyi biri miydi, onları ihtiyaç fazlası mı yapacaktı? Bir süre bu şekilde oynayıp onu nasıl etkilemeye çalışacaklarını ve yerlerini nasıl koruyacaklarını görmek istiyordu. Ancak Jayne konuşma zamanının geldiğine karar vermişti. Kendini daha fazla yalvarmaya hazırladı. "Kim o?" diye sordu.

Bugün sessizdi, neredeyse rahattı. Adam onun ruh halinin haritasını çıkarıyor ve bu ruh halinin seyrini takip ediyordu. Korku, inançsızlık ve öfke duygularını art arda yaşayan Jayne, Elaine'den çok daha dayanıklı olduğunu kanıtlıyordu.

"Dublörün," dedi. "Bu kadını senin hayatını kurtarmak için getirdim. Saçından bir tutam aldı ve kadının yüzünü ortaya çıkarmak için başını geriye doğru çekti. Çürüklerle birlikte pek de güzel değildi, ama ondan önce de güzel değildi. Jayne'e 'Onu çok sert yargılama,' dedi. 'Eminim nasıl bu hale geldiğinin bir açıklaması vardır. Bahse girerim, eğer zamanımız olsaydı, bazı hikâyeler anlatabilirdi. Ama benim terbiyem nerede? Akşamınız nasıl geçti?'

Jayne kaşlarını çattı. Onun böyle yapmasından hoşlanmıyordu. Bu ona Natasha'yı hatırlatıyordu.

'Bütün gün bu sandalyelere zincirlenmiş durumdayız, sadece bir elimiz serbest ve su vermek için hastane şişeleri var. Bu da iyi bir gün geçirmemizi zorlaştırıyor,' diye cevap verdi Jayne.

'Zamanla, iyi olabileceğini gösterdiğinde daha özgür olacaksın. Elaine, takma dişler nasıl?' King parmağını Elaine'in yüzünün önünde şaklattı. Elaine hemen ve mecburen ağzını açtı. "Biraz ağrıyor ama bu beklenen bir şey. İlaçlı gargara yardımcı olacaktır. Umarım ikiniz de kendinizi meşgul ediyorsunuzdur. Aralarındaki satranç tahtasını inceledi, zaman geçirmelerine yardımcı olmak ve zihinlerini canlandırmak için oraya yerleştirilmişti. Evdeki hemen her şey gibi bu da anne babasına aitti ama bu onların çok sevdiği bir eşyaydı. Sık sık okuldan eve geldiğinde annesini ya da babasını Eleanor'la satranç oynarken bulurdu. Kız kardeşi evde eğitim görüyordu; babası bir bilim yazarı, annesi ise tam zamanlı bir ev kadını olduğu için bu kolay bir karardı. Hiçbir okul onun potansiyelini en üst düzeye çıkarmak için yeterli donanıma sahip değildi, annesi de böyle söylemişti. Reginald yerel okula gitmiş ve düzenli olarak öğleden sonraları yapılan aile satranç turnuvalarını kaçırmıştı. Ancak Eleanor öldükten sonra babası ona satranç oynamayı öğretecek zamanı bulabilmişti. Biraz zaman almıştı ama kaliteli bir oyuncu olmuştu. Babası ona strateji öğretmekten çekinmemişti. Satranca sadece dinlenme zamanlarında, ev ödevleri ve sınavlardan sonra izin verilirdi. Dinlenme zamanı King'in günün en çok iple çektiği bölümüydü.

Elaine'in şu anda biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı. Bütün zamanını başı öne eğik, zar zor iletişim kurarak geçiriyordu. Satranç taşlarına dokunulmamıştı ama bıraktığı yiyecek ve içecek tüketilmişti.

"Peki senin günün nasıldı? Jayne sordu. Bu, Elaine'in ağzı açık, komik bir şekilde şaşkın şaşkın bakmasına neden oldu.

King cevap vermeye çalıştı, düşünmek zorunda kaldı, kekeledi ve tekrar başladı.

'Zor oldu, sorduğun için teşekkür ederim. Aslında yorgunum.'

Jayne başını salladı, yüzünde garip bir şekilde sempatiye benzeyen bir ifade vardı.

'Neden gidip biraz uyumuyorsun? Eğer sandalyeden kalkmama izin verirsen kıza göz kulak olabilirim. Seni biraz işten kurtarırım.'

Bir an için baştan çıktı. Bu çok kolay olurdu. Yatağını umutsuzca istiyordu. Pezevenkle uğraşmak zorunda kalmanın stresi diye düşündü. Böyle olmaması gerekiyordu. Birisi ona yakındı, sesini duymuştu. Ve hepsi Jayne Magee içindi. Ona çabalarından dolayı teşekkür etmek için bir şeyler yapması en doğrusuydu. Ne yazık ki, bu bir numaraydı. Tüm kadınlar yumuşaklıkla kandırır, tatlı yalanlarla sizi içine çeker. Ona hiç yardım istemiyordu. Yine de ona güvenebilmeyi o kadar çok diledi ki. King kalbini sertleştirdi ve kaderine razı oldu. Ya öğretmen ya da arkadaş olabilirdi ama ikisi birden olamazdı.

'Bana yardım etmek için olsaydı, teklifinizi takdir ederdim. Ama öyle değildi Peder ve sizin gibi vasıflı ve ahlaki değerlere sahip bir kadının ikiye bölünmüşlüğüne takdir etmiyorum. Kuşkusuz bu kıza yardım etmek istersiniz ama teklifiniz bana fayda sağlamak içinmiş gibi davranmayalım.

'Onu öldürecek,' diye mırıldandı Elaine. 'Yapabileceğin hiçbir şey yok. Sadece seyretme. Bir daha izleyemem. O kadar titriyordu ki ayak bileklerindeki kelepçeler derisini kesiyordu. Jayne masanın diğer tarafına uzandı ve titremesi azalana kadar Elaine'in elini tuttu. İki kadının içinde bulundukları duruma bu kadar farklı tepkiler vermesi, insan zihninin güçlü ve zayıf yanları konusunda büyüleyici bir dersti. King bu konuda bir makale yazmayı düşündü. İçeriden bir bakış açısı, tıpkı kendisi gibi, tamamen benzersiz olacaktı.

"Elaine haklı mı? Jayne sakince sordu. "O kadını öldürmeyi mi planlıyordun?

Kendini beğenmiş Peder'in geçmiş zaman kullanması onu rahatsız ediyordu, sanki onu bu işten vazgeçirebileceğine kadar inanmıştı ki şimdiki zamanda durumu ele almaya gerek duymuyordu.

"Senin ve Elaine'in yanına pek de ait değil, değil mi?" diye tersledi. 'Bir sokak fahişesi, saygın bir avukat ve seçkin bir ilahiyatçıyla kalıyor. Bu ikinize de hakaret olur.

Jayne, Elaine'in elini bıraktı ve sandalyesinde arkasına yaslanarak acele etmedi. King'in hayalini kurduğu şeyin bu olduğu aklına geldi - düzgün bir tartışma, zihinlerin buluşması - ama Jayne fikirlerinden fazlasıyla emindi. Kendi bakış açısından emin görünüyordu. Onunkini dinleme arzusu neredeydi?

'Hiçbirimiz başka bir insanın neler yapabileceğini ya da neler sunabileceğini bilmiyoruz. Bir insanı dış görünüşüne ya da ne iş yaptığına bakarak yargılayamazsınız. Önce onunla konuşup daha fazlasını öğrenmemiz gerekmez mi? Şaşırabiliriz.'

'Nasıl yaşadığınız kim olduğunuzun kanıtıdır. Kilise bize davranışlarımızın yargılanacağımız şey olduğunu öğretmiyor mu? King söyledi.

"Peki ya seninki? Jayne sordu, sesi fısıltıdan öteye geçmiyordu, yüzünde sadece ciddiyet ve merak vardı. Eğer yüzünde en ufak bir küstahlık belirtisi olsaydı, yapmak üzere olduğu şeyden çok daha fazla zevk alırdı.

King, 'Ben dindar bir adam değilim,' dedi. 'Ben bilime, gerçeklere ve eğitime inanan biriyim. Beni bu kurstan vazgeçirmek için söyleyebileceğiniz hiçbir şey yok, ancak denediğiniz için teşekkür ederim.

Sırtına astığı çantasından elektrikli bir tıraş bıçağı çıkardı ve kadının bedeninin yanına, yere koydu. Kadın beceriksizce ve başarısız bir şekilde dik oturmaya çalışıyordu, ayakları yerde kayıyordu, kas kontrolünü hâlâ kazanamamış bacaklarının ihanetine uğramıştı. Adam plastik bir önlük, lastik eldivenler ve bir çöp torbasıyla kadının kirli giysilerini çıkarırken, Elaine çok uzun süre yalnız bırakılmış bir köpek gibi rahatsız edici bir şekilde tiz bir ses çıkarmaya başladı.

"Bu konu hakkında konuşmasak olmaz mı? Jayne sordu.

"Hayır, yapamayız," diye tersledi King. 'Daha fazla konuşmak istemiyorum. Sabah işe gitmem gerekiyor ve biraz uyumam lazım. Ben bunu yapmak zorunda kalmadan önce onu susturmaya odaklanmanızı öneririm. Başını Elaine'e doğru çevirdi, salyalarının akacağını ve tekrar sallanacağını bildiği için ona bakmak istemiyordu. Jayne'in sandalyesi yere sürtünüyordu ve King onun yanındaki kayıp ruhu teselli ettiğini biliyordu. Elaine her ne kadar iğrenç olduğunu kanıtlasa da, Jayne'in görünürdeki korkusuzluğu karşısında bir kızgınlık hissetti. "Bu uzun sürmeyecek," dedi.

'Pardon? Bunu anlayamadım,' dedi Jayne.

King kadının son giysilerini de çöp poşetine tikiştirip kapıya doğru fırlattı.

"Hiçbir şey," dedi. "Seninle konuşmuyordum.

"O zaman kiminle konuşuyordun?" diye sordu masumca. Kendisine patronluk taslanmasından bıkmıştı. Oxford Üniversitesi'nden aldığı diploma ve popüler basından aldığı övgüler onu üstün kılmıyordu. Yine de burada ona sanki cemaatinin serseri bir üyesiymiş gibi hitap ediyordu.

King kadının vücudunu düzelterek, "İzlemeniz çok önemli," dedi.

Kadının kafa derisindeki saçları kabaca tıraş etmeye başladı. İşte o zaman kadının bilinci tamamen yerine geldi.

Elleri arkadan ve ayak bilekleri birbirine bağlı, dev bir pembe solucan gibi debelenmeye başladı, ileri geri çırpındı, hiçbir yere varamadı, yerde kaydı. Ağzındaki tıkaç sarhoş gibi konuşmasına neden oluyordu ama ne demek istediğini anlatabiliyordu.

"Ah, lanet olsun. Sende kötü bir şeyler olduğunu biliyordum. Bırak beni, seni piç. Bırak saçımı.' Daha çok debelendi. King başının arkasında yere oturdu, kafatasını dizlerinin arasında tutarak kalan saç tellerini kesti. Jayne konuşuyordu ama King kelimeleri duyamıyordu. Onun dikkatini çekmek istiyorsa, o kibirli çekingenliğinden kurtulup çığlık atması gerekiyordu. Kafa derisi tamamen tüysüz kaldığında, Jayne'in o kadar da sakin görünmediğini memnuniyetle fark etti.

"Adın ne senin? Jayne yerde kıvranan bedene sordu. "Grace," dedi. King gülmeye başladı. Kötü bir kahkahaydı ve

Bunu biliyordu. Oyun parkında çocukların ona gülme şekline benziyordu. Sertti, neşesizdi, şaşırtmak ve aşağılamak için tasarlanmıştı. Gittikçe daha çok güldü.

"Grace?" diye tükürdü gözyaşlarının arasından. "Grace! Ah ailenizin yersiz iyimserliği. Keşke seni görebilselerdi, üç kuruş için erkeklerin organlarını emdiğini, hastalıklı ve kokuşmuş olduğunu.

"Ailem öldü," diye bağırdı Grace ağzındaki tıkaçtan.

"Buna amin derim," dedi King. 'En azından biraz aşağılanmaktan kurtuldular.

"Kes ," dedi Jayne. King durdu. "Zalimlik ediyorsun.

Dr. King evine getirdiği canavara baktı. Jayne Magee de en az Natasha kadar kötüydü, ona üstünlük taslıyor, küçümsüyordu.

"Sen beni durdur," diye fısıldadı yüzüne doğru. Bir çekmeceye doğru yürüdü, titreyen elleriyle kilidini açtı, bir pense seçti ve Grace'e döndü.

"Ağzını iyice aç," dedi ve Grace'in başındaki yerine oturarak ağzındaki tıkaçı çekip çıkardı ve çığlık atan Grace'in ağzına minyatür bir kalasa benzeyen bir tahta parçasını yanlamasına soktu. Kerpeteni Grace'in alt çenesindeki sol orta kesici dişin üzerine kapatırken şarkı söylemeye başladı. "Amazing Grace, benim gibi bir zavallıyı kurtaran ses ne kadar da tatlı. Grace ya ağzındaki odun yüzünden ya da korku ve acıdan öğürüyordu, nedeninin pek de önemi yoktu. Şarkı söylemek ve gürültüyü bastırmak kutsanmış bir rahatlamaydı. Kendi sesini yükseltti. "Bir zamanlar kayboldum ama şimdi buldum, kördüm ama şimdi görüyorum.

Mısırlar arasında nefes almak için durakladığında, Jayne sesini Grace'in hayvani inlemelerinin ve miyavlamalarının üzerinde duyulacak kadar yükseltti.

"Ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bana ne istediğini söyle, yapacağım. Kesici diş sessiz bir kan fışkırmasıyla dışarı çıktı ve Grace bayılırken gözleri yukarı doğru yuvarlandı. King sararmış topağı bir bardağa attı, alt çenesindeki kanı sildi - ne yazık ki pis bir işti - ve sıradaki dişini eline aldı.

"Kalbime korkmayı öğreten Grace'ti..." Grace'in adı üzerine kerpetenle muazzam bir darbe indirdi ve onu acısız sersemlikten bir kez daha kendine getirdi. "Ve Grace, korkularım hafifledi. Tekrar çekti ve kadın bacaklarını yere çarptı. Elaine başını önündeki masaya vuruyor, Jayne de o ona bağıırıyordu. Oldukça alternatif bir grup oluşturmuşlar, diye düşündü. "İlk inandığım saatte o Grace ne kadar da değerli görünüyordu.

Cama bir diş daha saplandı, kan döşeme tahtalarını yıkadı, King pozisyonunu ayarlarken kendi kontrolünü kaybettiğini hissetti ve zorlu sol alt dişini düzgün bir şekilde kavrayabilmek için penseyle daha sıkı kavradı.

"Birçok tehlike, zorluk ve tuzaktan geçerek geldim. Bu kez penseyi çevirmek zorunda kalmıştı ve bu çaba sesinin tonunu bozuyordu. Öksürdü ve Jayne ona bağırdığında dizeye yeniden başlamak üzereydi.

Onun için satranç oyna. Eğer ben , onu bırakacaksın. Eğer , o zaman ... öğrenmemi istedin. Nasıl strateji geliştirdiğini görmek isterim. Eminim bana yeni hareketler öğretebilirsin. Lütfen?'

Dr. King dişle uğraşmaya devam etti ama meydan okumayı düşünürken dişi daha nazikçe salladı. "Pekâlâ," dedi penseyi yere bırakarak. 'Ama yorgunum, aklınızda bulunsun. En iyi halimde olmayabilirim. Ellerini sildi. Satranç taşlarını kana bulamak olmazdı. Hayatta saygı duyulması gereken bazı şeyler vardı. Grace'in ellerini ve ayaklarını bağlı bırakarak ve sessiz bir ortam için mendilini ağzına tıkarak çuvalı tekrar vücudunun üst kısmına çekti. Satranç oynarken dikkat dağıtıcı şeyler kabul edilemezdi. Elaine'i Jayne'in karşısındaki sandalyeden indirip yatağa taşıırken, "Beni buraya kadar güvende getiren Grace," diye şarkı söyledi. Elaine yüzüstü yuvarlandı ve kıpırdamadan yattı. '... Ve Grace beni eve götürecektir.

On Beşinci Bölüm

Aynı parka başka bir bebek daha bırakılmış ve medya buna kafayı takmıştı. Ancak bu bebek, diğer ikisinden daha dayanıklı ya da şanslı olduğu için mi yoksa annesi aslında ölmesini istemediği için mi bilinmez, o kadar iyi sarılmıştı ki, yoldan geçen bir köpek gezdiricisi onu bulana kadar hayatta kalmayı başarmıştı.

Callanach soruşturmanın nasıl ilerlediğini görmek için gittiğinde DCI Begbie Ava ile görüşüyordu. Saat geç olmuştu. Sabahın dördünde benzin istasyonundaki sandviçler ve gazlı içeceklerle hayatta kalmaya çalışan hiç kimsenin işte olmaması gerekirdi. Yine de eve gitmenin bir anlamı yoktu. Jayne Magee'nin hayatından çıkmasıyla aynı zamanda uyku da hayatından çıkmıştı. Kendi ofisine döndü ve Ava'ya Şef'le görüşmesi biter bitmez kahve içmek için kendisine katılmasını mesaj attı. Yarım saat sonra Ava çıkageldi.

"Günde yirmi dört saat çalışmaya devam edemeyeceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

"İkiyüzlü," dedi. "Haberler ne?"

"Bebek hayatta kalacak. Susuz kalmış ama çok uzun süre dışarıda kalmamış. Yine aynı battaniye, yani hepsi birbirine bağlı.

"Kimse kayıp olduğunu bildirmedi mi? Callanach sordu.

"Hayır, ama bir şey var. Adli tıp, kolunun altındaki bir et kıvrımında pıhtılaşmış ve kurumuş bir miktar kan olduğunu söylüyor. Çocuk doktoru bunun bebeğe ait olduğunu düşünmüyor.

"Annesinden mi?" dedi.

"Hipotez bu. Sonuçlar birkaç gün sürebilir, hatta acilen laboratuarlara gönderilmesi gerekebilir. Sorun, bu kadınların birbirleriyle nasıl tanıştıkları. Hiçbir aile hekimi iletişime geçmedi,

Ebe, sağlık ziyaretçisi veya başka bir profesyonelin takip kontrollerine gelmeyen bir bebek hakkında endişe duyduklarını söylemesi.

"Fahişeler kamu sağlık hizmetlerini kullanmıyor mu? Callanach önerdi.

"Bebekleri istemeselerdi sonlandırmazlar mıydı? Ava yüzünü buruşturarak ellerini saçlarında gezdirdi.

'Sanırım bazı erkeklerin ağır hamile kadınlarla seks yapma fantezileri var. Belki de pezevenkleri onları hamile kalmaya zorluyor, bundan para kazanıyor ve sonra da bebekleri atıyorlardır.

'Seninle konuşmadan eve gitmem gerektiğini biliyordum. Bu çok korkunç bir düşünce. Ava ceketini giydi. "Seni bırakmamı ister misin?

'İki ölü bebeğiniz var, bir de annesi ve ismi olmayan canlı bir bebeğiniz. Mutlu bir son olmayacak. Ve evet, eve bırakırsanız memnun .

Sessizce arabaya doğru yürüdüler, kendi davalarında kaybolmuşlardı. Ava aracının kilidini açarken arkalarından gelen bir ses ikisinin de aynı anda dönüp karanlığa bakmasına neden oldu. Başka bir şey olmayınca koltuklarına tırmandılar. İkisi de konuşmadan neredeyse Callanach'ın dairesine varmışlardı.

"Gülleri kimin gönderdiğini öğrenmek için çiçekçiyle hiç temasa geçtiniz mi? Callanach sordu.

"Vaktim yok," diye cevap verdi. "Bunu sana düşündüren neydi?

'Daha önce sanki izleniyormuşuz gibi hissettim. Bana gizli hayranını hatırlattı.'

'Aşırı aktif bir hayal gücün var. Kafeinden olacak,' dedi Ava Albany Sokağı'nda durduklarında.

Callanach arabadan inerken, "Dikkatli ol," diye mırıldandı. Ava'yı kahve içmeye davet etmesinin görgü kurallarına uygun olup olmadığını düşündü, saatine baktı ve daha iyi olacağını düşündü. Şanslıysa karakola dönmeden önce dört saat uyuyabilirdi. Ava onu bıraktığı için teşekkür edemeden arabasını sürüp gitti.

Neredeyse bir kadını evine davet ettiğini fark etmeden önce yatağına tırmanıyordu. Bir ay önce bir kadın iş arkadaşının yanında bu kadar rahat olabileceği düşünülemezdi ama DI Turner farklıydı. Kendi derisinin içinde rahattı, iyi bir sinematografi dışında hiçbir şeyden etkilenmemiş görünüyordu. da ötesi, kendini neredeyse

bir arkadaş. Bunlardan birine sahip olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Rahatlamak için yuvarlanırken eli yastığın altına kaydı ve soğuk, sert bir nesne buldu. İlk başta çekip çıkarmaya çalıştığında elinde döndü. Perdelerindeki aralıktan sızan soluk ay ışığında gümüşü bir renkte parlıyordu ama başucu lambası yüzeyine basılmış çok sayıda renk ve çizgiyi gösteriyordu. Minyatür küre bir anahtarlığın parçasıydı, üzerinde anahtar yoktu ve daha önce Rahip Jayne Magee'nin tuvalet masasının üzerinde duruyordu. Callanach her gece ona bakıp gidebileceği yerleri düşünüyor, hizmet ettiği dünyadan daha geniş bir dünyanın görüntülerini ve seslerini hayal ediyor muydu diye merak etti. Yoksa sadece manevi bir değeri mi vardı? Seyahat eden bir ebeveynin, uzaktayken onu düşündüklerini göstermek için eve getirdiği bir hatıra. Yatağının yanındaki masada duran bir kitabın üzerine tünemiş olan Elaine'in kâğıt ağırlığına bakan Callanach, her iki kadının yüzünü de zihninde netleştirmek için kendini zorladı. Bu iki basit nesnenin fiziksel varlığı onun için bir tapınak gibiydi. Onları yakınında tuttuğu sürece hiçbir şeyi unutamaz, hiçbir şeyden kaçınamazdı. Küçük küreyi tutarak ve Jayne Magee'nin dünyanın neresinde olabileceğini merak ederek uykuya daldı.

Ertesi gün, Elaine Buxton'ın garajının dışındaki çakıllara gömülmüş çift tekerlek izlerinin teyidi geldi. Bunun bir zafer gibi hissettirmesi gerekirdi, ancak bağlanmış ve tekerlekli bir çantaya katlanmış bir kadının görüntüsü, ileriye doğru atılan adımdan memnun hissetmesi için çok canlıydı. Callanach, canlı bir yapbozu andıran olay odasında bir ekip toplantısı düzenledi. Bir duvar Elaine Buxton'a, evine, ofisine ve ellerindeki adli kanıtlara ayrılmıştı. Diğer duvarda Jayne Magee'nin fotoğrafları vardı. Basın kupürleri, yazdığı makaleler, cemaatten gelen mektuplar ve DS Lively'nin kiliselerinde kadın bir din adamının bulunmasını istemediklerini öğrendiği birkaç kişinin fotoğrafları da dahil olmak üzere, Jayne Magee için gösterilecek daha çok şey vardı.

Callanach, DS Lively'den davayı güncellemesini istemişti. "Bildiğimiz kadarıyla her iki kadın da evlerine vardıklarında kaçırıldı. Bir erkek olan saldırgan, kurbanlarını kloroformla uyuşturduktan sonra başka bir yere nakletmek üzere tekerlekli bir çantaya koyuyor.

Elaine Buxton'ın dişine bağlı yumuşak dokuda kloroform bulunduğu bu sabah doğrulandı. Tanık ifadelerinin kopyaları elinizde. Polis, Jayne Magee'nin cesedini de Elaine Buxton'inkiyle aynı şekilde ortadan kaldırmaya çalışması ihtimaline karşı Cairngorm bölgesinde alarma geçti.

"Peki ya profil çıkarma? Jayne Magee'yi bulamazsak, onu kaçıran adam hakkında daha fazla bilgi edinemez miyiz?" diye sordu arkadan bir polis memuru.

Çavuş Lively soruyu yanıtlaması için Callanach'a baktı.

Callanach, 'Tek bir cinayet için şüpheli profili oluşturmak mümkün değil' dedi.

"Neden olmasın? Lively sordu.

"Bu yardımın erişilebilir olduğu durumlarda kısıtlamalar var ve henüz kriterleri karşılamıyoruz.

"Elimizde sadece bir ceset olduğu için mi? Yoksa profil çıkarmakla uğraşmak çok mu pahalı? Peder Magee bir deliyle birlikte kilit altında. Daha kaç saat hayatta kalacak? Lively sesini yükseltiyordu. Callanach onun bu olaydan görüldüğünden daha fazla etkilendiğini görebiliyordu.

Callanach, "Bu sadece mali bir mesele değil," diye açıkladı. 'Birden fazla ceset olana kadar profil çıkaramazsınız çünkü ortada bir model yok. Bu aşamada katil hakkında varsayımlarda bulunmak bizi yanıltabilir, yanlış yollara sürükleyebilir. Bir cinayeti değerlendirip katilin şu ya da bu özelliklere sahip olduğunu söyleyemezsiniz. Şu anda açık fikirli olmak en büyük avantajımız.

"Saçmalık," dedi Lively. "Lanet olası .

Callanach, üniformalı bir memurun kafasını içeri uzatıp diğer iki memuru koridora çağırmasıyla dedektif çavuşla bir kez daha karşı karşıya gelmekten kurtuldu. Bu, toplantıyı durdurmak için yeterince iyi bir bahaneydi. Callanach, Tripp kendisine bir deste fazla mesai kâğıdı uzatmadan önce kapının dışındaki sessiz konuşmadan 'tehdit' ve 'tecrit' kelimelerini duydu.

"Bunlar işlem ofisinden geri geldi efendim. Tam imza yerine paraf atmışsınız. Hesaplar, hepsi düzeltilene kadar fazla mesai ödemeyi reddediyor.

Callanach dedektif memurundan kâğıt destesini alırken küfretti.

"Her zaman midir?"

"Genelde değil, ama yeni biri ilgileniyor ve görünüşe göre prosedüre çok önem veriyorlar.

"Tabii ki de öyle. Brifingin yarıda kesilmesini gerektirecek kadar önemli olan nedir? Callanach sordu.

"DI Turner'ın ofis kapısının altına bir tehdit mektubu asılmış. Ciddiye alınıyor. Binanın içindeki ve dışındaki tüm güvenlik kameraları kontrol ediliyor. Dedektif müfettiş şefle birlikte.

Callanach bir dakika sonra Ava'nın kapısının önüne geldiğinde, parmak izi alan ve mektubu incelemeye götürmeden önce yerinde fotoğraflayan adli tıp ekibi tarafından uzaklaştırıldığını gördü. Ava ortaya çıkana kadar DCI Begbie'nin ofisinin dışındaki koridorda beklemeyi tercih etti.

"Yoğun bir sabah mı? Callanach sordu.

"Öyle de denebilir," dedi Ava. "peşindesin?"

"Brifingimin neden yarıda kesildiğini anlamaya çalışıyorum. Bilgiyi ilk elden almam gerektiğini düşündüm. Polis memurları genellikle güvenilir kaynaklardır.

Küçümsedi. 'Hiçbir şey için bu kadar yaygara koparılmaz. Bölgeyle birlikte geliyor. Birisi benden hoşlanmadığını açıkça belirtmek için bir not bırakmış. En can sıkıcı yan etkisi ise ofisimin bir süreliğine olması. Buna aldırmazdım ama birkaç saat daha uyuyabilirdim.

'Çiçeklerle ilgili olabilir. Belki de notu bırakan kişi dikkatinizi çekmek için daha aşırı bir şey yapması gerektiğine karar vermiştir.

'Güllerden ölüm tehditlerine doğru bir sıçrama oldu, sizce de öyle değil mi? Bu birinin beni öldürmek istediği ilk sefer değil ve son da . Ancak bu sabahın iyi haberi, laboratuvarın pıhtılaşmış kandaki DNA'yı bulması, sistemden geçirmesi ve sonuçların elimizde olması. Kesinlikle bebeğin DNA'sı değil ama annenin DNA'sı olduğundan oldukça eminler. Eşleşme için veri tabanında araştırıyorlar.

"Pek olası değil," dedi Callanach. "ihtimalle ceza adaleti sisteminden geçmemiştir.

"Depresyona sokacak kendi ekibin yok mu? Ava sordu.

"Bana notta ne yazdığını söylemedin," diye karşılık verdi. Ava gözlerini devirdi ve sıkılmış görünmeye çalıştı. Callanach bir kadının hedef olduğu tatsız bilgisini görmezden geldiğini gördü.

"Yüzüme bir buz kıracağıyla vurmak ve beni hiç doğmamış olmayı dilettirmek gibi bir şey. Adli tıp sonuçları çıkana kadar eve gitmemem emredildi. Sanki öyle bir şey olacakmış gibi.

Callanach, "Tavsiyeye kulak verin," diye uyardı. "Asla bilemezsin.

"Teşekkür ederim, Dedektif Müfettiş, bunu aklımda tutacağım. Sahte bir selam verdi ve uzaklaştı.

On Altıncı Bölüm

Satranç oyunu kırk beş dakika boyunca sürmüştü. King yorulmuştu, sıkılmaya başlamıştı ve Magee'nin onun yorgunluğundan faydalandığının farkındaydı. Başlarda, her ikisi de konsantre olmaya çalışırken odadaki sessizlik hoşuna gitmişti. Grace yerdeki çuvalında bağlı kalmış, ara sıra yuvarlanıp sessiz bir inilti çıkarıyor, muhtemelen bilincine girip çıkıyordu. Histerik Elaine bile sessizliğini korumuştü, yüzü yastığına gömülmüştü, ya uyuyordu ya da baygındı, hangisi olduğu umurunda değildi. Magee'nin çok daha etkileyici bir örnek olduğu ortaya çıkmıştı. Magee'nin bu kadar cesurca bir şey yapacağını ya da kendisini bir kadının hayatı için bir oyuna davet edecek kadar küstahlaşacağını tahmin etmemişti. Başka bir ruh için bu şekilde sorumluluk almak cesurca bir hareketti. Bu onu korkutmamıştı. Babası ondan oyun konusunda uzmanlaşmasını ve bu konuda kitaplar okumasını istemişti. Hiçbir zaman kız kardeşinin olduğu kadar iyi bir oyuncu olmamıştı, bu ona çok açık bir şekilde gösterilmişti ama iz bırakmadan kaçırarak kadar zeki bir kadını yenebileceğinden emindi.

İlk yarım saat boyunca, Jayne'in başarılı olmasına izin veriyormuş gibi davranarak ona sahte bir güvenlik hissi verdi. Jayne dezavantajlıydı ve gergin olması kaçınılmazdı. Erken öne geçmesine izin vermenin ne zararı vardı? Jayne'in ne kadar yetenekli bir oyuncu olduğunu fark ettiğinde, ona yetişmeye çalışıyor ve başarısız oluyordu, sadece dışa dönük sakinliğini korumayı başarıyordu. Bir saatin dörtte üçünden sonra solmaya başlamıştı. Gözlerini zorlukla açık tutabiliyorken oynamayı asla kabul etmemeliydi. Adil bir maç olması mümkün değildi ve o da bunu biliyordu. Bir hilekârdı, onu kandırıyor, kendini çaresizmiş gibi gösteriyor ama bir yandan da onun hiçbir şey yapamayacağını biliyordu.

konsantre olmak için. Şahını tahtanın ortasına taşıdığında oyun sonuna geldiklerini anladı. Ellerin titremesini engellemek için çaba harcadı. Yiyecek ve uyku eksikliği yüzünden. Ve hilekâr kaltağın kendisinden faydalanmasına duyduğu öfke. Kabul etmeyecekti, edemezdi. Onu yenmesi düşünülemezdi.

Birkaç hamle sonra en ufak bir kutlama ya da övünme belirtisi göstermeden şah mat ilan etti ve King bu yüzden ondan nefret etti. Zaferden o kadar emin miydi ki şaşırmış ya da memnun görünmeye gerek duymamıştı? King'in o kadar beceriksiz olduğunu varsaymıştı ki, onu yenmesi kaçınılmaz bir sonuç muydu?

"Neden mutlu değilsin?" diye tısladı. 'Bu bir oyundu ve sen kazandın. Sadece yorgunluktan acı çektiğim için, ama yine de beni yendin. İstedğin bu değil miydi - beni küçük hissettirmek? Sen kazandın, ben kaybettim, bu yüzden en azından nazik ve girişken olabilirsin.

"Çöz onu," dedi Jayne. Bırakın onu temizleyeyim.

"Bu kadar mı?" diye bağırdı, aniden ayağa kalktı ve masa devrildi. Satranç taşları ayaklarının dibine saçıldı. 'Senin için her şey bu kadar mıydı? Onu kurtarmak mı? Seni buraya kendim için getirdim! Bağıırıyordu, sesi bir çocuğunki gibiydi. Bunun farkındaydı ve bundan nefret ediyordu ama yine de duramıyordu. 'Benimle ilgilenmen gerekiyordu! Bir oyun oynuyorduk. Seninle zamandı. Benim zamanımdı. Onun değil!'

"Bir anlaşma yaptık," dedi Jayne. 'Sen de kabul ettin. Başından beri şartları biliyordun.

"Bana terimler hakkında ders verme!" diye bağırdı. 'Her şey benimle ilgili, musun? Hayatımda bir kez olsun önemli olan benim. Ne istersem, ne zaman istersem yapıyorsun ve bunu benim için yapıyorsun!

Jayne'in soğukkanlılığı bozuluyordu, bunu görebiliyordu. Gözleri, kendisini muzaffer hissetmesine neden olan, biriken gözyaşlarının ışıltısıyla parlıyordu. Onun ağlamasını, ağlamaya devam ve asla ama asla durmamasını istiyordu.

"Lütfen," dedi. 'Lütfen sakın . Özür dilerim. İstedğin kadar konuşabiliriz. Gerçekten iyi oynadın. Eğer yorgun olmasaydın seni asla yenemezdin.

"Bir ceza olmalı," dedi, "ve bu ceza suça uygun olmalı. Devrilmiş masanın altından siyah veziri aldı ve Jayne'in yüzünün önünde tuttu.

"Ne yapacaksın?" diye sordu. Şimdi yanağında bir damla gözyaşı vardı. Bu çok hoşuna gitmişti.

Çuvalı Grace'in üst bedeninden söktü ve arkasına oturdu, bir bacağını Grace'in iki yanına koydu, bir kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekti. Aklının yerinde olup olmadığı şüpheli olsa da, ellerini ve bacaklarını bağılandığı için hareket ettiremese de, başını öne arkaya, bir o yana bir bu yana sallayarak iyi bir protesto gösterisi yapıyordu. Satranç taşlarını yanında bir yığın haline getirerek, başını omzuna doğru çekti. King Grace'in ağzını açtı ve Jayne'i penseye bakarken yakaladı.

"Hayır," dedi. "Yine mi o? Bunu onun için sen seçtin. Kazanamayacağımı bile bile bana satranç oynamayı teklif ettiğinde de bunu sen seçtin. Bunu ona sen yaptın.

Şah veziri Grace'in ağzına bıraktı ve yerden bir kale kaptı. Kale içeri girdi, ardından bir piyon ve bir at geldi. Bir an için anne ve babasının değerli satranç takımlarının gördüğü muameleyi görseler ne kadar öfkeleneceklerini düşündü ama sonra onlar da kazanmasına asla izin vermezlerdi. Bu, antika oyma abanoz ve fildişinin daha önce hiç kullanılmadığı kadar iyi bir kullanımı gibi görünüyordu. Bu özel oyuncak yüzünden yeterince aşağılanmıştı.

Tıkanan hava yolu Grace'in bilincini geri getirdi, vücudu öksürmesi ve boğazına doğru itilen yabancı cisimleri dışarı atması için elinden geleni yapıyordu. Gözleri şişmeye başladı, oksijen eksikliği direncini zayıflatırken bile çırpınmasına neden oluyordu. King doğrudan ilahinin en sevdiği mısrasına geçme zamanının geldiğine karar verdi.

"Evet, bu et ve kalp ettiğinde. İki piskoposu birlikte itti, yaralı açık diş etlerine sertçe sürttü, kan satranç taşlarına katıldı, ağzını doldurdu ve Jayne'i çılgına çevirdi. 'Ve ölümlü yaşam sona erecek, perdenin içinde sahip olacağım...' Sonunda etrafında ne kadar taş kaldıysa hepsini tek yumruğunda topladı ve gırtlığından aşağı itti. Uzuvarları çırpınıyor, gurulduyor ve öğürüyordu, ağzını kapalı tuttu, gözlerini kapattı ve dinledi. Bu, diye düşündü, yaşamla birleşmek için yükselen ölümün sesiydi. Sonunda, Jayne'in gözyaşları karşısında duyduğu sevinç azalmaya başladığında, Grace hareketsiz kaldı. King şarkısını bitirdi. '... Neşe ve huzur dolu bir hayat.

"Sana söylemiştim," dedi küçük bir ses. Elaine'i unutmuştu. Yatağında doğrulup oturmuş, dizlerini çenesine çekmiş, sağa sola sallanıyor ve nefes nefese kalmıştı. "Sana söylemiştim.

King onun yanına gitti. 'Yaptın, sevgilim, değil mi? Ona ne olacağını söyledin ama o dinlemedi. Sanırım bu noktadan sonra daha dikkatli olacak. Geceyi sıcak geçirmesi için Elaine'in üzerine bir battaniye örttü ve onu yatırırken saçlarını düzeltti. "Sabah çöpü dışarı çıkarırım," dedi Grace'in cesedinin yanından geçerken onu tekmeleyerek. "İyi uykular hanımlar.

Ertesi gün Natasha'nın fark etmemesini umarak işe geç geldi, ütüsüz gömleğinden ve kendi vücudunun kokusundan dehşete düştü. Doğruca uykuya dalmış ve uyandığında duş alacak vakti olmamıştı. İzin günlerinin devamı dikkat çekecekti ve her ne kadar günü uyuyarak geçirmek istese de bu bir seçenek değildi. Yönetim ofisindeki kadınlar ona bakıyordu. Onu selamlamak ya da havadan sudan konuşmak üsluplarında yoktu ama bugün açıkça kaba davranıyorlardı. Kendini kontrol etti. Onun göremediği neyi görüyorlardı? Her zamanki takım elbisesini giymişti, kravatını da unutmamıştı. Ofisindeki aynaya ulaşana kadar dikkatlerini neyin çektiğini göremedi. Sağ gözünün şakak köşesinde kararmakta olan bir morluk vardı ve hâlâ tam rengine ulaşma aşamasındaydı. Darbeyi hatırlayamıyordu ama Grace'in kıvranırken ve kavg ederken onu yakalamış olabileceğini düşündü. Bastırılmadıkça acımıyordu ama Natasha'nın onu bu halde görmesine izin veremezdi. Buna bayılırdı, onun bu halinden zevk alırdı ve şüphesiz ayrıntıları öğrenmek için yanıp tutuşurdu. Eve çekilmeyi düşündü ama bunun daha kötü olacağını biliyordu - bir şeylerin yanlış olduğunu kabul etmek.

Telefonu çaldı. Karşı taraftaki sesi duyunca iç çekti.

Dr. King. Planlanmış bir toplantımız vardı. Unuttunuz mu?' "Hayır, Profesör Forge, geciktim, bir kaza oldu.

"Geçebilir misin? Natasha hızlı konuşuyordu. Onunla her zaman hızlı konuşurdu, sanki konuşmayı bitirmek için acele ediyormuş gibi. Onun başkalarıyla konuşurken sesinin daha yumuşak, sözlerinin daha yavaş olduğunu duymuştu. Onun yanındayken çok gergindi. Tanıştıkları günden beri aralarındaki atmosfer çok gergindi. O da bunu biliyordu.

onun gibi. Tek fark, bunu kendisine itiraf edecek cesarete sahip olmasıydı.

"Bana telefonda neye ihtiyacın olduğunu söyleyebilir misin?" Natasha'nın kendisini bu halde görmesini istemiyordu, ona yakın olmaya dayanamıyordu. Natasha'nın vücudunda bayatlayan teri koklayacağı düşüncesi çok fazlaydı.

'Ofisime gelin lütfen. Ders notları için size vereceğim bir biyografi ve fotoğraf var. Hattaki bir tıklama konuşmayı sonlandırdı. King yüzündeki morluğa bir kez daha baktı ve açıklamasını hazırladı.

Doğruca onun odasına girdi.

'Daha önce de kapıyı çalıp içeri gireceğinizi haber vermenizi istemiştım. Herkes öyle yapıyor. Hatırlamaya çalışabilir misin? Masasındaki kâğıtları işaretliyordu ve başını kaldırmadan konuşuyordu. Başını kaldırdığında gözlerinin morluğa kaydığını gördü ve bu andan tahmin ettiğinden daha fazla keyif aldı. Belki de onun hakkındaki algılarına meydan okumak o kadar da kötü bir şey değildi. Kaçınılmaz soruları bekledi.

"İşte bu haftaki konferansın konuşmacısının detayları. Dikkatini masasına çevirdi ve ona bir dosya uzattı.

'Göz hakkında...' dedi.

"Açıklamaya gerek yok. Klasörü ona doğru daha da itti.

"Aslında oldukça komik bir hikaye.

'Bu sizin özel meseleniz ve bence bu konuşmaları profesyonelce yapmalıyız. Fotoğrafın renkli değil siyah beyaz basıldığından ve uygun başlığın eklendiğinden emin olun. Konferans saat yedi buçukta başlayacak. Sonrasında fuayede içecekler olacak. Kendisini ben tanıtacağım ve katılımcılar konferansın sonunda soru sormak için on dakikalık bir süreye sahip olacaklar.

King dosyayı onun elinden aldı.

"Formatı biliyorum," dedi. Gözü hakkında soru sormayacaktı. Herhangi bir endişesini dile getirmesi için ne kadar travmatik bir olay yaşanması gerekiyordu?

"Güzel," diye cevap verdi. Bu aynı zamanda bir kovulmaydı. Kapıya doğru ilerledi. 'Ve bu benim kişisel bir arkadaşım, çok yakın bir

Bu yüzden lütfen her şeyin yolunda gittiğinden emin olun. Kendisi çok meşgul. Herhangi bir gecikme ya da sorun olmamalı. Anlaşıldı mı?'

King onun kabalığına bir cevap vermedi, sadece kapının çarparak kapanmasına izin verdi ve dilini ısırdı.

Natasha Forge buzdan yapılmıştı. Felsefenin ayrı bir disiplin olarak mı öğretilmesi gerektiği yoksa her dersin doğasında mı olduğu konusunda onu ilk kez dinlediğinde, bir daha asla başka birinin sözlerini duyamayacağını düşünmüştü. Görebildiği kadarıyla evlerinden nadiren çıkan, sürekli yemek yapan, turşu kuran, ortalığı toplayan, listeler yazan ve telaşlanan annesinden çok farklı bir kadın olan Natasha Forge, keskin zekâsından delici gözlerine kadar her yerine profesyonellik damgasını vurmuştu. Onun için evcimen bir hayat, çocuk yetiştirmek ya da ev kadınlığı değildi. King onun restoranlar dışında bir yerde yemek yediğinden, kendi evini temizlediğinden ya da kendi çamaşırlarını yıkadığından şüpheliydi. Hayatı akademi için, zihnini aydınlatmak için geçmişti. King'in departmandaki iş için başvurmasının nedeni oydu. İlk başlarda hoşgörölü ve nazikti. Sonra, birlikte daha fazla zaman geçirdikçe, Natasha daha soğuk davranmaya başlamıştı. Bazı kadınların böyle olduğunu duymuştu - onlara gösterdiğiniz heves miktarına göre ilgileri azalırdı. Yine de Natasha'nın entelektüel yetenekleri inkâr edilemezdi.

Öğretim görevliliği için yaptığı başarısız başvurudan sonra, yazdığı tüm felsefe makalelerini bir araya getirmiş ve kitap olarak yayınlamıştı. Bugünlerde kendi kendine yayıncılık kabul edilebilirdi, neredeyse norm haline gelmişti. Giderek artan sayıda saygın yazar bunu yapıyordu. Bu, kitabı Amerika'daki bir üniversiteye gönderebileceği ve üniversitenin de ona takdirle doktorasını vereceği anlamına geliyordu. Bu onu etkilemiş olmalıydı. Ama sertifikasını alıp yeni statüsünü yansıtmak için unvanının 'Doktor' olarak değiştirilmesinde ısrar ettiğinde, diğer personel şaşkınlıklarını gizleme zahmetine girmemişti. Fısıldaştıklarını duymuştu. Online bir üniversite olsa ne olurdu? Ödediği ücret tamamen idari amaçlar içindi. Yeterliliği için çalışmış, onu okumak, yazmak ve düzenlemek için harcadığı saatlerle kazanmıştı. unvanını resmileştiren

üniversitesinin adı

Başarı, sertifikasını kâğıdın kalınlığı kadar önemsizdi. Bu gerçektir ve .

Sabırsız bir iç çekişle Natasha'nın kendisine uzattığı dosyayı çevirerek açtı. İşe koyulmazsa, son baskı tarihini kaçıracaktı. Natasha'nın değerli arkadaşının fotoğrafına baktı. Kıvırcık saçları yüzünü çocuksu gösteriyordu. Görüntüye biraz olgunluk katmak için siyah beyaz basılmasını istemesine şaşmamalıydı. 'Toplumun Ahlaki ve Yasal Olarak Suçluları Cezalandırma Hakkı' konusunda konuşacak kişi Dedektif Müfettiş Ava Turner olacaktı.

On Yedinci Bölüm

'Yirmi dört saat oldu efendim ve başka bir tehdit almadım. Bu sadece tepki çekmeye çalışan bir kaçık. Ava ve Dedektif Başmüfettiş Begbie Callanach'ın kapısının önündeydi. Dinlemiyormuş gibi yapmaya çalışıyor ama başaramıyordu, tıpkı koridorda aval aval bakan diğer dedektifler gibi.

'Dedektif Turner, o kaçık fark edilmeden bu binaya girmeyi ve ofisinizi bulmayı başardı. Hatırladığınızdan eminim ki tehdit çok tatsızdı. Sizi öldürmeyi hayal eden kişiyi tespit edip tutuklayana kadar, koruma görevlisi siz evinizde alarmanız açık bir şekilde güvende olana kadar her gün burada kalacak. Şef sertti.

'Ama ben sadece bir arkadaşla barda bir şeyler içmek için buluşacağım. Bana eşlik eden çok da iyi gizlenmemiş korumamla kendimi ödüllü bir aptal gibi hissetmem dışında hiçbir şey olmayacak. Ava geri adım atmayacaktı. Callanach saate baktı. Bugünlük işi bitmişti.

Başını koridora doğru uzattı. "Yardımcı olacaksa,
DI Turner ile gideceğim.

İkisi de ona baktı. Ava'nın yüzünde şaşkın bir umut ifadesi vardı ve Şef sadece şüpheli görünüyordu. Callanach bundan çok fazla anlam çıkarmadı. Bunun Begbie'nin varsayılan ifadesi olduğundan şüpheleniyordu.

"O zaman anlaştık," dedi Ava, ceketini çekiştirerek.

Bir dakika. Onun yanından ayrılmayacaksın, Callanach, bu bir emirdir. Evinin temiz ve kilitli olduğunu kontrol edene kadar, dedektif müfettişimin güvenliğinden sen sorumlusun. Interpol olsun ya da olmasın, işleri berbat etmesen iyi edersin.

Callanach masasından anahtarlarını alarak, "Şef," dedi.

"En azından kadınlar tuvaletine tek başıma gidebilir miyim? Ava dikkatle sordu. Callanach koluna girdi ve onu koridorda yürütmeye başladı.

'Ne ? Öndeyken bırak,' dedi.

İlk defa Ava yaptı.

Yarım saat sonra The Pear Tree'de, barda yer kapmak için itişip kakışıyorlardı.

"Neden bu kadar meşgul? Callanach inledi.

Ava ona bir kadeh kırmızı şarap uzattı ve koltukların yeni boşalmaya başladığı bir masayı işaret ederek, "Üniversitenin ana kampüsünün yakınındayız," diye açıkladı. , üçüncü bir sandalyeyi sabitlemek için üzerine paltolarını bıraktılar. 'Benimle gelmeyi teklif ettiğin için minnettarım. Sanki kendi başımın çaresine bakabilecek durumda değilmişim gibi takip edilmeye dayanamıyorum.

'Bunu yapmak için burada olduğumu anlıyor musun? Şefi kızdırmaktan hoşlanıyor olabilirsin ama henüz onunla bozuşmaya hazır değilim, o yüzden kaçmak yok. Ava gözlerini devirdi ve sağ omzunun üzerinden sırtıttı.

Tasha! Sana cin tonik getirdim bile. Otursana. Bu Luc Callanach, en yeni elemanımız, Interpol'den yeni geldi. Luc, bu benim çok eski bir arkadaşım, Natasha Forge, üniversitenin felsefe bölümü başkanı.

'Tanıştığımıza memnun oldum. Birbirinizi nereden tanıyorsunuz? Callanach soruyu aynı anda konuşmaya başlayan iki kadına yöneltti.

Her birinden aynı anda gelen 'Midilli kulübü' yanıtı kahkaha sesleriyle son buldu. Callanach şaşkın görünüyordu.

"Ve bu komik çünkü?" diye sordu.

"Nefret ettim. İkimiz de. Hafta sonları golf oynayabilmek ya da alışveriş yapabilmek için bizden kurtulmak isteyen baskıcı ebeveynlerin sonucuydu. Tasha'yı ilk gördüğümde sigara içmek için ahırların arkasından gizlice dolaşıyordu. Ruh ikizimi fark ettim ve onu takip ettim,' diyor Ava

"Her hafta sonunu böyle geçirirdik, jodhpurs giyer, şapka takar ve ortadan kaybolurduk. Tüm bu süre boyunca bir atın üzerinde oturduğumu sanmıyorum. Lanet yaratıklar. Sırtlarında insanların oturmasını istediklerini düşünen her kimse cidden kandırılmış. Bir kere tekme yedim ve bir daha asla yanına yaklaşmadım," diye bitirdi Natasha.

"Ailen fark etmedi mi? Callanach sordu.

"Bir gün kendimizi açıklamamız için binicilik okulu müdürünün odasına çağrıldık. Ava, ailelerimize iyi olduğumuzu söylerse beladan uzak duracağımıza söz verdi. Her hafta sonu birbirimizi görebildik, ailelerimiz bizden kurtuldu ve binicilik okulu hiçbir şey yapmadan inanılmaz miktarda para kazandı. Ava yatılı okula gönderildiğinde ve ben burada kaldığımda dönem sıkıcıydı ama en azından tatilleri birlikte geçirebiliyorduk. Yazlar sonsuza dek sürecekmış gibi gelirdi.

Callanach onları gülümseyerek izledi ve bir zamanlar oldukları kaygısız, asi kızları gördü. Kırılan bir bardak Ava'nın dönüp bakmasına neden oldu. Ürkekti, itiraf ettiğinden daha gergindi ve bunu sohbe dalarak örtbas etti.

Yarın akşam. Ders notlarımı hazırladım. kişi bekliyorsunuz? Mikrofon var mı? Ne giymeliyim - üniforma mı yoksa sivil kıyafet mi?"

'Vay canına. Bir içki al,' diye güldü Natasha. 'O kadar da büyük bir mesele değil, en azından senin için. Son iki hafta içinde seni iki kez haberlerde gördüm. Ne istersen onu giy. Asıl sorunun sonunda kaçmak olacak. Bitmek bilmeyen sorulardan kaçınmak için seni arkadan gizlice çıkarmam gerekecek.

"Nedir bu? Callanach sordu.

"Misafir olarak ders veriyorum. Ava başını dik tuttu. 'Doğruyu söylemek gerekirse, çok son dakika. Kim iptal etti ve seni bu kadar çaresiz bıraktı da bana sordun?"

"Kimse iptal etmedi," dedi Natasha başını sallayarak. 'Yöneticimiz rahatsızlandığında ufak bir dikkatsizlik olmuş olabilir ama bu benim ilk tercihim olmadığınız anlamına gelmez!

"O zaman diğer seçenekler kimlerdi? Ava sordu.

'Aptalın biri Kürtaja Karşı Profesyoneller'e rezervasyon yaptırmaya çalıştı, çünkü bu özgür düşünceli, iyi eğitilmiş, dengeli öğrencilerimizin hoşuna gidecekti. Neyse ki beni kurtardınız ve size sonsuza kadar minnettarım.

"Profesyoneller Kürtaja Karşı mı? Callanach sordu.

'Görüşlerinin ahlaki olmaktan ziyade profesyonel olduğunu iddia eden dini bir grup. Ayrıca hamilelik danışma merkezleri de işletiyorlar.

Genç kızları o kadar korkutuyorlar ki, kürtaj yaptırırlarsa kısır olacaklarına, enfeksiyon kapacaklarına ya da öleceklerine inandırıyorlar. Danışmanlar gerçek gündemlerini açıklamıyorlar. Oldukça gizliler ve bana kalırsa tamamen zehirli,' dedi Natasha. 'Tamam, cesaretimi topluyorum ve bara doğru ilerliyorum. Yine mi aynı?'

Natasha büyüyen ceset yığınıyla mücadele ederken Callanach kadehini boşalttı ve Ava'ya baktı. Ava alışılmadık derecede sessizdi.

"İyi misin?

Yanıt 'Mmm,' oldu.

"Biliyorsun Şef yarın gece de sana üniformalı birinin eşlik etmesini isteyecektir.

'Peki,' dedi, gerçekten dinlemiyordu.

'Natasha'ya tehditten bahsetmeniz gerekiyor. Üniversitede güvenlik görevlileri olmalı. Eğer büyük bir kalabalık varsa ve sonrasında sosyalleşıyorsanız, tek bir memur sizi koruyamayabilir.

"Terfi mi istiyorsun? Çünkü sesin Begbie'ye çok benzemeye başladı.

Natasha içecekleri masaya koydu.

"Bu ciddi yüzler de neyin nesi?" diye sordu. Callanach bununla kendi yöntemiyle başa çıkmaya karar verdi. Ava durumun potansiyel tehlikesini kabul etmeyeceğini açıkça belli ediyordu.

'Ava bir ölüm tehdidi aldı,' dedi. 'Bu yüzden bu geceki partiye katılıyorum.

"Mevcut davanızdan mı kaynaklanıyor? Natasha sordu.

"Belki," dedi Ava, "ya da belki de son on yıldır benden nefret eden sıkılmış suçlulardan biridir. Kim bilir? Endişelenmene gerek yok, Tasha.

"Neden gelip bir süre benimle kalmıyorsun? Natasha önerdi.

"Çünkü müzik zevkime katlanamıyorsun ve gecenin bir yarısı gelip giderken seni uyandırırırsam sinirleniyorsun. Ve çünkü seni seviyorum ve endişelenmene gerek yok. "Hiçbir şey söylememeliydik. Cümledeki 'biz' kısmı dikkat çekiciydi. Ava'ya bu konuda bir seçenek bırakmamıştı ve Ava çok kızmıştı.

"Elbette bana söylemeliydin," diye cevap verdi Natasha. "Kalırsan kendimi daha iyi hissederim.

'Ama bunu yapanın kazanmasına izin vermiş gibi hissederim. Beni bundan daha iyi tanırsın. Dinle, bu akşamı kısa kesmek zorundayım,' dedi Ava aniden, çantasını kaptı ve kollarını ceketinin içine soktu. "Sıkıcı olduğum için üzgünüm ama eve gitmem gerek. Sakıncası var mı Luc? Yarın görüşürüz, Tash. Bunu tamamen bir köpek yemeği haline getirmemeye çalışacağım.

Natasha onu her iki yanağından öptü. 'Harika olacaksın. Tanıştığımıza sevindim, Luc.'

Ava şehrin batısındaki sakin bir sokakta, orta teraslı bir evde yaşıyordu. Callanach, yıllarca yaptıktan sonra kaybetmenin zor olduğu bir şekilde polis moduna geri döndü. Her odayı kontrol etti, her ışığı yaktı, arka kapının kilitlerinin tam olarak açıldığından ve alt kattaki pencerelerin güvenli olduğundan emin oldu. Ancak o zaman Ava'nın eve girmesine izin verdi ve ona alarmin tam olarak çalıştığını göstermesini istedi.

"Bardan aniden ayrılmak istedin," dedi, sabit hattan gelen arama sesini duyabildiğinden emin olurken.

"Natasha'nın söylediği bir şey aklımı davaya geri döndürdü. İyi bir gece uykusuna ihtiyacım var ve onunla içki içmenin sonu hiç iyi bitmiyor. Senden hoşlanıyordum.'

"Nereden biliyorsun?" diye sordu.

'Eğer yapmasaydı, bunu bilirdin. Aptallara tahammül edemez. Bir erkeğe güvenilip güvenilemeyeceğine iki dakika içinde karar verir ve bildiğim kadarıyla genellikle haklı çıkar. Kadın zevki için söyleyebileceğimden çok daha fazlası. Ava çaydanlığı ocağa koydu ve ayakkabılarını paspasa doğru fırlattı.

"Gerçekten mi? dedi Callanach.

"Tasha bir lezbiyen, her ne kadar bunu göstermese de. Üniversitedeki kimsenin bilmesine izin vermeme konusunda her zaman takıntılı olmuştur, etiketlenmek veya klişeleşmek istemez.

'Bunu anlayabiliyorum,' dedi. 'Tamam, her şey güvende. Bir sorun olursa önce 999'u, sonra da cep telefonumu arayın. Kadın kapıyı kilitleyip zinciri takarken onu dinledi. Kamuoyundaki tüm kabadayılığına rağmen gereksiz riskler almıyordu.

On Sekizinci Bölüm

Ava brifing odasındaiken Callanach yanından geçti, etrafı ekibiyle çevriliydi ve görevdeki bir kadın gibi görünüyordu. Merakla sessizce içeri girdi ve arka tarafa oturdu.

DNA eşleşmesi bir saat önce geldi. Hayatta kalan bebeğin annesi Lucy Costello, ailesi Mary ve John ile birlikte Murrayfield'da bir adreste yaşıyor. Lütfen bu kadının yeni doğum yapmış ve doğum sonrası depresyon geçiriyor olabilecek savunmasız bir genç kadın olduğunu unutmayın. Yanımızda bir jinekolog da dahil olmak üzere tıbbi bir ekip olacak. Beklenmedik bir şey olmadığı sürece güç kullanılmayacaktır. Diğer bebeklerle bir bağlantı bulabilmek için evin güvenliği sağlanacak. Lütfen saygılı ve duyarlı davranın.

Üniformalılardan biri "Sisteme ne için girdi hanımefendi?" diye sordu.

"Uyuşturucu temini, bir yıl önce. Teknik bir suçtu. Bir partide birkaç ecstasy tableti satın almış ve paralarını birleştiren arkadaşlarına dağıtmıştı. İşin içinde sivil polisler de vardı. Sadece on dört yaşında olduğunu fark ettiklerinde onu uyarmayı tercih ettiler ama bu DNA'sının veri tabanında tutulmasını sağlayacak kadar ciddi bir suçtu. Hadi gidelim."

Callanach tam onu durdurdu.

'Sonunda bir fırsat yakaladın. Şanslıymışsın.'

"Öyleydi," dedi Ava. 'Bir saatliğine sessiz olursan peşime takılır mısın? Ekibimin sizi biraz daha yakından tanıması için bir şans olur.'

Yapacağım. Hiçbir ipucu olmadan burada oturmaktan delireceğim. Seninle seyahat edeyim mi?'

'Elbette,' dedi.

Murrayfield şehrin en varlıklı bölgelerinden biriydi ve Callanach eğlence tesislerine yapılan yatırımlar sayesinde zenginliği görebiliyordu. Rugby stadyumunu görmezden gelseniz bile, bir buz pateni pisti, tenis kortları, bir golf sahası ve bir oyuncu sakatlandığında kullanılmak üzere iyi konumlandırılmış bir özel hastane vardı. Yakın zamanda çocuğunu ölüme terk etmiş, uyuşturucu geçmişi olan genç bir kadını barındırmak uygun bir ortam değildi.

İşaretli polis araçları paniğe yol açmamak için bir sokak öteye park edilmişti. Costello'ların yoluna sadece Ava, doktor ve dört sivil dedektifi taşıyan Range Rover park etmişti. Ava kapılarını çaldığında, üst kattaki açık pencereden elektrik süpürgesinin sesi duyuldu. Birkaç dakika sonra, muhtemelen Mary Costello olan telaşlı bir kadın kapıyı açtı.

Ava rozetini kaldırdı ve kendini tanıtti. "Lucy Costello'yu arıyoruz. Burada mı?" "Hayır. Konu nedir? Lucy'nin başı dertte mi?"

'Onunla acilen konuşmamız gerekiyor. Bana en son nerede olduğunu söyleyebilir misiniz? Ava sert ama kibardı. Bayan Costello gergindi.

'Kızım okulda. Bu sabah sınavı vardı, onu oraya bıraktım. Sanırım ne istediğinizi bilmeye hakkım var.

'Kızınızın kısa süre önce bir erkek bebek doğurduğunu ve onu bir parka bıraktığını düşünüyoruz. Başka suçlar hakkında da bilgi sahibi olabilir.

"Bu çok saçma," diye kekeledi Bayan Costello ama ağlamaklıydı ve belli ki sarsılmıştı.

"Lucy'nin okuluna kadar bize eşlik eder misiniz lütfen?"

'Kocamı aramam gerekiyor. Bizimle orada buluşacak,' dedi Bayan Costello.

'Yolda cep telefonumu kullanabilirsin. Gitmemiz gerek," dedi Ava ona. Gözle görülür bir şekilde titreyen Bayan Costello, yolda bir palto ve el çantası aldı ve Ava ona söz verdiği cep telefonunu veremedi kendi telefonuyla mesajlaşmaya başladı.

St Gabriella Lisesi Costello'ların evinden on dakika uzaklıktaydı ve polis araçlarının birbiri ardına ana kapılardan geçmesinden başka çare yoktu. Büyülenmiş ordular

Mavi pileli etekleri ve sert blazer ceketleriyle kız öğrenciler onların geçişini izledi. Ava tam Bayan Costello'nun arabadan inmesine yardım ederken, gri bir Jaguar XJS hızla yanlarındaki park yerine girdi.

"Bunun anlamı ne?" diye çıkıştı adam. Bayan Costello hemen onun yanına koştu.

"Hayatım, lütfen sakın , sadece Lucy ile konuşmaları gerekiyor.

"Önce benimle konuşabilirler," dedi Ava'nın yanındaki dedektif polis memuruna yaklaşıarak. "Burada yetkili kim?

. Dedektif Müfettiş Turner. Siz John Costello olmalısınız. Kızınızla konuşmamız gerekiyor. Onunla kalabilirsiniz ama sizden sakın istemek zorundayım.

"Bana sakın olmamı söylemeyin hanımefendi. Karımı üzdünüz, her türlü saçma iddiada bulundunuz ve kızımın okulunu işgal ettiniz. Bunu başöğretmene nasıl açıklayacağım?"

Callanach'ın omuz hizasının altından bir ses geldiğinde, bir grup kız tenis beyazları içinde, saçları uçuşarak, bir öğretmen onlara yürümeye devam etmeleri için bağırarak koşuyordu.

"Baba, anne, oluyor?

Lucy Costello zayıftı, gerçekten zayıftı. Callanach'ın ilk aklına gelen buydu. Bundan da öte, sportifti, atletik olmanın sınırındaydı. Bir ecstasy tableti denerken bir anlık bir hata yapmış olabilirdi ama sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi parlayan cildi, atkuyruğu saçları ve elinde tenis raketiyle tam bir sağlık abidesiydi.

"Sen Lucy olmalısın," dedi Ava. 'Ben bir polis memuruyum. Biraz konuşabilir miyiz lütfen?'

Callanach bunu Ava'nın sesinde duydu. Bir hata yapılmıştı. Bu kızın yeni doğum yapmış olmasına imkân yoktu.

"Bu bebeğin hangi gün doğmuş olması gerekiyordu? John Costello sordu.

Mary Costello kızını kucaklarken Ava ayrıntıları anlattı.

'Lucy bir okul gezisindeydi ve daha sonra bir dışa dönük yatılı merkezdeydi. Çocuğumu sorgulamaya başlamadan önce, gerçekleri kontrol ederseniz memnun olurum.

Ava içeri girip gerekli araştırmaları yapması için ekibinden birine başıyla işaret etti.

'Lucy'nin hızlı bir kontrol için bu doktora eşlik etmesine izin verir misiniz? Sadece birkaç dakika sürecektir, invazif bir şey değil. Eşiniz de yanında olabilir.

John Costello'nun yüzündeki ifadeden çok rahatsız olduğu anlaşılıyordu ama karısı başını sallayarak onu yatıştırdı ve Lucy muayene edilmek üzere okul başhemşiresinin odasına götürüldü.

'Gidip başöğretmenle sorunları çözsene iyi olacak. Bunun için işinizi alacağım, Bayan Turner. John Costello hızla uzaklaştı.

'DNA'nın işlenmesinde bir hata olmuş olmalı. Laboratuarda kirlenme ya da bir yazılım sorunu,' dedi Callanach.

"Bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorsa genellikle öyledir, diye bir söz duydun mu? Ava cevap verdi. "Bu kadar basit olmayacağını bilmeliydim.

Bir polis memuru Lucy'nin önceki hafta Edinburgh'dan uzakta olduğunu doğruladı. Sadece bu da değil, kız zamanını kano yaparak, kaya tırmanışı yaparak ve yürüyüş yaparak geçirmişti ve bunu kanıtlayan fotoğraflar da vardı. Doktor Lucy'nin günler önce doğum yapmadığını doğruladığında hiç şaşırmadı. Ava aileden özür dilemeye gitti.

'Lucy, Bay ve Bayan Costello, soruşturmamıza yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz. Üzücü olduysa özür dilerim. Lucy'nin DNA'sı eşleşti ve bizi buraya getiren de bu oldu.

"Şu uyuşturucu meselesinden sanırım. John Costello kızına kaşlarını çattı, dişlerini sıktı. Callanach'a, daha yeni bir polis doktoru tarafından muayene edilmiş ve okulda dedikoduların sonu gelmeyecek bir kıza davranmanın sert bir yolu gibi göründü.

'Belli ki bir hataydı ve sadece ne kadar üzgün olduğumuzu söyleyebilirim. Umarım bu sana herhangi bir sorun çıkarmaz, Lucy. Ava tekrar arabasına bindi ve Callanach da onu takip etti. Ana yola çıkana kadar soğukkanlılığını korumayı başardı.

"Tanrım, bu ne saçmalık!" diye bağırarak direksiyona vurdu. 'Zamanımı ve kaynaklarımı boşa harcadım, bir şikâyetin muhatabı olacağım ve hiçbir ilerleme kaydedemedik.

'Verilen bilgiye göre hareket ediyordunuz. Başka ne yapman gerekiyordu? Lucy vakaya uyuyordu - genç bir kız, cinsel olarak aktif olacak yaşta ama hala savunmasız - Edinburgh'un yerlisi. Adli tıpla yeniden başlamanız gerekiyor.

'Ve bu akşam lanet olası bir konferans vermem gerekiyor. Basın, beceriksizliğimle ilgili sorularla burayı işgal etmezse şanslıyım. Kahretsin!'

"Kenara çek," dedi Callanach.

"Neden?"

"Kenara çek ve in. Ava arabayı yan yola çevirdi. Callanach kadının kapısını açtı ve arabayı sürerken ona yolcu koltuğunu işaret etti.

"Direksiyon başında bana güvenilmeyecek kadar üzgün değilim.

'İstasyona dönmeden önce yirmi dakikanız var. Enerjinizi boşa harcamayı bırakın, cep telefonunuzu alın ve her testin tekrar yapılmasını isteyin. Interpol'de bize böyle öğretiler. Bir sorun olduğunda sakinleşmeyi siktir et. Emir komuta zincirindeki herkesi ateşe atacak kadar öfkeliyken çözmeye çalışın. Devam et!' Aramaya başladı.

Callanach arabayı park ettiğinde Ava için Şef'e durumu açıklamaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Callanach, "Özür dileme, sadece Begbie'ye bu konuda ne yaptığını anlat," diye öğüt verdi. 'Lucy'nin babasından bir şikâyet beklediğinden emin ol ve Costello'nun nasıl bir adam olduğu konusunda onu uyar. Sürpriz olmasın. Sonra gel ve beni bul. Sana derse kadar eşlik edeceğim, böylece peşinde üniformalı birilerinin dolaşmasını engellemiş olursun.

"Doğru, çünkü gerçekten uyum .

"Eğer üniformalı seçeneğini tercih ediyorsanız. Teslim olmak için ellerini kaldırdı.

'Hayır, üzgünüm, teklifiniz için minnettarım. Ama eminim akşam yapacak daha iyi işleriniz vardır. Şefin fazla mesai ücreti ödemeyeceğini biliyorsun,' diye güldü.

Callanach, DC Tripp'i olay odasında dosyaları karıştırırken buldu. "Bütün bunlar da ne?" diye sordu sıkıntılı görünen polis memuruna.

"Kayıp kişi dosyaları," dedi Tripp. 'Araştırmayı diğer tüm büyük şehirleri kapsayacak şekilde genişlettim ve cinsiyetleri, yaşları ve benzer kişileri eşleştiriyorum. Dürüst olmak gerekirse elimizde fazla bir şey yok.

"Bizim vakalarımıza benzer bir şey yok mu?"

Pek sayılmaz. Beklenmedik bir şekilde evi terk eden uygun yaşta birkaç kadın, ancak Magee veya Buxton gibi yüksek profilli değiller ve her iki vakada da depresyonda olduklarına dair kanıtlar vardı. Kaçırılma belirtisi yok, cesetler ortaya çıkmadı. Bunun dışında, Glasgow'da tanınan bir pezevenk bir kızın kayıp olduğunu iddia ediyor ama kız bu tipe uymuyor," dedi Tripp.

Pekâlâ. Bu vakalarla ilgili detayları topla ve benim için bir rapor haline getir. DI Turner'a üniversitedeki bir konferansta eşlik etmek üzere bir saat içinde ayrılıyorum. Müfettişin aldığı tehditten haber var mı?'

Adli tiptan bir şey çıkmadı. Parmak izi yok, yaygın olarak kullanılan kağıt ve mürekkep türleri, iz yok. Bunu kim gönderdiyse işi nasıl temiz tutacağını biliyormuş. Binaya izinsiz bir giriş bulamadılar. CCTV hiçbir şey göstermedi.

Konferans salonu tıklım tıklım doluydu ve Ava'nın basının günün olaylarını keşfedeceğine dair korkuları yersiz çıktı. Fuayede Profesör Natasha Forge tarafından karşılandılar, bir önceki geceden daha yasaklayıcı görünüyordu, ta ki ona bir şeri uzatırken göz kırpana kadar.

"Ava mi? Natasha fısıldadı. "Dikkati dağınık görünüyor.

"Zor bir gün," diye yanıtladı Callanach. Ama oldukça dirençli.

Natasha ona baktı, başı eğikti ve onu değerlendirdiğini biliyordu. "Evet ama o kırılmaz değil, o yüzden dikkatli ol. Ava'yı konferans salonuna götürdü ve sahneye çıktılar.

Callanach meslektaşının dehasına ilk kez tanık oldu. Ava, İskoçya'nın hukuk sisteminin tarihinden, karşılaştırmalı uluslararası cezalandırma çerçevelerine ve cezanın ahlakiliğine kolaylıkla geçti. Konferans salonu baştan sona sessiz kaldı. Kimse kıpırdamadı, kalemini düşürmedi ya da tuvalete gitmedi. Konuşmasını bitirdiğinde öğrenciler ayağa kalktı ve takdirlerini gösterdiler. Yanındaki Natasha şaşkırmamış görünüyordu.

"Çok etkileyiciydi," diye fısıldadı Callanach, Ava fuayeye götürülürken.

"Kapa çeneni," diye yanıtladı kızarak.

DC Tripp, yanında üniformalı bir memurla kalabalığın arasından çıktı. "Aramaya çalıştım ama açmadınız," dedi. Callanach iç çekti. Ders için telefonunu sessize almıştı. 'Bir şey var

Granton Limanı'nda bulundu. Olay yerine gelmeniz gerekiyor. Şef, DI Turner'a eşlik etmesi için buraya bir polis memuru bırakmamı söyledi.

"Bu bir ceset mi? Callanach sordu.

"Tam olarak değil. Dürüst olmak gerekirse, henüz kimse emin değil.

Callanach Ava'nın yanına gitti, duyulmadan konuşabilmek için başını kulağına yaklaştırdı, durumu açıkladı ve . Kendisiyle tanıştırmak üzere sıraya giren orta boylu, oldukça kilolu, temiz ayakkabıları ve iyi giyimli bir takım elbisesi olan bir adamdı. Callanach onu hiç fark etmedi.

Reginald King yine de Callanach'ı fark etti. Onun radyoda olduğundan çok daha kendinden emin olduğunu fark etti. Callanach yanlarına yaklaştığında kadınların nasıl ürkmediklerini fark etti. Natasha'nın yakın arkadaşının Callanach'la gerçekten de çok samimi görüldüğünü gördü. King Natasha'yı izledi. Keşke o da ona DI Turner'ın Fransız'a baktığı gibi baksaydı. Keşke King onun kulağına fısıldayabilseydi, parlaklığından dolayı onu tebrik edebilseydi, böylesine hayranlık uyandıran bir kalabalığın ortasında özel bir anı paylaşabilseydi. Uzun bir süre Natasha'ya ve onu incitme dürtüsü neredeyse karşı konulmaz bir hal aldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Ceset yoktu çünkü gerçekten ceset yoktu. Callanach depoya girdiğinde gözleri hemen sulanmaya başladı. Bir adli tıp teknisyeni ona bir anti-kontaminasyon kıyafeti, gözlük ve maske verdi.

Callanach teçhizatını giyerken Tripp konuşmaya başladı.

"Bu gece vardiyaya gelen güvenlik görevlisi etrafı kolaçan ederken kötü bir koku almış. Kaynağı bulduğunda, yardım çağırarak kadar endişelenmiş ve liman başkanının ofisinden bir arkadaşını çağırması. İki adam varili açmış ve kırmızı-kahverengi bir sıvı bulmuşlar.

"Sadece bir varilden bu kadar güçlü bir koku gelmesi nasıl mümkün olabilir? Callanach minnetle maskeyi ağzının ve burnunun üzerine tam oturacak şekilde ayarlayarak sordu.

"Paniklediler. Fıçının üst kısmının kapatıldığı yerde bir tutam insan saçı vardı. İçeride kötü bir şey olduğunu anladılar, içlerinden biri levveyi geri çıkarmaya çalıştı ama levye kenarın altına sıkışmıştı. Hepsini kenara çekmişler.

'Moronlar. Neredeler? Adamlar buldukları şey karşısında ne kadar şaşırması olsalar da Callanach'ın sempati duyacak hali yoktu.

Sağlık görevlileriyle birlikte. Giysilerine kimyasal madde sıçramış ve ikisinin de hastaneye gitmesi gerekiyor. Üniformalılar onlarla birlikte ifade alıyor. Bu taraftan, efendim. Tripp yer altındaki bir alanın üzerindeki metal bir geçidi işaret etti. Uzak tarafta, Callanach'ın sadece katliam olarak adlandırabileceği bir manzara vardı.

Sıvı çok geniş bir alana yayılmıştı ve teknisyenler olay yerinin zarar görmemiş kısımlarını korumaya çalışıyordu.

yok edildi. Boş bir varil su birikintisinin ortasından kaldırılıyor ve bir fotoğrafçı ayrıntıları yakalıyordu.

"Kimyasalı tanımlayabilir misiniz? Callanach, numuneleri toplayan ve test tüplerinin üzerine etiket yazan bir adama sordu.

Büyük ihtimalle sodyum hidroksit. Kemikleri ne kadar iyi parçaladığına bakılırsa, biraz sulandırılmış olduğunu söyleyebilirim. İşlemi daha hızlı ve etkili hale getirir. Daha çok kül suyu olarak bilinir. Küçük miktarlarda elde etmesi kolay. Toplu alım yapıyorsanız sadece kimliğinizi belirtmeniz gerekir. Callanach onun cımbızla bir nesne almasını ve daha yakından incelemek için ışığa tutmasını izledi.

"Ne oldu? Tripp sordu.

Teknisyen cevap vermeden önce dişi birkaç kez döndürdü. 'Biraz hasar var ama insan dişi olduğundan oldukça eminim. Emin olmak için adli odontoloğa göndereceğiz. Dişi poşetledi ve kanıtları kaydeden polis memuruna götürdü.

Callanach'a suçlunun ayak izlerini bulmanın imkânsız olduğunu söylemeye gerek yoktu. Olay yeri pis kokulu, yapışkan bir karmaşaydı. O daha çok güvenlik görevlisiyle ilgileniyordu.

Dışarıda, temizlik ekibi çevresel tehdidi etkisiz hale getirmek için gelmişti. Callanach ambulansın hareket ettiğini gördü ve ona doğru koşarak yoluna çıktı ve sürücünün direksiyonu kırmasını sağladı.

Sağlık görevlisi, 'Ne yaptığınızı bilmiyorum ama hastaneye gidiyoruz...' diye söze başladı.

Callanach rozetini havaya kaldırarak, "Ben tanıklarla konuşana kadar burada kalın," diye bağırdı. "Arkayı açın. Kapı açıldığında oksijen maskeli ve battaniyeli iki adam ortaya çıktı.

"Güvenlik görevlisi mi?" diye sordu. Sağdaki adam başını salladı.

"Sitede hiç güvenlik kamerası var mı?" Adam başını salladı. ' ya gündüz güvenliği? Sizden önce kim görev yapıyordu?

Konuşmak için oksijenini çıkardı. 'Bunun için para yok, dostum. Bizi sadece gece karanlıkta çocukları ve keşleri uzak tutmak için getiriyorlar. Şirkete sürekli bir şeyler olacağını söyledim. Ama dinlemediler. Öksürmeye başladı ve maskesini değiştirdi. Callanach ambulandan dışarı çıktı ve kapıyı çarptı.

'Tripp, liman tüm güvenlik kameralarını kontrol et. Yolları, otoparkları, özel güvenlik sistemlerini. O varilin nereden geldiğini bul. Olay yerindeki incelemeleri biter bitmez patologla görüşmek istiyorum.

"Evet efendim," dedi Tripp, defterine bir şeyler karalayarak. 'Ve terk edilmiş arabalar için yaya bir arama yapacağımızı düşündüm. Callanach genç polis memuruna kaşlarını kaldırdı. 'Bu sefer tekerlekli çantasını kullanmış olamaz. Bir el arabası olmalıydı ama ben binada bir tane göremedim.

Bunun Jayne Magee'nin cesedi olduğunu varsayıyorsunuz. Buna dair bir kanıt yok. Bu tamamen ilgisiz olabilir. Callanach kendini sınamak için polis memurunu sınıyordu. Bekledikleri şeyin bu olduğunu o da hissetmişti ama bu ilk cesetten tamamen farklıydı.

'Yine aynı şeyi yapıyor gibi görünüyor, cesetten kurtuluyor, kanıtları yok ediyor. İhtimaller nedir?' Tripp sordu.

Pekâlâ. Birkaç adam arabaları arasın. Komşu binalardaki işçileri kontrol edin, yabancı birini gören var mı bakın. Eğer bizim adamımızsa, aralarına karışmış olacağından emin değilim.

Depo, malların nakliyesinden ya da gelen dağıtımdan önce depolanması için kullanılan tipik depolardan biriydi. Dışarıda bulunması gereken vinçler çoktan kaldırılmıştı ama mallara kolay erişim için büyük kapılar, çeşitli seviyelerde yürüme yolları ve içinde tuvalet ve personel odası bulunan bir ofis alanı vardı. Sahaya girmek hiç de zor olmayacaktı. Etraftaki tel örgüyü kaldırmak kolaydı ve kırılmış birkaç pencere yangın kapısının açılabilceği bir erişim sağlıyordu. Varili içeri sokmak sorun olabilirdi. Böylesine tehlikeli bir kargonun dökülmesinden korkulduğu için yuvarlanamazdı. Ama neden depo? Birkaç sandık ve uzun süre önce emekliye ayrılmış makineler dışında alan boştu. Tesadüfi bir çöplük değildi. Nereye park edeceğinizi, içeri nasıl gireceğinizi ve güvenlik görevlilerinin çalışma saatlerini bilmeniz gerekirdi. Callanach olay yerinin bu kadar büyük hasar görmemiş olmasını diledi. Buldukları herhangi bir kanıtın, duruşmada savunma tarafından başarılı bir şekilde sorgulanacağı kesindi. Kaderin soruşturmayı geciktirmek için elinden geleni yaptığı hissinden kurtulamıyordu. Fıçının devrilmiş olması da

Yaralanma. Basın olayın üzerine gidecekti. Er ya da geç bir gazeteci güvenlik görevlilerinden birinin izini bulacak ve depodaki katliamın görgü tanığı olarak her Şeyi anlatacaktı. Yapabileceği tek Şey izlemek ve beklemektir. Binanın dışının son birkaç fotoğrafını çeken Callanach ofisine çekildi.

Döndüğünde karakolun sessiz olması gerekirdi. Gece boyunca yapılabilecek işler ya olay yerinde ya da laboratuvarlarda hallediliyordu. Beklemediği Şey, Dedektif avuş Lively'yi olay odasında, ekibin hemen hemen her yesi ve tanımadığı birkaç yüzle çevrili bir Şekilde mahkemeyi yönetirken görmektir. Callanach içeri girdiğinde, sessizlik bir tuğla duvar kadar katıydı.

"Bu o mu? Lively sordu. Callanach resmi çizgiyi benimsemenin kendi görüşlerini paylaşmaktan daha iyi olup olmadığını merak etti. Orta yolu tercih etti.

'Kurbanın kimliği henüz tespit edilemedi, ancak varilin içinde bir insan cesedi olduğuna dair kanıtlar var. Laboratuvar bu gece kalıntıları inceleyecek ve mümkün olan DNA'yı kurtarmaya çalışacak. Adli tıp incelemeleri tamamlanana kadar spekülasyon yapmak akıllıca olmayacaktır,' dedi Callanach.

"Jayne Magee'ninkiyle aynı renkte sa buldular. Lively'nin sesi tizdi ve yumrukları sıkılmıştı. Callanach toplantıyı durdurmak ve onu özel olarak konuşabilecekleri bir yere götürmek istedi.

"Kimyasal madde nedeniyle sa rengi teyit edilemiyor. Kurbanın kadın olduğundan bile emin değiliz. Bu gece yapacak başka bir Şey yok. Yarın ilk iş olarak herkese ihtiyacım var, bu yüzden eve gidin, biraz dinlenin ve sabah sekizde ayrıntılı bir brifing için geri gelin.

'Bu arada Jayne'in katilini bulmamız gerekirken bir gece daha boşa gitti. Oturup bir Şeyler olmasını beklemeyeceğim. Yardım edebilecek insanlar var.'

Callanach, "Dedektif avuş, bir Şey yapmadan önce bunun Jayne Magee olmayabileceğini göz önünde bulundurmalısınız," diye uyardı.

"Öyle mi? Lively'nin sesi çok yüksek ve Callanach'a çok yakındı. Odadaki diğer herkes nefesini tutmuştu. 'Belki de efendim, o lanet olası katili harekete geçmeye teşvik eden basın toplantısını yapmamış olsaydınız, Jayne Magee şu anda ölmemiş olacaktı. Belki de buradaki pozisyonunuzu düşünmesi gereken sizsiniz.

Callanach, Lively'nin yas tuttuğunu biliyordu ama yine de fena halde düzen dışına çıkmıştı. Her ne kadar DS'sine istediği kavgayı vererek öfkesini dindirmek istese de, ekibin önünde kontrolünü kaybetmenin yaratacağı sıkıntıya değmezdi. Bir adım uzaklaştı.

Benimle konuşurken sesinizi alçaltın, Çavuş. Dediğim gibi, biraz dinlen. Belki yarın emir komuta ne anlama geldiğini hatırlarsın. Sabah hâlâ bu konuda zorlanıyorsan, bu konuda bir konuşma daha yaparız. Callanach arkasına bakmadan ofisine gitti. Soruşturmanın ihtiyacı olan son şey duyguların daha da . Kendi tavsiyesine uydu ve evine gitti.

Ertesi gün sabah 7'de patoloji uzmanının saat dokuz buçukta kendisini görmek için müsait olacağını bildiren bir mesaj geldi. Callanach etkilenmişti. Adli tıp ekibi belli ki gece boyunca çalışmıştı, ancak bu Şef'in fazla mesai rakamlarına yine kaşlarını çatacağı anlamına geliyordu. Öğle yemeği yemeden geçireceği uzun bir güne hazırlanmak için yumurtalarını ırparken ikinci bir mesaj geldi. Bip sesini duymazdan geldi ve tostuna tereyağı sürdü. Eğer acil bir durum varsa, mesaj yerine bir telefon beklerdi. Sabah sekizden önce kendi evinde huzurlu bir yemek yiyebilmeliydi.

Yemeğini yedi, mesaja bakmadan önce aralıklı olarak telefonuna baktı. Gönderen DS Lively'ydı. Açmadan önce silmek ne kadar cazip gelse de, neler olduğunu öğrenme ihtiyacı ağır bastı. Metin simgesine bastı. Lively ona DCI Begbie ve gizemli bir şekilde 'Jayne Magee cinayetiyle ilgili diğer ilgili taraflar' olarak adlandırılan kişiler arasında bir toplantı yapılacağını bildiriyordu. Callanach kurbanın adının henüz resmiyet kazanmadan açıklanmasından dolayı bir öfke dalgası hissetti, sonra da kendini Dedektif Lively'nin bakış açısını düşünmeye zorladı. Rahibin kalıntılarının fıçıda olduğunu düşünmek büyük bir sıçrama değildi.

"Lanet olsun!" dedi önündeki soğumakta olan kahveye. "Bu saçmalığa ihtiyacım yok. Callanach'ın ilk aklına gelen, İngilizce konuşmanın yanı sıra düşünmeye de tahmin ettiğinden çok daha erken başlamış olduğuydu. Babasının ölümünden sonra annesi çocukluğu boyunca her iki dili de kullanmaları konusunda ısrar etmişti ama yine de Fransızca konuşulan bir ülkeden uzaklaşmak büyük bir engel gibi görünmüştü. Görünüşe göre bilinçaltı bu taşınmayı midesinden daha kolay gerçekleştirmişti. Bunu takip eden düşünce, insanların konuştuklarının farkında olmadıklarında yüksek sesle söyledikleri şeylerin nadiren yalan olduğuydu. Jayne Magee'yi kaçıran ve muhtemelen katile dönüşen kişinin sokakta bir bisikletçi tarafından nasıl duyulduğunu düşündü. Callanach, işe gittiğinde bisikletçinin ifadesini dosyadan çıkarmak için aklına bir not aldı.

Bir saat sonra DS Salter, Callanach'a doğrudan Şef'e kadar eşlik etmek üzere koridorda bekliyordu. Ava daha önce tanışmadığı bir kadınla birlikte çoktan oradaydı.

'DI Luc Callanach, bu Dr Ailsa Lambert, Edinburgh'un baş adli patoloğu. Yollarınızın henüz kesiştiğini sanmıyorum. DCI Begbie resmi tanıştırmayı yaptı.

Ailsa Lambert ayağa kalktığında Callanach onun ne kadar küçük olduğunu fark etti. Tahminine göre boyu bir buçuk metreden azdı ve incecikti. Yüzünü daha iyi görebilmek için boynunu yukarı kaldırdı ve elini uzattı.

"Korkarım sizden sonra depodaydım. Beni otopsinin ortasında yakaladılar, bu yüzden geciktim. Ama Jonty Spurr benimle senin hakkında konuştu.

Begbie kibarca öksürdü ve Callanach'a işaret etti. 'Evet Ailsa, iki vakayı da birlikte gözden geçirebileceğimizi düşündüm. Ne kadar meşgul olduğunu biliyorum ama ekiplerimin kamplarında neler olup bittiğini bilmelerini tercih ederim. Nereden başlamak istersiniz?'

"Teşekkür , George. Nezaketle gülümseyerek elindeki tablette bir klasör açtı. 'Sanırım bebek davası. Korkunç bir trajedi. Her iki bebek de ölümlerine yol açan hipotermi dışında sağlıklı. Çocuk doktoruyla konuştum ve hayatta kalan çocuğun da yara almadığını doğruladı. Görünüşe göre bebek şu anda iyi durumda. DNA'da bir karışıklık olduğunu düşündüğünü biliyorum Ava.

teknisyenler sonuçları iki kez kontrol ediyor. Sonuçlar yine aynı çıktı, ben de tanıdığım bir profesör tarafından incelenmesini istedim. Hem yanıldınız hem de haklıydınız.'

"Anlamıyorum," dedi Ava. 'Kan Lucy Costello'nun DNA'sıyla eşleşti mi, eşleşmedi mi?

"Laboratuvarın normalde işaretleyicileri çapraz referanslayacağı kadarıyla öyleydi. Genellikle bir kişinin DNA'sının on beş ila yirmi noktasını kontrol ederler ve bu da pozitif DNA kanıtı için inanılmaz derecede yüksek bir kesinlik seviyesi sağlar. Daha yakından incelediklerinde, Tek Nükleotid Polimorfizmi adı verilen dört mutasyon buldular. Basit bir ifadeyle, Lucy Costello'nun dosyasındaki DNA ile bebeğin cildinde bulunan kan arasında neredeyse algılanamayacak dört farklılık vardı. Bu da kanın Lucy Costello'dan gelmemesine rağmen sadece bir kişiden gelmiş olabileceği anlamına geliyordu. Monozigotik bir ikiz. Tek yumurta ikizi olmalı, aksi takdirde DNA ilk testlerde ayırt edilebilirdi.

"Lucy'nin ikiz kardeşi mi var? Ava konuşurken mesaj yazmaya başladı. Callanach onun da aynı şeyi yapacağını biliyordu - dedektif polislerden birine bir isim ve erişilebilir kayıtlar bulduracaktı. "Ama ebeveynlerin hiçbirisi bir şeyden bahsetmedi...

"Evde hiçbir şey görmediniz mi? Begbie sorguladı. "Aile fotoğrafları yok mu?

"İçeri girme şansımız olmadı," diye cevap verdi Ava. 'Şüphelimiz Lucy okuldaydı, biz de doğruca oraya gittik. Doktor doğum yapmadığını doğruladığında ve okul da mazeretini desteklediğinde, eve girmek için hiçbir nedenimiz kalmamıştı.

'Ebeveynler biz ikiz kardeşten bahsetmedi. Yanlış kızla konuştuğumuzdan şüphelenmiş olmalılar,' dedi Callanach.

"John Costello henüz bir şikayette bulunmadı mı, efendim? Ava Begbie'ye sordu. DCI "Hayır," diye onayladı.

"Lucy'nin babası şüphelenmekten fazlasını yaptı," dedi Ava, yüzü kızararak, "çok iyi biliyordu. Bütün o tavırları bunun içindi. Ailesiyle tekrar konuşmadan önce hangi okulda olduğunu öğreneceğim. Teşekkürler, Ailsa. Gitmemin sakıncası var mı? Ekibimi toplamam lazım.'

"Git bakalım canım," dedi Dr. Lambert. "Annene en iyi dileklerimi ilet. Patolog, Ava kapıya doğru koşmadan önce onu iki yanağından öptü. Callanach, Edinburgh'un büyük ve iyi insanlardan oluşan topluluğunun ne kadar küçük olduğunu, baş patoloğun bir DI'nin annesiyle arkadaş olması gerektiğini merak etti. Ava'nın ekibinin onun ayrıcalıklı yetiştirilme tarzından hoşlanmadığını düşünmesine şaşmamalı.

"Pekâlâ Luc," dedi Ailsa, anaç bir teyze havasına bürünerek ve cama bir fiske vurarak klasörleri değiştirerek. "Fıçıdaki kalıntılar. Kesinlikle insan. Pelvis parçaları yetişkin bir kadın olduğunu doğruluyor. Kemikler ya da geriye kalan parçalar DNA testi için çok kötü bir şekilde çürümüş ve kimyasallar tarafından değiştirilmişti ancak varilin kenarına takılan saç, kayıp şahsınız Jayne Magee'ye aitti. Yüzünüzden de anlaşılacağı üzere, bu büyük bir sürpriz değil.

"Ne yazık ki değil," dedi Callanach. "Cesedin çürümesi ne kadar sürdü?

"Sıvının çoğu zemine sızdığı için bulgularımız normalden daha az güvenilir, ancak iki gün diyebilirim. Bileşik, çözünme hızını en üst düzeye çıkarmak için hazırlanmıştı. Eğer bunu yapan kişi doğru miktarda su eklememiş olsaydı, elimizde hala biraz yumuşak doku olabilirdi.

"Pekâlâ," dedi. 'Aileye haber vereceğim ve bir basın hazırlayacağım. Teşekkür ederim, Dr. Lambert. Bu kadar hızlı işlem yapılmasını takdir ediyorum.

"İlginç bir şey vardı," diye ekledi. Callanach defterini toplamayı bıraktı. 'Dişler. Hepsi mevcut değildi, bulabildiğimiz kadarıyla değil. Fıçıda olanlar hasar görmüştü ama adli odontoloğa Jayne Magee'nin kayıtlarıyla karşılaştırması için yeterince sağlamdı. Eşleştiklerinden emin ama elimizde sadece alt çeneye ait dişler var. Üst dişler ya eksik ya da tamamen erimiş.

Callanach bunun ne anlama geldiğini düşünürken notlar aldı. "Alt dişler sadece hafif hasar görmüşken üst dişler nasıl erimiş olabilir?

"Güzel bir soru," dedi. 'Sadece bu da değil, neden çıkarılan dişler de kemiklerle aynı ölçüde çözünmemiş olabilir,

neredeyse mutlak olan?'

"Kemikler ve dişler normalde aynı oranda mı çözülür?" diye sordu.

'Tam olarak aynı değil, ama kimyasallarla ne kadar titiz davrandığını göz önüne alırsak, onlardan daha fazla zarar görmeleri gerektiğini düşünürdüm. Bu bir muamma. Bozulma oranını kontrol etmek için bazı testler yapıyoruz ama bu muhtemelen birkaç gün sürecek. Size geri döneceğim.'

Callanach patolog ve şefi suç oranları ve politika hakkında konuşurken bıraktı. Önce DS Lively ile konuşması gerekiyordu ve bunu dört gözle beklemiyordu. Onu bulmak için çok uzağa gitmesine gerek yoktu. Lively, Callanach'ın ofisinde, Callanach'ın tanımadığı tüvit takım elbiseli, beyaz sakallı bir beyefendi ve memur yakalı başka bir adamla oturuyordu. Tripp kapının yanında belirgin bir şekilde gergin görünüyordu ve belli ki onu bekliyordu.

'Bir konferans odasında beklememiz gerektiğini söylemiştim. Çok özür dilerim...' dedi polis memuru.

"Ben de bu şartlar altında sizin için sorun olmayacağını söylemiştim," diye araya girdi DS Lively. Kızıl gözleri ve kır saçları çok az uyuduğunu ve kendine dikkat etmediğini gösteriyordu. Sesi gergindi ama ses tonunu ve kullandığı dili son karşılaşmalarına göre daha kabul edilebilir seviyelerde tutuyordu. Callanach onun yararına değil, diye düşündü. Yanında getirdiği adamlar ondan daha fazla saygı görüyordu.

"Endişelenme Tripp," dedi Callanach. "Gidebilirsin. Tripp kovulduğu için kızgın olmaktan çok rahatlamış görünüyordu ve ortadan kayboldu. "Ben Dedektif Müfettiş Luc Callanach, ama eminim bunu zaten biliyorsunuzdur. Her yabancıya bir el uzattı.

Lively, 'Bu Jayne ile birlikte çalışan Rahip Canon Paul Churchill,' dedi. 'Ve Profesör Edwin Harris. Soruşturmanın sonraki adımları hakkında konuşmak için buradayız.

Callanach nefes aldı. İlgili tarafların bir açıklama istemesi normaldi. Onu rahatsız eden şey, Lively'nin hiçbir uyarıda bulunmadan birlikleri toplamasıydı.

"Teşekkür ederim, Çavuş, ancak kurbanın ailesi dünkü olaylar hakkında henüz bilgilendirilmedi, bu nedenle bu tartışma erken.

"Sizi durdurumama izin verin," dedi Profesör Harris. 'Prosedürleri anlıyorum. Birkaç yıl boyunca kolluk kuvvetleriyle çalıştım. Peder Paul dün gece Jayne'in ailesiyle konuştu, yani bu bizi engellemeyecek.

"Ailesiyle mi konuştunuz? Özel yas eğitimi almış polis memurları olmadan mı? Callanach dönüp doğrudan Lively'ye baktı. 'Elinizdeki tek şey varsayımken. Bu bariz bir protokol ihlali. Bunun bir disiplin meselesi olduğunu biliyorsunuz, değil mi Dedektif Çavuş?

Harris, Callanach ve Lively'nin arasındaki soğukluğu gidermek için elini kaldırdı. Lively bakışlarını profesöre çevirdi. Callanach çavuşuna ters ters bakmaya devam etti.

'Dedektif Müfettiş, kimin ne zaman ne söylediğine takılmayalım. İkimiz de profesyoneliz ve kalıntıların gerçekten de Peder Magee'ye ait olma ihtimali yüksek. Bu şartlar altında, daha pratik bir yaklaşım benimseyeceğinizi umuyorum. Asıl mesele zamanın çok önemli olması ve ben de yardım etmek için buradayım.

Callanach, kendisine yardım anlamıştı. "Peki tam olarak nasıl bir yardım öneriyorsun?

Muhterem Paul devreye girdi ve konuşma iyi prova edilmiş bir skeç havasına büründü; profesör Callanach'ın sahte bir utanç gösterisi olduğunu sezdiği bir şekilde başını öne eğdi.

'Profesör Harris dünyaca ünlü ve saygın bir profil uzmanı, DI Callanach. Emekli oldu ama hala uluslararası alanda dersler veriyor ve bu konuda kitaplar yazdı. Ayrıca uzun yıllardır cemaatimizin sadık bir üyesidir ve Jayne'i iyi tanır. Profesör yardımını teklif etti ve kilise de DS Lively'nin bize söylediğine göre şu anda can sıkıcı bir şekilde durgun olan soruşturmayı ilerletmek için ödeme yapmaktan mutluluk duyuyor.

"Korkarım bu uygun değil," dedi Callanach. 'Kısıtlı bilgilere erişmeniz gerekir ve sadece iki cinayetten sonra profil çıkarmak genellikle yapılmaz.

'DCI Begbie, Profesör Harris daha önce departmanla çalıştığı için güvenlik izni vereceğini söyledi. St Mary's ödeme yaptığı sürece biz de izin alabiliriz,' dedi Lively.

Callanach, "Bugün ilerleyen saatlerde bu konuda bir toplantı yapmamız gerekiyordu," diye cevap verdi.

"Şef, sizin de bilgi sahibi olduğunuzdan emin olmamı istedi. Elaine Buxton'ın annesinin dosyalarını Profesör Harris'e vermek için onayını aldım bile. Lively bunu tamamlanmış bir anlaşma olarak sundu.

"Tüm bilgilere derhal erişmek istiyorum," Profesör Harris kimlik bilgilerini sunarak komutayı devraldı. 'Ve bir ofis yararlı olacaktır. Çok fazla hareket etmek zorunda kalmazsam çok zaman kazanırım. Konuşurken burnunun bir tarafını , sesi o kadar yumuşaktı ki neredeyse bir fısıltı gibiydi, gülümsemesi tamamen kendinden emindi. Adam izin istemiyordu.

Callanach, 'Bilgilerin açıklanmasına izin vermeden önce Şef ile bu görüşmeyi yapmayı tercih ederim,' dedi. 'Ve acilen ilgilenmem gereken başka konular da var. için teşekkür ederim beyler. Ayağa kalktı ve ofis kapısını açmak için aralarından geçti.

"Biliyorsunuz Müfettiş, kanıtları ne kadar çabuk değerlendirsem, kimi aramanız gerektiğini o kadar çabuk söyleyebilirim," dedi Harris, gülümsemesi hâlâ yerindeydi ama sesi artık daha sertti.

"Bunu unutmayacağım," diye Callanach.

Lively morarmıştı ama Rahip sakinleştirici elini koluna koydu ve Callanach'ın sözlerini duyacağından emin olmak için yeterince yüksek sesle konuştu.

'Zahmet etme, Matthew. Başmüfettiş ile bizzat konuşacağım.

Harris yüksek sesle zaman kaybının tehlikelerini anlatırken koridorda ilerlediler. Callanach telefonunu kaptı ve Ava'nın cep telefonunu aradı. Şefle konuşmadan önce bilgiye ve bir danışma kuruluna ihtiyacı vardı.

"Ava, konuşabilir miyiz?

'Üç dakika içinde arabama biniyorum. Eğer sen de binersen, St Gabriella Lisesine giderken tüm dikkatim senin üzerinde olabilir. Önerebileceğim en iyi şey bu,' dedi. Ceketini kaptı ve koşmaya başladı.

Yirminci Bölüm

Callanach arabaya ancak Ava uzaklaşmadan önce varabilmişti, lastikler gıcırdarken ayağı hâlâ yolcu kapısından dışarı sarkıyordu. Ava arabayı sürerken koltuğunun kenarlarına görünür bir şekilde tutunmamaya çalıştı ve cevaplaması gereken soruları sormaya odaklandı.

"Profesör Edwin Harris hakkında ne biliyorsun? Başka biri olsa diplomasi konusunda endişelenebilirdi ama Ava doğrudan konuya giren bir polis memuru olduğunu kanıtlıyordu.

Ava gözlerini bir için yoldan ayırdı. "Geyik avı için giyinmiş Tanrı'ya benzeyen adam mı? Callanach hiç beklenmedik bir şekilde güldü, ve ve gerginlik kırıldı. Bu hız göstergesi İğnesi bir kademe düştü ve koltuğu tutuşunu gevşetti. "Ben DI olmadan önce emekli oldu ama dedektif polis memuru olarak çalıştığım birkaç davaya karıştı. Nasıl oldu da yolunuz onunla kesişti?" "Bana yardım teklif etti. Sadece teklifin tanımını, istesem de istemesem de kabul etmem gerektiği anlamına geliyor. Jayne Magee'nin kilisesiyle çok yakından ilgileniyor. Şef zaten kabul etmeye ikna oldu çünkü bedava. Eğer hayır ve başka bir cinayet olursa, halka açık olacağım. düşman sayı bir tane.' O aldı a zor doğru o vardı

Callanach'ın elmacık kemiği bir anlığına pencereye dayandı.

O halde şeytanın avukatlığını yapmama izin verin. Bu, yıllarca polisle çalışmış bir adamdan ücretsiz bir tavsiye. Neden istemeyesiniz ki ve kaybedecek neyiniz var? Callanach bir dizini yolcu torpido gözüne dayadı.

'Bir profilin bizi ileriye götüreceğine ikna olmadım ve bizi yanlış yöne götürebileceğinden endişeliyim. En kötü senaryo, şüpheli olarak görmemiz gereken kişileri görmezden gelmemizdir. Ayrıca Harris bizzat işin içinde. Sonuç almak isteyecektir.

Kiliseyi yatıştırılmaya çalışıyor ve bu da olmayan cevapları bulmak için çok uğraştığı anlamına gelebilir'.

Ava, 'Öyleyse bırakalım danışsın, bir profil sunsun, sonra da görmezden , ' dedi.

'Bu konuda fazla seçeneğim olduğunu sanmıyorum. Asıl bilmek şey, onun profesyonel güvenip güvenemeyeceğim.

'İçgüdülerin zaten yapmamamı söylüyor. Eminim içgüdülerini takip etmeni söylememe ihtiyacın yoktur," dedi ve saatine baktı. "Lanet olsun," diye tısladı kırmızı trafik ışığında.

"Hayır, ama sanırım içgüdülerimin doğru olduğu konusunda beni rahatlatmanızı umuyordum.

'Arkanızı kolluyor çünkü bu süreçten keyif alıyor. Sadece bir çocuğun çizdiği Tanrı resmine benzemiyor, sanki öyleymiş gibi davranıyor. Onu ilk kez bir brifingde konuşurken dinlediğimde ben de aynı şeyi hissetmişim. Kendini çok tebrik ediyordu. Tanıdığım her iyi polis memuru zamanını doğru yapamadığından, yeterince çalışmadığından, bir şeyleri atladığından endişe ederek geçirir. Onun tüm varlığından bunun tam tersi sızıyor.

"Teşekkür ," dedi Callanach. "Bu tam da duymak istediğim şeydi.

'Memnuniyetle,' dedi. 'Yalnız, akıllı ol. Üst rütbelilerden birkaçının kulağını çekecek kadar uzun süredir buralarda. Ona bu tavrı veren şeylerden biri de bu. Mümkün olduğunca uzak dur. Yerinde olsam, onunla Şef'in ilgilenmesine izin verirdim. Arkamı kollayarak bana teşekkür edebilirsin. Yapacağım şikâyetlere üst rütbeli bir tanığın şahit olması güven verici olacaktır. Arabayı ikinci kez St Gabriella'nın okuluna sürdü. Yağmurun altında ıssız bir yer gibi görünüyordu. Callanach, Ava'yı resepsiyona kadar takip etti.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu bir kadın, gereğinden fazla onaylamayarak. Gerçekten de okula geri dönmüş gibi hissediyordum.

"DI Turner," dedi Ava rozetini göstererek, ancak resepsiyon görevlisinin kiminle muhatap olduğunun farkında olduğundan hiç şüphe yoktu. 'Felicity Costello'nun öğrenci olarak kayıtlarda yer son okul sizsiniz. Şu anda okula devam ediyor mu? Kadın cevap veremeden ofisin arka tarafında bir kapı açıldı ve bir adam belirdi.

'Öğrencilerimizle ilgili bilgiler son derece gizlidir. Uygun yetkiye sahip olup olmadığınızı sorabilir miyim?" diye sordu. Sincap gibiydi,

Savunmaya geçercesine seğiriyor ve bunu gergin bir gülümsemeyle örtmeye çalışıyordu. Callanach ona kıpırdamamasını söylemek için can atıyordu.

Ava ona evrakları uzatırken, "Evet," diye cevap verdi.

'O zaman okulun avukatlarıyla temasa ve onların incelemesini sağlamak için zaman isterdim. Görevimi gerektiği gibi yapmamakla suçlanmak istemem.

"Pardon, adınız neydi? Ava sordu.

"Justin Currie," dedi. "Başöğretmen.

"Bu ciddi bir soruşturma Bay Currie ve okulun yasal temsilcileriyle iletişime geçme özgürlüğüne sahip olsanız da Felicity Costello'nun dosyalarına erişmek istiyorum. Ava'nın sesi düzdü ama ısrarında hata yoktu. Currie'nin gülümsemesi bozulmaya başladı.

"Her öğrencinin dosyasını bulmak zaman alabilir, o yüzden otursanız ben bakacağım. Ava'nın oturmaya hiç niyeti yoktu ve Callanach da bunu biliyordu. Başöğretmenin insan okuma becerisi son derece zayıftı, eğer emirleri uygulamaktan başka bir şey yapmayacağına inanıyorsa.

'Okulun avukatlarıyla temasa geçme özgürlüğünüz olsa da, resepsiyon görevliniz soruşturmamız hakkında başka bir tarafa bilgi vermemelidir, umarım anlaşılmıştır. DI Callanach ve ben size eşlik edeceğiz,' dedi Ava.

Currie'nin gülümsemesi artık solmuştu ve ortalıkta görünmüyordu. Callanach bir an için itiraz edebileceğini düşündü ama adamın duygusal zekası sonunda devreye girdi ve çarptığı duvarı fark etti.

"Burada," dedi ve ofisini işaret etti.

Currie'nin ofisi yumuşak deri, ceviz mobilyalar ve pelüş halılarla kaplıydı. Masasının üzerindeki duvarda, yaldızlı bir çerçeve içinde, başöğretmenin daha genç bir versiyonunun geçmişteki bir Papa'nın önünde diz çökmüş bir resmi vardı, ancak Callanach'ın dini konularla arası Papa'nın adını hatırlayabilecek kadar iyi değildi.

İki büyük dosya dolabı, bugün dalgalanan yeşilliklerden oluşan terk edilmiş bir deniz olan kızların oyun alanına bakan bir pencerenin altında duruyordu. Özel eğitim sektöründe çalışmanın faydalarından şüphe etmek mümkün değildi. Currie soldaki dolaba doğru yürüdü ve A'dan D'ye kadar etiketlenmiş üst çekmeceyi açtı.

'Aslında bulmak oldukça kolay Bay Currie. Bundan sonrasını ben hallederim. Ava'nın tüyleri diken diken olmuştu. Currie'nin dosyayı bulmak için zamana ihtiyacı varmış davranmasının nedeni her neyse, kesinlikle polise yardımcı olmak için değildi. Ava çekmecedeki iki dosya çıkardı, ikisinin de üzerinde Costello yazıyordu ve Felicity'ninkini teşhis etti.

"Ne sorabilir miyim? Currie sordu. Ava cevap vermedi. Çoktan içindekileri karıştırmaya başlamış, ihtiyacı olan bilgiyi bulmaya odaklanmıştı.

"Okula kaç kız gidiyor? Ava çalışırken Callanach onun dikkatini dağıtmak için sordu.

"Altıncı sınıflar dahil dört yüz yirmi kişi," diye tersledi. "Hangi suçu soruşturuyorsunuz?

Ava ona sertçe baktı. "Felicity son beş aydır bu okula gitmiyor, doğru mu?" Başını salladı. "Ve notlarının sonunda tek görebildiğim GM yazıyor. Bu ne anlama geliyor?

Bir duraklama, bir öksürük ve bir duraklama daha oldu. Callanach Ava'nın Currie'yi izlemesini izledi ve ona ne kadar süre vereceğini merak etti. Anlaşıldığı kadarıyla çok uzun sürmemiş.

"Bay Currie, hiçbir şey söylememenizin bir nedeni var mı? Ava sordu.

"Yasal olarak bu sorulara cevap vermek zorunda mıyım? Currie denedi ama yenilgisi yüzünden okunuyordu.

"Neden basit bir soruya cevap vererek bir ceza soruşturmasına yardımcı olmuyorsunuz? Ava dosyayı kolunun altına sıkıştırdı.

'Başka bir okulun kısaltması. GM, St Gerard Majella's.' Currie mutlu değildi.

"Edinburgh'da mı? Callanach Ava'ya sordu.

"Eğer öyleyse bile ben hiç duymadım. Dikkatini tekrar Currie'ye çevirdi.

'Öyle,' diye onayladı. "Hepsi bu kadar mı?

Ava daha fazla havadan sudan konuşmaya zahmet etmedi. İsteddiği şeyi almıştı. Okul gününün bitmesine birkaç saat daha vardı. Bir dakikadan kısa bir süre içinde arabaya geri döndüler. Callanach telsizle bilgileri gönderdi ve adres hızla geri geldi.

"Şehirde adını hiç duymadığım bir okul keşfetmek tuhaf," dedi Ava. "Sokağı biliyorum ama orada bir okul binası olduğunu hiç fark etmemiştim.

Bu kez trafiğe çıktıklarında mavi ışıklar yandı. Callanach arabayı sürerken Ava'yı düşünceleriyle baş başa bıraktı, arkalarında iki işaretli polis arabası onları takip ediyordu. Lucy Costello'yu daha önce muayene etmiş olan doktorla birlikte adreste buluşmaları için bir sosyal hizmet görevlisi çağırılmıştı. Okul Bay ve Bayan Costello'yu arayabilirdi. Ava onlara ilk seferinde işleri kolay yoldan halletmeleri için bir şans vermişti.

St Gerard Majella's Okulu, bir zamanlar bölgenin varlıklı ailelerine ev sahipliği yapmış olması gereken bir caddede, şehir dışında yer alan eski bir malikaneydi. Ziyaretçileri kurumun adı ya da amacı konusunda uyaracak herhangi bir tabelanın bulunmaması gibi bir özelliği vardı. Kenarları biraz yırtık pırtık olan eski ve görkemli binanın başlangıçta biraz yenilenmeye ihtiyacı varmış gibi görünüyordu ancak pencereler ve kapılar yeniydi ve son teknoloji ürünü bir güvenlik sistemi onları metal parmaklıklı bir kapının dışında uzak tutuyordu.

Arabayı yolda bıraktılar ve sonunda yaya olarak içeri girdiler. Ava iki üniformalı polis memurunu ön kapıya yerleştirdi ve bir dedektiften kimsenin görünmeden binadan ayrılmadığından emin olmak için mülkün arkasına gitmesini istedi. Sonunda devasa bir ahşap kapı açıldı ve eşikte bir rahibe durdu.

"Evet?" dedi. Sahte bir samimiyet olmayacaktı. Callanach bunu Currie'nin kısa ve hastalıklı cazibe girişimine tercih etti. Ava bir kez daha rozetini gösterdi ama bu sefer rozet ondan alındı ve dikkatle incelendi.

"Felicity Costello ile konuşmamız gerekiyor," dedi Ava. 'Ailesine telefon etmek isteyeceksiniz ama yanımızda çocuk destek personeli var. Ayrıca bir doktor tarafından görülmesini istiyoruz.

"Benimle gel," diye cevap verdi. Callanach rahibenin yüzünü inceledi ama hiçbir şey anlamadı. Ne bir şok, ne de bir merak belirtisi vardı ve hiçbir soru sormadı.

Rahibe kemerinden ağır bir anahtar halkası çıkarırken Ava ona, "Currie arayıp onları uyarmış," diye fısıldadı. Bir tanesini iç kapıya doğru uzatmadan önce birkaç tanesini karıştırdı. İçeride koridor hem sağa hem de sola doğru uzanıyordu. Tam önlerinde başka bir kilitli kapı vardı ve içinden bir merdiven görebildiği cam bir panel vardı.

"Sola dönün," dedi ve ziyaretçiler için sadece dört düz arkalı ahşap sandalye, basit bir masa ve kendisinin oturduğu bir taburenin bulunduğu bir ofisi gösterdi. Yirmi birinci yüzyılın tek kanıtı masasının üzerindeki iletişim sistemiydi. Güvertede yanıp sönen kırmızı ışığa bastı ve başka bir ofisteki biriyle konuştu. "Onu hatta bağla," dedi.

Ava itiraz etmeye başlayınca, avuç içi kendisine doğru kaldırılmış bir el tarafından karşılandı.

"Bay Costello," dedi rahibe. 'Aramızda sır kalmaması için bu konuşmaya taraf olan iki polis memurunun huzurundayım. Felicity'yi kısa bir süre önce bu okuldan aldığınızı ve şu anda sizin gözetiminizde olduğunu teyit etmenizi istiyorum.

John Costello, önceki saldırganlığından eser kalmadan, "Doğru," dedi.

"Felicity seninle mi? Ava ayağa kalkıp kendini elin hizasından kaldırarak sordu.

Callanach arka planda boğuk ağlama sesleri duyduğunu düşündü ve Currie'nin önce okulu mu yoksa Felicity'nin ailesini mi aradığını merak etti. Her iki durumda da John Costello'nun tavrındaki değişiklik çok belirgindi. "O burada," dedi.

Yola çıkıyoruz. Evden çıkmaya kalkışmayın. Birazdan yanınızda olacağız. Ava çoktan kapıdaydı.

"Görevinizi unutmayın," diye ekledi rahibe. Diğer uçtaki ağlama sesi giderek yükseliyordu. Bayan Costello belli ki kontrol noktasını aşmıştı.

John Costello, ahizeyi yerine koymadan önce, "Evet, Rahibe Ernestine," diye ekledi.

'Felicity her zaman ev adresindeydi. Umarım bir dahaki sefere böyle bir drama yol açmadan önce araştırmanı daha iyi yaparsın," dedi rahibe Ava'ya. Callanach masasının üzerinde bir baston fark etti ve onu alıp elinde döndürdü.

"Eski kötü günleri mi hatırlatıyor, Rahibe?" diye sordu.

"Eğitici bir antika, Memur Bey. Küçümseme kasıtlıydı. Rahibe onların varlığından rahatsız olmamış olabilirdi ama bundan rahatsız olmuştu. Ava ve Callanach Rahibe Ernestine'i takip ederek

Koridor boyunca önce bir kapının, sonra da diğerrinin kilidini açmak için durdu.

Callanach, "Bir okul için etkileyici bir güvenlik sistemi - kameralar, kapılar," dedi.

'Biz özel olarak finanse edilen bir okuluz ve birçok genç kızın güvenliğı bizim elimizde. Koğuşlarımızı korumak için sadece ben ve kız kardeşlerim varken yanlış türden bir kişi içeri girerse ne olacağını hayal edebiliyor musunuz? Bir polis memurunun durumumuzu daha anlayışla karşılayacağını düşünmeliydim. Adam cevap vermeden önce ön kapıyı kapattı. Ava arabasına doğru ilerliyordu. Callanach üst katların pencerelerine baktı. Güvenlik bilinci az bile sayılırdı. Pencereler mühürlüydü, görünürde menteşe yoktu. En az dört farklı noktadan kameralar ona çevrilmiş, bölgeyi boşaltmasını bekliyordu. Burası bir kaleydi. Ne tür bir ebeveyn kızlarının burada eğitim görmesini isterdi? Arabaya geri tırmanırken Ava'ya sorduğı soru buydu.

'Lucy Costello ekstazi sattığı için zaten bir uyarı almıştı. Belki de ikizler isyan ediyordur ve Bay ve Bayan Costello onları ayırmanın daha iyi olacağını düşünmüşlerdir,' diye önerdi Ava.

Callanach'ın cep telefonu çaldı. Tripp, Şef adına onu takip ediyordu. Yeterince makul, diye düşündü Callanach. Karakoldan yarım saat uzakta olmasını beklediğı şey çok daha karmaşık bir hale dönüşmüştü. Costello'ların evinde buluşmak ve kendisini karakola geri götürmek için bir ekip arabası istedi. Ava biraz zaman alacaktı.

Costello'lara ekip arabasından önce varmışlardı, bu yüzden Callanach Ava'nın kapıyı çalmasını izledi. Çocuk koruma sosyal görevlisi önce kendini tanıttı, sonra Ava solgun yüzlü Felicity'ye neler olduğunu nazikçe anlattı. Felicity'nin söylediğı tek kelime kimliğini doğrulamak ve sorgulanacak kadar iyi olduğunu kabul etmek oldu. Ne bir meydan okuma, bir ergenlik nöbeti, ne de abartılı bir ukalalık vardı; sadece gözleri bir kez bile yerden ayrılmayan sessiz, mahcup bir kız vardı. Felicity Costello bebeğini bir parkta terk etmiş olabilirdi ama o sadece bir çocuktu ve suçludan çok kurbandı. Ava nazik bir kolla omuzlarına sarıldı ve onu bir polis arabasına götürdü.

Callanach oraya vardığında Şef çoktan Profesör Harris ve Komiser Yardımcısı Lively'nin yanına yerleşmişti. Bu utanç vericiydi. Callanach davasını önceden özel olarak ifade etmek istemişti. Hiç şüphesiz, diye düşündü, Çavuş Lively bunu tahmin etmişti.

Harris, "Dedektif Müfettiş, sizi tamamen kaybettiğimizi düşünmeye başlamıştım," dedi.

Callanach bu söze bir yanıt vermedi ama Harris'in kucağındaki dosyalara dik dik baktı. 'Gizli bilgilerin açıklanmasının bu toplantı sonrasına bırakılmasını istemiştım. Bunun uygun bir yol olduğuna ikna olmadım,' dedi.

"Sabahı boşa geçirmek istemedim, bu yüzden Şef, polis memurunuzun derlediği kayıp kişi dosyalarını inceleyebileceğimi kabul etti. Ekibinizle de konuştum ve her şeyi . Şu anki soruşturma hattınız nedir, Müfettiş?"

Çoğunlukla adli tıp. Kloroform kullandığını, kurbanlarını uzun süre izlediğini ve rotalarını planladığını biliyoruz. Jayne Magee'nin adresinin yakınındaki bir köpek gezdiricisinden belli belirsiz bir eşkal aldık ama bir robot resim için yeterli değil.

'Görünüşe göre onun tekrar saldırmasını beklemek ve bir dahaki sefere daha şanslı olacağınızı ummak zorunda kaldınız! İyi ki ben ' dedi Harris. Lively aynı fikirde olduğunu mırıldandı.

Callanach, Ava'nın tavsiyesine uydu ve savaşımayı bırakarak kabul etti. En azından Harris'in tek görevi kayıp kişi dosyalarını incelemek olursa çok fazla zarar veremezdi ve bu Tripp'in serbest kalacağı anlamına geliyordu.

Callanach, "İsterseniz kanıtları gözden geçirin ve raporunuzu bana verin," dedi. 'Yarından sonraki gün sabah dokuzda gözden geçirebiliriz.

Harris başını salladı ve dudak büktü. 'Yarın sabah sekizde iyi olur. Ben hızlı okuyan biriyimdir, Müfettiş, bu kadar çok belgeyle bile kendimi düzene sokmak için iki güne ihtiyacım olmaz. Ondan sonra günün geri kalanını tanıklarınızla yeniden görüşerek geçirmek istiyorum.

Callanach, Profesör Harris'in kalan taleplerini kesintisiz olarak dile getirmesine izin verdi. Başka hiçbir şey olmasa bile, bu toplantıyı hızlandıran bir etki yaratmıştı. Diğerleri gittikten sonra Şef onu geri çağırdı.

"Hoşuna gitmediğini biliyorum," dedi Begbie, "ama onunla çalış. Zararı olmaz.

'Eğer bir profil uzmanı istiyorsanız, o zaman ben birini bulurum. Çok yetenekli bir İsviçreli psikolog kullanarak birkaç soruşturma yürüttüm. Onu arayabilirim.

"Bunu finanse edemeyiz," dedi DCI Begbie. 'Gerçek şu ki, adam benim de sınırlarımı bozuyor, ama onu dışlamak için harcayacağımız çaba, kendi payına düşeni yapmasına izin vermekten çok daha fazla olacaktır.

Callanach, 'Onların tarafında olduğunu sanıyordum,' dedi.

"Bana biraz güven," dedi Begbie. 'Ve unutma ki eğer bu katili yakında yakalayamazsak, seninkinden önce benim kelimem uçacak. Baskı yok.'

"Doğru," dedi Callanach. "Baskı yok.

Bölüm Yirmi Bir

Dedektif Memur Tripp iyi iş çıkarmıştı. Callanach fotoğraflardan davul taşıyan arabanın Granton Limanı dalgakıranına devrilmiş olduğunu görebiliyordu. Gelgit onu deniz duvarının dibindeki çamurlu kum yığınının içine sokmasaydı, onu asla bulamayacaklardı. Tek başına, belli belirsiz bir kanıt olasılığından fazlasını oluşturmazdı ama sapına bağlı kalın bir plastik çuvalda Jayne Magee'nin giysileri vardı. Doğrudan laboratuvara gönderilmişlerdi ama bu bir formaliteydi. Giysilerdeki kan kaçınılmaz olarak ona aitti. El arabası daha az yararlı sonuç verecekti. Dr. Ailsa Lambert ona e-posta gönderirken aradı.

"Jayne Magee'nin dişleri," dedi. 'Kemikleri çözen aynı konsantrasyondaki sodyum hidroksitle yaptığımız test, dişler için farklı bir dejenerasyon oranı gösterdi, ancak yine de bulduğumuzdan çok daha az diş kalmış olmalıydı. Kayıp üst çene dişlerine gelince, orada ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok.

"Herhangi bir sonuca varabiliyor musunuz? Callanach sordu.

'Alt çenedeki dişler çene kemiğinden ayrı olarak yerleştirilmiş olmalı. Saatler arayla, diye düşünüyoruz.

Callanach pencereye doğru yürüdü ve aşağıdaki gri yola baktı. Katil neden ceset parçalarını gruplar halinde suya batırmış olabilirdi? Muhtemelen katliamını temizlemeye ara vermişti ya da belki de bunun daha ritüelistik bir yanı vardı.

'Elaine Buxton'ın cesedinin yanında kafatasında kullanılmış ve bazı dişleri kırılmış bir beyzbol sopası bulundu. Magee'de buna dair bir iz var mı?" diye sordu.

Sanmıyorum. Dış mine tabakası bozulmuş ama dişler bütün. Çenenin kendisine gelince, üzerinde bir beyzbol sopası kullanılmış olabilir, elimizde sadece parçalar kaldı, birçok kemik parçası anatomik olarak konumlandırılmıyor.

"Bilgilendirme için teşekkürler, Dr. Lambert.

O telefonu kapatırken Ava ofisine girdi.

"Jinekolog Felicity Costello'nun kısa süre önce doğum yaptığını doğruladı," dedi. 'Felicity çocuk destek görevlisine iyi olduğunu söyledi, doğumda bir doktorun bulunduğunu gönüllü olarak söyledi ve sonra tamamen kapandı. Onu çok zorlamak istemiyorum, yeterince şey yaşadı ama bazı cevaplar almak zorundayım.

"Ailesini sorguladınız mı? Callanach son aldığı notları Jayne Magee'nin fotoğrafının yanındaki duvara asarak sordu.

'Onları suçlayacak bir şeyim yok ve zaten avukat tuttular. Onları tanık olarak sorgulayabiliriz ama yardımcı olmaları pek olası değil.

"Bebeği doğurtan doktoru bulmaya ne dersiniz? Callanach önerdi.

"Sağlık hizmetlerinin özel olarak ödendiğini varsayarsak, düşündüğünüz kadar kolay değil," diye cevap verdi Ava, kendini bir sandalyeye bırakarak.

Parayı takip edin. Ebeveynler doğrudan ya da dolaylı olarak ödeme yapmış olmalı. Eğer konuşmuyorlarsa, Bay Costello'nun hesaplarına erişmek için bir nedeniniz var demektir. Cevapları yarın sabaha kadar alabilirsiniz, ki bu benim başarabileceğimden çok daha fazla,' dedi. 'Hadi, seninle aşağıya kadar yürüyeceğim. Ben Granton Limanı'na geri dönüyorum.

Merdivenlerde, DS Lively ile derin bir sohbete dalmış olan Profesör Harris'in yanından geçtiler.

"Ondan kurtulmadın o zaman? Ava sordu.

"Zamanımı bekliyorum. Ölüm tehdidinizle ilgili bir şey buldular mı?"

'Hayır, konuda endişelenecek zamanım olmadı. Şef bile bana eşlik ettirmekten vazgeçti. Yine de ofisimin kapısının altından geçmesi garipti. Bu binaya görünmeden girebileceklerini bilmek nedense evimden daha tedirgin edici.

"Bunun bir polis memuru olabileceğini düşündünüz mü?" diye sordu Callanach.

'Bunu düşünmeyi kendime yediremiyorum,' dedi. 'Hiçbir yerde güvende olmadığım anlamına gelir ve bu yol deliliktir. En iyisi yoluma devam etmek ve notu kimin yazdığını varsaymak. Felicity sosyal hizmet görevlisinin yanında. Beni bekler misin?'

"Elbette," dedi Callanach, Ava çocuk koruma ekibiyle konuşurken geride durarak.

Sosyal hizmet görevlisi Ava'ya sessizce, "Bu gece onu güvenli bir yerde tutmayacağınıza karar verdiniz mi?" diye sordu, "Çocuk birimini arayıp bir oda ayarlamam gerekecek. Callanach Felicity'yi izledi. Kız dinliyordu, başı eğik ama tetikteydi.

"Hiç sanmıyorum," diye yanıtladı Ava. 'O savunmasız ve ailesi yardım etmese de kendi yatağına dönmesini tercih ederim. Gidip Costello'lara söyleyeceğim.

"Yapma," diye fısıldadı Felicity. Callanach bunu duyduğundan daha net gördü ve Ava'nın bunu hiç fark etmediğini anladı. Ava, John ve Mary Costello'nun kızları hakkında bilgi almak için bekledikleri çift kapıya doğru yürümeye başladı. Felicity'nin gözleri yaşlarla doldu. Önce cep telefonuyla meşgul olan sosyal hizmet görevlisine, sonra neredeyse ulaşamayacağı Ava'ya ve son olarak da Callanach'a baktı. "Eve gitmek istemiyorum," diye mırıldandı ona.

"DI Turner," diye bağırdı Callanach. Ava kapanan çift kapının camından ona baktı. Geri dönmesini işaret etti, Felicity için bir sandalye buldu, sonra da Ava'ya açıklama yapmak için onu sessiz bir köşeye götürdü. Birlikte titreyen genç kızın yanına oturdular ve ona neler olacağını anlattılar.

'Bu konuda emin misin? Bu gece nereye gideceğini garanti edemem ve biz ne yapacağımıza karar verene kadar polis gözetiminde olacaksın,' diye açıkladı Ava.

"Tehlikede misin Felicity? Callanach sordu. Kız başını salladı ve tekrar sessizliğe gömüldü. Sosyal hizmet görevlisi telefon görüşmesini bitirdikten sonra onlara katıldı.

"Fikrimi değiştirdim," dedi Ava. 'Felicity'nin bu gece kontrollü bir yerde kalmasının tercih edileceğini düşünüyorum. En iyisi ne

miyiz?'

"Birkaç mil ötede bir birim var ama orası daha çok şiddet eğilimli çocukların yerleştirilmesi için kullanılıyor.

"Bu olmaz," dedi Ava. "Başka bir şey yok mu? Callanach, Ava'nın sosyal hizmet görevlisine yaklaşıp neredeyse kadının kulağına fısıldamasını izledi. "Eğer mesele paraysa, masrafları bizzat ben karşılayacağım.

"Mesele o değil. Sadece uygun şekilde eğitilmiş yetişkinlerin olduğu bir yer bulmak. Sosyal hizmet görevlisi saatini kontrol etti. "Çok deneyimli bir koruyucu bakıcı var. Sadece birkaç gece içinde bana yardım edebilir. Bu normal bir prosedür değil ama ...'

"Kulağa mükemmel geliyor," dedi Ava. 'Ortadan , değil mi Felicity?

Kız ilk kez doğrudan gözlerinin içine baktı. 'Yapmayacağım, söz veriyorum. Teşekkür ,' dedi.

Callanach Granton Limanı'na tek başına gitti. Depoya vardıklarında, eskiden yabanıl bir suç bandıyla işaretlenmiş olan yasak bölge, endüstriyel peyzajın içinde yabancı, imkânsız bir bahçeye dönüşmüştü. Çiçekler, çelenkler, oyuncak ayılar, kartlar, mektuplar, sert esintiyle erken sönen mumlar, tıpkı Jayne'in çok kısa yaşamı gibi, binayı göz hizasının ulaştığı yere kadar çevreliyordu. Bir an başsağlığı ve dua halılarını inceledi ve bir kişinin nasıl bu kadar çok kişiyi etkileyebildiğini merak etti. Çömelerek, üzerinde 'Gitti ama asla unutulmadı' ve 'Aramızdan çok erken ayrıldı' gibi basit mesajlar yazan bir kart aldı. Aynısından daha fazlası, minnettarlık ve kayıp temaları üzerine çeşitlemeler, bazıları kişisel, diğerleri belli ki hayranlık duyan yabancılardan, sonra sevgi selinin ortasında, mürekkeple yazılmış siyah kenarlı bir kart. 'Azizlerin tüm cemaatlerinde olduğu gibi, kadınlar kiliselerde sessiz kalmalıdır. Konuşmalarına izin verilmez, ancak Yasa'nın dediği gibi boyun eğmelidirler. Eğer bir konuda bilgi almak isterlerse, evde kocalarına sormalıdır; çünkü bir kadının kilisede konuşması utanç vericidir. 1. Korintliler 14:33-35.' Tatsız, hoş karşılanmayan notu kabaca cebine soktu ve ayağa , çiçek koyan bir kadından kıl payı kurtuldu. Kadın ağlıyor ve bir askıyla göğsüne bağlı olan bebeğine nazikçe miyavlıyordu.

"Sen iyi misin? Callanach otomatik olarak sordu.

"Öldüğüne inanamıyorum," dedi kısık bir sesle. "Onu nereden tanıyordunuz?

Bu soruya nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Gerçek çok iğrenç görünüyordu. "Bir arkadaşımın arkadaşı," demeyi tercih etti. "Peki ya siz?

Bebeğin az sayıdaki tüylerini rüzgârda savrulmasına karşı düzeltti. 'Bu Victoria. Cumartesi günü altı aylık olacak. Jayne'in bebeği. Callanach bakakalırken kadın çocuğun tombul yanağını öptü ve kollarını bebeğe doladı. Beklediği cevap bu değildi. O bir şey söyleyemeden kız devam etti. "Kocam ve ben onun hakkında böyle düşünüyoruz zaten. Yıllarca çocuk sahibi olmaya çalıştık ama tüp bebek tedavisi için fon bulamadık. Bunu kendi başımıza karşılayabilmemizin hiçbir yolu yoktu. St Mary's'e taşınmadan önce Jayne'in kilisesine giderdik. Ona bundan ödemeyi teklif etti. İlk başta hayır dedik ama her yıl çocuk istemenin acısı daha az dayanılır hale geliyordu. Sonunda geri döndüm ve yardım edip edemeyeceğini sordum.

Callanach düşüncelerini yüksek sesle dile getirerek, "Maaşıyla bunu asla karşılayamazdı," dedi.

Para bir vakıf fonundan geldi. Babası borsayla ilgili biriydi. Parayı kendisi için harcamaya dayanamadığını ama çocuk sahibi olmamıza yardım etmenin para için mümkün olan en iyi kullanım olduğunu söyledi. Bebeğine gülümsemeye çalıştı ama bu ifade yıkımını gizleyemedi. 'Kim böyle birini öldürebilir ki? Bu çok anlamsız. Ve biliyor musunuz? Bize onu affetmemizi söylerdi. Ama ben affedemem. Nefretimi bir kenara bırakmak için dua ettim ama bu asla . Bebek ağlamaya başladı, belki de annesinin sıkıntısını hissediyordu. "Ve polis hiçbir şey yapmamış gibi görünüyor," diye devam etti kadın. 'Yetkililerin bu konuya öncelik vermesi için daha kaç kadının ölmesi gerekiyor?

Kendini bir sahtekâr gibi hissediyor, yorum yapamıyor, kendini savunmak istiyor, oradaki gerçek amacını açıklamak için çok geç olduğunu biliyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, uzaklaştı, bebeğini teselli ederken ve kendi ellerini kurularken bile kadının onu izlediğini hissetti.

Gözyaşları, belki de yüzünde vermek istediğinden daha fazlasını görüyordu.

Callanach keder ve minnettarlık dalgasına son bir kez baktıktan sonra depodan arabanın atıldığı yere doğru yürüdü. Sessiz bir bölgede kısa bir yürüyüşü. Cesetlerin imhası için seçilen yöntemler ya da bırakıldıkları yerler arasında fark edilebilir bir bağlantı yoktu. Buxton ve Magee'nin, ekibinin tespit edebildiği hiçbir ilişkisi yoktu ama yine de buradaydılar. Aynı adamı çizmiş olan iki kişi - ikisi de çalışkan, saygın ve kendilerini mesleklerine adanmış kişilerdi. Elaine Buxton'ın annesiyle yakın bir ilişkisi vardı, ancak Jayne Magee'nin ciddi anlamda paralı bir geçmişten geldiğinin ortaya çıkması Callanach için yeni bir şeydi. Her ikisi de başarılıydı. Hayran olunacak kadınlardı. Ve Peder Magee oldukça büyük bir miras bırakmıştı. Başka koşullar altında Callanach kadının kullandığı dilin -çocuğuna 'Jayne'in bebeği' demesi- abartılı bir söylem olduğunu düşünebilirdi. Ancak şok halindeki keder, her anıyı dokunaklı kılan insani duyguların doruklarını ve çukurlarını ortaya çıkardı. Hayatı daha normal bir seyir izleseydi, Magee'nin iyilikleri halk tarafından fark edilmeyebilirdi, ancak şimdi onu neredeyse bir aziz gibi gösterecek bir inceleme vardı.

Callanach etrafına bakındı, denizden gelen esinti yüzünde tuzlu kalıntılar bırakıyordu. Burası son derece sıkıcı bir yerdi. Kimse gereğinden fazla oyalanmazdı. Sadece en cesur olanlar zevk için surlarda yürürdü. Yine de katil, depoyu seçmek, arabasını nereye park edeceğine, el arabasını suya en iyi nerede indireceğine karar vermek için limanı birkaç kez ziyaret etmiş olmalıydı. Kariyerlerinin zirvesinde, hayatlarının baharında iki kadını öldüren adam burada durmuş, aynı suya bakmış, i'lerini noktalamış ve t'lerinin üstünü çizmişti. Callanach dalgaları izledi. Edinburgh gelişen uluslararası bir şehir haline geldiğinden beri sular aynı noktadan ne kadar çok günahı yıkamıştı? Jayne Magee'nin ölümüne dair elindeki az miktardaki kanıtı yakalamış çamura baktı. Kıyı şeridi boyunca başka gelgit hatıraları vardı - bir şezlong, bir plaka, jant kapakları, zorunlu alışveriş arabaları, metal

Affetmeyen İskoç rüzgârının sürüklediği şemsiye iskeletleri, hatta bir çocuk arabası.

"Buraya birden fazla kez bakmış olmalı," dedi Callanach aşağıdaki denize, "ve bir noktada, bir ziyaret sırasında, gelgit alçalmış olmalı. Dalgalar cevap vermedi ama başka bir nesneyi, yıllardır akıntıya kapılmış olabilecek eski bir istakoz kabını bıraktılar. "Böylesine titiz bir katil, atmaya çalıştığı kanıtın tekrar su yüzüne çıkabileceği gerçeğini nasıl kaçırmış olabilir? Callanach merak etti. Bir martı yanına kondu ve onu yerinden sıçratacak kadar yüksek sesle ciyakladı. Eğer hayalperest biri olsaydı, ki değildi, Callanach kuşun ona ne kadar aptal olduğunu söylediğini düşünürdü. Callanach telefonunu çıkardı ve DC Salter'ı aradı.

Eve gitti, buzdolabında yiyecek olmadığını hatırladı, bir paket servis almayı düşündü ve bir mesaj göndermeden önce televizyonun karşısında tek başına yemeyi düşündü. Bir saat sonra Ava Turner, dairesine on dakikalık yürüme mesafesinde bulunduğu Jamaika restoranına girdi. Akşam için iş konuşmamaya karar vermişlerdi. Yorgun ve bitkin görünüyordu, adam da öyle hissediyordu. Saçları dağınıktı, kahverengi bukleler yüzünün yanlarına dökülüyordu. Solgun ve makyajdan eser olmayan Ava Turner, kimseyi etkilemeyi umursamayan türden bir kadındı. Gösterişten bu kadar yoksun biriyle birlikte olmak rahatlatıcıydı. Callanach ona bir cin tonik ısmarlamış ve oturmadan önce ona uzatmıştı bile. Ceketini çıkarana kadar yarısı bitmişti. Ava ondan ikisi için de sipariş vermesini istedi. Yirmi dakika sonra pilav ve bezelye eşliğinde jerk chicken yiyorlardı.

"Bu yediğim en güzel yemek olabilir," dedi Ava ağzı dolu bir şekilde. Yutkundu. "Tanrım, özür dilerim. . Ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim. Bir haftadır doğru düzgün yemek yemedim sanırım. Bezelyeler nerede?"

'Onlar kırmızı fasulye. Neden pirinç ve bezelye dediklerini bilmiyorum. Jamaika yemeklerini, Avrupa çapında çok sayıda rekabetçi satıcıyı öldürdüğünden şüphelenilen bir uyuşturucu baronu hakkında yerel polisle irtibat kurmak üzere oraya gönderildiğimde keşfettim. Bazen sahile yakın bir kulübeyi, sıcak havayı ve her gün bu yemekleri hayal ediyorum.

'On beş taş olurdun ve cildin kösele gibi olurdu. Ayrıca, birlikte çalıştığımız sürekli stresi ve deli piçleri de özlerdin. Ava boş bardağını salladı ve bir garsonun dikkatini çekti.

"Şüphelilerden mi yoksa polis memurlarından mı bahsediyorsunuz? Callanach sordu.

'İkisi de, ama iş konuşmayacağımız konusunda anlaşmıştık. Jamaikalı uyuşturucu baronunu yakaladınız mı?'

"Yerel polis onu tutuklamadan kısa bir süre önce Fransa'ya dönmek zorunda kaldım. Tabii ki o ortadan kaybolur kaybolmaz, kaçınılmaz olarak yerine aynı derecede kötü bir adam geçecek ve insanlara yaşadıkları korkunç yoksulluktan kaçmak için söylenen her şeyi seve seve yapmalarını emredecekti.

"Neden Fransa'ya dönmek zorundaydın? Ava tabağı temizlendikten sonra çatalını yere atarak sordu, tabağındaki yemek yığınlarından eser kalmamıştı.

Callanach'ın zihninde, rütbeli Interpol ajanının kendisini beklenmedik bir şekilde havaalanından getiren arabadan indiğini gördü. Yüzündeki asık ifade bir şeylerin fena halde ters gittiğine dair bir uyarıydı.

'Luc, beni affet. Doğrudan Lyon'a geri götürülüyorsun,' demişti patronu. Callanach bunu hatırlayınca kaşlarını çatı.

"Özür dilerim, konuyu değiştirelim," dedi Ava. Callanach rahatsızlığını belli ettiğini fark etti. "Kahve ister misin?

"Sen yapmadıkça olmaz. Callanach kadehini boşalttı. "Ama biraz yürümek iyi olur, değil mi?" Garsona bir kredi kartı uzattı.

Kuzey Köprüsü'ne doğru sessizce yürüdüler, konuşulmadan varılan mutabakat gereği yarı yolda durup Waverley istasyonuna baktılar. Gün boyunca endüstriyel bir çirkinlikti. Geceleri ise bir ışık nehrine dönüşüyordu. Callanach köprü'nün duvarına yaslandı ve cebinden yıpranmış bir Gauloises sigara paketi çıkardı.

"Sigara içtiğini bilmiyordum," dedi Ava.

"Artık yakmıyorum ama geceleri ağzımda bir tane olmadan köprü'nün üzerinde duramıyorum. Alışkanlığımın kıramadığım tek parçası bu.

"Ne kadar da ," dedi hafifçe.

"Hadi," dedi. 'Benimkinde kahve yapacağım. İskoçya standartlarına göre bile bu rüzgâr kalıcı hasara yol açacak kadar sert. Albany Caddesi'ne doğru geri yürüdüler, Ava çeşitli simge yapıları işaret ediyor ve Edinburgh'un fırtınalı geçmişine dair herhangi bir tur rehberi kadar iyi hikâyeler anlatıyordu. Şehrin kararan tuğlaları ve heybetli yapıları ona gotik bir film seti hissi veriyordu. Ancak Callanach'ın ilgisini çeken şey kale ya da kiliseler, hatta büyük ve görkemli binalar değildi. Yan geçitlerdi. Gölge istilasına uğramış ara sokaklar beklenmedik bir şekilde çevresel görüşünde beliriyor, içine baktığında zifiri karanlığa dönüşüyor, çevredeki yapılar tarafından kapatılıyor ve hatta tavanla örtülüyordu. Gecenin geç saatlerinde bu geçitler bir zaman makinesi gibi olabilirdi - sokaklar yüzyıllar boyunca çok az değişmişti. Bu hem ilham verici hem de rahatsız ediciydi. Edinburgh eski ve görkemli bir soğandı, içinden hiçbir şey kaybetmemişti, sadece kalbinin etrafına daha yeni binalar ve modern mimari katıyordu. Ava sohbet ederken Callanach ilk kez buranın sevebileceği bir yer olabileceğini düşündü. Ne de olsa, evim dediği Fransız kasaba ve şehirlerinden çok da farklı değildi

Callanach dış kapının kilidini açtı ve Ava'yı içeri aldı. O daha ceketini çıkaramadan Ava mutfığa girmiş, çaydanlığı hazırlıyordu. Ona bir kahve uzattı, ayakkabılarını çıkardı ve bacaklarını kanepede altına katladı. Callanach, kadınların olmaya çalışmadıkları zaman çok daha seksi olmalarının komik olduğunu düşündü. Ava'nın yerdeki mantıklı botlarına, top gibi kıvrılıp fincanına sarılışına, tamamen kendinden emin ve rahat duruşuna baktı.

"Peki ya sen?" diye sordu. 'Evli değilsin, nişanlı değilsin. Hayatınızı kimse yok mu?

'Birkaç yüz polis memuru, günde yaklaşık on iki saat. Bunun oldukça fazla paylaşım olduğunu söyleyebilirim,' diye şaka yaptı Ava.

Hayır, cidden. Sinemaya yalnız , evde olduğundan daha sık işte oluyorsun. Hayatında bundan daha fazlası olmalı.'

'Arkadaşlar,' dedi. 'Erkek arkadaşlarım da oldu elbette ama işimi anlamıyorlardı. Sadece saatler değil, zihninizin bir dava üzerinde çalışmayı asla bırakmaması, ne duşta, ne televizyon izlerken, ne de uyurken bile. Tek gerçekçi seçenek

başka bir polis memuruyla takılmak felakete çıkarmak olur. Biriyle çıkmak çok zor bir iş. Başlangıçta denemek için çok meşguldüm, sonra pratikten uzaklaştım. Genellikle geri çağırıldım ya da insanları hayal kırıklığına uğrattım. Şimdi sanırım nasıl yapılacağını unuttum. Ya da zahmet edemiyorum. Hangisi olduğundan emin değilim. Bu arada kahve güzelmiş.

"Hiç yalnızlık çekmez misin? Callanach sordu. Tehlikeli bir zemindeydi ve bunun farkındaydı. O kadar uzun zamandır herkesten uzak durmuştu ki, bir yanı gardını düşürmekten korkuyordu. Bir başka yanı ise bu sonsuz yalnızlığın son bulmasını istiyordu.

"Teyzem gibi konuşuyorsun," diye güldü Ava. 'Yalnız kalmak için zamana sahip olmak bir lüks olurdu. Belki de birkaç günlüğüne hasta olduğumu söyleyip bunu denemeliyim. Elindeki bardağı yere bıraktı. "Benim sıram. Söylentilere göre Interpol'deki merdivenin birkaç basamağındaki biri tarafından şiddetle tavsiye edilmişsin. Ne kadar etkileyici olursanız olun, başka bir ülkenin polis teşkilatına katılmak kolay değildir. Hikaye nedir?'

Callanach içini çekti ve omuz silkti. 'Bu kısmen gerçek, kısmen de hüsnükuruntu. Eminim bir konuşma geçmiştir. Buraya kabul edildiğim için ben bile şaşırdım. Ama tavsiye, bana yardımcı olmak kadar benden sessizce kurtulmak içindi. Nasıl denir? Bu bir kazan-kazan durumuydu. Yine de çok daha kötü olabilirdi.'

Yirmi İkinci Bölüm

King artık Elaine'i zapt etme zahmetine girmiyordu. Tuvaleti kullanmak dışında yatağından çıkmıyor, sonra da bulabildiği her mobilyaya tutunarak kendini sürüklüyordu. Odaya girdiğinde ilk baştaki temkinli tavrını bir kenara bırakmış, Elaine'in aniden kapının arkasında durup bir saldırı girişiminde bulunacak ruhu bulabileceğinden kısa bir süreliğine endişe etmişti. Onu kırmıştı. Tamamen ve kapsamlı bir şekilde. Elaine çok sık tekmelenen bir köpek yavrusuydu ve uzun zamandan beri ayaklarına kapanmayı bırakmıştı. Ona bu kadar büyük bir zarar vermeyi düşünmemişti ve bunun bu kadar kolay olmasına şaşırılmıştı. Onun için onca zahmete girmiş ve sonunda sızlanan, pörsümüş bir enkaz haline gelmişti.

Peder Jayne Magee farklıydı. Onun hakkındaki yargıları daha iyiydi. Onu daha dirençli yapan şey inancı mıydı yoksa genetik rulet miydi, merak etti. Belki de her iki teoriyi de test etmek için yapabileceği bir deney vardı. Ama bu gece değil. Bu gece Rusçayı ne kadar iyi öğrendiklerini görecekti. Devam eden eğitimleriyle ilgilenmekte çok ihmal etmişti ama kendine çok da yüklenemezdi. Sanki iki eli arkadan bağlı bir kukla gösterisi yönetmeye çalışıyormuş gibi hissediyordu.

Natasha, Dedektif Müfettiş Turner'ın konferansından sonra havalara uçmuştu. King onu hiç bu kadar neşeli gördüğünü hatırlamıyordu. Yüzü kızarmıştı ve daha sonra resepsiyonda arkadaşının aldığı iltifatlar onu çok mutlu etmişti.

Bir miktar sebze yi sivilaştırıcıya attı ve tavuk suyu ekledi. Pek yaratıcı değildi ama bu gece hanımlar için idare ederdi. En azından çok fazla kalori tüketmiyor olacaktı. King, bu akşamki yemeğe nasıl zorladığını düşünmemeye çalışıyordu.

öğrenciler arasında Ava Turner'a kendini tanıtmak için. Bunu düşünmek istemiyordu çünkü Natasha onu yine üzmüştü. Kendisini değersiz hissettirmeyi güzel bir sanat haline getirmiş gibiydi. Eğer bunu düşünürse, sonunda hıncını Elaine ve Jayne'den çıkaracaktı ve bu duruma düşmek istemiyordu.

Çorbayı mikrodalgaya koydu, radyoyla birlikte yüksek sesle şarkı söyledi, hafızayı uzaklaştırdı, ılıktan daha fazlası olmadığından emin olmak için düzenli olarak test etti. Jayne'in diş etleri hâlâ ağrıyordu ve ısı onları daha da kötüleştirebilirdi. Zaten enfeksiyonu önlemek için yüksek dozda antibiyotik vermek zorunda kalıyordu. Yine de kendinden memnundu. Diş hekimliği Elaine üzerinde yaptığı çalışmalara kıyasla çok daha iyiydi. İlk zamanlardaki beceriksizliği için suçlanamazdı. Diş cerrahlarının mükemmelleştirmek için yıllar harcadığı becerileri sadece bir kitaptan ve kaynağı şüpheli bir dizi beceriksiz çevrimiçi eğitimden öğrenmek küçük bir iş değildi. Ama yine de, az miktarda pratiğin neler yapabileceği inanılmazdı. Aynı şeyin o akşamki Rusçaları için de söylenebileceğini umuyordu. Zekâlarını yeniden çalıştırmaya başlamalarına ihtiyacı vardı. Elaine'in zaten zamanı azalmıştı. King çorbayı pipetli bardaklara boşalttı ve kiler merdivenlerine gitti. Kıpırdamadan durarak dikkatle dinledi, hiçbir şey duymadı ve kurduğu ses yalıtımının bu kadar etkili çalışmasından memnun oldu. Evinin ana gövdesinde, gizli alandan gelen tek bir ses bile duymamıştı. Sanki hiç var olmamışlardı.

"Teknik olarak yoklar," dedi kapının kilidini açarak. 'Yasal olarak konuşursak ikisi de ölü. Cesetler için kullanılan grup isminin ne olduğunu merak ediyorum.

Elaine kımıldamıştı, bunun bir ilerleme olduğunu düşündü. Jayne yatağında doğrulmuş, bir eli direğe kelepçelenmişti, böylece Elaine'in özenle satın aldığı komodine doğru vücudunu döndürebiliyordu. Elaine kendi yatağını terk etmiş, başını Jayne'in kucağına koymuş, Jayne de onun saçlarını okşuyordu. Adam onlara akşam yemeklerini götürürken hareketsiz kaldılar.

King, Elaine'in masaya oturmasına yardım etti ve çorbayı önüne koydu. Elaine direnmeyi çoktan bırakmış ve hemen çorbayı yudumlamaya başlamıştı.

'Yatağının üzerine temiz gece kıyafetleri koydum. Eskilerini sana gösterdiğim gibi kapının yanındaki sepete bırak,' dedi. 'Ve daha iyi yıkanmalısın. Odanın özgürlüğünü sana için, tesisleri etkin bir şekilde kullanmanı bekliyorum. Günde bir kez duş almak uygun olacaktır. Ya da bu sizin için çok fazlaysa, en azından lavaboyu kullanarak bir fanila ile yıkanın. Elaine başını kaldırmadı, her zamanki gibi sessiz bir şekilde yemeğine konsantre olmuştu. Jayne'bardağı uzattı, o da dokunmadan yatağın başucundaki masaya bıraktı.

'Ağzım acıyor,' dedi. "Ağrı kesiciye ihtiyacım var.

"Aç" dedi. Haklıydı, ülser kümeleri alt diş etlerini kaplamıştı. Antibiyotikler yeterince güçlü değildi.

"Dişlerime ne yaptın?" diye sordu.

"Onları Grace'in cesedinin yerine koydum. Dünyanın senin öldüğüne dair kanıtı ihtiyacı vardı. Aldığım için yaygara kopardığın o küçük kan parçasını giysilerinin üzerine serptim ve cesedin bulunabileceği bir mesafeye bıraktım.

'Benim yapmadığımı anlayacaklar,' dedi. "Adli tıp bundan daha gelişmiş durumda.

'İçin yeterince zaman bırakmadım,' dedi. 'O kadar dikkatsiz olduğumu mu sanıyorsun? Bunu aylarca araştırdım. Ne zaman DNA alabileceklerini ve alamayacaklarını çok iyi biliyorum.

'Bilim öngörülemez hızlarda ilerliyor. Bir ay ya da bir yıl sonra hangi testleri yapabileceklerini bilemezsiniz. Jayne bu gece çok alıngandı. Onun tartışmacı hallerinden oldukça hoşlanıyordu. Bu onu çok daha canlı kılıyordu, tıpkı onu ilk kez gördüğü, canlı bir kamusal tartışmaya daldığı zamanki gibi.

'Ama kalıntılarınızı tekrar test etmek için bir neden olmayacak. Siz öldünüz. Henüz cenaze töreni yapılmadı ama bu herkesin malumu. King bir bardak suyun içine iki adet çözünebilir aspirin attı ve ona verdi. Yüzüne geri fırlatmak istedi, bunu görebiliyordu ama yapmadı. Acısı bu kadar düşüncesizce davranmasına izin vermeyecek kadar yoğundu. Onun soğukkanlılığını koruma yeteneğine saygı duyuyordu. 'Geçmiş hayatını unut, Jayne. Dibe vurdun. Bunu kabul et. Onu kucakla. Yukarıdan başka gidecek yerin yok. Burada benimle geçireceğin hayat çok ödüllendirici olabilir.

'Bu hayat değil,' dedi Jayne.

Elaine boğulmaya başladı. Boğazının derinliklerindeki tıktırtıyı duyabiliyordu. Sıvılaştırıcı işini yeterince iyi yapmamıştı. İsteksizce Jayne'in yatağından kalktı ve Elaine'in sırtına sertçe vurmaya başladı. Kocaman bir darbeye, King'in ayakkabısının üzerine düşen gri bir sebze parçasını havaya kaldırdı. Yüzünü buruşturdu ve halının üzerine tekmeledi, bir mendil çıkardı ve parıldayan deriyi öfkeyle sildi.

"Seni iğrenç yaratık," diye tısladı ona. 'Kendini topla yoksa bana senden kurtulmaktan başka seçenek bırakmayacaksın.

Elaine hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladı, kollarını vücuduna dolamıştı. "Aldırma ona tatlım," dedi Jayne.

İşte yine oldu. O öneri. O kelime. King'in dünyası kırmızıyla çalkalanıyordu.

"Kapa o lanet çeneni Natasha," diye bağırarak Jayne'e doğru sıçradı ve yanağına balon patlaması gibi ses çıkaran bir tokat indirdi. Elaine çığlık atarak kendini yere attı ve sanki bomba patlamış gibi ellerini başının üzerine koydu.

Jayne yüzünü kaldırdı ve ona baktı. "Natasha kim?" diye sordu.

"Ne? King söyledi. "Onu nereden tanıyorsun? Jayne kaşlarını çatarak yavaşça gözlerini kırıştırdı.

"Az önce bana Natasha dedin," dedi. 'Bana vurduğunda. Hatırlamıyor musun?

Hatırlamadı. Hiç hatırlamıyordu. Aslında hiçbir şey söylediğini hatırlamıyordu.

'Beni yanlış duydun,' dedi. 'Ne sikimden bahsettiğini bilmiyorsun.

Jayne ısrar etti. Bu onun övgüye değer sertliğinin talihsiz bir yan etkisiydi. "Yanlış duymadım. Belki onun adını söylediğinizin farkında değildiniz ama çok açıktı. Seni üzmüş. Ne yaptı?

Hiç beklenmedik bir anda, anısı ona saldırdı.

DI Turner'a elini uzatmıştı, onu selamlamaya hazırды, ona bir içki getirmeyi teklif etmek üzereydi.

"Ava," dedi. 'Ben Dr. King. Dersiniz hiç de fena değildi. Sonra Natasha'nın eli onun kolundaydı ve elini daha önce itmişti.

Turner onu aldı, arkadaşını başka bir yöne çekti, Ava'nın kulağına fısıldadı ama o sözleri duymuştu.

Natasha, "Bunun için üzgünüm, onu görmezden gel," dedi. "Sana ilk adınla hitap etmemeliydi.

Ava, "Gerçekten sorun değil," diye karşılık verdi ama ikinci bir bakış bile atmadan ondan uzaklaşmasına izin verdi. Elini havaya uzatıp aptal gibi görünmek zorunda kalmıştı. Görmezden gelinmişti. Tam da Natasha'nın istediği gibi.

"Dr. King," dedi Jayne, "iyi misiniz?

"Bırak şu amatör psikolog muhabbetini! Onu boğazından yakaladı, sertçe sıktı ve yüzünü kendi yüzüne doğru sürükledi. "Ve yerdeki o zavallı parazite annelik yapmayı bırak.

Jayne, King'in parmaklarını boğazından çekmeye çalışıyor ve başaramıyordu. King de kendi yükselen heyecanı ile savaşıyor ve aynı ölçüde başarısız oluyordu. "Bana minnettar olmalısın. Üst dişlerini sağlam , böylece Elaine gibi acı çekmek zorunda kalmadın. Ona yaptığım gibi seni hizaya getirmek zorunda kalmadım. Tek istediğim bana saygı duymandı ama sen bana aptalmışım gibi davranıyorsun. Onu yastığa doğru geriye doğru itti, gözyaşlarını ve tükürüğünü elinin tersiyle yatak örtüsüne sildi.

King oturdu ve ayaklarını Elaine'in kıvrılmış, titreyen sırtına özenle dayadı.

'Bu kadar üzölmeme izin vermemeliyim,' dedi. 'Natasha sadece benim ilgimi çekmek için oynuyor. Onun yerine geçebileceğimi düşünerek yanlış bir yol izledim. Sen bile, Jayne, kendini beğenmişliğin ve sarsılmaz ideolojinle beni onun gibi etkileyemezsin. Ona teslim olma zamanı geldi. Bunu şimdi anlıyorum. Onun istediği de bu. Elaine'in çenesinin altına tekme atarak başını kaldırmaya zorladı ve kendisine bakmasını sağladı. "Üçüncü bir yatak için yer olmadığından, kalma hakkını kazanman gerekecek. Elaine'i yerden kaldırıp yatağına yatırdı. "O yüzden kendinize çeki düzen verin. Bir yarışma yapacağız. Bu hoşuna gidecek, Jayne. Bana sessiz rekabetçi bir tip gibi görünüyorsun. Kim beni daha çok etkilerse o kalabilir. İkiniz de yeterince zekisiniz, bunun diğeriniz için ne anlama geldiğini söylememe gerek yok. Bana nezaketle davranılmasını istiyorum. Sohbet, ilgi, tartışma bekliyorum. Ve ağlamayı istemiyorum!"

King, Elaine'in yüzüne doğru eğilmiş, gözlerine tükürükler saçıyor, alnında ter tomurcukları oluşuyordu. Aşırı öfkeliydi. Kendi kendine bunun, Natasha'ya olan öfkesini doğrudan dile getirmesi gerektiğini nihayet anladığı için olduğunu söyledi. Artık ondan saklanamazdı. Dr. Reginald King ne yapması gerektiğini ve bunu nasıl yapacağını tam olarak anlamıştı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Felicity Costello konuşacağını söylüyor, ama sadece seninle," dedi Ava. Callanach, Liam Granger'ın ifadesindeki bazı cümlelerin altını çizebilmek için cep telefonunu sol eline kaydırđı. Jayne Magee'yi kaçırđan kişinin kendi kendine konuştuğunu gören bisikletli karakola doğru yola çıkmıştı ve Callanach buna hazırlıklı olmak istiyordu.

"Anlamıyorum," dedi Callanach. "Neden ben?"

"Ona yardım eden ilk kişinin siz olduğunuzu söyledi. Görüşmeyi sen devralabilir misin?"

"Sakıncası yok mu?" diye sordu.

"Felicity konuşacaksa, zaferin kime gideceğı umurumda değıl. Ava'nın sesi ateşlenmiş gibiydi, önceki akşamdan kalan yorgunluğu, sabahın ikisinden sonra sohbet etmeyi bırakana kadar onun dairesinden çıkmamış olmasına rağmen kaybolmuştu.

"O zaman elbette yardım ederim," dedi, "ama Profesör Harris'ten brifing alacağım. Callanach'ın ne düşündüğünü söylemesine gerek yoktu. 'Saat dokuzda aşağıda olabilirim. O zamana kadar onun meşgul olmasını ve dikkatinin dağılmasını sağlayabilir misin?"

"Görünüşe göre kahvaltı için dışarı çıkıyorum," dedi Ava.

Callanach brifing odasına doğru ilerledi. Arka tarafta oturmak isterdi ama DC Salter'ın işaret ettiğı gibi ön tarafta onun için bir sandalye ayrılmıştı.

"Dün gece Jonty Spurr ile temasa geçtin mi? Callanach ona sordu.

"Aradım. Braemar'da iki oda için rezervasyon yaptırdım. "O oteli unutmuştum," diye sızlandı Callanach.

'Panik yapma,' dedi. 'Bar bir otobüs partisiyle tamamen doluydu. Yolun yukarısında bir pansiyonda kalıyoruz. Yarın öğleden sonra dört gibi yola çıkmamız gerekecek, eğer sorun olmazsa.

'Öyle olmak zorunda,' dedi. "Herkes neyi ?

'Profesör takdim edilmekten hoşlanır. DS Lively bunu sizin yapmanız gerektiğini söyledi.

Callanach koltuğunda oturmaya devam etme dürtüsüne direndi ve oyunu sürdürdü. Profesör Harris'e yardımları için teşekkür etmeyi ve İskoç Piskoposluk Kilisesi tarafından sağlanan fonu takdir etmeyi, yapmacık da olsa başardı. Bir brifingden çok bir ödül konuşması gibiydi.

"Teşekkür ederim, Dedektif Müfettiş," dedi Profesör Harris, bir slayt gösterisi başlatmak için dizüstü bilgisayarındaki tuşlara basarak. "Bir gecede kanıtları okudum ve özümstedim, olduğu gibi. DC Tripp aşağılayıcı alt cümleyi duyunca ofladı. "Bu ilk slayt katilimizin fiziksel özelliklerini ortaya koyuyor. Otuz ila altmış yaşlarında, ortalama boy ve yapıda beyaz bir erkek olduğunu biliyoruz. Ayrıca fiziksel olarak yetişkin bir kadının bedenini çekebilecek kadar güçlü olduğunu biliyoruz, dolayısıyla güçsüz olmadığı sonucuna varabiliriz. Callanach risk alarak saatine bir göz attı. Felicity Costello'ya geç kalmamaya kararlıydı ama Harris zaten bildikleri her şeyi ortaya koymakta ısrar ederse bütün gün orada kalacaklardı.

"Varsayımlarınız açısından, Profesör Harris, elinizde ne var? Callanach işleri ilerletti.

"Varsayımlar değil, Dedektif Müfettiş, bilimsel analizlere ve yılların deneyimine dayanan sonuçlar. Callanach dilini ısırdı. 'Önce kaçınılmaz olanla ilgilenelim. Suçların cinselliği. Bu adam zeki, dışa dönük, profesyonel kadınları hedef alıyor, bu tür kadınların onun liginin dışında olduğu sonucuna varılabilir. Kaçınılmaz olarak onları cinsel fantezilerini gerçekleştirmek için kullanacak, dolayısıyla cesetlerinden kesinlikle kurtulma ihtiyacı duyacak. Bu, cinsel saldırıya ilişkin adli kanıtların toplanmasını önler, bu da onun için yaptıklarından saklanabileceği anlamına gelir. Utanç, pişmanlık ve muhtemelen panik nöbetleri geçirecektir. Diğer zamanlarda deneyimlerini yeniden yaşamak isteyecek, tekrar izleyebilmek için bunları filme almış olabilir ve muhtemelen internette benzer pornografik görüntülere erişecektir.

"Yani cinsel şiddet geçmişi olan birini mi aramalıyız? DS Lively sordu.

'Kesinlikle,' dedi Harris. 'Saldırının doruğunda öldürme noktasına gelen cinsel suçlular kaçınılmaz olarak küçükten başlar ve

birikir. Suçun evrimi bu tür vakalarda açık bir modeldir. Coğrafi bölgedeki bilinen suçluları, uygunsuz teşhirden tecavüze kadar her şeyle tanıyarak olmalısınız. Şüphesiz her kadının yaşadığı bölgedeki kayıtlı cinsel suçluları zaten kontrol etmiş olacaksınız.

Tüm gözler Callanach'a döndü. İç çekti. Briefingde soruları yanıtlamaktan kaçınmayı planlamıştı. "Her iki kadına da cinsel saldırıda bulunulduğuna dair bir kanıt olmadığı için, kendimizi tek bir suçlu sınırlamanın araştırmayı çok daraltabileceğini düşündüm.

Profesör Harris, Callanach'ın omzuna büyükbabacan bir avuçla vurdu, Callanach'elleri kişisel alanına girildiği için sıkı yumruklar halinde kıvrılmıştı. İyi bir profilci, diye düşündü, vücut dilini bir mil öteden okuyabilirdi. Öyle değil, Harris. Ben de bu yüzden buraya getirildim. Suçlunun psikolojisine bakacak olursak, kaotik birini arıyoruz. Zaman zaman net düşünebilen ama sadece kısa için. İyi bir bilimsel farkındalığı var ve sanayi sektöründe çalışan kişileri dikkate almaya değer.

DC Salter, "O kadar kaotik olamaz," diye araya girdi. 'İki kadını evlerinden aldı ve cesetlerini halka açık yerlerde kimseye görünmeden yok etti. Callanach onu anda terfi ettirebilirdi.

'Dediğim gibi,' diye devam etti Harris utanmadan, 'net düşünme yeteneğine sahip, ama sonra nihai infazı inceliyoruz. Beyzbol sopasını ve Elaine'in dişini bırakmak, Peder Magee'nin giysileriyle birlikte varil arabasını atmak. Bunlar ya panikleyen ya da aşırı heyecanlanan bir suçlunun eylemleridir ve onu yakalamamızı sağlayacak olan da budur. Uzun süreli bir işte çalışamayacak. Bir görevi hata yapmadan tamamlama konusundaki aynı yetersizlik çalışma hayatına da yansımaktadır. İlişkilere girip çıkabilir, onları başlatabilir ancak uzun vadede sürdüremez. Bu ilişkiler tehdit edici bulmadığı kadınlarla olacaktır. Partnerleri ya mavi yakalı işlerde çalışmış ya da sosyal yardım almış olacaktır.

"Peki ya ayakkabıları? Tripp araya girdi. 'Jayne Magee'nin kaçırılmasındaki tanığın söylediklerine bakılırsa ayakkabılar parlaktı ve yeni temizlenmişlerdi. Bu bize anlattıklarınızla nasıl örtüşüyor?

"Birçok insan ayakkabılarını temiz tutar, Memur Bey. Callanach yere bakmamaya çalıştı ama kendini tutamadı, ekibinin çoğu da öyle. Profesör Harris'in ayakkabıları gerçekten de tertemizdi. "Görünüşe göre bu genç nesilde ne yazık ki eksik olan bir beceri.

"Aynen öyle," diye devam etti Tripp. 'O tekerlekli çantayı arabaya çekmek için spor ayakkabı giydim. Onun neden giymediğini anlayamıyorum, tabii ayakkabısı .

"Haklı bir nokta," diye kabul etti Harris, "ama ayakkabısı bize sadece ayaklarının boyutunu gösterecek, kafasının içinde neler olup bittiğini değil.

Tripp hoşnutsuz görünüyordu. Callanach, Harris'in bile potansiyel olarak önemli bir özelliği gözden kaçırdığını bildiğini düşündü. Sorun profesörün bunu itiraf edememesiydi. Şüphesiz daha sonra ayakkabı meselesini yeniden ele alacak ve DS Lively ile bu konuda uzun uzun hipotezler kuracaktı.

'Dün geceyi mevcut diğer kayıp kişi dosyalarını incelemeye ayırdım. Tekrar kaçırılmadığı sürece, su yüzüne çıkmak üzere olan başka bir cesedimiz yok gibi görünüyor.

İşte o zaman Callanach cep telefonunu çıkardı, kulağına götürdü ve var olmayan bir arayandan bir dakika beklemesini istedi. Zekice değildi ve orijinal de değildi ama odadan çıkmasının tek yolu buydu. Kendine her zamankinden daha sert bir kahve doldurdu, eğer elinde olsaydı viski de eklerdi ve Felicity Costello'nun beklediği görüşme odasına doğru ilerledi. Ava kapının hemen dışında duruyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu. Adam başını salladı ve içeri girdiler.

'Merhaba Felicity,' dedi. 'Bugün benimle konuşmak istemişsiniz. Bu doğru mu?'

"Evet," diye cevap verdi, sesi çekingendi, gözleri kısıktı.

Yanındaki bir kadın ona 'Yüksek sesle konuşmanız gerekecek' diye hatırlattı. 'Bu görüşme videoya kaydediliyor. Bunu dün konuşmuştuk.

Felicity, 'Sadece onunla konuşacağım,' dedi. "Burada başka kimseyi istemiyorum.

'Ben bir sosyal hizmet uzmanıyım, polis memuru değil. Kendinizi güvende hissetmenizi sağlamak için buradayım," dedi kadın. Felicity kollarını kavuşturdu ve yere baktı.

Ava sosyal hizmet görevlisine, "Çekim odasından izleyebiliriz," diye önerdi. 'Endişeleriniz varsa görüşmeyi durdurabilirsiniz ve Felicity istediği zaman ara vermek isteyebilir. Sosyal hizmet görevlisi mutsuz görünüyordu ama sonunda yenilgiyle el çantasını aldı.

Felicity, benim adım Dedektif Müfettiş Callanach. Söyleyeceğiniz her şeyin, yapacağınız her itirafın bir suçla itham edilmenize neden olabileceğini anlıyorsunuz. Daha önce uyarıldığınızda bunu anladınız mı?'

'Ben aptal değilim,' dedi.

'Biliyorum,' diye yanıtladı, 'ama sormak zor. Bu sürecin bir parçası. Ayrıca, yanınızda bir avukat da bulundurabilirsiniz. Bunu sizin için ayarlamamızı istemediğinize emin misiniz?

'Hayır, babamın avukatıyla görüştüm zaten. Bana hiçbir şey söylemememi söyledi.

Callanach kameraya endişeli bir bakış fırlattı. Bu tehlikeli bir zemindi ve Ava çoktan endişelenmiş olmalıydı. Felicity'nin ona söylediği hiçbir şeyin kabul edilebilirliğini tehlikeye atmak istemiyordu. Daha da kötüsü, kızın yaşından ve kanunları anlamamasından kesinlikle faydalanmak istemiyordu.

'Felicity, avukatının ne dediğini bana söylemek zorunda değilsin, aslında söylememelisin. Avukatınla istediğin konuşmayı yapabilirsin ve bu bizi ilgilendirmez.

"O benim avukatım değildi ve bana yardım etmeye çalışmıyordu!" bağırdı. "Bana babamın ne yapmamı istediğini söylüyordu. Anlayacağını, yardım edeceğini .

"," dedi Callanach. 'Anladım. Özür dilerim. Bana bebekten bahsetmek ister misin?

İçindeki öfke hemen boşaldı. 'Onun ölmesini istemedim,' dedi.

'Onu yeterince sıcak bir şekilde sardınız, yani iyi bir iş çıkardınız. Doğumda bir doktor var mıydı? Callanach sordu. Kadın başını salladı. "Doktorun adını öğrenebildin mi?

"Hayır, ondan hoşlanmadım..." diye duraksadı. "Korkmuştum. Daha iyi biri olacağını düşünmüştüm.

"Öyle değil miydi? Callanach sordu. Yine sadece başını sallayarak cevap . "Felicity, hamile kaldığında on dört yaşına yeni girmiştin, yani yasalara göre bu tecavüze uğradığın anlamına geliyor. Neler olduğu hakkında konuşabilir misin?

"Bir içki alabilir miyim?" diye sordu. Callanach onun tırnaklarını yemesini izledi ve oyalandığını fark etti. Su getirdi ve kadın konuşmaya hazır olana kadar sessizce bekledi.

'Size onun adını söylemeyeceğim,' dedi. 'Ailemin ya da polisin ona bir şey yapmasını istemiyorum. Babamın onunla görüşmemi engelleyeceğini biliyordum, bu yüzden onlara bir erkek arkadaşım olduğunu söylemedim. O bana tecavüz etmedi. Ondan hoşlanıyordum.

"Anlıyorum. Kaç yaşında olduğunu söyleyebilir misin Felicity?" "On beş," dedi kız sessizce.

"Ve sizi zorlamadı ya da tehdit etmedi mi?

'Bu benim fikrimdi,' dedi. 'Ona hamile kalamayacağımı, doğum kontrol hapı kullandığımı . Sadece nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istedim. Callanach ona gülümsedi ve Ava'nın da onun bu soruşturmanın en iyisi olduğu görüşünü umdu. Yasal teknik detaylar ne olursa olsun, bu bir tecavüz soruşturması için neden değil, gözyaşlarıyla biten karşılıklı bir gençlik merakı meselesi gibi görünüyordu.

'Peki bebeğinizi neden parkta bıraktınız? Bunu yaptığına göre çok üzgün olmalısın. Gözlerinde aniden yaşlar belirdi. Callanach bir kutu mendili ona doğru itti. "İstersen durabiliriz.

'Bir söz verdim,' dedi.

"Bir söz mü? Callanach sordu. "Kime, Felicity? Bebeğin babasına mı?"

"Hayır," dedi. 'Hamile olduğumu bile öğrenmedi. Arkadaşlarıma söz verdim.

Hepimiz bunu yapacağımızı söyledik ve yaptılar, daha sonra ben yapmak istemedim ama onlar için çok kötü hissettim, sanki onları hayal kırıklığına uğratamazmışım gibi. Dizlerine sarıldı, gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine izin verdi

onları silme girmeden.

"Felicity," dedi. Ona bakmadan önce birkaç kez burnunu çekti. "Bana onların isimlerini söylemelisin.

'Başlarının belaya girmesini istemiyorum,' dedi. 'Bu onların suçu değil. O bebekleri istemediler. İnsanların bunu öğrenmesi gerekiyordu. Yapmayı düşünebildiğimiz tek şey buydu.

"Diğer kızlar mı? Callanach sordu. "Bebekleri parkta ölenler mi?

"Evet," dedi. "Hapse girmeyeceklerine söz ver.

"Size bunun sözünü veremem. Elimden bir şey gelmez ama olanları anlatırsanız onlara yardım etmek için elimizden geleni yaparız. Onlar da sizin gibi genç mi?' Bir baş sallama daha. "Onlarla nerede tanıştınız?

"Okulda," diye fısıldadı. "St

Gabriella'da mı?

"Hayır, diğer yerde. Tekrar geri çekilmeye başlamıştı.

Callanach'ın içgüdüleri ona fazla konuşacak zamanı kalmadığını

söylüyordu. "St Gerard Majella'yı mı kastediyorsunuz?" diye açıkladı.

Felicity kaşlarını çatı, yüzü öfkeyle buruşmuş, gözleri alev alev yanıyordu. "Evet," dedi.

"Kızlar hâlâ orada mı? Callanach sordu. Felicity yüzünü kucağına doğru indirdi.

"Hayır," diye cevap verdi. 'İş bitince seni bırakıyorlar.

"Ne biter bitmez?" Sessizlik oldu. "Bana başka bir şey söyleyebilir misin? Kadın bitirmişti ve Callanach bunu biliyordu. Kameraya baktı ve başını salladı. Ondan daha fazla bir şey öğrenemeyeceklerdi. "Felicity, gerçekten iyi iş çıkardın. Arkadaşlarına zarar vermedin. Senin için yapabileceğim başka bir şey var mı?" Callanach hiçbir şey beklemiyordu ama Felicity yavaşça onun gözleriyle buluştu.

'Onu görmek istiyorum,' dedi. "Bebeğimi görüp göremeyeceğimi sorar mısın?

Yirmi Dördüncü Bölüm

"Geliyor musun? Ava ona sordu.

"Ne düşünüyorsun? Callanach onu arabaya kadar takip ederek cevap verdi.

Paranın izini sürdüm. John Costello'nun hesaplarında görebildiğim tek şey St Gerard Majella'ya yapılan ödemelerdi, hiçbir özel hastaneye ödeme yapılmamıştı. Her şeyi okul organize etmiş olmalı.

"İnanılmaz, değil mi? Ava mavileri açarken Callanach yorum yaptı. 'Aynı anda yürüyen iki dava, biri suçları örtbas edecek kadar yardımcı olmayan bir kiliseyle ilgili, diğeri ise yardımcı olmaya çalışırken işleri daha da kötüleştiren bir kiliseyle ilgili. Tanrı'ya inanıyor musun?" diye sordu Ava'ya.

"Bana birkaç saat sonra sor," dedi bir bisikletlinin etrafından dolanarak. Callanach cep telefonunu çıkardı ve yola konsantre olması için onu yalnız bıraktı.

Callanach bir arama motorunda Ava sessizce, "Felicity'yle aran iyiydi," dedi.

'O sadece bir çocuk,' dedi.

Biliyorum. Ama sana hemen güvendi. Onu anladığını hissetmiş olmalı. Sen farklıydın,' diye bitirdi Ava. Callanach bir an için başını kaldırdı ve Ava'nın kendisine baktığını gördü. Kadın gözlerini hızla yola çevirdi ve Callanach tekrar telefonuna baktı. Okula vardıklarında aradığı şeyi bulmuştu.

"Ne? Adam yüksek sesle Fransızca küfrederken Ava sordu.

"Aziz Gerard Majella," dedi Callanach. "O anne adaylarının koruyucu azizidir.

Ava arabayı park etti ve heybetli kapılara doğru yürüdüler, ancak bu sefer ferforje demir bariyerler açılmadı

otomatik olarak. Onun yerine genç bir rahibe belirdi ve onlara içeriden seslendi.

'Rahibe Ernestine meşgul. Sizden bir randevu talep ediyor. 'Ve iki kişinin ölümüyle ilgili bilgilere erişmem gerekiyor.

Bebekler,' dedi Ava.

"Bazı evrakları görmemiz gerekecek," dedi rahibe. Söylemesi için talimat verilmiş bir cümleye benziyordu.

Callanach bir adım öne çıktı. 'Rahibe Ernestine'in medyanın ilgisinden hoşlanacağından tam olarak emin değilim. Gecikme, daha fazla tarafın elimizdeki bilgileri paylaşmak zorunda kalması anlamına gelecektir.

Bir telsiz sistemi aracılığıyla sessiz bir konuşma yapıldı, bir uğultu duyuldu ve sihirli bir şekilde kapılar açıldı. Rahibe Ernestine kendisini alıkoyan ağır görevlerden kurtulmayı başarmış ve ön kapıda beklemeye başlamıştı.

"Ofisime gelin," dedi ve daha önce gittikleri yolu işaret etti.

"Hiç sanmıyorum," dedi Ava. 'Burada kanıtlar ve derhal güvenlik altına alınması gereken tanıklar olduğuna inanmak için nedenlerim var. İç kapının kilidini açın lütfen.

Rahibe Ernestine, 'Burası özel mülk,' diye ısrar etti. 'Bu öğrencilerin aileleri eğitimleri için büyük paralar ödüyorlar. İçeri dalıp onları üzmenize izin vermeyeceğim.

"Bırakın geçelim," dedi Ava, kararlılığını açıkça ortaya koyan ama tehditkâr olmaktan uzak bir tavırla. Callanach bunu izlemekten keyif alıyordu. Dedektif Müfettiş Turner hesaba katılması gereken bir güçtü.

Rahibe Ernestine metali eritebilecek bir yüz ifadesiyle iç kapının kilidini açtı. Ava ve Callanach, üniformalı memurlar alt katın güvenliğini sağlarken merdivenlerden yukarı çıktılar. Bir koridor boyunca sessizce girdikleri bir sınıf vardı. Kızlar ziyaretçilere neredeyse askeri bir saygı göstererek otomatik olarak ayağa kalktı.

"Tanrım," dedi Callanach. Arabadayken şüpheleri vardı ama bunu beklemiyordu.

Ava kızlara bakarak, "Hepsi hamile," dedi. 'Her biri. Burası okul değil, doğumevi!

'Bu kızların ruhsal, fiziksel ve eğitimsel ihtiyaçlarıyla ilgileniyoruz. Burada meraklı gözlerden ve yozlaştırıcı etkilerden uzakta güvende tutuluyorlar.

"Doğum kontrolü ve hakkında bağımsız tavsiyeler gibi yozlaştırıcı etkilerden mi bahsediyorsunuz? Ava sordu. 'Bu kızlar bu okuldan hiç ayrılıyor mu? Doğum öncesi bakımlarını kim sağlıyor? Nerede doğum yapıyorlar?

"Tam donanımlı bir tıbbi birimimiz var ve yalnızca en iyi doktor ve hemşireleri kullanıyoruz.

"Bu yüzden ücretler bu kadar yüksek," diye belirtti Ava. 'John Costello kızının burada kalması için bir servet ödedi. Kayıtlarınızı görmek istiyorum. Son bir ay içinde doğum yapan tüm kızların tıbbi notlarına ihtiyacım olacak.

Rahibe Ernestine, 'Bu mümkün değil,' dedi. 'Bunlar gizli bilgiler. Bana belirli isimler vermeniz gerekecek.

'Felicity Costello burada tanıştığı iki kızla, bu okulda neler olduğunu ortaya çıkarmak için bebeklerini ölüme terk edeceklerine dair bir anlaşma yaptı. Bu yüzden bana o kayıtlara erişim izni vereceksiniz.

'Felicity Costello bir oğlanla yatıp sonra da günahlarını itiraf etmeyi reddeden dinsiz bir sürtüktü.

'Bana yardım edin, buranın kapatılması için elimden gelen her şeyi yapacağım. Burada doğum yaptıran sağlık personeli şahittir. Beş dakika içinde isimlerin ve iletişim bilgilerinin elimde olmasını istiyorum. Ava öfkeliydi. Derste ki kızlar şaşkın görünüyordu, birkaçı gözyaşlarına boğulmuştu, birçoğu da bu manzara karşısında sırtıyordu.

"Rebecca," diye bağırdı içlerinden biri.

'Kapa çeneni, seni sopalayacak,' diye tısladı bir diğeri.

Rahibe Ernestine sınıf arasındaki kapıyı kapatmaya çalıştı ama Callanach ayağını dışarı uzatarak kapıyı açık tuttu.

"Rebecca. Burada öğrenci miydi?" diye sordu gruba. Kızlardan bazıları başlarını sallamaya başlamadan önce uzun bir duraklama oldu. "Bana onun soyadını verebilecek olan var mı?" diye sordu, ama bu soru üzerine sessizlik oldu, kızlar önce kendi aralarında sonra da Rahibe Ernestine'e endişeyle baktılar. Callanach farklı bir yol denedi. "Peki burada Rahibe Ernestine tarafından sopayla dövülen biri var mı?

"Bu soruya cevap verme," diye emretti dersi veren rahibe.

"Cezai bir soruşturmaya müdahale ediyorsunuz," diye karşılık verdi Callanach.

"Bu bir rezalet," diye bağırdı Rahibe Ernestine. Ava onunla kızlar arasında durarak öğrencilere kontrolün kimde olduğu konusunda hiçbir şüphe bırakmadı.

Öğrencilerden biri elini kaldırdı. Callanach avucundaki kırmızı yaraları görene kadar kızın konuşmak için izin istediğini düşündü. Kız ağır hamileydi, solgundu ve belli ki bitkin düşmüştü. Bir diğeri de onu takip etti ve nihayet bir kız orta baldır uzunluğundaki eteğini kaldırdı ve dizlerinin arkasındaki aynı izleri göstermek için arkasını döndü.

'Rahibe Ernestine, saldırı suçundan tutuklusunuz. Benimle birlikte ofisinize gelin. Tüm öğrenci kayıtlarına erişmem gerekecek ve sizi orada uyaracağım. Ava rahibeyi kolundan tutup koridor boyunca götürdü.

Callanach önündeki beklenti içindeki yüzlere baktı. Her ne kadar onlardan daha fazla bilgi almak istese de, çocukların her biri on altı yaşının altındaydı. Seçenekleri ya görüşme için ebeveynlerinin rızasını almak - ve kızları oraya ebeveynleri yerleştirdikten sonra bu ne büyük bir ironiydi - ya da onlara eşlik etmesi için bir sosyal hizmet görevlisi bulmaktı. Şimdi söylenecek her şey kayıt dışı kalacak ve daha sonra ağır bir şekilde eleştirilecekti. Kızlar savunmasızdı ve sağlıkları öncelikli konuydu. Uygun prosedür izlenmeliydi. "Oturun lütfen. Sakin olmanızı istiyorum. Üniformalı polis

Memurlar gelip isimlerinizi alacaklar. Yaralarınızı incelemek ve sorularınızı yanıtlamak üzere bir doktor da hazır bulunacaktır. Ailenizle irtibata geçmemiz gerekecek, ancak onlara okuldan bağımsız ve Sosyal Hizmetler ile irtibat halinde olan tıbbi uzmanlar tarafından görülmeniz gerektiğini bildireceğiz. Artık korkmanıza gerek yok" dedi.

Kadın memurlar içeri girdi ve görevi devraldı. Callanach Rahibe Ernestine'in ofisine gitti. Pencerele ve kapılara tekrar baktı.

"Güvenlik davetsiz misafirleri dışarıda tutmak için değildi. Kızları içeride tutmak içindi. Tam olarak ne yapacaklarını düşünüyordunuz? Seks mi yapacaklardı? Ancak bu etkili olmak için biraz geç gibi görünüyor," dedi Callanach.

Rahibe Ernestine ona katıksız bir nefret dolu bakış fırlattı ve boynundaki zincirde asılı olan haçı kavradı.

"Yapacakları şey ölümcül bir günah işlemekti. Sadece yırtıcı düşüncelere sahip kötü adamların mı insanları öldürdüğünü sanıyorsunuz? Kadınlar bunu her gün yapıyor, dünyanın her yerinde, binlercesi. Buradaki kızların her biri aynı şeyi yapma arzusunu dile getirmişti. Onların ruhlarını ve içlerindeki bebeklerin hayatlarını kurtardık. Onların katil olmalarını engelledik.

"Bu çocukları, sonlandırmak istediklerinde bebeklerini doğurmaya zorluyorsunuz, öyle mi? Ava, Rahibe'nin masasındaki çekmeceleri açarken durakladı.

'Ben insan hayatının kutsallığını ve değerini korurum. Kendilerini utandırdıklarında çocuk değillerdi, değil mi? Neden doğmamış bebekleri onların günahları için acı çeksin?

İki üniformalı memur kapıya geldi.

Ava, "Onu sorgulamak için içeri alın," dedi. "Bunu da kanıt olarak torbaya koyun. Callanach'ın ilk ziyaretleri sırasında fark ettiği bastonu uzattı. 'Kaç saldırı suçundan yargılanması gerektiğinden emin olabilmemiz için tüm kızlarla görüşmemiz gerekecek.

Rahibe Ernestine, 'Buradaki çalışmalarımızı durdurduğunuz için Tanrı'ya hesap vereceksiniz,' dedi.

"Mahkemeye hesap veririm, bu daha adil bir sistem," dedi Ava, aramaya devam ederken arkası çoktan dönmüştü.

'Bunun bir cezası olacak. Bu dünyada olmasa bile, öbür dünyada cevap vermeniz için Tanrı'ya dua edeceğim,' diye hırladı rahibe, üniformalı memurların onu harekete geçirmek için güç kullanmaya ne kadar isteksiz olduklarından yararlanarak.

"Cehennem dediğiniz yerde mi demek istiyorsunuz, Rahibe? Ava cevap verdi, bunu yaparken ne arkasını döndü ne de yüzünü evraklardan kaldırdı. "Bu ilginç bir tartışma, kabul ediyorum, bir ceza ve acı yerinin varlığı. Tanım, burada ve dininizin diğer pek çok alanında yarattığınız şeye tam olarak uyuyor. İntihar ettiği için annesinin Araf'ta kaldığı söylenen çocuk için. Prezervatifin bile günah olduğunu vaaz ettiğiniz için HIV virüsü kapan Afrika'daki erkeklerin eşleri için

fahişeleri kullandıklarında. Doğum kontrolü kullanmanın yanlış olduğunu söylediğiniz için üçüncü dünya ülkelerinde çok sayıda çocuk doğurmaktan bitap düşmüş kadınlar için. Cehennem olarak tanımlanabilecek pek çok yer var Rahibe Ernestine. Benim özellikle aşına olduğum bir tanesi Edinburgh hapisanesi ve siz oranın nasıl bir yer olduğunu öğrenmeden önce ölmek zorunda olmadığınız için ayrıcalıklı bir konumdasınız. Avukat tutma hakkınızı kullandığınızdan emin olun. İhtiyacınız olacak.'

Callanach yalnız kalana kadar bekledi. 'Bir medya çılgınlığı yaşanacak,' dedi. 'Diğer kızlar bulunana kadar bunun kontrol altına alınması gerekecek. Ailelerinin onları başka bir yere göndermeyeceğine güvenemezsiniz.

Ava, 'Dosyaları incelemek biraz zaman alacak,' dedi. 'Haber, soruşturmayı tamamlayabileceğimden daha hızlı yayılacak. Tabii iyi kız kardeşler çoktan aileyle telefonda konuşmaya başlamamışlarsa.

"Yardım etmek için ne yapabilirim? Callanach sordu. "İki saat içinde karakola gelecek bir tanışım var ama o zamana kadar tamamen seninim.

Felicity ile tekrar konuşabilir misin? Rebecca'nın soyadını ondan öğrenmeye çalış. Belki burada ne yaptığımızı bilirse, bize daha fazla bilgi verebilir. Seni aldıracağım. Bir süre burada olacağım.

Callanach, 'Bütün gün burada olacaksın,' dedi. 'Ne yapabileceğime bir bakayım.

Bir ekip arabası onu karakola geri götürmüş ve sosyal hizmet görevlisi onu resepsiyonda karşılamıştır.

"Bay Costello, siz onunla tekrar görüşmeden önce Felicity ile konuşmakta ısrar ediyor," dedi. "Ve avukatını da yanında getirdi.

Callanach, 'Çok hızlı oldu,' dedi. "Felicity' durumu nasıl?" "İyi ama babasıyla konuşmak istemiyor.

'Neden yapmadığına dair net bir sebep gösterdi mi? Ailesinden biraz destek isteyeceğini düşünürsünüz,' dedi Callanach.

"Destekten ne anladığınıza bağlı. Ama bunun kısa cevabı hayır, açıklamadı. Eğer bu konuda ondan bir şeyler öğrenebilerseniz minnettar olurum. Bay Costello, ne kadar okul ücreti ödüyor olursa olsun, benim gözümde sevgi dolu bir baba değil,' dedi sosyal hizmet görevlisi.

'Bana onunla on dakika ver. Sen aileyi ve avukatı yolumdan çek.

"Ama görüşmeye devam ederseniz yanınızda olmam gerekiyor," dedi sosyal hizmet görevlisi. 'Aksi takdirde bir şikayet olacak' dedi.

Callanach, 'Onunla görüşme yapmayacağım,' dedi. 'Bir tanıkla bir noktayı açıklığa kavuşturmak için kayıt dışı bir konuşma yapacağım. Sonrasında not defterimin bir kopyasını almanızı . Hangi odada kalıyor?'

Farklı yönere gittiler, Callanach'ın elinde bir kutu kola ve bir kalıp çikolata vardı, sosyal hizmet görevlisi ise kendi ellerini sıkıyordu. Bu tam olarak protokol değildi ama her şeyi kitabına göre oynamak için çok fazla risk vardı. Eğer hızlı hareket etmezlerse okul, St Gerard Majella'nın eski öğrencilerinden hiçbir şey öğrenemeyinceye kadar sessizliğini koruyacaktı ve bu da adaletle karşı büyük bir hata olacaktı. Felicity sanık olduğu için, diğer insanların güvenliği tehlikeydeyse onunla tek başına görüşebilirdi. Callanach bunun biraz zorlama olduğunu düşündü ama ilerleme kaydetmek için bu boşluktan yararlanmak zorundaydı.

"Felicity," dedi Callanach, otururken yiyecek ve içecekleri uzatarak. 'Video kaydı yok, kimse dinlemiyor. Sosyal hizmet görevlisi aileni meşgul ediyor ve hayır dersin avukatı görmek zorunda değilsin. Okula gittik. DI Turner hala orada. Tüm kızlara gerekli tıbbi müdahale yapılıyor. İhtiyacı olanlar devlet hastanelerine sevk edilecek.

"Rahibe Ernestine size söyleyenin ben olduğumu biliyor mu?" diye sordu. Callanach onun yüzündeki korkuyu gördü ve Rahibe Ernestine hakkında ne düşündüğünü açıkça ifade etme dürtüsüne direndi.

'Artık ondan korkmana gerek yok. Saldırıdan tutuklandı ve hapse girecek. Felicity, hala yardımına ihtiyacımız var. Konuştuğumuz iki kızdan birinin adı Rebecca'ydı, değil mi? Okul kayıtları elimizde, yakında öğreniriz ama bana diğer ismi verebilerseniz onu daha hızlı bulabiliriz ve bu daha iyi olur.

'Başları belaya girecek,' dedi, 've bu onların suçu değil.

'Bana ne yapabileceğinizi söyleyin. Eğer haklarında dava açılmasını engellemenin bir yolu varsa, bunu yapacağız.

'Rahibeler sizi sadece bebeğiniz doğana kadar orada tutuyor, sonra eve gidiyorsunuz. Çocuğunuzu kaydettirmek zorundasınız ve aileniz onu doğurup doğurmayacağınıza ya da evlatlık verip vermeyeceğinize karar veriyor. Sarah Butler ilkti.' Felicity içkisini açmak için durakladı. Rahibeler itiraf etmemiz için ısrar ettiler. Günahkârlığımızı kabul etmek için ne yaptığımız hakkında konuşmamız gerekiyordu. Sarah doğum yapmak üzere kadar onlara bir şey söylemeyi reddetti ve sonra sanki kırıldı. Felicity titriyor, tırnaklarının kenarındaki deriyi o kadar sert ısıırıyordu ki orta parmağı kanıyordu.

"Devam et," dedi Callanach. 'Daha kötü bir şey .

"Sarah, Rahibe Ernestine'e yanlış bir şey yapmadığını, bir adamın kendisini zorladığını söyledi. Bu onun rahibiydi. Sarah olanları ailesine anlattığında, ertesi gün hapı alması için onu doktora götürmeyi reddettiler. Rahibe Ernestine ona yalancı diyordu ama doğruyu söylediğini görebiliyordunuz. Bunu herkes biliyordu. Rahibeler onu dövüyordu, bebekle birlikte o kadar büyümüş olmasına rağmen zorlukla yürüyebiliyordu. Her zaman bebeğin zarar görmeyeceği yerlere, ellerine, kollarına ve bacaklarına vururlardı. Rahibe Ernestine ilk sancı geldiğinde hala onu dövüyordu ve hala durmadı.

Felicity ağlıyordu. Bir ergenin feryat figan hıçkırıkları değil, keder, acı ve korkuyla yetişkinliğe zorlanan bir çocuğun durgun, bilinçsiz ağlayışı.

"Ya Rebecca?" diye sordu Felicity daha fazla konuşmaya dayanamadan.

Becca Finlan. Onunla tanıştığım ilk günden beri hamile kalmanın üstesinden gelememi. Daha on üç yaşındaydı. Onu karnını tırmalarken, kendini yumruklarken görürdüm. Vücudunun istila edildiğini düşünüyordu. Geceleri kendine zarar vermesin onu yatağa bağlarlardı. İğrençti. Rahibeler ona Tanrı'nın onu pisliği yüzünden cezalandırdığını söylemişler. Doğum yaparken öleceğine inanıyordu. Bize babasının kim olduğunu hiç söylemedi ama bazen amcasından bahsederken ... bilirsiniz.

Callanach biliyordu. "Hemşireler ya da telefon aracılığıyla yardım almanın hiçbir yolu yok muydu?

"Tüm personel Rahibe Ernestine'e itaat ederdi. Hepsi onunla aynı şekilde düşünüyordu. Geldiğinizde cep telefonunuz elinizden alınıyor.

İnternet yoktu, sabit hat yoktu. Aileler ziyaret edebiliyordu ama bizim dışarı çıkmamıza asla izin verilmiyordu. Her şeyden ve herkesten koparılmıştık. İkiz kardeşimi aylarca görmedim. Onu çok özledim.

"Peki ya baban? Callanach sessizce sordu. "Onu özledin mi?

Felicity'nin yüzü buruştu. Elleri kucağında sert yumruklar oluşturdu ve omuzları kamburlaştı. Cevap vermedi.

'Felicity, ailelerin içinde olup bitenlerin genellikle gizli kaldığını ve konuşulmasının zor olduğunu biliyorum. Ama yardıma ihtiyacın varsa, bilmem gereken bir şey varsa..'

"Benim bir pislik olduğumu düşünüyor, tamam mı? Hamile olduğumu itiraf ettiğimde bana böyle demişti. Sırf bana bakmak zorunda kalmamak için beni o hapishaneye gönderdi. Ona bunun benim hayatım ve bedenim olduğunu ve kendi kararlarımı kendim vereceğimi söyledim. Sadece güldü. Bana kötü olduğumu ve tövbe etmezsem yanacağımı söyledi," diye hırladı Felicity.

'Peki ya annen? O nasıl tepki verdi? Callanach sordu.

"Annem mi? Felicity güldü ama gözlerinde yaşlar vardı ve kollarını karnının üzerinde sıkıca kavuşturmuştu. "Her zaman yaptığı şeyi yaptı. Bir köşede oturdu ve babam konuşurken başını salladı ve ona karşı tek kelime etmedi. Eskiden ondan korktuğunu düşünürdüm. Şimdi ise sadece zavallı olduğunu düşünüyorum. Her pazar öğleden sonra beni ziyarete gelirdi. Bir kere bile gözlerimin içine bakmadı, biliyor musun? Onlara dayak izlerini gösterdim ve babam bana daha sert vurmaları gerektiğini söyledi. İçimdeki şehvetin sökülüp atılması gerektiğini söyledi. Yani hayır, ikisini de görmek istemiyorum. Sonumun nereye varacağı umurumda değil. Eve dönmeyeceğim.'

Callanach bir ebeveyn tarafından yargılanmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu. Koşulsuz sevgi bir seraptı. Ona çok yaklaştığında kaybolurdu.

Kısa bir süre annesinin ne yaptığını ve onunla bağlarını kopardığı için pişman olup olmadığını merak etti. Felicity'nin daha fazlasını beklemeye hakkı vardı. "Yaşadıkların için üzgünüm. Elimden geleni yapacağıma söz veriyorum.

Yardım etmek için elimden geleni yapacağım ve DI Turner'ın da aynı şekilde hissedeceğini biliyorum. Callanach gitmek için ayağa kalktığında Felicity kendini onun kollarına attı, yürümeye başlayan bir çocuk gibi yapıştı, yüzü gömleğine gözyaşlarıyla doldu. Eğer onu iterse, sempatisinin bilgi toplama başka bir şey olmadığına inanacaktı. Tüm içgüdülerine rağmen

Sakinleşene ve ihtiyacı olan teselliye alana kadar ona sarılıp ağlamasına izin verdi.

Callanach kapıda sosyal hizmet görevlisini gördü ve içeri girmesi için başıyla işaret etti.

"Mahkemeden çocuk koruma emri almanız gerekecek," dedi sosyal hizmet görevlisine kendini nazikçe kurtarıırken. 'Felicity, kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğiz. Yine de sana yöneltilen suçlamalarla ilgilenmek zorunda kalacaksın ve Sosyal Hizmetler bir avukat ayarlayacak. Bu arada eve gitmek zorunda kalmayacaksın. Tamam mı?' Sosyal hizmet görevlisine toplantıda karaladığı notların yazılı olduğu bir kağıt parçası verdi, odadan çıktı ve Ava'nın cep telefonunu aradı. "Aradığınız kızlar Rebecca Finlan ve Sarah Butler. Felicity, Sarah'nın hamileliğinin bir rahibin ona tecavüz etmesi sonucu olduğunu söylüyor. Ailesi ve rahibeler farkındaymış ama hiçbir şey yapmamışlar. Rebecca hamilelik sırasında bir çöküş yaşamış gibi görünüyor ve kendine zarar verdiğiinden ya da intihar riski taşıdığından . Amcasının olaya dahil olup olmadığına dair bir soru işareti var. Onlara hemen ulaşmalısın.

Yirmi Beşinci Bölüm

Açık bir öğleden sonraydı, gökyüzü soğuk maviydi. Callanach içinde kaynayan öfkenin kargaşasını hissetti ve kafasını boşaltmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. Eve koştu, Edinburgh'a taşındığından beri dokunulmamış çantalarını aldı, cüzdanındaki belgeleri kontrol etti ve arabasına bindi. Auchterarder'a bir saat ya da şanslıysa daha az bir yol vardı. Manzaraya aldırmadan Forth Road Köprüsü'nden şehir dışına çıkan Callanach, M90'ı kuzeye doğru takip etti.

Günün olayları midesinde çok yağlı bir yemek gibi ağırlaşmıştı. Rahibe Ernestine'in grotesk sanrıları ve Felicity'nin sefil ifşaatları yetmezmiş gibi, masasında elden teslim edilmiş bir mektup bekliyordu. Callanach mektubu üç, belki de dört kez okumuştı ve araba kullanırken sözcükler yankılanıyordu. Üzerinde kusursuz bir işçilikle çok zaman harcanmış olan kalın krem rengi kâğıt hâlâ avucuyla direksiyon arasında duruyordu ve mürekkep ıslandıkça elini lekeliyordu.

Sevgili Dedektif Müfettiş,

Kızımın anma töreninde sizinle çok kısa bir süre görüşme fırsatım oldu ve sevgili Elaine'imi benden çalan adamı bulmak için gösterdiğiniz tüm çabalar için size teşekkür etmek istedim. O benim yaşayan tek çocuğumdu. Küçük kardeşi Charlie henüz birkaç günlükken öldü ve ben daha fazlasını doğuracak cesareti kendimde bulamadım. Onu kaybetmek -safça varsaymıştım ki- hayatta kalmam gereken en kötü şeydi. Yine de hayat bize oyunlar oynuyor. Şimdi sinanabileceğimiz sınırsız acı hakkında daha iyi bir fikrim var.

Benim kızımın hiç tanışamayacak olman çok yazık. Utangaçtı, bir avukat için şaşırtıcı bir şekilde öyleydi, çatışmaya, savaşa veya dehşete karşı hiç iştahı yoktu. Böylesine vahşi bir ölümle karşılaşmış olmak - ve dua ediyorum ki neler olup bittiğinden habersiz bir şekilde bu hayattan çabucak ayrılmış olsun - benim için asla gelemeyeceğim kadar büyük bir adaletsizlik

kabullenmeye çalışıyordu. Kilisede çok güzel bir konuşma yapan arkadaşı Michael bana boşanma sürecinde olduğunu söyledi. Planı İskoçya'ya geri dönmek ve kendi deyimiyle, yıllar, kıtalar ve lanetlenmiş evlilikler bir yana, hayatının aşkı olan Elaine'i yeniden bulmaktı.

İşte buradayız. Onunla yer değiştirebilseydim, milyonlarca değiştirdim. Çocuğunuz var mı bilmiyorum ama başka birini o kadar çok sevmek zalim bir kaderdir ki saatlerinizi onun korkunç ölümünün sizin ölümünüz olmasını dileyerek geçirirsiniz. Onu bulmaya çalıştığınızı biliyorum. Sadece pes etmemenizi rica etmek için yazıyorum. Halkın bu kabusla ilgili bilinci zayıflayacak, biliyorum. Ama bunu yapan canavar asla vazgeçmeyecek. Bebeğimin hatırı için, o durdurulmazsa kayıp kızlarını kucaklamak için yanıp tutuşacak diğer annelerin hatırı için, lütfen pes etmeyin.

*Onu adalete teslim edecek doğru kişi olduğunuza inanıyorum ve size minnettarlığımı ve umudumu muhafaza ediyorum,
Annabelle Buxton*

Dişlerini sıktı. Eğer öfkelenip şikâyet etseydi ya da onun yetkinliğini sorgulasaydı katlanması daha kolay olurdu. Keşke acısını boşaltmak için o düzgün, basit kelimeleri kullansaydı. Başarısız oluyordu. Geçen günlerin ve ilerlemenin yetersizliğinin yarattığı hayal kırıklığından kurtuluş yoktu.

Callanach radyoyu açtı, gürültülü müzik net düşünmeyi imkânsız hale getirene kadar ayarladı ve otoyolun ötesindeki yeşillığe baktı. Tepeler batısına doğru yükseliyor, otoyoldan sapıp gittikçe rüzgârlı şeritleri takip ederken trafik azalıyordu. Tek motorlu bir Cessna 206 başının üzerinden uçtu, motoru yolun birkaç bin fit üzerinde arı gibi ses çıkarıyordu. Bu tam da Callanach'ın görmeyi beklediği şeydi. Strathallan paraşütle atlama alanı çalışıyordu.

Merkezin baş eğitmeni onu karşıladı.

"April Grady," dedi ve elini ona doğru uzattı. Sağ eliyle sıktı ve sol eliyle elindeki belgeleri ona uzattı. Yapılacakları biliyordu. Bir uçağa yaklaşmadan önce teçhizat ve belge kontrolünden geçmek zorunda kalacaktı ve hiç vakit kaybetmek istemiyordu.

"Daha önce burada paraşütle atlamadın mı?" diye sordu, aslında bu bir soru değildi. Onu dinliyordu.

"Hayır," dedi, "ama lisansım geçerli ve İngiliz Paraşüt Birliği üyeliğim var.

Pasaportunun fotoğrafını, imzasını, sağlık sertifikasını ve ehliyet bilgilerini içeren küçük kırmızı defteri ona verdi.

'Yanınızda alternatif bir kimlik olup olmadığını sorduğum için beni bağışlayın. Sadece geç rezervasyon yaptırdınız ve uçaklarımıza kimin bineceğini bilmek istiyorum. İzin verir misiniz?' İzin verdi. Bir gecikme daha oldu ve zaten sinirliydi ama cüzdanına uzandı.

'Neye ihtiyacınız varsa,' diye cevap verdi.

Pasaportu ve ehliyeti evdeydi. Üzerindeki tek belge polis kimliğiydi. April Grady, seyir defterine geçmeden önce yorum yapmadan kontrol etti.

'İki yüz kırk atlayışın var,' dedi. "Bunların çoğunu nerede yaptın?"

'Çoğunlukla Fransa. En yakın bırakma bölgem Lyon-Corbas'tı. Teçhizatıyla ilgili belgeleri teslim etti. İsteddiği sıklıkta atlayış yapmasa da paraşütle atlamak yıllardır tutkusuydu. Saatine baktı, kontrol etmesi, uçuş hattı prosedüründen geçmesi ve bir yüke bindirilmesi için yarım saat daha geçmesi gerekeceğini biliyordu. Sonunda üstünü değiştirmesi için yalnız bırakıldı.

Sessizce tulumunu giydi ve uçağa binmeyi beklerken her zaman yaptığı gibi kafasının içindeki gürültünün yatışmasını bekledi. Paraşütle atlamak her derde devaydı. Uçak yerden ayrıldıktan sonra canlı olarak geri inmek dışında hiçbir şeyin önemi kalmıyordu. Birçok yönden yabancı bir deneyimdi - paraşütü açıp inişinizin kontrolünü ele alana kadar uçağı terk ettiğinizde ölümün kaçınılmaz sonuç olduğu tek spor. Her türlü içgüdüye aykırıydı, insan doğasına tamamen aykırıydı ve asla bir spor olarak düşünülmemeliydi. Yine de buradaydı, iki yüz kırk ilk kez kendini bir uçaktan atmak üzereydi, bu ayrıcalık için para ödüyordu, birkaç dakika sonra tekrar yere ineceğini ve hiçbir şeyin değişmeyeceğini biliyordu. Şu anda hissettiği her şeyin adrenalin tarafından geçersiz kılınarak o an için yok edilmiş olması dışında. Tek istediği buydu. Birkaç dakikalığına hayal kırıklığı ve öfkeden başka bir şey hissetmek.

Yirmi dakika çağrısı üzerine Callanach uçuş hattı alanına gitti. Daha fazla kontrol, paraşütçü ve teçhizat üzerinde bitmek bilmeyen kontroller. Bunların hepsi hayati önem taşıyordu ve Callanach daha önce buna hiç aldırmamıştı. Ama bugün farklıydı. Eğitmene karşı sertti, hiç arkadaş edinemiyordu ve bunu biliyordu. Onunla birlikte atlayan iki adam ve bir kadın daha vardı. Erkeklerin ikisi de yirmili yaşlarındaydı, testosteron ve maçoluk doluydular, yüksek sesle geçmiş atlayışlarını karşılaştırıyor, çocuksu hikayelerle birbirlerini alt ediyorlardı. Kadın zayıftı ve siyah beyaz tulumuyla göz alıcıydı. Yaşını kestiremiyordu ama formdaydı ve uçakta yanına oturmak için kendinden emin bir şekilde yürüyordu.

"Seni daha önce burada görmemiştim," dedi gülümseyerek, sürekli göz teması kurarak, motorun ateşleme gürültüsünün üzerinde konuşabilmek için yakınına eğilerek. Cessna piste döndü, hız kazandı ve hızlı bir kalkış yaptı.

"Buraya daha önce hiç gelmedim," diye bağırdı Callanach, bakışlarına karşılık vererek, ruh hali onu aceleci yapıyordu, gözlerinin vücudunda açıkça gezinmesine izin verdi.

'Sen İskoç değilsin,' dedi. Ona sırtıttı, bu gülümsemenin ne yapacağını, nasıl tepki vereceğini biliyordu. Kadın güldü ve kızardı. "Bu aptalca bir yorumdu," dedi. "Nerelisin sen?"

"Fransa," diye cevap verdi. "Dur sana kaskını getireyim. Çenesinin altındaki kayışın sıkılığını kontrol etti, parmak uçlarıyla tenini okşayarak kızın yeniden kızarmasına neden oldu. Gerektiğinden daha yakına eğildi ve bacaklarının temas ettiğinden emin oldu. "İşte, şimdi hazırsın. Kaskının vizörünü kapattı ve kayışlarını iki kez kontrol etti.

Atlama ustası kolunu çekiştirdi. Doğru yere ve irtifaya ulaşmışlardı. İki genç adam kapıya doğru ilerledi ve birlikte uçaktan aşağı yuvarlandılar. Sırada kadın vardı ve parlak gökyüzüne atlarken ona utangaç bir gülümseme verdi. Kapıda duran atlayış ustası onun zinde ve dalışa hazır olduğundan emin oldu, diğerlerinin temiz olduğundan emin olmak için aşağıda görsel bir kontrol yaptı ve ona başlama izni verdi. Callanach kendini aşağı bıraktı.

Son hıza ulaşması yaklaşık on saniye sürecekti. Yavaşça saydı, bileğindeki altimetreyi kontrol etti, karnının üzerinde hareketsiz durdu, kolları açık, bacakları geniş, ufku izledi. Denedi

O anı yakaladı, düşme hissinin bedeninde zirve yapmasını arzuladı ama sadece düzlük vardı. Yirmi saniye geçmişti ve yeryüzü yaklaşıyordu ama görünmüyordu. Zihnini boşaltmaya çalıştı ama aşağıdaki tarlalarda sadece Elaine Buxton'ın yüzünü gördü. Kulaklarında rüzgârın uğultusundan başka bir şey olmaması gereken yerde annesinin sözleri fısıldıyordu, ta ki o çığlık atıp bastırana kadar. Otuz saniye sonra, yerden üç bin fit yükseklikte, sağ kolunu geriye uzatıp paraşütü çekti. Kısa bir burkulma hissinin ardından süzölmeye başladı. Buraya ne için geldiğini hissetmek için bekledi. Nazik uçuş, yalnızlığın dinginliği, korkusuzca yavaşça dünyayla yeniden buluşmanın mutlak özgürlüğü.

Ama Jayne Magee kafasının içinde çığlık attı. Callanach gözlerini kapattı. Orada olamazdı. Daha önce araştırdığı davalar, hissettiği stres ne olursa olsun, o havada geçen dakikalarda hep yok olmuştu. Bu sefer nasıl işe yaramıyor olabilirdi? Başını salladı, yaklaşmakta olan yere odaklanmaya çalıştı, rüzgâra doğru yön vermek için düğmeleri çekti ve inişe hazırlanmak için bacaklarını yukarı doğru bükü.

Kendini yenilmez hissetmeliydi. Yere indiğinde hep böyle hissederdi. Her seferinde ölüme karşı küçük bir zafer. Hem korkuyu hem de fiziği kontrol ettiği bilgisi. Bugün sadece sert bir çarpma, zamanlaması yanlış olduğu için kısa bir koşu ve hayatında hiçbir şeyin istediği gibi gitmediği hissi vardı. Anksiyete onu ele geçirmiş, sessiz bir hastalık gibi hayatının her alanını istila etmişti. Hangara geri dönmeden önce paraşütünü toparlamak için on dakika harcadı. Tekrar atlayış yapmasına bir saatten fazla zaman vardı.

Kafası karmakarışıklı. Hiçbir şey olması gerektiği gibi değildi - ne zihninde ne de bedeninde. Onu yoldan çıkaran da buydu. Serbest bırakma eksikliği. Sürekli artan ve bir türlü kapatamadığı baskı.

"Harika bir atlayış," dedi bir ses. Bu, uçaktaki kadındı. Callanach hızını kesmedi, kadının ona için acele etmesine izin verdi. 'Günün sonunda paraşütle atlamayı seviyorum. Buradaki ışık çok güzel. Uçağın içinde kendimizi tanıtırma fırsatımız olmadı. Ben Penny.'

Callanach bir an için yürümeyi bıraktı. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu bildiği için neredeyse ona kendisini yalnız bırakmasını söyleyecekti. Konuşma havasında olmadığını açıklamak istedi ama yapmadı. Bunun yerine, beyninin mantıklı ve makul tarafının gönderdiği her mesajı görmezden gelerek, elini onunkini sıkmak için uzattı.

"Luc," dedi. 'Belli ki buraya daha önce atlamışsın. Öldürmek için biraz zamanım var. Neden bana burayı anlatmıyorsun? Gülümsemesi yeterli bir cevaptı. Callanach kaskını çıkardı ve bir elini saçlarında gezdirdi. Küçük sohbetler ve göz teması kurarak geri yürüdüler, Callanach bu sürecin onu içeriden kulaklarına vuran kakofoniden uzaklaştırmasına izin verdi.

Tulumlarını çıkardılar. Penny, teni sıkkan naylonun altında askılı bir tişört ile şort giyyordu. Düz bir karnı ve harika bacakları vardı. Adam baktığını gizlemiyordu ve Penny de buna aldırımıyor gibiydi.

'Dışarısı bu kadar güzelken içeride olmak utanç verici,' dedi. "Hadi yürüyelim.

İkisi de üzerlerine daha sıcak tutan giysiler giydi ve Penny yolu gösterdi. Havaalanı muhteşem bir kırsal alanda yer alıyordu ve soğuk olmasına rağmen manzara buna değdi. Her yönden manzara, baharın başlangıcıyla ortaya çıkan yeni yapraklar, tarlalar arasındaki sınırları kaplayan çitler, uzak yamaçları süsleyen koyunlar gibi yeşilin yüzlerce farklı tonundaydı. On dakika boyunca yürüdüler, iki çiti aştılar, hakları olmayan topraklara girdiler, hangarı ve meraklı gözleri arkalarında bıraktılar.

Callanach, ıssız bir tarlanın ortasındaki ağaç kümesine yaklaştıklarında onun elini tuttu. Kızın yüzünde hiç şaşkınlık ifadesi yoktu. Beklediği şeyin bu olduğunu fark etti ve yapmak üzere olduğu şeyden duyduğu suçluluk duygusunu bastırdı. Yavaşça, kasıtlı olarak, bir ağaca yaslanana kadar geriye doğru yürüdü ve Penny'yi kendine doğru çekti. Kendini bir paraşütçüyle uzlaşmacı bir pozisyonda bulmak o kadar da alışılmadık bir şey değildi. Pek çok insan bunu yapmıştı - tehlike, korku, mutluluk ve büyük bir heyecanın baş döndürücü birleşiminin sonucu - ancak bunu atlayış alanının yanındaki bir tarlada yapmanın biraz kaba ve hazır olduğunu söylemek doğrudu.

"Bunu yapmamız gerektiğinden emin değilim," diye mırıldandı. "Daha yeni tanıştık. Bunlar, yılların deneyiminin onu başa çıkamak için donattığı tanıdık kelimelerdi. Eğer bir kadının gerçekten şüpheleri varsa, bunu yapmak istemediğini söylerdi. Öte yandan, biraz daha ikna edilmek istiyorsa, 'Emin değilim' ya da aynı anlama gelen bir alternatifle söze başlardı. Bu cinsiyetçi bir bakış açısıydı ve bunu biliyordu, kendinden nefret ediyor, kendini sınıyor, duramıyordu. Bir şeyler hissetmeliydi, herhangi bir şey, sadece yeniden canlı hissetmeye çalışmayı düşünebilirdi.

"Ama az önce yaptıklarımızdan sonra burada olmak doğru mu geliyor?" diye fısıldadı.

Cevap vermedi, dudaklarını boynundan boğazının dibine doğru gezdirirken gözlerini kapattı, diğer elini giysisinin altından belinden göğsüne doğru kaydırdı, yavaş bir nefes almasını ve ona karşı erimesini sağladı. Bu çok kolaydı, diye düşündü, kendini suçlu hissederek, eğer o da istemeseydi orada olmayacağını söyledi.

Parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirdi ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. Göz bebekleri büyüyor, dudakları aralanıyordu. Onu öptüğünde, artık şüpheleri varmış gibi davranmaya zahmet etmeyeceğini biliyordu. Vücudunun tüm ağırlığının kendisine doğru kaydığını hissetti ve kalçasını bacaklarının arasına itti, başparmağını meme ucuna sürttü, elini aşağı doğru hareket ettirebileceği anlamına gelen tepkiyi bekledi. Ardından gelen inilti ve itiş yeterince rızaydı. Parmaklarını Penny'nin karnından belindeki düğmeye kadar geçirdi, dilini Penny'nin ağzına soktu ve onu daha sıkı bir şekilde kendine doğru çekti. Adam pantolonunu çözüp ayak bileklerine kadar inmesine izin verirken Penny itiraz etmedi.

Callanach onun hissettiklerini hissetmeye çalıştı. Gözlerini kapadı ve ona doğru bastırdı, elini kasıklarına koymak için hafifçe geri çekilene kadar vücutlarını birbirine çarptı. İşte o zaman dondu kaldı. Penny başını yana çevirdi, sorduğu soru bu küçük hareketten bile anlaşılıyordu. Zorlamaya çalıştı, kendi yükselen paniği ve kendinden nefretiyle savaştı, parmaklarını onun külotunun içine soktu, yumuşaklığına ve ıslaklığına dokundu, kendi kendine oraya da ulaşabileceğini söyledi. Kendini isteyerek, kendine lanet ederek. Kadın haykırdı ve bacaklarını daha açarak, onun istediği yere gitmesine izin verdi.

ne isterse yapardı. Yine de hiçbir şey hissetmedi. Kadın fermuarını çekmeye çalıştığında vücudunu başka yöne çevirdi, tepkisizliğini yenmek için daha fazla zaman istiyor, teslim olmayı reddediyordu.

"Bir sorun mu var? Penny sordu. "Hoşuna gitmeyen bir şey mi yapıyorum?"

"Sorun değil," diye mırıldandı Callanach sıkılmış dişlerinin arasından ama o an geçmişti ve bunu biliyordu, elini iç çamaşırından çekti ve pantolonunu yukarı çekerken başka tarafa baktı.

"Özür dilerim," dedi başını sallayarak. "Yapmamı istediğiniz başka bir şey var mı?"

Ona güven vermeliydi. Belli ki onu tahrik edemediği için utanıyordu. Özür dilemekten vazgeçmemesi durumu daha da kötüleştiriyordu. En azından ona bunun kendi hatası olmadığını söyleyebilmeliydi ama tek duyabildiği başka bir kadının sesiydi. Vücudu artık bir kadının dokunuşuna tepki vermiyordu. Hiçbir şey onu uyaramıyordu. On iki ay önce dünyası yıkıldığından beri hiç sertleşmemişti.

Penny'ye, 'Hiç havamda değilim,' dedi. 'Ve paraşütümü daha dikkatli bir şekilde yeniden paketlemeliyim. Hadi gidelim. Hızlı adımlarla geri dönmeye başladı ve ondan bir adım önde durdu.

'Bir sonraki atlayışından sonra bir şeyler içmeye gidebiliriz,' dedi. "Belki tekrar deneriz?"

"Yapacak işlerim var," diye tersledi Callanach. Penny ipucunu aldı. Hangarda sessizce uzaklaştı ve Callanach'ı yalnız kaldığı için rahatlamış bir halde bıraktı.

Tulumunu tekrar giydi, eşyalarını yeniden paketledi, e-postaları ve mesajları için telefonunu kontrol etti, yirmi dakikalık çağrı geldiğinde ve yakında uçağa geri döneceği anlamına gelen prosedürlere geri dönebildiğinde minnettar oldu. Vücudunun başarısız olduğu bilgisi, kokuşmuş gaz gibi zihninde yeniden ortaya çıkmaya devam etti. Düşüncelerini bastıramıyordu. Cessna'ya binmeden önce aynı kontroller tekrar yapıldı. İlk seferinde onunla birlikte atlayan iki genç adam geri dönmüştü. Penny onlara katılmamıştı, Callanach'tan kaçmak için mi yoksa o günkü işini bitirdiği için mi, bilmiyordu ve umurunda da değildi.

"Callanach," diye seslendi atlama ustası.

Callanach sertçe başını kaldırdı. "Ne?" diye sordu.

"İyi misin?

'Ben iyiyim,' diye cevap verdi.

'Adını üç kez söylemek zorunda kaldım. Atlamadan önce kafanı topla.'

Uçak havalandığında Callanach pencereden dışarı baktı ve rüzgâr kapı aralığından ısıklık çalarak kafasının içindeki sesler dışında her şeyi bastırdı. Gözlerini sımsıkı yumdu, gürültüyü kovmak için başını salladı ama Elaine Buxton taş gibi soğuk Cairngorms'da taş bir kulübede yanarken çığlık atıyordu ve Jayne Magee ıssız bir depoda bir varilin içinde kimyasalın ilk damlaları tenine çarptığında haykırıyordu. Gerçek değildi. Her iki kadının da bu kaderi canlı olarak yaşadığına dair hiçbir kanıt yoktu ama hayal gücü en kötü senaryoyu oynamaya kararlıydı.

O daha ne olduğunu anlamadan uçak irtifaya çıkmıştı ve iki genç adam atlamaya hazırlanıyordu.

Callanach bir kadının adını haykırdığını, nefes nefese kaldığını, ona küfrettiğini duydu, sonra nihayet Penny'nin düzensiz, heyecanlı nefes alışını, ona dokunduğunda soluğunu tuttuğunu, çekildiğinde hayal kırıklığıyla iç çektiğini, gevşek ve işe yaramaz olduğunu duydu.

Açık kapıya ilerledi, çerçeveye tutundu ve gerçek olamayacak kadar uzak görünen bir Dünya'ya baktı. Manzara aşağıdaki tarlaları yumuşak ve teslimiyetçi, çimenleri ise acısını emecek hiç bitmeyen bir yatak gibi gösteriyordu. Callanach sıçradı.

Bir anda hem dışarıda hem de içeride mutluluk verici bir sessizlik oldu. Sesler kesildi. Gökyüzünün koyulaşan mavisi onu yuttu. Düşerken saymaya başladı. Bir, iki, üç... saniyeler zamanın geçiydi, bedeninin uzaydaki hareketiydi, o daha hızlı düşerken sabitti. Dört, beş, altı... burada bedenini kontrol edebiliyor, ona ne emrederse yaptırabiliyordu - yuvarlanmak, başını aşağı daldırıp tekrar yukarı çıkarmak, sola ya da sağa dönmek. Yedi, sekiz, dokuz, on... son hız... bedeninin artık kendisine ait olmayacağı, bir kez daha iktidarsız kalacağı bir Dünya'ya doğru hızla ilerliyordu.

Üç buçuk bin feet gelip geçti ve paraşütünü çekmiş olması gerektiği bilgisinin yanından geçip gitmesine izin verdi. Kafası bulanıktı, ağırdı. Tekrar bütün ve canlı olmak istiyordu.

Bu yarı insan yarı başarısız hale gelmişti. Üç bin fit. Sağ elini arkasına götürerek ipi kavradı, parmaklarının altında hissetti, serbest düşüşün bitmesini istemeyerek tekrar bıraktı.

Farkına bile varmadan iki bin fit, çok hızlı hareket ediyor, yeryüzü çok yakın, yerdeki ayrıntıların odağında keskinleşmesini izliyor, mantığının ötesinde bir risk aldığını anlıyor, yüzünün ıslak olduğunun farkında.

Ölmek istemiyordu, buna hiç şüphe yoktu. Ama o anda, özgürlük hissi dışında hiçbir şeyin önemi kalmadığında, dönüştüğü kabukla yüzleşmek zorunda kalmadığında ya da kederli akrabalarının cevaplanamaz sorularına cevap vermek zorunda olmadığında, yaşamak istediğinden de tam olarak emin değildi. Geleceğini bilime ve kadere emanet etti.

Bin beş yüz fit. Adrenalin midesini bulandırıyor. Başı dönüyordu. Bin feet. Callanach gözlerini kapattı.

İki saniye sonra, yedi yüz elli fitte, otomatik aktivasyon cihazı yedek paraşütü ateşledi. Paraşüt kendi kendine çözülüp havayı yakaladığında başı yukarı kalktı, ayakları yere doğru sallandı, rüzgârdan başka bir yere yönelecek zamanı kalmamıştı. Hayatta kalmak zorundaysa, iki bacağının ya da omurgasının paramparça olmasını istemiyordu. Sonra yere çakıldı, sanki atlayışı sadece rüyasında görmüş gibi bir sarsıntıyla uyandı.

"Ana paraşütüne ne oldu?" diye seslendi bir ses. "Başarısız mı oldu? Baş eğitmen ona doğru hışımla geliyordu. Callanach yedeklerini toplamak için döndü, cevap veremeyecek kadar sersemlemiş, umursamayacak kadar kayıtsızdı. 'Bilincini mi kaybettin? Yaralandın mı?

'Benim hiçbir sorunum yok,' diye mırıldandı.

Bir elini onun koluna koydu ve çantasını inceledi.

"Çekmedin, değil mi?" diye sordu. Callanach onun elini kolundan çekti ve uzaklaşmaya başladı. "İzliyordum," dedi. "Bunu konuşmamız gerek.

"Hiç havamda değilim," diye bağırdı Callanach.

"Hayatını elektronik bir alete emanet ettin," diye karşılık verdi, ona yetişip önüne geçerek. 'Bunu ucuz bir şey için mi yaptın?

heyecanlandın mı yoksa gerçekten kendini öldürmeye mi çalışıyordun?

Callanach onun etrafından dolandı ve hangara doğru yürümeye devam etti.

"Bu sadece seninle ilgili değil. Baş eğitmen görmezden gelinmeyecekti. 'Prosedüre uymadığınızda diğer insanların hayatını riske atıyorsunuz. Bunu bilecek kadar deneyimlisiniz. Paraşüt arızalandıktan sonra yere düşen bir cesedin halini hiç gördünüz mü?

"Bunu ve daha fazlasını gördüm," dedi Callanach, "ve derse ihtiyacım yok. Ben iyiyim, kimse yaralanmadı, AAD'm rezervi açtı.

'Sizi altı ay boyunca bu iniş bölgesinden men ediyorum ve BPA'ya bildiriyorum. Sigortanızın geçerli kalmasını istiyorsanız, onlara olayların kendi versiyonunu anlatabilirsiniz. Bu tavırla paraşütle atlamaya uygun değilsin.

Callanach durdu. Uzakta, terbiye edilişine tanıklık etmek için toplanan küçük bir kalabalık görebiliyordu; birlikte atladığı iki adam açıkça bakıyor, Penny dinlerken yere bakıyor, diğerleri ise tüm bu dramın ne olduğunu merak ediyordu.

Callanach arkasını dönerek, "Görünüşe göre pek bir şey yapabilecek durumda değilim," diye cevap verdi. Konuşma sona ermişti. Eşyalarını topladı, baş eğitmenin davranışlarıyla ilgili notlarının kırmızı kalemle yazılı olduğu ve diğer tüm atlayış bölgelerinin görebileceği belgelerini aldı. Callanach bir süre daha paraşütle atlayış yapamayacaktı. Arabasına geri döndü ve kendini sürücü koltuğuna attı.

Bir saat sonra evdeydi, kilometreler bulanıktı, Strathallan bırakma bölgesinde geçirdiği kısa süre hafızasına kazınmıştı. Unutmak istediği ama asla unutamayacağı bir şey daha, diye düşündü, koltuğuna çöktü ve yüzünü kollarıyla kapatıp günü unutmaya çalıştı. Dürüst olmak gerekirse, geçen yılın tamamını unutmaya çalışıyordu.

Astrid onu tecavüzle suçladığından beri travma sonrası stres bozukluğundan muzdaripti ama bu nefret ettiği etiketlerden biriydi. Okumadığı makale, tedavi bulmak için araştırmadığı web sitesi kalmamıştı. Psikolojik gevezelikleri herhangi bir doktor kadar iyi ezbere söyleyebiliyordu. Bulduğu her şey, iktidarsızlığın kalıcı olmayacağı, tedaviye yanıt verememesinin

normal uyarılar şokun doğrudan bir sonucuydu. Bu anlaşılabilir bir tepkiydi. Beyni vücudunun kontrolünü ele geçirmiş ve onu korumaya çalışıyordu.

Penny'ye ne kadar kötü davrandığını düşününce irkildi. Onun soyadını hatırlamaya çalıştı ve hiç sormadığını fark etti. Callanach buz gibi bir bardak su içti ve kafasını temizledi. Hastalığını inkâr ederek geçirdiği bir yılın ardından, ya olduğu gibi kabul etmenin ya da yenilgiyi kabul etmenin zamanı gelmişti.

Yirmi Altıncı Bölüm

Ertesi sabah saat tam dokuzda Tripp, Callanach'ın ofisine gergin görünümlü bir Liam Granger getirdi. Yirmili yaşlarının başındaydı ve poliste kaydı yoktu.

'Jayne Magee'nin kaybolduğu gece tanık olduklarınızın üzerinden geçmek istiyorum. İfadenizde kendi kendine konuşan bir adam gördüğünüzü söylediniz,' dedi Callanach.

Bu doğru. Mırıldanıyordu, bilirsiniz, ama sanki başka biriyle konuşuyormuş gibi. yüzden fark ettim. Sanırım konuşmasını duyduktan sonra yanında yürüyen birini görmediğim için şaşırdım. İlk başta belki cep telefonu ile falan konuşuyordur diye düşündüm ama elleri yanlarındaydı," dedi Liam.

"Yüzünü gördün mü?

"Üzgünüm, sadece daha önce söylediklerim. Boyunun ne kadar olduğunu bile söyleyemem çünkü ben bisikletimin üzerindeydim ve o gölgelerin içindeydi. Yine de İskoç aksanı vardı, aksi takdirde fark ederdim ve oldukça derin bir sesi vardı.

"Eller serbest kiti kullanıyor mi? Tripp sordu. "Sanırım öyle, ama bana tuhaf gelen sadece konuşma şekliydi. Kendi kendine mırıldanıyor. Muhtemelen yardımcı olmuyorum," dedi Liam.

dedi, ceketinin fermuarını çekip ellerini ceplerine sokarak. "Kullandığı kelimelerden herhangi birini hatırlayabiliyor musun? Callanach sordu.

Liam bunu düşündü. "İki şey duydum. Lane'le ilgili bir şey söyledi, Lane'e gidiyoruz gibi bir şey. Ve sonra on iki. Bunu oldukça net duydum. "On iki sayısını söyledi.

Callanach'ın bisikletçiden aldığı tek şey buydu ama onu düşündürmeye yetti.

"Edinburgh'da The Lane ya da Lanes diye bir yer var mı?" diye sordu, Tripp Liam'ı uğurlamaktan döndüğünde ve yanında çok ihtiyaç duyduğu kafeini getirdiğinde.

'Sanırım bir gece kulübü ve muhtemelen bir dükkan. Neden?

"Bana biraz detay ver. Şüphelimizin sık sık bir gece kulübüne gittiğini sanmıyorum.

"Belki de kurban aramak için gittiği yer orasıdır? Tripp önerdi.

"Bu kurbanlar değil. Tabii Elaine ve Jayne'in onlar hakkında bildiklerimizle tamamen çelişen gizli hayatları yoksa.

"Yine de kontrol edeceğim. Bakalım kulübün üyelik kayıtları var mı? Bir adres olabilir mi? On iki numara, Lane gibi bir şey,' dedi Tripp.

'Muhtemelen, ama kendi adresinizi yüksek sesle söylemek garip olurdu, değil mi? Bu gece DC Salter ile Braemar'a gidiyorum, yarın akşam dönüyorum. Profesör Harris'i benden uzak tut ve neler olduğunu bana bildir.

"Anladım," dedi Tripp, "ama DS Lively nerede soracaktır.

"Ona elimizde olduğunu söyleyip durduğu birkaç değerli ipucu üzerinde çalıştığımı söyleyin.

Callanach, Ava onu yakaladığında Salter'ın havuzdan ödünç aldığı arabaya tırmanıyordu.

"Luc, bir dakika bekler misin?" dedi ona doğru koşarak. "Elbette," dedi

Luc. "Ne oldu?

Ava onu açık olan araba kapısından uzaklaştırdı ve arkasından uzanarak kapıyı sessizce kapatıp onları biraz yalnız bıraktı. "Az önce DCI Begbie'yi aramam gereken bir telefon aldım. Neyse ki müsait değildi. Strathallan Havaalanı'ndan April Grady adında bir kadın aradı. Onu tanıyor musunuz? Callanach emniyet kemerini takmakta olan DC Salter'a baktı, sonra arabadan birkaç adım uzaklaştı. Ava da onu takip etti.

Callanach, 'Şu an uygun bir zaman değil,' dedi. 'Olay yerini tekrar ziyaret etmek için Braemar'a gidiyorum. Tanıkların yangınla ilgili görüşlerini bir kez daha kontrol etmem gerekiyor ve karanlık çökmeden oraya varmak istiyorum. Bu konuşma ben dönene kadar beklemek zorunda.

'Eğer beni bekletirseniz, Begbie'ye başka çarem kalmaz. Bunu yapmak istemiyorum. Benimle konuşur musun lütfen?' Ava devam etti

Sesi alçaktı.

Callanach sert bir nefes aldı ve çenesini sıktı. İş dışında ne yaptığı kendisinden başka kimseyi ilgilendirmezdi. April Grady'nin olanları başkalarıyla tartışmaya hakkı yoktu.

"Bu doğru mu? Ava kesin bir ifadeyle sordu. "Ana paraşütünü kasten mi açmadın?

"Yönümü kaybettim," diye yanıtladı Callanach. 'Paraşütle atlarken ara sıra olur, bu yüzden otomatik cihazı her zaman yedek olarak ayarlarım. bakımı düzenli olarak yapılır ve iyi çalışır. Ben aptal değilim.

"İntihara meyilli olmak için aptal olmak gerekmez.

Callanach, "Psikiyatrist olduğunuzu fark etmemiştim," dedi.

'Gerçekten benimle yüzleşecek misin? Ancak bu koşullar altında bunun oldukça yararsız olduğunu düşünürdüm. Ne yapmamı bekliyorsun - buna bir tür şaka gibi mi davranayım?

'Beni hiç tanımayan bir başkasının gördüğünü düşündüğü şeylerden etkilenmek yerine bana şüpheyile yaklaşmanızı bekliyorum. Ve özel hayatım ile işimin, biri diğerine karışmadan iki farklı şey olmasını bekliyorum" dedi.

Ava durakladı, gözlerini adamın yüzünde ve kavuşturduğu kollarında gezdirdi, sonra kendi ellerini ceplerine soktu. 'Yeterince adil,' dedi, 'ama baskı altındaydın, ülke değiştirdin ve omuzlarına büyük bir soruşturma yükledi. Senin odaklanmana ihtiyaç duyan bir ekipten sorumlusun. Bunu yapabileceğine dair bana söz verebilir misin?" diye sordu.

Callanach onun gözlerinin içine baktı.

"Ben hallederim," diye cevap verdi. Ava başını salladı, uzaklaştı, durakladı ve sonra geri geldi.

'Dinleyecek birine ihtiyacın olursa ben buradayım. Bunu artık biliyorsun, değil mi?'

'I Yapma. ihtiyaç a danışman,' Callanach tekrarlandı, Nefret kendi sesinin sertliği.

"Arkadaşa ihtiyacın var mı? Ava geri çekilmeden önce sordu.

Braemar'a doğru yuvarlanan tepeler Callanach'ın ruh hali kadar yalındı. Manzaradaki ağaçların bu kadar hızlı tükenmesi inanılmazdı.

Cairngorms görünürdeydi. Tek tük yıkık dökük evler vardı ama burada çiftçilik yapmanın beyhude bir çaba olduğu açıktı. Tabelalar buzlu yolların ve dik yokuşların tehlikeleri konusunda uyarıyordu. Edinburgh kuş uçuşu o kadar uzak değildi ama kış aylarında arabanız bozulursa medeniyet size milyonlarca kilometre uzakta gibi gelirdi. Salter bir ya da iki kez sohbet etmeye çalıştı, DI Turner'la olan olaydan bahsetmekten dikkatle kaçındı. Hiçbir şey duymamış olabilirdi ama Callanach vücut dilinin oldukça açık olması gerektiğini biliyordu. Sonunda Salter pes etti, telsizi açtı ve onu pencereden dışarı bakması için yalnız bıraktı. Dağ eteklerine doğru yükseldikçe hava sıcaklığı düşüyordu. Yarı karanlık bir yana, patikalar gün ışığında bile tehlikeli olabilirdi ama aklı başında kalabilmek için bir şeyler başarması gerekiyordu.

Callanach, 'Doğruca suç mahalline git,' dedi. 'Olabilirdiğinize yaklaş. Meşalen var mı?

"Bagajda," dedi Salter. 'Yine de bu gece pek bir şey göremeyeceğiz. Günün ilk ışıklarıyla gitsek daha iyi olmaz mı?

"İki cesedimiz var," diye yanıtladı Callanach. 'Onu yakında yakalayamazsak bir üçüncüsü daha olacak ve noktalar birleşmiyor. Profesör Harris'in söylediği her şey bunu daha da netleştirdi.

"Ama profile katılmadığınızı sanıyordum, efendim.

'Ben yaptım, bu yüzden bu kadar yardımcı oldu. Arabayı burada bırak.'

Dışarı çıktılar ve yürüdüler. Salter mantıklı bir seçim olan yürüyüş botlarını giymişti. Callanach, Magee'yi kaçıran kişinin giyerken görüldüğü parlak ayakkabıyı taklit etmek için seçtiği tek şık siyah ayakkabısını giymişti. Ayakkabıların hiç ayağı yoktu ve kaygan bir kâbustu.

"Şuna bak, Salter," dedi. "Yürüyüş botların derin bir iz bırakmış. El fenerini çevirdi ve ayak izlerinin her ayrıntısını gösterdi. El fenerini ondan aldı ve kendi izlerini görmeye çalıştı. Yürüdüğü yerde tek tük bitkiler ezilmişti ama pürüzsüz, düz deri tabanları hiçbir ayırt edici iz bırakmamıştı. Katil buraya hiçbir iz bırakmadan gelip gitmiş olabilirdi.

"Sizce bunu öngörmüş müydü, yoksa kör miydi? Salter sordu.

Callanach meşaleyi geri verirken, "Bence o kendi şansını kendi yaratan bir adam," diye cevap verdi. Çiftlikte Callanach yerel bir harita çıkardı

ve ayaklarının dibine koydu. Telefonunda dijital bir pusula uygulaması açtı ve etrafındaki coğrafyayı inceledi.

Kulübenin arkası kayanın içine yerleştirilmiş. Yürüyüşçülerin sahip olduğu manzara buranın batısında. Arabasını sadece aşağıya park etmiş ve yukarıya yürümüş olabilir. Cesedi asla bizimle yürüyüşçülerin bulunduğu yer arasındaki vadiden geçirmiş olamaz,' dedi.

"Sence nasıl hareket ettirdi? Salter sordu.

'Belki de cesedi engebeli zeminde kolayca çekebilmek için benzer bir şey. Sanırım onu gören herkes bunun spor malzemeleri ya da kamp malzemeleri olduğunu düşünecektir. Beni ilgilendiren, yürüyüşçülerin sahip olduğu manzara. Burası uzun mesafeli bir ortasında, değil mi? Yürümek için kilometrelerce öteden yola çıkmanız gereken bir patika. Katil cesedi atarken fark edilmeyeceğini biliyordu çünkü kimse karanlıkta yola çıkmazdı. Yola çıksalardı da zaten görülemezdi.

"Katılıyorum," dedi Salter, "ama bunun nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum.

Callanach haritayı eline aldı, kırmızı bir haçın bulunduğu yere parmağıyla işaret etti, telefonuyla yönünü kontrol etti ve Salter'a kendisini takip etmesi için el salladı. Birkaç dakika sonra, fener ışığının tüm kayaları gösteremediği yerde takılıp durdu.

Köpeklerin gömülü beyzbol sopasını bulduğu yer burası. Birkaç metre ötede Elaine Buxton'ın DNA'sını aldığımız dış vardı. Bu arazi kulübeden biraz daha yüksek, dolayısıyla kulübe ile arabası arasında olamaz.

'Yani buraya gömmek için koştu ve yolda durdurulma ihtimaline karşı silahtan kurtuldu. Belki de dışın hâlâ takılı olduğunu bile fark etmedi," dedi Salter, konuşurken ayaklarının toprağı tekmeleyerek.

"Buna , değil mi? Teorinin nesi yanlış?" "Sadece doğru gelmiyor," dedi.

"Sana tam olarak nedenini söyleyemem.

Callanach, "Benim için önemli olan yürüyüşçüler," dedi. 'Bu çok mükemmel, çok iyi. Onu yanlış yerde arıyorduk, çabalarımızı bizi yönlendirdiği yerde, yani burada yoğunlaştırıyorduk. Bence oraya bakıyor olmalıydık. Kolunu kaldırarak vadinin karşı tarafındaki karanlığı işaret etti. Burada dikkatliydi. Ne zaman görünmeden gelebileceğini biliyordu ve bunu biliyordu çünkü

iki dost yürüyüşçümüzün yangını fark ettiği yerde. Daha erken bir sürprizle karşılaşmayacağından emin olmak için yapmış olmalı.

"Vadinin diğer tarafında ne var? Salter sordu.

Callanach, 'Bu daha yardımcı olur,' dedi. 'Yürüyüş parkuru sınırlı. Kuzeyde bir kamp alanından başlıyor ve güneyde bir açık hava sporları merkezinin bulunduğu bir otoparkta sona eriyor. Uzun ve zor bir parkur ve belirgin bir çıkışı yok. Bu yüzden seçmiş. Ayrıca bu yüzden buraya koşup cinayet silahını bırakmanın bir anlamı yok. Bu kadar araştırma yaptığınızı, bu kadar dikkatli olduğunuzu, cesedi yakmak için mükemmel bir yer bulduğunuzu, keşif yapmak için kilometrelerce öteden başlayan bir patikada yürüdüğünüzü, gün ışığını ve ortalama yürüme hızlarınızı planladığınızı düşünün. Cesedi arabadan kulübeye götürmek için bir yol ayarladınız. Hatta cesedi hızlandırıcıya batırdınız, böylece daha yüksek bir hızda yanacaktı çünkü ilk tanıklar ortaya çıkana kadar ne kadar zamanınız olduğunu biliyordunuz.

Salter, 'Paniğe kapılıp silahı yere atmış olması mümkün değil,' dedi.

'Dişi hâlâ takılıyken mi? Hayır,' diye bitirdi Callanach. "Bulunacağını biliyordu.

"Peki ya kayanın altındaki yangından kaçan atkı parçası? Salter sordu.

'Herhangi bir hata, herhangi bir tesadüf olduğunu düşünmenin ötesindeyim.

'Yani Profesör Harris'in dediği gibi kaotik biri değil. O zaman başka ne konuda yanılıyordu?'

Callanach eğildi ve ellerini toprakta gezdirdi. 'Pişmanlık. Harris bu konuda yanılıyor. Bu adam cesetleri bulmamızı istedi. Bu kadınların öldüğünü bilmemizi istedi. Nedeninden emin değilim. Belki de ailelere acı çektirmek, korku ya da panik duygusu yaratmak için. Belki de bu oyundan zevk alıyor. Emin olduğum tek şey, şu ana kadar bulduğumuz her şeyin onun bulmamızı istediği şey olduğu. Deniz duvarının dibindeki, içinde giysi torbası olan el arabası da aynıydı. Gelgitin onu yıkayacağını biliyordu. Onu bizim için bir hediye gibi bıraktı.

"Kupa takdim etmek gibi mi?" diye sordu Salter.

Callanach, 'Belirteç kanıt,' dedi. 'Onu bulmanın tek yolu, bizim için bıraktıklarını görmezden gelmek ve araştırmasını araştırmaktır. Gelin

..üzerinde. Yarın biraz yürüyüş yapacağız.'

Salter yatak ve kahvaltı rezervasyonuyla onları gururlandırmıştı. Kahvaltı tabakta bir protein dağıydı ve Callanach ilk kez sütlü çay içmeye tahammül etmişti. Sabah ilk durakları Braemar'daki uydu polis kulübesiydi. Dondurucu ve hızlı akan Clunie Suyu üzerindeki köprüden geçerken Callanach durup nehrin üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede duran eski taş kuyuya baktı. Küçük bir kuleyi andıracak şekilde inşa edilmiş olan kuyunun, Highland kışlarının sert rüzgârlarına ne kadar dayanabileceğini merak ediyordu. Bir elini eskimiş taşların üzerinde gezdirdi ve aşağıdaki karanlık sulara baktı.

'Bugün düşünceli bir ruh hali içindesiniz efendim. Her şey yolunda mı?'

"Dedektif Müfettiş Turner dün gece telefonuna cevap vermedi," dedi sessizce. Birkaç saat içinde onu üç kez aramaya çalışmış, barışmak istemişti. "Karakoldan kimseden haber aldınız mı?"

'Hayır, doğruca uyudum. Odamda televizyon olmayan bir yerde kaldığımda böyle oluyor. Muhtemelen benim için iyi oldu,' dedi Salter.

Bir araba yanlarından geçerken bip sesi çıkardı ve Jonty Spurr'un yüzü bir anlığına görüldü.

Callanach, "Gidelim memur bey, geç kaldık," dedi.

Ona ulaştıklarında patolog arabasını park ediyordu. Elinde bir dosya ve bir şişeyle dışarı çıktı.

"DI Callanach, sizi tekrar burada göreceğimizi düşünmemiştim. Başlayalım mı? Spurr iyi huylu bir şekilde böğürdü. Onu, birkaç sandalyenin bir masanın etrafına çekildiği polis karakoluna kadar takip ettiler. "İstedığınız neydi?"

"Eşarp," dedi Callanach. "Üzerindeki kan hakkında ne biliyoruz?"

"Kesinlikle Elaine Buxton'ın, DNA'sına şüphe yok. Kan çok kuruydu ama ateşin ısısından dolayı bunu beklerdim. Bildiğiniz gibi malzeme sadece taşın altında çok hızlı sıkıştığı için kaçtı. Bir fotoğraf var.' Bir A4 fotoğraf kâğıdı çıkardı. Üzerinde kenarları yıpranmış, bir köşesinde kahverengimsi bir leke olan çiçekli bir malzeme parçasının görüntüsü vardı.

"Kanın kenarları oldukça düzenli bir şekle sahip. Callanach parmağını fotoğraftaki lekenin dışında gezdirdi. "Bu bize ne anlatıyor?"

"Oraya bir sıçrama olarak gelmemiş. Eşarpın ucundaki tek bir küçük kan birikintisi ya yukarıdan üzerine damlamış ya da eşarp bir havuzun içine düşmüş. Örneğin bir çatışma sırasında takılmış olsaydı görebileceğiniz türden bir iz değil.

Callanach başıyla onayladı. "Ve bu, eşarp parçasının kenarının etrafında. Lifler malzemenin geri kalanıyla aynı renkte," diye not etti Callanach.

"Yanmamış, hem de hiç," dedi Salter. "Haklıymışsın.

"Ne konuda doğru? Jonty fotoğrafı daha yakından inceleyerek sordu.

"Tıpkı beyzbol sopası ve diş gibi malzeme parçası da bizim bulmamız için ayarlanmıştı. Eğer kazara taşın altına sıkışmış ve geri kalanı yanmış olsaydı, kenarları kararmış olurdu. Bu kenarlar yıpranmış, muhtemelen kesilmiş. Bu da demek oluyor ki Elaine'in eşarpının kanlı bir parçasını seçmiş ve bulmamız için yerleştirmiş.

"Akıllı çocuk," dedi Jonty Spurr.

"Öyle," diye kabul etti Callanach. "Görünüşe göre bizim için fazla zeki.

Spurr, "Ben onun hakkında konuşmuyordum," dedi. "Bazen işimde ayrıntılara o kadar yakından bakıyorum ki büyük resim gözden kaçıyor. Başka bir şey var mıydı?"

"Sadece dişler," dedi Callanach.

Kesinlikle Bayan Buxton'a aittir. Diş kayıtlarını karşılaştırdık. Dişler yüksek sıcaklıkta biraz bozulur ama yanmazlar ve beyzbol sopasına yakın olanın yumuşak dokusu hala sıkıca bağlıydı. DNA da bize aynı hikayeyi anlattı.

"Adli odontoloğa bir kez daha baktırabilir misiniz? Çaresizlik diyebilirsiniz ama ilk seferinde aramadığımız bir şey bulabilirsiniz, örneğin onu neyle beslediğini bize söyleyebilecek yiyecek artıkları, dişin üzerinde hangi ortamda tutulduğunu gösteren kimyasallar gibi. Sadece kimliği doğrulamaya çalışırken gözden olabilecek şeyler.

"Ben ilgilenirim," dedi Spurr. "Edinburgh'a döndüğünde bu iyiliğe karşılık verebilir misin? Parıldayan bir şişe malt viski aldı. "Bunu benden Dedektif Müfettiş Turner'a ver.

Etiketinde Lagavulin yazıyordu. Koyu altın rengi bal gibi parlıyordu ve on altı yaşında olduğunu iddia ediyordu. Callanach onu hemen orada açmak istedi.

'Ava'yı tanıdığını fark etmemiştim,' dedi.

Spurr, 'Onunla şahsen tanışmadım ama dün akşam televizyonda yayınlanan basın toplantısında yaptığı konuşmayı izledim. Tek bildiğim cesur olduğu ve kendi bakış açısını ifade ettiği için onu takdir ettiğim. Ne yazık ki başının üst düzey yetkililerle derde gireceğini söyleyebilirim. "Viskinin yardımı olur diye düşündüm.

"Ne demek istiyorsun? Callanach sordu.

"Görmedin mi? Jonty kaşlarını kaldırdı. 'Meslektaşınız tek başına Roma Katolik Kilisesi'ni karşısına aldı. Yumruklarını sıkmadığını söylemek hafif kalır.

Kamp alanına varmadan önce amansız yağmura rağmen bir saat araba sürmeleri gerekti. Orada kalıcı hiçbir şey yoktu, tuvalet ya da duş yoktu. İnsansızdı ve sadece kampçılar Milli Park'ta çöp bırakmamaları ya da ateş yakmamaları konusunda uyarıcı tabelalar bölgeyi işaretliyordu. Callanach ve Salter hava koşullarından yakınmadan yürüyüşe başladılar. Yürümek için kötü bir gündü ve ikisi de bunu biliyordu. Bariz olanı dile getirmenin bir yararı yoktu. Vadiye ulaşmaları üç saatten fazla sürmüştü, bu süre içinde kulübenin kalıntıları uzaklarda görünüyordu. O zaman bile akan su kendi buğusunu geri sıçratarak görüşü kısıtlıyordu. Callanach konumu tanık ifadeleriyle karşılaştırarak kontrol etti ve katilin adanmışlığına ve tek fikirliliğine hayret etti. Azimliydı, takıntılıydı, sanki amacı cinayetlerin kendisinden plan yapmaktı.

"Bu seksle ilgili değil," dedi kulübeyle aralarındaki uçsuz bucaksız vadiye.

"Affedersiniz, efendim? Salter fotoğraf çekmek ve not almak arasında duraklayarak sordu.

'Cinsel suçlar genellikle yüksek düzeyde dürtüsellik içerir. Kurban belirli bir nedenle seçilmiş olsa bile, saldırgan genellikle

kontrollerini kaybedecekleri bir noktaya gelirler.

"Onlara tecavüz etmediğini mi söylüyorsun? Salter sordu.

'Bunu söylemiyorum ama birincil motivasyonu bu olsaydı şaşırırdım. Her zamanki tecavüzcü tipine çok uzun zamandır planlıyor. Çok klinik, çok temiz. Arabaya geri dönelim. Hala karşıya geçip yolun diğer ucunu kontrol etmemiz gerekiyor. Edinburgh'a geç saatlere kadar varamayız.'

Doğa sporları merkezi terk edilmiş görünüyordu. Cam kapının içine yapıştırılmış bir nottaki cep telefonu numarası eski görünüyordu ama Callanach sinyal almak için bir kayanın üzerine çıktığında çaldı.

"Evet?" diye bir ses cevap verdi. Callanach kendini tanıttı ve nerede olduğunu açıkladı. Birkaç dakika sonra kilit döndü ve bir kızın kafası dışarı çıktı.

Salter, çiftlikteki yangını araştırdıklarını açıkladı. Kız Elaine Buxton'ın adını söylememe hassasiyetini gösterdi ama bildiği belliydi.

"Burası oradan çok uzakta," diye yorum yaptı. "Nasıl yardımcı olabileceğimden emin değilim.

"Kıyafeti ya da davranışları nedeniyle dikkat çekmiş olabilecek bir ziyaretçiyi arıyoruz. Yangından önceki haftalarda bir zaman olmalı. Muhtemelen dürbünü ve kamerası vardı.

'Buraya gelen herkesin dürbünü ya da fotoğraf makinesi var,' dedi kız. 'Yoğun olduğu zamanlarda her hafta yüzlerce insan geçiyor. Bazen otobüsle gelenler oluyor ve otobüs onları geçidin diğer ucundan alıyor.

"Bu adam tek başına olmalı, orta yaşlı, belki de yürüyüş için beklediğiniz gibi giyinmemiş. Kızın yüzündeki ifade Callanach'ın onlara söyleyecek bir şeyi olduğunu anlaması için yeterliydi. "Neymiş o?

"Yürüyüşçüler kendi başlarına," dedi ve bir dolabı açıp bir kayıt defteri çıkardı. 'Kayıt tutuyoruz, isimler ve plakalar. İnsanların bu patikada tek başlarına yürümeleri alışılmadık bir durum ve başlarına bir şey gelirse uzun süre haberimiz olmayabilir. Eğer bir araç kırk sekiz saat geçmesine rağmen hareket etmemişse, kayıtları kontrol ediyor ve polise bir isim veriyoruz. İntiharları çekmek için yeterince dik bir düşüş var.

Salter kayıt defterini açtı ve önceki birkaç ayı gözden geçirdi.

"O kadar çok isim yok," dedi Callanach'a. 'Plakalarla karşılaştırmak uzun sürmez' dedi.

'Umarım onu yakalarsınız,' dedi kız. 'Burası genelde çok güvenli ve huzurludur. Bu biraz mahvetti.

Salter ona gülümsedi. Soruşturma başladığından beri Callanach ilk kez polis memurunun yüzünde endişeden başka bir şey gördü. "Bulacağız," dedi DC Salter. "Yakında.

Arabada navigasyonu Edinburgh'a ayarladılar. Callanach, Elaine Buxton'ın ölümünden altı ay öncesine ait isimleri telefonla ararken Salter arabayı sürdü.

'Nihayet gerçek bir ilerleme kaydedildi. Cesetlerden ziyade araştırmayı takip etme konusunda haklıydın. En azından DS Lively ile biraz daha popüler olacaksınız, efendim.

Callanach, 'Katil sahte bir isim kullanmış olacak,' dedi. 'Bu o kadar da kolay olmayacak. Aceleci davranmayalım.

Radyoyu açtı ve bir haber kanalı açılana kadar ilerledi. Bebek ölümü vakası manşetlere taşınacaktı, özellikle de St Gerard Majella okulunun ayrıntıları ortaya çıkarsa. Gazete almaya bile fırsat bulamamıştı. Callanach, Ava'ya geri götürmekte olduğu malt şişesine . Dün gece telefonlarına cevap vermemesi kötüye işaretti. Elbette medya, kızların reşit olmadığı göz önüne alındığında, suçları olabildiğince ayrıntılı bir şekilde haber yapıyordu. Muhabir Kilise'den bahsettiğinde sesi yükseltti.

Haber spikeri, "Roma Katolik Kilisesi'nden hiçbir temsilci bugün şahsen yorum yapmak için müsait değil," diye bilgi verdi, "ancak Vatikan tarafından Dedektif Müfettiş Ava Turner'ın dün akşam bir basın toplantısında yaptığı açıklamaları kınayan yazılı bir açıklama yayınlandı. Bir bant kaydı kesilirken bir anlık bir uğultu oldu, sonra Ava'nın sesi o kadar net geldi ki, arabada onlarla birlikte olabilirdi.

'Günümüzde ve çağımızda, herhangi bir dinin kendi doktrinini çocuklara dayatması ve onların doğru, dengeli tıbbi tavsiyelere ve profesyonel olmayan kişiler tarafından bakıma erişimini engellemesi anlaşılır gibi değildir.

önceden var olan önyargılarla lekelenmiştir. Bu kızların başına gelenler, ailelerinin isteği üzerine, sadece hamilelikleri konusunda seçim yapmalarını engellemek amacıyla bir okula hapsedilmeleri, işkence anlamına gelmektedir. Roma Katolik Kilisesi bunun hesabını en üst düzeyde vermelidir. Karanlık çağlarda yaşamıyoruz. St Gerard Majella okulunda yaşananlar, Engizisyon'un cadılıkla suçlanan kadınları yakmasından daha dindarca değildir.

Sunucunun sesi Ava'nın sözünü kısa kesti. 'Polis, bir rahibenin saldırıyla suçlandığını ve başka bir erkeğin de şüpheli bir tecavüzle ilgili olarak sorgulandığını açıkladı. Üç kız da polise soruşturmalarında yardımcı oluyor. Callanach radyoyu kapattı ve iç çekti.

"Dedektif Turner harika biri," dedi Salter. 'Böyle bir şeyi basına söyleyecek cesareti asla bulamazdım.

Callanach, 'Bunun bedelini ödeyecek,' dedi.

"Ama o haklıydı," diye itiraz etti Salter. 'Doğruyu söylediği için başı nasıl belaya girebilir?

"Haklı olmak her zaman yeterli değildir," diye yanıtladı Callanach. 'Kişisel görüşleriniz yokmuş gibi görünmek . Beni doğruca karakola götür, Salter. Neler öğrenmem gerek.

Salter bir şeytan gibi sürdü ve hiç trafiğe takılmadılar. İki saat sonra Edinburgh'un dış mahallelerindeydiler ve kayıt defterindeki isimlerin yarısının ruhsat numaralarıyla eşleştiğine dair teyit almışlardı bile. DS Lively mesaj atarak kontrolleri bizzat denetlediğini ve işi bitirmek için bütün gece karakolda kalacağını söylemişti.

Callanach geldiğinde Ava kapalı kapılar ardında DCI Begbie ile birlikteydi. Partiye katılmak için bir davet beklemeye hazır olmayan ve susturulmaya da hiç niyeti olmayan Callanach doğruca içeri daldı.

"Şef," dedi Callanach daha kapı kapanmadan. 'Siz orada değildiniz, bizim gördüklerimizi görmediniz. DI Turner'ın basın toplantısında söylediği her şey adil bir yorumdu.

"Tekrar hoş geldin Callanach," dedi Şef, elleri kalçalarında, dişleri sıkılmış bir halde. "Bu toplantıya katılmanızı talep ettiğimi hatırlamıyorum.

"Saat gecenin on biri," diye cevap verdi, "yani resmi bir toplantı gibi görünmüyor, özellikle de Ava'nın yanında bir temsilci olmadığı için

onu.'

'Bana disiplin prosedürlerinden bahsetmeyin, Dedektif Müfettiş. Ben bu bloğun etrafında senden birkaç kez daha fazla döndüm,' diye bağırdı Begbie.

"Sorun değil Luc, kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi Ava.

'Unuttuysan diye söylüyorum, ben de sana göz kulak oluyorum. İskoçya'daki Roma Katoliklerinin yarısı kan için kükrüyor. Yetkilerini aştığını söylüyorlar,' diye kabadayılık tasladı Şef.

"Öyleyse beni kovun," dedi Ava. 'Hatta itiraf edeyim, kişisel görüşümü ifade ediyordum. Eğitimimi ve pozisyonumu göz ardı ettim. Gidebilir miyim?" Bitkin ve bıkkın görünüyordu. Callanach şişeyi ona uzattı.

"O da ne?" diye sordu.

'Elaine Buxton davasındaki patolog Jonty Spurr'dan bir hediye. Kırdığınız her kişi için, konuştuğunuz için memnun olan bir düzine kişi daha olacak. Callanach sesini bir perde kısmaya zorladı. 'Efendim, kamuoyu baskısının sizi etkilemesine izin veremezsiniz. Bu, kim bilir kaç kızı daha aynı eziyetten kurtaracak iyi yürütülmüş bir davaydı. DI Turner terfiyi hak ediyor, kınanmayı değil.

"Bir şeyler yapmalıyım," diye içini çekti Begbie, "yoksa seni koruyamayacağım Ava. Sonunda başım belaya girecek. Bu sabah *Herald*'da çıkan mektup dini bir çağrıdan başka bir şey değildi, düşen polis standartları ve önyargılarla ilgili sorunları gündeme getiriyordu. Üzgünüm ama resmi bir soruşturma yürütüp bir rapor hazırlayabilmem için on dört günlük uzaklaştırmayı kabul etmen gerekiyor.

"Peki bunun ne faydası olacak? Callanach bağırdı, haddini biliyordu ama duramayacak kadar öfkeliydi.

Şef ayağa kalktı. 'Bu herkese biraz nefes aldırarak, olayların soğumasını sağlayacak. Ve prosedürü izlemiş olacağım, böylece DI Turner'ın Roma Katolik Kilisesi'ni mağdur etmeden soruşturmayı kusursuz bir şekilde ele aldığını gördüğümde, hikayenin bizimle değil okulda gerçekleştirilen istismarla ilgili olacağını umuyorum,' dedi ve son üç kelimesini işaret parmağının ucunu masaya vurarak noktaladı.

"Peki ya Ava'nın mesleki sicili..." Callanach sesini yükseltiyordu.

"Bırak onu Luc," dedi Ava. "Şefin başka seçeneği yok.

Callanach sözlerini şöyle sürdürdü: 'Katolik Kilisesi dikkatleri kendi üzerinden çekmek için uğraşıyor.

'Yani bunun olacağını görmeli ve kafamı bir tabakta onlara vermemeliydim. Annem her zaman kendimin en büyük düşmanı olduğumu söylerdi. Sonunda onu haklı çıkardığıma inanamıyorum.

"Bir şey daha var," diye araya girdi Begbie. 'Departman bugün sadece "Dedektif Müfettiş" adına bir paket aldı. Bir şişe Louis Roederer Cristal şampanyasıydı, doğru telaffuz edemediğimden ve asla eminim. Görünüşe göre kapüşonlu ve güneş gözlüklü biri tarafından Joe Smith adıyla imzalanarak elden teslim edilmişti. İçindeki notta "Zevk olmadan hayat nedir ki?" yazıyordu ancak gönderen kişi ismini yazmayı ihmal etmişti. Bu küçük soygun, güvenlik riski olarak kontrol edilmesi için bir saatimi boşa harcadı, bu yüzden hanginiz aşk hayatınızı benim departmanım aracılığıyla yürütüyorsanız, gizli hayranınıza nerede inmesi gerektiğini söylerseniz minnettar olurum.

"Güllerle aynı," diye mırıldandı Callanach. "Bunu rapor etmeliydin dedim.

'Yeter artık,' diye fısıldadı Ava. 'Pekala, Şef. Anlaşıldı. Birkaç hafta sonra görüşürüz.

Callanach'ı uzaklaştırdı, Begbie'nin kapısını sessizce kapattı ve Callanach'ın ofisinde yeniden toplandı.

"Ona söylemeliydin," dedi Callanach, duyamayacakları bir yere gittiklerinde.

"Hayatımın zaten yeterince karmaşık olduğunu düşünmüyor musun?" diye cevap verdi.

'İsimsiz hediyelerden biri şaka olabilir, ikisi tacizdir. Peki ya ölüm tehdidini gönderen kişiyle aynıysa?

'Tam olarak aynı yöntem değil, değil mi, yoksa o gün Dedektiflik Okulu'nda hasta mıydınız? Bak, yorgunum ve günüm henüz bitmedi, bu yüzden dersi daha uygun bir zamana saklayabilir misin?

"Seni eve bırakmamı ister misin?" diye sordu.

"Aslında yardımınıza ihtiyacım var. Burada bununla uğraşıyordum ama Natasha sabah aradı ve çok . Birisinin

onun evindeydi. Arayıp bir bakacağıma söz verdim. Açığa alındığım için bir arkadaş olarak gidebilirim ama herhangi bir eylem gerekirse işe yaramazım. Gelir misin?

"Yalnızca tek malt getirirsen," dedi.

Yirmi Yedinci Bölüm

Natasha onları ön kapıda karşıladı ve endişeli görünüyordu. Kendisi için değil, diye düşündü Callanach. En iyi arkadaşının bir kargaşayla karşı karşıya olduğunu bilecek kadar zeki ve dünyeviydi.

"İçeri gel," dedi Natasha. "Luc, seni tekrar görmek güzel. Onun gözlerine takıldı. Ava iyi miydi, diye sordu sessizce. Callanach başını hafifçe salladı. 'İkinizin de bu akşam aceleyle gelmenize gerek yoktu, biliyorsunuz. Gerçekten o kadar dramatik bir şey değil. İkinize de birer içki getireyim.

"Hazırlıklı geldik," dedi Ava, Lagavulin'i kaldırarak. 'Buraya daha erken gelemediğim için üzgünüm. Ne oldu?'

Natasha ağır kristal bardakları uzattı. 'Tek maltla düzeltilemeyecek bir şey yok,' diye şaka yaptı. 'Paranoyak olduğumu düşüneceksiniz. Hiçbir şey kırılmadı ve hiçbir şeyin gittiğini göremiyorum ama banyomdaki parfüm şişeleri yerlerinden oynatılmış. Birkaç çekmecem tam olarak kapanmamıştı ve onları kapalı bıraktığıma yemin edebilirim. Masamda düzensiz bir yığın evrak vardı. Ve yastıklarımın biri hafif girintili çıkıntılı. Bir tür ucube olduğumu düşünmenizi istemem ama yatağımı her zaman toplarım ve bunu yapmanın bir yolu var.

"Alarmınız açık değil miydi? Callanach sordu.

"Bende yok," dedi Natasha. 'Sürekli kapanıyordu ve sıfırlamak gün ortasında birkaç kez derslerden çıkmak zorunda kaldım. Sonunda bağlantısını kestim. Zorla girildiğine dair bir iz yok. Ya bir hayalet tarafından soyuldum ya da deliriyorum.

Callanach ya da Ava'ya göre görülecek bir şey yoktu ama Natasha'nın evi o kadar düzenliydi ki, yerinde olmayan şeyleri nasıl fark ettiğini anlamak kolaydı.

Callanach kapı ve pencerelerde kurcalama izi olup olmadığını kontrol etti ancak hiçbir iz bulamadı.

"Biraz buz alabilir miyim? Bu beklediğimden biraz daha sert," dedi Callanach, sıvıyı bardağının etrafında döndürerek.

"Senin yarı İskoç olduğunu sanıyordum," diye alay etti Natasha. "Görünüşe göre Fransız yanının sertleşmesi gerekiyor! Buzdolabının üstündeki buz kutusunu açtı ve bir buz tepsisi almak için elini içine soktu. Çıkardığı şey yarı donmuş, kırmızı bir kütle idi.

"Bu da ne böyle?" diye çığlık atarak onu mutfak fayanslarının üzerine fırlattı. Islak bir gümbürtüyle yere düştü, kırmızı buz parçaları etrafa saçıldı. Ava yere diz çöktü ve bir çatalla onu dürttü.

'Bu bir kalp, neyse ki insan olamayacak kadar büyük. Belki bir ineğe ya da ata aittir,' dedi Ava. 'Bu yüzden hiçbir şey alınmamış. Buraya her kim geldiyse sana bir mesaj bırakıyordu.

"Kini olan eski bir ortak mı? Callanach sordu. "Hala anahtarı olabilecek biriyle kötü bir ayrılık yaşadın mı?

'Ben bekârim,' dedi Natasha. 'Yaşadığım neredeyse her ilişki kötü bitti, yoksa bitmezdi. Anahtarlara gelince, muhtemelen hala bir anahtarı olan birkaç kadın vardır. Gözyaşlarını tutmaya çalışıyor ve yerdeki kanlı pisliği temizlerken titreyen ellerini göstermemeye çalışıyordu. Ava onun yerine Natasha'yı masaya oturttu. "Birinin evime girecek kadar ileri gidebileceğine inanamıyorum. Bu iğrenç bir şey. Ve bunu neden dondurucumda bıraktı?

'Anahtarı olabilecek herhangi birinin adını yazın, ben de DC Tripp'ten bunu takip etmesini isteyeceğim. Bu gece başka bir yerde kalmalısın,' dedi Callanach ona.

"Hayır," dedi Natasha. 'Ava ölüm tehdidi aldı ve kaçmadı.

'Birbirleriyle bağlantılı olduklarını düşünmüyorsunuz değil mi? Uzun arkadaşsınız. İlişkinizi kıskanabilecek biri var mı?' Callanach sordu.

Ava kalbi laboratuvara götürmek üzere bir torbaya koyarken düşünceli düşünceli baktı.

"Bu tasarıya kimin uyduğunu göremiyorum. Bir içki içmek için dışarı çıkmadığımız sürece yollarımız sosyal olarak kesişmiyor ve Natasha nadiren herhangi biriyle tanışmama izin veriyor.

kız arkadaşlar.'

"Yine de tuhaf bir tesadüf," dedi Callanach. "Adli tıp testlerine izin verilmesi için bunu resmileştirmem gerekecek ve sabah ifade vermek gerekecek, Natasha."

"Biz demedin," diye fark etti Natasha. "Bununla uğraşmayacak mısın Ava?"

'Şu anda görevden uzaklaştırılmış durumdayım,' dedi Ava. 'Daha kötüsü de olabilirdi. İki haftalık tam ücretli izin, mesleki yargılarımın sorgulanması için adil bir takas.'

"Ah tatlım, özür dilerim," diye sarıldı Natasha ona. 'Ve şimdi seni de bu işin içine sürükledim. İhtiyacın olan son şey bu.'

'Birinin bunu evime bırakmasındansa uzaklaştırma almayı tercih ederim. Bu gece iyi olacağına emin misin? Ava sordu.

'Her iki kapıda da zincirlerim var ve tüm pencereleri kilitleyeceğim. Benim için endişelenmeyin. Sadece bir şoktu, hepsi bu.'

Callanach, 'Bunu şimdi bildiriyorum,' dedi. 'Devriye arabaları sizi kontrol etmek için düzenli olarak geçecek. Endişelenirsen beni ara. İlk polis memuru gelmeden seni buradan çık iyi olur,' dedi Ava'ya. 'Açığa alındıktan sonraki bir saat içinde bir suç mahallinin ortasında bulunmak pek iyi bir fikir olmasa gerek.'

Callanach yorgun olduğunu düşünmüştü ama Ava'nın evine uykunun kaçamak olacağını biliyordu ve onun da aynı şeyi hissettiği belliydi.

"Bir fincan çay?" diye sordu. 'Ya da hazır kahve? Sadece taze çekilmiş bir şey bekleyerek gelmeyin.'

"Aklımın ucundan bile geçmez," diye cevap verdi. "Bohem, laissez-faire izlenimimi mahvederdi."

Ava'nın evi kaotik ile iyi yaşanmışlık arasında bir yerdeydi. Mobilyaların çoğu antika görünüyordu ama cilalı ve gösterişli olmaktan ziyade kullanılmış ve sevilmişti. Mobilyalar tamamen konfor ve sıcaklıkla ilgiliydi. Callanach mutfakta fincanları yıkarken film ve müzik koleksiyonlarını karıştırdı.

'Yemek masası yok,' diye bağırdı. "Nerede yemek yiyorsunuz?"

Masamda. Ya da meşgulsem ayakta. Geç saatlerdeyse genellikle yerde televizyonun önünde. Al bakalım. Korkarım kafeinsiz. Başa çıkabilir misin?'

"Bir dahaki sefere kendiminkini getireceğim.

"Eğer böyle yapacaksan, bir dahaki sefer olmayacak. Bir koltuğa çöktü ve gözlerini kapattı. "Ne gündü ama. Begbie'ye karşı beni savunmaya çalıştığın için teşekkürler. Ama o haklı. Bunu unutturmak için tek seçenek uzaklaştırma.

"Yine de kariyerin için pek iyi değil.

"Böyle şeyler olur ve kariyerler yeniden inşa edilebilir. Kendine bir bak. Interpol'den neden ayrıldığını bana hiç anlatmadın, o yüzden devam et, başka birinin felaket hikayesini dinleyebilirim. Benimki hakkında daha iyi hissetmemi sağlar, eğer sakıncası yoksa.

Callanach bunu düşündü. Anlatırken rahat olduğu bir hikâye değildi bu. Yine de söylentiler şüphesiz çoktan yayılmıştı. Taktiksel olarak birilerinin onun ağzından duyması faydalı olabilirdi ve bu kadar uzun süre sonra içini dökmek, Strathallan havaalanındaki gibi bir karmaşadan kaçınmak için tam da ihtiyacı olan şey olabilirdi. Ava'yla paraşütle atlama olayı hakkında henüz konuşmamıştı ve Ava da konunun peşini bırakmamıştı. Bununla başa çıkabilmesi için biraz zaman geçmesi gerekecekti.

"Her zamanki hikaye," dedi. "İşin içinde bir kadın vardı.

Astrid Borde göz alıcıydı. Uçları güneşte ağarmış uzun kumral saçları, geniş kirpikleri, yüksek elmacık kemikleri ve erkeklerin bakmak için iyi para ödeyeceği türden bir vücudu vardı. Bir meslektaşı onları tanıştırmadan önce ondan haberdardı ama onunla hiç konuşmamıştı.

"Interpol'deki o zamanki en iyi arkadaşım bir randevu ayarladı," diye anlattı Ava'ya. "Jean-Paul yemek için neredeyse her şeyi yapardı ve Astrid beni ikna ederse dondurucusuna bir ay yetecek kadar yemek koymayı teklif etmişti. Ne yazık ki onunla çıkmayı kabul ettiğimde bunu bilmiyordum. O erken aşamada bile alarm zillerini çalmak için yeterli olabilirdi. Halbuki bekardım, çok meşgul değildim ve çıkmamam için bir neden görmüyordum.

"Diğer ajanlarla çıkmakla ilgili bir kural yok muydu? Ava çayını yudumlarken ve bir örtüyü bacaklarının üzerine çekerken sordu.

"Finans departmanında çalışan bir sivildi. Herhangi bir çatışma yoktu, sahada sorun yaratamazdı, bu yüzden kurallar

başvurmadı. Jean-Paul bana onun cep telefonu numarasını verdi ve ben de bir iki hafta içinde onu arayabileceğimi düşünerek cebime koydum. Ertesi gün o gece onu neden aramadığımı sordu, aramamı beklediğini ve bunu yapmadığım için üzgün olduğunu söyledi.

'Onun hakkında başka bir şey bilmiyor muydunuz? Ününü bile mi?'

'Önemli bir değil,' dedi, 'ama arkadaşım sorun çıkarıyordu ve tek yapmam gereken bir telefon etmektir. Sanırım biraz sinirlenmiştim ama geri çekilecek kadar değil. Her neyse, o akşam için ayarlamaları yaptım, bir restoran ayarladım. Onunla orada buluşacaktım, sıradan bir şekilde devam edecektik ama o onu ve her şeyi resmi bir şekilde yapmamı istedi.

O telefon konuşmasını neredeyse kelimesi kelimesine hatırlıyordu, ya da belki de başına gelecek belayı görmeyi dileyecek kadar çok kez zihninde yeniden kurgulamıştı. Astrid'in harika bir sesi vardı, alçak ve boğuk. Dürüst olmak gerekirse, hemen mazeret bildirmemesinin nedeni de buydu. biraz prenses gibi olacağını biliyordu - bu tipleri tanıyacak kadar çok modelle çıkmıştı. İşi ağırdan almak, birbirlerinden hoşlanıp hoşlanmadıklarını görmek için hızlıca bir şeyler içmek yoktu.

Callanach Ava'ya, 'Belli ki hevesliydi, biraz gergin ve kıkırdıyordu, ama görmezden ,' dedi. 'İronik bir şekilde, eskiden olduğum salak asla kendini bu kadar belanın içinde bulmazdı. Astrid Borde şık kıyafetler giymemi istedikten sonraki o ilk telefon konuşmasını atlatamazdı.

Ava boğuldu. "O !

"Kesinlikle öyle," dedi Ava'nın şaşkınlığı karşısında alaycı bir şekilde gülümseyerek.

Astrid'i söylediği gibi saat yedide almıştı, bu onun için biraz erken bir saatti ama Astrid akşam yemeğinden önce bir şeyler içmek istemişti. Astrid'in zihninde her zaman vücudunu saran, dekolteli, pırıltılı, kömür rengi elbisesi olacaktı. Elbisenin eteği kalçanın ortasında duruyordu ama ortası açık olduğundan Callanach yürürken elbiseye bakarken kendini yakaladı. Elbise onun dikkatini çekmek için giyilmişti ve kabul etmek zorundaydı ki çekmişti de.

"Önce bir barda şampanya içtik ve o pek konuşmuyordu, ben de iş hakkında, Jean-Paul'la yaptığımız aptalca şeyler hakkında sohbet ettim,

Sonra futbol hakkında bir yorum yaptım. Sporla o kadar da ilgili değildim ama konuşmama cevap vermiyordu, ben de sadece boşluk dolduruyordum. İşte o zaman bunun ilk ve son randevu olacağından emin oldum.

"Ne o? Ava sordu.

"Spor hakkında konuşmayacağız. Beni ilgilendirmiyor." Hayatınızda geriye baktığınızda, keşke o anda farklı bir şey yapsaydım, her şey değişirdi diye düşündüğünüz anlar vardır ya? Aylarca geceleri uyandığımda o dakika oradan uzaklaştığımı, hasta numarası yaptığımı ve onu eve taksiyle bıraktığımı hayal ettim.

'Ama sen , ' dedi Ava.

Hayır, duymadım. Nazik olmaya çalıştım, ona şüpheyile yaklaştım, hatta belki de onu yanlış duyduğumu düşündüm. Aklımda sadece akşamı bitirmek, onu evine bırakmak ve bir daha asla görmemek vardı. Bırakıp gitmektense tepki vermek daha fazla çaba gerektiriyordu.

Astrid'le birlikte bardan, Astrid'in gitmeleri için ısrar ettiği restorana gitmişlerdi. Callanach'ın zevkine göre fazla sade bir yerdi, takım elbiseli ve kravatlıydı, varsayılan yüz ifadesi küçümseme olan bir garsonu vardı ve dekoru sizi hesabın ne kadar yüksek olacağı konusunda uyarmak için tasarlanmıştı. Astrid bayılmıştı.

"Peki ne oldu? Ava sordu.

"Astrid bir çocuk gibiydi, bir an huysuz ve kabaydı, bir sonraki an saçlarını savuruyor ve ilgi istiyordu. Dürüst olmak gerekirse nasıl davranacağımı bilemedim. Garsonlar sanki onun davranışları hakkında bir şey yapmalıymışım gibi bana bakıyorlardı. Bir noktada o kadar utandım ki daha sessiz konuşmamızı önerdim ve bu onu daha da kötüleştirdi. Ondan sonra arkama yaslandım ve izledim. Balık sipariş etti, sonra nefret ettiğini söyledi, şarabı tatmakla ilgili bir noktaya değindi, onayladı, sonra kadehin yarısında garsona hiç bu kadar iğrenç bir şey servis edilmediğini söyledi ve tatlıya kadar ayaklarını kasıklarına sürüyordu.

Callanach akşam yemeğinde Astrid'in mızızlanmalarını dinlediğini ve sessizlik dilediğini hatırlıyordu. Konuşmaya bir kez bile ara vermeden yemek yiyebiliyormuş gibi görünüyordu. Yemek boyunca birkaç dakikada bir saatine bakmış, bunu masanın altından yapmaya çalışmıştı ki Astrid fark etmesin ama sonunda o bile ipucunu almıştı.

"Buradan çıkmaya hevesli misin? Astrid sormuştu.

Özür dilerim. Kaba olmak istememiştim, sadece bazı dosyaları gözden geçirmem gerekiyor ve onlara bu gece bakmayı umuyordum. Lütfen clafoutis'inizi aceleye getirmeyin,' dedi.

"Zaten bırakacaktım. Kaşığına yere fırlattı, siyah kirazların arasında porselen kâseye çarpmasına izin verdi ve mekândaki diğer tüm müşterilerin bakakalmasına neden oldu. Callanach'ın istemesine gerek kalmamıştı. Şef garson saf bir rahatlama ifadesiyle hesabı hemen getirmişti. Callanach cömert bir bahşişle birlikte masaya nakit para bırakmıştı, tek düşüncesi oradan ne kadar çabuk çıkabileceğiydi.

Sokağa çıktıklarında, daha fazla şampanya istiyor ve aceleye getirilmekten şikayet ediyordu. İşte o zaman her şeyi değiştiren hatayı yapmıştı.

"Onu başka nasıl susturacağımı ve çabucak eve götüreceğimi bilmiyordum, bu yüzden onu öptüm. Sadece birkaç saniyeydi, samimi bir şey değildi, sadece nefesini kesmeye ve istediğimi yapmasını sağlamaya yetecek kadar, yani onu eve bırakıp kaçabilmem için telaşlanmadan arabama binmesini sağlayacak kadar.

"Kendini savunmak zorunda değilsin," dedi Ava. 'Seni yargılayacak , bunu çoktan yapmış olurdum.

'Kendimi sizinkiler kendi yargılarıma karşı da savunuyorum. Bir parçam hala bunun kendi hatam olduğunu düşünüyor, biliyor musun? Onu ben yönlendirdim.

"Bunu söylediğini duyduğum her kurban için bir poundum olsaydı..." dedi Ava. "Onu eve götürdüğünüzde ne oldu?

"Her şey ondan önce, arabada başladı. Onu öpmek yapabileceğim en kötü şeydi ve bunu ona dokunduğum anda anladım. Astrid sarhoş gibi davranmaya başladı. Her yerdeydi, ben arabayı sürerken emniyet kemerini çıkardı ve kucağıma tırmanmaya çalıştı. Dairesine vardığımızda yürüyemediğini ve onu yukarı taşımam gerektiğini söylüyordu.

Astrid'in elbisesi arabada kalçalarına kadar yükselmişti ve iç çamaşırını görebiliyordu. Gecenin başında ilgisini çekmiş olsa da, sonunda midesi bulanmıştı. Sarhoşluğu rol icabıydı ve geriye dönüp baktığında, ona karşı duyduğu ani sevgiyi anlayıp anlamadığını merak ediyordu. Onu yarı kaldırıp yarı sürüklemek zorunda kalmıştı.

Astrid'i kapısına kadar götüren adam, işle ilgili aynı bahaneyi öne sürmeye çalışmış, ta ki Astrid kapının önüne yığılıp ağlamaya başlayana kadar. Komşularının bu manzaraya aval aval bakmasını önlemek için çaresizce anahtarlarını almış, kapıyı açmış ve onu bir kanepeye taşımıştı.

'Gitmem gerek,' demişti, kadın topuklu ayakkabılarını odanın diğer ucuna fırlatırken.

"Gitmek zorunda değilsin, yalan söylüyorsun," dedi, hızla ayıldı, sesindeki gürlük gitmiş ve düşük seksilik geri gelmişti. 'Beni istemediğini söyleyemezsin. Daha önce bana nasıl baktığını gördüm. Bir kolunu arkasına doğru bükmüş ve elbisesinin fermuarını açmıştı. "Böyle bir şey ," dedi, elbisesini görmezden gelerek.

ona doğru uçuyordu ve kapıya geri dönüyordu.

Callanach Ava'ya, "Astrid hayal edilebilecek en kaba şekilde kendini bana attı ve onu zorunda kaldım," dedi. "Olabildiğince nazik davrandım ama gitmeme izin vermedi.

Astrid o sırada tamamen çıplaktı. Callanach, Astrid'in kendini onun sırtına attığı, çıplak vücudunu ona sürttüğü, kendine dokunduğu ve kıyafetlerini çıkarmaya çalıştığı zaman duyduğu tiksintiyi hatırladı. Sonunda kendini kurtarmak için güç kullanmaktan başka çaresi kalmamıştı. Kadının tahta zemine sertçe çarptığında çıkardığı gümbürtüyü duymuş, yaralanmadığından emin olmak için arkasına bakmış, sonra da gitmeye karar vermişti.

Callanach, "Ön kapısını açmadan hemen önce Astrid bana saldırdı ve tırnaklarıyla boynumu tırmaladı," diye hatırlıyor. 'Komşularından biri gürültünün ne olduğunu görmek için dışarı çıktı. Beni boynumdaki kanı silerken gördüler ve küfür ettiğimi duydular.

Oradan ayrıldığında Astrid histerik bir haldeydi, ona akla gelebilecek her türlü ismi söylüyor ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Bir dakika sonra arabasına geri dönmüş, Jean-Paul'a kendisini bu kadar pisliğe bulaştırdığı için lanet okumuş ve eve dönerken Astrid'in kokusundan kurtulmak için duş almak istemişti.

Ava öne eğilmiş, başını ellerinin üzerine koymuş, sanki yara sihirli bir şekilde yeniden ortaya çıkacakmış gibi boynuna bakıyordu.

"Peki sonra ne oldu?" diye sordu.

"Hiçbir şey olmadı. Ertesi gün işe gittim, birkaç kişi boynumu sordu ve ben de spor salonunda kaşındığımı söyledim. Jean-Paul'e onun bir baş belası olduğunu söyledim ama bundan fazlası değildi. Her ne kabussa

İşini tehlikeye atmak istemedim. Bana kalırsa her şey bitmişti ve ben dedikodu yayacak biri değilim, o yüzden konuyu kapattım. İki gün sonra bir ipucunu takip ederek Jamaika'ya doğru yola çıktım ve gerisini biliyorsunuz.

"Peki neyle ? Ava sordu.

"Eminim bunu zaten ," dedi Callanach. Ava başını salladı.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Ava geçmişini kurcaladığı için özür dilemiş ve karşılık olarak cömertçe güven verici davranmıştı. Lyon ve kayıp hayatı düşünmemeye çalıştığı bir konuydu ama Ava'yla yaptığı konuşma her şeyi geri getirmişti ve yatakta huzursuz bir şekilde yatarken anılarına teslim oldu. Hayatında tattığı en iyi etleri ve peynirleri satan, arka sokaklara gizlenmiş şarküteriye düşündü. Uzun ve sıcak yazların sıcaklığını hâlâ hissedebiliyor ve Interpol'ün heybetli kare cam kalesinden yansıyan güneşi görebiliyordu. Fransa'dan ayrıldıktan sonra Callanach, Edinburgh'a gitmeden önce altı ayını Fife'da İskoç ceza hukuku ve polis prosedürü üzerine hızlandırılmış eğitim alarak geçirmişti. zamana kadar nereden geldiğini daha iyi anlayabileceğini ummuştu ama gerçek şu ki kendini hâlâ kültürel bir davetsiz misafir gibi hissediyordu. Babası İskoçya'yı tutkuyla sevmişti. Callanach bunun nedenini anlıyordu ama zorunlu göç gerçeği, orada doğmuş olsa bile yeni bir ülkeyi evi haline getirmesi için hâlâ çok acıydı. Edinburgh güzeldi ama sürekli yağan yağmur olmadan dışarıda yemek yiyebileceği kadar sıcak akşamları özliyordu.

DS Lively sabah altıdan önce, Callanach henüz uykuya dalmışken telefonla konuşuyordu.

"Listede J. Locke diye bir isim vardı ama arabanın plakası en son Livingston'da Bayan Francesca Fairbanks adına kayıtlıydı. Görünüşe göre araba birkaç yıl önce bir kazadan sonra hurdaya çıkmış. Kocasını onu Falkirk'teki bir hurdalığa götürmüştü.

"Kocasını bize daha fazla ayrıntı verebilir mi? Callanach sordu.

Lively, "Altı ay önce vefat etmemiş olsaydı, bunu yapabilirdi," dedi. Callanach onun sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordu.

'Falkirk bölgesindeki tüm hurdalıkları ziyaret edecek bir ekip oluşturun. Bir saat içinde karakolda olacağım.

'Ve Profesör Harris, Braemar'da bulduklarınız hakkında onu bilgilendirebilmeniz için bir brifing daha istiyor. Ona yolda olduğunuzu söyleyeyim mi? Lively sordu.

'Doğruca Falkirk'e git, Çavuş. Harris'i kendim arayacağım. Callanach'ın isteyeceği son şey, kendi varsayımlarından sapmamaya kararlı bir adama kendini açıklamak için daha fazla saat kaybetmektir. Gün, profildiden kaçmanın çok zor olmayacağı kadar yoğun geçecekti.

Doğal olarak, Profesör Harris işe geldiğinde onu ofisinde bekliyordu. Elbette, diye düşündü Callanach. Neden Lively'nin emirlere uyacağını düşünmüştü ki? Harris, Şef'in onlara katılmasını ayarlama görevini üstlenmişti.

'Ekip, kendilerine verdiğim profili kullanarak yerel bölgedeki üç şüpheliyi tespit etti. Her biri bugün sorgulanmak üzere getirilecek. Sakıncası yoksa sorgulamalara katılmak isterim, Dedektif Müfettiş. Böylece doğruyu söyleyip söylemedikleri konusunda kesin bir fikre sahip olabilirim. Harris konuşurken sakalını sıvazladı. Bu Callanach'ın özellikle hoşlanmadığı bir alışkanlıktı.

"Tanımladığınız adamlardan herhangi birinin cinayetlerle bağlantılı olduğuna sizi inandıran nedir? Callanach sordu.

'Hepsinin daha önce şiddet içeren cinsel saldırılardan mahkumiyetleri var. Dosyalarını inceledim. Bana göre hepsi de cinsel şiddeti tırmandırma potansiyeli ve bazı psikopatik eğilimler gösteriyordu. Her biri suçların işlenmesini mümkün kılacak kadar yakın yaşıyor.

"Peki ya suçların cinsel nedeni konusunda yanılıyorsanız? Callanach sordu. 'Bu adamlardan herhangi birini suçlarla için katilin ruh haliyle uyuştüğunu varsaydığınız bir geçmiş dışında elinizde hiçbir şey yok.

'Ayrıca doğru yaş aralığındalar, İskoç aksanları var, hepsi araba kullanıyor ve şehri iyi tanıyorlar. İstatistikler kaçırılan kadınların çoğunun cinsel tacize uğradığını gösteriyor, Müfettiş, bu yüzden neden bu konuda bu kadar şüpheli olduğunuzu anlamıyorum. Harris telaşlanmamıştı. Callanach iyi bir argüman oluşturmak için içgüdülerinden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordu ve en az direnç ve en az zaman kaybı olan yolu seçti.

'D'accord,' mırıldandı Callanach, geri dönüş için Fransızca içinde hayal kırıklığı. Tamam. Onları içeri getir. Dedektif Lively Falkirk'ten dönene kadar onları tut, sonra sorgularına katılabilirsin. Eğer varsa mazeretlerini kontrol edin ve şartlı tahliye memurlarıyla temasa geçin. Herhangi birinin nasıl bir tehdit oluşturduğunu değerlendirin. Ama benim iznim olmadan kimse basına konuşmayacak ya da kamuya açık bir harekette bulunmayacak. Eğer yanlış adamı tutuklarsak, katili hala olduğunu kanıtlamaya itebiliriz. 'Sen varsayarak l olacak suçlamak ve yanlış Adamım, Dedektif

Müfettiş,' dedi Harris, ilk kez sert bir sesle.

'Belki de öyleyim,' dedi. "Şef, konuşmamız gereken başka bir konu var ve çok az zamanım var. Profesör, DCI Begbie'ye veda etti ama Callanach'ı rahatsız etmedi, umurunda da değildi.

"Basından bahsetmişken," dedi Begbie, "bu sabah sana ihtiyacım olacak. Bebek ölümleri davasında yardımcı oldunuz. Ava'nın yorumlarıyla ilgili şikayeti soruşturmak üzere açığa alındığını açıklayan bir demeç vermem gerekiyor. Açıklamayı, davanın bugünkü durumunun bir özetiyle bitirmeni istiyorum.

"Hangisi? Callanach sordu.

'Sarah Butler'ın rahibi tecavüzle suçlanıyor ama konuşmuyor. İsmi açıklanmayan bir kaynak, mümkün olan en iyi hukuki temsili finanse ediyor ve bu avukatlar şimdiden davaya kancalarını takmış durumdalar. DNA kanıtları kızın haklı olup olmadığını ve rıza yaşının altında olup olmadığını kanıtlayacak. İşlemlerin tamamlanması birkaç gün sürecek. Rebecca Finlan tutarlı olamayacak kadar üzgün. Bu daha fazla zaman alacak. Rahibe Ernestine on iki saldırı suçuyla itham edildi ama bekleyen daha pek çok suç var.

"Peki ya kızların kendilerine yönelik suçlamalar? Callanach sordu.

'Bebekleri ölen iki kişiyi kasıtsız adam öldürmekle suçlamaktan başka çaremiz yoktu. Her ikisinin de çok önemli hafifletici sebeplerle suçlarını kabul edeceklerini ve hapis cezası almayacaklarını tahmin ediyoruz. Umarım hayatlarını yeniden inşa etmek için ihtiyaç duydukları desteğe erişimleri olur.

"Zavallı çocuklar," dedi Callanach.

'Sana katılmıyorum, burada kazanan yok. Ava nasıl?' diye sordu Şef.

'En yakın arkadaşı dün bir hırsızlık olayına karışmış. Soruşturma için üniformalı bir ekip talep ettim ve ben de nezaret edeceğim.

"Buxton ve Magee davaları dikkatinizi dağıtmamalı," diye uyardı Şef, "Ava'yı da bu işin dışında tutun. Biz bu halkla ilişkiler felaketini temizlerken o hiçbir şey yapmamalı.

"Bunu .

'Profesör Harris ile çalışmalısın, Callanach. Kilise, sonuç alabilmemiz için onun danışmanlığını finanse ediyor. Ekibiniz içinde çatışmaya ihtiyacım yok ve dedektif müfettişlerimden birini daha açığa alma riskini göze alamam, bu yüzden iyi davranın. Yarım saat içinde basın odasında.

Callanach'ın telefonu tanımadığı bir numaradan çaldı. Neredeyse kapatacaktı ama sonra vazgeçti.

'Luc, rahatsız ettiğim için üzgünüm ama yeni bir şey var. İstasyonun önüne park ettim.' Natasha'nın sesi titrek çıkmıştı. Ona telefon etmekte ne kadar zorlandığını merak ediyordu. Olay çıkaracak türden bir insan değildi.

Rüzgâra karşı paltosunu giyerek, "Hemen aşağıya geliyorum," dedi.

Adam yaklaşırken farlarını yaktı ve kapıyı iterek açtı. Gözlerinin altı koyu halkalarla kaplıydı. Ona bir zarf uzattı ve o da zarfı kucağına koydu.

"Uyumadın mı?" diye sordu.

O kadar kötü mü görünüyorum? Güvence için teşekkürler. Bu sabah aşağı indiğimde bunları arka kapımın altına itilmiş halde buldum. Gevşemişlerdi, yere saçılmışlardı.'

Callanach zarfı açtı ve içinden birkaç parça parlak renkli kâğıt çıkardı. Bazıları katlanmış ve buruşmuştu. Muhtemelen hayati önem taşıyan kanıtları yok ettiğinin dehşetle farkında olarak, herhangi bir parmak izini bozmadan önce onları kucağına bıraktı.

"Nereden geldiklerini biliyor musun? Callanach sordu.

"İskoçya'da *Pazar günü yayınlanan* bir yardım kampanyasında çekilmiş bir fotoğrafım. Sanki birisi üstünü şablonla kapatmış gibi, resimden kesilmiş altı harf şekli var.

Callanach bir çiviyle kâğıdın yerini değiştirdi. Bir O, bir N, bir G ve bir M görebiliyordu. "Bu ikisi ?" diye sordu buruşturulmuş

parçalar.

"C ve ben," dedi.

'Bu sizin için bir şey ifade ediyor mu? Kişisel bir referans mı?'

"İlk başta M mi W mi olduğundan ve l'nın 1 mi L mi olduğundan emin değildim, sonra çözdüm. Natasha uzandı ve harfleri kucağından aldı. Callanach itiraz etmeye başladı. "Zahmet etme," dedi. "Son bir saattir parmaklarımı onların üzerinde gezdiriyorum. Mektupları zarfın üstünde tek bir kelime oluşturacak şekilde yeniden düzenledi.

"Geliyorum," diye okudu Callanach. 'Bir açıklama daha yapmanız gerekiyor. Tartışma yok.'

Callanach basın toplantısına koştu ve Şef konuşmaya başlamadan birkaç dakika önce yerine yerleşti. Hemen kameralar yanıp sönmeye başladı ve polis medya irtibat görevlisi fotoğrafçılardan çekim sırasında durmalarını istedi. Şef kasvetli ve açık sözlüydü. Kamera operatörleri tripodları ayarlarken ve en uygun bakış açısını yakalamak için uğraşırken gözlerinde ışıklar parlıyordu. Sonra odak noktası ona kaydı. Callanach bir elini sinirli bir şekilde saçlarında gezdirdi. Bir an için kamera monitöründe kendi yüzünü gördü ve ne kadar yorgun görüldüğünü fark etti. Natasha onun yorgunluğu hakkında yorum yaparken biraz sinirli olduğunu düşünmüş olmalıydı. Çenesini zorla yukarı kaldırdı, görüntüsünü ülkenin öbür ucuna taşıyan siyah merceğe baktı ve Ava'nın evde kendi anı olması gereken şeyi izlediğini hayal etti.

Olabildiğince kısa konuştu, güncellemeleri klinik bir hassasiyetle ve gerçeklere bağlı kalarak aktardı. Sonunda basın irtibat görevlisine geri dönerek Şef'in soru alacağını ancak bunu beş dakikayla sınırlandıracağını söyledi. Sonra saldırı başladı.

"DI Turner hakkındaki şikayeti incelemek üzere dışarıdan müfettiş getirecek misiniz?

"Vatikan, okulun suç teşkil eden davranışlarıyla ilgili olarak temasa geçti mi?

"Bebeği hayatta kalan üçüncü kıza ne oluyor?

"Polis, St Gerard Majella okuluna yönelik diğer olası suçlamaları da soruşturuyor muydu?

Şef cevap verebildiklerine cevap verdikten sonra zamanın dolduğunu belirtmek için ayağa kalktı.

'DI Callanach Buxton ve Magee davalarında hala bir ilerleme kaydedemedi mi? Ve eğer yapmadıysa, neden değiştirilmedi?'

Oda sessizleşti. Bu bir tuzaktı. Soruyu bağırarak soran muhabir ilerledi, mikrofonu DCI Begbie'nin yüzüne doğrulttu. Şef hiçbir şey söylemezse, dedektif müfettişini kurumaya bırakmış olacaktı. Eğer bir bahane uydurursa, zayıf ve savunmacı görünecekti. Callanach, Begbie'yi karar vermekten kurtarmak için öne çıktı.

'İlerleme var, ancak ortaya çıkan her yeni kanıtı rapor edemeyeceğimizi anlayacaksınızSizden sakın olmanızı ve Elaine Buxton ve Jayne Magee'nin katilini bulmanın önceliğimiz olduğunu anlamanızı istiyoruz. Bir profil uzmanı soruşturma ekibine yardımcı oluyor. Bu dava hakkında soru sormakta haklısınız, ancak bugün görüştüğümüz kurbanlara saygımızdan dolayı sorularınızı basın ofisine yöneltmenizi rica ediyorum. Teşekkür .'

Fotoğrafçılar anı yakalarken oda sinir bozucu ışık patlamalarına sahne oldu. Odadaki her gazetecinin aklında başka bir soru vardı. Çok fazla gürültü vardı, insanlar onu her yöne doğru itiyordu, gözlerinde çok fazla ışık vardı. Callanach nefes almaya çalıştı ve alamadığını fark etti. Yemeğe ve uykuya ihtiyacı vardı. En çok da o odadan çıkmaya ihtiyacı vardı. İtişip kakışarak ilerlerken, kendini ne kadar hasta hissettiğine dair yükselen panik duygusunu örtmeye çalıştı.

O ofisine ulaşmadan Ava telefonunun diğer ucundaydı.

"İyi misin?" diye sordu. "İyiydin ama tamamen bitkin görünüyordun.

"Ben iyiyim," dedi Callanach. "En azından Natasha'dan daha iyiyim. Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz pişman oldu. Ava ne kadar az bilirse o kadar iyiydi.

"Anlat bana," dedi.

Yapamam. Şef bu işe karışmaman gerektiğini söyledi ve ilk kez ben de aynı fikirdeyim. Yine de evinden uzak dursa kendimi daha iyi hissederdim.

Ava, "Dün gece bende kalması için onu ikna etmeye çalıştım ama çok kararlıydı," dedi.

"Hayır, uzaklaştırma cezası nedeniyle sizde kalmaz. Ve eğer bu kişi sizi tehdit eden kişiyle aynıysa, o zaman birlikte kalmak en kötü senaryo olabilir. Peki ya ailesi?"

Hayır, dışarı çıktığında iletişimi kestiler. O benden daha inatçı Luc, fazla şansın olmayacak. Onu arayıp ne yapabileceğime bakacağım.

"Onu aramana engel olamam, ama daha fazlası değil. Callanach sonunda bir kahve makinesine ulaştı ve içine bozuk para attı. Tadının ne kadar kötü olduğu önemli değildi. Onu sadece kafein kurtarabilirdi.

"Luc, hala orada mısın?"

"Evet," dedi. "Sadece kahve alıyordum.

'Natasha ile irtibat kuran katiliniz olabilir mi sizce? Sadece o kurban tipine uyuyor. Bekâr bir kadın, otuzlu yaşlarında, yalnız yaşıyor, mesleğinin zirvesinde. Belki de...' Ava sözünü bitirmedi. Bitirmek zorunda değildi.

Callanach, "Natasha şu anda burada ifade veriyor," dedi. 'Ve çok farklı. Eve zorla girilmesi, dondurucudaki kalp, bugün kapının altından çıkan mektuplar. Diğer davalarda böyle bir şey yoktu. Gitmek zorundayım Ava, ama sana söz veriyorum, onu koruyacağım.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Bölüm resepsiyonuna gittiğinde Profesör Forge'un hasta olduğu söylenmişti. King şaşkınlığını belli etmek için kaşlarını kaldırmış, onun nesi olduğunu sormuş, tahmin edilebileceği gibi bilmediklerini ve sormanın uygun olmadığını söylemişti. Yarın daha iyi olacağını umduğunu söyledi ve onları tırnak törpüleme, kıyafet ve ünlüler hakkında dedikodu yapma işleriyle baş başa bıraktı. Odasına çekildi. Natasha çok tahmin edilebilir biriydi. Entelektüel açıdan böylesine yetenekli bir kadın için bu neredeyse bir hayal kırıklığıydı. Böyle küçük olaylardan korkması onun zayıflıklarını gösteriyordu.

Kapının altındaki mektuplara gelince, böyle amatörce pembe dizi taktiklerine tenezzül ettiği için utanmıştı ama kolay ve hızlı olmuştu. Kalp daha dramatikti, tabii eğer onu henüz bulabildiyse. Natasha'nın evine yaptığı ziyaretin onun hakkındaki algısını nasıl değiştirdiğini düşünerek huzursuz bir gece geçirmişti. Kafasında, dondurucusunun bir tepsi buz, belki biraz bezelye ve arkada çok uzun süre bırakılmış bir alabalık dışında boş olması gerekiyordu. Kapı aralığından sarkan kuru temizleyiciler olmalıydı, yakın zamanda kapısına taze teslim edilmiş olmalıydı. Üst sınıf bir süpermarketten alışveriş siparişi verilmiş olmalıydı; içinde bol miktarda önceden hazırlanmış sağlıklı salata, biraz midye, somon füme, birkaç şişe şampanya ve elde edilmesi zor şaraplar olmalıydı. Bunun yerine içinde kuzu yahnisine benzer bir şeyin fokurdadığı yavaş bir tencere bulmuştu. Buzdolabı doluydu, içindekilerin çoğu yeniden ısıtılmayı bekleyen ev yemekleriydi. Son derece sık giysileri, sıkı teslim tarihleri ve sıkı çalışma konusundaki eşsiz tutkusuyla tanınan Profesör Forge'un sıradan bir ev kadını olduğu anlaşılıyordu. Hayal kırıklığı mutfakta da bitmedi.

King yatağını düşündü. Özenle yapılmıştı, her yere serpiştirilmiş minderler öylece yerleştirilmişti, rahat ve temizdi ama son derece rahattı. En modern mobilyaları hayal etmişti, belki de siyah beyaz bir renk düzeni, minimalist. Oysa çiçekli yastığı en sık kullandığı parfümün kokusunu taşıyordu. King birkaç saniyeliğine yüzünü yastığa bastırma lüksünü kendinde bulmuş, sanki onu içine çekebilecekmiş gibi bedenini yorganın üzerine yaymıştı. Aynada kendini izledi ve onu karşısında hayal etti, küpelerini takarken boynundan nefes alıyordu. Mest olmuş bir halde, orada olması gerekenden daha fazla zaman geçirmiş, ellerinin boğazında nasıl bir his yaratacağını merak etmiş, sıkarken durması için yalvardığını hayal etmişti. O zaman üzülecek, dikkat eksikliği için özür dileyecek, onun hükmettiği gücü ilk elden görecekti. Nefesi kısılar, nefesi kesilir, gözleri kapanmaya başlamadan önce dalgalanırdı. Sanki onun sevgilisiymiş gibi. Sanki bunu hoş karşılamış gibi.

King kendini sürükleyerek uzaklaşmak zorunda kalmıştı. Duyularını kontrol altında tutmazsa bir hata yapacağını, tanımlanabilir bir kanıt bırakacağını biliyordu. King sonuçlarını düşünmek için kendini zorladı. Amacında başarısız olacak kadar onun içine dalmak bir seçenek değildi. Kadının evine, kendini güvensiz hissetmesi için girmişti. Bilinmeyen adamdan korkması gerekiyordu. Belki de bulduğu bu yeni kadın, hayal kırıklığı yaratsa da, evindeki konfordan çok hoşlanan küçük hanımın korkması daha olasıydı. Her ne kadar eski Natasha'yı, dokunuşunun altında eridiğini hayal edebileceği kadar buz gibi olan ulaşılmaz profesyoneli tercih etse de, artık onun hakkında çok daha fazla şey biliyordu ve bilgi tartışmasız bir güçtü.

Başka bir kadın için hazırlık yapmak onu heyecanlandırıyordu. Oda üç kişi için pek uygun değildi. Orada bu kadar kalabalık olmayı hiç düşünmemişti. Elaine ya da Jayne'den kurtulması gereken zaman yaklaşıyordu - onları almak için bu kadar zaman ve çaba harcadıktan sonra üzücü bir düşünce - ama aynı zamanda heyecan vericiydi. İlk başta bunu kabul etmek istememişti. Amacına istediği gibi hizmet etmedikleri için kızgınlık ve hayal kırıklığı vardı. Sonra bastırmaya çalıştığı bir kıvılcım vardı. Dün gece yatakta, birini seçtiğini hayal etmişti. Bu onu bir tanrı gibi hissettirmişti. Hayır, bir tanrı gibi değil, Tanrı gibi. Yeniden yaşadı.

Jayne'in alt dişlerini çıkarmak, kitaplardan ve internetten öğrendiği teknikleri uygulamak, Elaine'in yaptığı gibi çığlık atmasını beklemek için saatler harcadı. Kollarını ve bacaklarını sıkıca bağlamış, yatağının mahvolmaması için plastik örtü sermiş ve her bir dişi kesip çıkarmadan önce diş etlerini gevşetmek kadar onu sakinleştirmek için de enerji harcayacağını bilerek sıkıntıyı beklemişti. Ama ığlık atmamıştı. Anestezi iğnelerini yüzünü buruşturarak ama gözyaşı dökmeden kabul etmişti. Histeri krizi geçirmemişti. Sanki çoktan ölmüş gibiydi.

Elaine'le birlikte onun dehşetini hissedebiliyor, acısını görebiliyor, ondan aldığı her duyguyu yaşayabiliyordu. Jayne ona hiçbir şey vermiyordu. İlk başta onun zdenetimine hayranlık duymuş olsa da, bu onun zihninde dindarlığa yakın bir şeye dönüşmüştü ve artık bundan hoşlandığından emin değildi. Elaine ona beklenmedik özellikler bahşetmişti. Otorite. Heybet. Komutanlık. Ama o acınası, miyavlayan ve fiziksel olarak iğrenç biriydi. Bu imkânsız bir karardı. Dşndğnde onu sertleştiren talihsiz bir yan etkisi olan bir karar. Mesele sadece kime karar vereceği değildi. Nasıl olacağına ilişkin olasılıklar yelpazesi de vardı. Son lm beceriksizce olmuştu ve bunun nedeni planlanmamış olmasıydı. Grace'in kaderinde her zaman ölmek vardı elbette ama bu şekilde değil. Çok fazla öfke, yeterince incelik yok. Belki de tüm seçimleri bir sonraki kurbanının yapmasına izin vermeliydi. Bu düşünce onu ürpertti. Bundan nefret ederdi ama yine de bu onu evcilleştirirdi.

King'in yapılacaklar listesi kıskanılacak gibi değildi. Başka bir araca daha ihtiyaı vardı ve yeni misafiri için uygun bir dublr bulması gerekiyordu. Glasgow'un kırmızı ışıklı bölgesine dönme riskini göze alamazdı. Arabasına yaslanan o pezevengin anısı onu soğuk terler dökerek dışarı çıkardı. Belki Dundee'de daha fazla araştırma yapması gerekecekti.

Bilgisayarında bir e-posta uyarısı belirdi. Profesör Forge hasta numarası yapıyor olabilirdi ama bu onun evden çalışmasına engel değildi. Ondan gelecek akademik yıl için broşür basımını denetlemesini istiyordu. Sıkıcı bir işti. Bu işin neden pazarlama departmanına bırakılmadığını hiç anlamamıştı ama Natasha departmanın her üyesinin katkısını istiyordu. Ayrıca iki gün içinde bir personel toplantısı düzenlenmesini istiyordu. King, onun katılmayacağını düşündü. Natasha müsait olmayacaktı. Onun ufak tefek işleri

O zamana kadar personelin gelip gitmesi aklındaki son şey olacaktı. Yine de bu yapmak zorundaydı. Doğru zamanda, doğru yerde olmasını istediği yerde olmasını sağlamak için geriye tek bir görev kalmıştı. Şeffaf plastik eldivenlerini giyerek çantasında sakladığı plastik torbadan bir zarf çıkardı.

Öğrencilerin çoğunun binadan ayrıldığı ve kalan personelin masalarında sandviç yediği öğle yemeği vaktine kadar bekledi, kollarını dosyalarla doldurdu ve koridordan Natasha'nın kapısına doğru ilerledi. Yavaş ve temkinliydi. Etrafta kimse yoktu. Zarfı tek bir hamlede kapısına yapıştırdı, bant önceden yerleştirilmişti, uzaklaşırken eldivenleri çıkardı. Tek yapması gereken iş gününün geri kalanını tamamlamak ve eve, kızlarının yanına dönmekti. Yapılacak çok şey vardı. Her şeyin temizlenmesi gerekiyordu. King, ödüllü eşyası gelmeden önce misafir odasının leş gibi kokmasını istemiyordu. Bu tamamen yanlış bir izlenim yaratırdı.

Otuzuncu Bölüm

Lively telefonda etrafını saran endüstriyel gürültüyle mücadele ederek, "İki hurdalık sahibini sorgulanmak üzere getiriyorum," diye bağırdı. 'Onları elimizde bir şey olduğunu düşünecekleri kadar uzun süre tutacağız, üniformalılara hurdalıkları iyice araştırmaları ve ne bulabileceklerini görmeleri için bir şans vereceğiz. Ne zaman müsait olursunuz?'

Ben değilim. Bugün başka bir olay meydana geldi ve Harris'in profiline uyan yerel seks suçlularıyla görüşmek için sana ihtiyacım var. DC Tripp'ten hurdalık sahiplerinizi sorgulamasını isteyeceğim, kendisi bu konuda fazlasıyla yeteneklidir,' dedi Callanach, içinde bulunduğu ekip arabası kaldırıma yanaşıp park ederken.

'Bundan daha önemli ne olabilir anlamıyorum. Bu soruşturmaya senin liderlik etmen gerekiyordu ama ortalıkta pek görünmüyorsun,' diye karşılık verdi Lively.

'Kendine sakla, Çavuş. Sana cevap vermiyorum. İşine devam et ve emirlere uy yoksa seni değiştiririm.

"Bu iş bittiğinde," dedi Lively, "bir şikâyet olacak ve Interpol'deki kodaman dostlarının bile seni kurtaramayacağı kadar ciddi olacak.

Callanach cevap veremedi hat kesildi. Onu üniversiteye götürmek için trafik görevinden alınan polis memuru telsiziyle oynuyor ve duymamış gibi yapmak için elinden geleni yapıyordu ama yüzündeki ifade her şeyi anlatıyordu. Callanach'ın patlamasını bekliyordu. Bunun yerine koltuğuna geri oturdu ve uzun, yavaş nefesler aldı. Bunu atlatmalı, istasyona geri dönmeli, herkesin ne yaptığını kontrol etmeli ve sonra kimseyi yumruklamadan eve dönmeliydi. Hepsi bu kadardı. Şu anda, bu kadarı yeterliydi.

Felsefe Bölümü'nün idari personelinden biri Natasha'yı arayarak ofis kapısına yapıştırılmış bir zarf bulunduğunu söylemişti. Kız zarfı çıkarıp içindekileri masasına bırakmış, sonra da iş arkadaşlarını çağırarak gizemli harflerin çözülmesine yardımcı olmuş ve harfleri bir kelime oluşturma kadar hareket ettirmişti. Zarf ve içindekiler lifler, parmak izleri ve çeşitli DNA'larla kaplıydı. Onları suçlayamazsın, diye düşündü Callanach. Yapılacak en doğal şey buydu ve dikkatli davranmaları için hiçbir neden yoktu. Natasha olanları personelinden gizli tutmaya karar vermişti, böylece ne onları üzecek ne de gereksiz yaygaraya neden olacaktı. Ne yazık ki bu, Natasha'nın takipçisinin temas kurma olasılığı konusunda uyarılmadıkları anlamına geliyordu. Callanach iç çekti. Şu anda her şeyi doğru yapamıyor gibi görünüyordu.

Ofiste ifade veren kız, masasının üzerine dağılmış mektupların ne anlama geldiğini . Bir memur mektupların fotoğrafını çektikten sonra mektupların sıkıştığı kapının fotoğrafını çekmeye gitti. Callanach zarfı bir çöp kutusundan aldı, onu ve her bir mektubu dikkatlice bir kanıt torbasına yerleştirdi ve etiketledi.

DS Salter, Natasha'nın eski kız arkadaşlarından hâlâ anahtarları olabilecek ikisinin yerini tespit etmek için dışarıdaydı. Natasha, üniformalı bir memurun gözetiminde, evde kendisine kin besleyebilecek kişilerin bir listesini çıkarıyordu. Bir adli tıp ekibi evinin etrafında parmak izi aramak için çalışıyordu, ama bu mümkün değildi.

Callanach, Üniversite olay yerini koordine eden memura yaklaştı. 'Her personelle tek tek konuşun, şüpheli bir şey gören var mı, binada tanımadıkları biri var mı öğrenin ve bir zaman dilimi belirleyin. Zarfın Profesör Forge'un kapısında ne zaman belirdiğini bilmek istiyorum.

İstasyona geri döndüğünde olay odası uğulduyordu. " oluyor, Salter?" diye bağırdı bir yığın cesedin arasından.

'Üç Buxton/Magee şüphelisinden biri serbest bırakıldı. İlgili dönemde denetimli serbestlik değerlendirmesindeydi ve mazereti hemen kontrol edildi. Diğer ikisinden biri konuşmuyor ve

üçüncüsü de görünüşe göre bazı itiraflarda bulundu. Dedektif Lively görüşmeyi yürütürken Profesör Harris de gözlem yapıyor.

Callanach, 'Harris'i oradan çıkar,' dedi. 'Ama Şef dedi ki...'

"Bilmek istemiyorum. Sadece yap . Ve bana şu anda onlarla birlikte olan şüphelinin dosyasını getir.

Callanach görüşme odasına doğru ilerlerken bir yandan da evrakları karıştırıyor ve Rory Hand hakkında bilgi ediniyordu. Elli iki yaşında, daha önce tecavüzden ve zihinsel rahatsızlığı olan biriyle cinsel ilişkiye girmek için tehdit kullanmaktan hüküm giymiş biri olarak, cankurtaran botunu paylaşmak isteyeceğiniz biri değildi. Hand tecavüz suçundan sekiz yıl hapis yatmış ve ardından beş yıl ya da en azından yakalanmadan yattıktan sonra dört yıl daha hapis yatmıştı.

Her iki vakada da bakıcı olarak çalışıyordu, ilkinde birisinin evinde, ikincisinde ise bir bakım evinde sahte bir isimle. Callanach görüşme odasının kapısındaki camdan içeri baktı. Dedektif Lively ve Harris notlarını topluyorlardı. Odada sadece bir kişi daha vardı. El kırmızı yüzlüydü, cildinde yağlı bir ter tabakası vardı, normalden daha hızlı nefes alıyordu ama iri bir adamdı.

Odadan ilk çıkan Harris oldu. 'Pekala, Dedektif Müfettiş, daha yapacak çok işimiz var ama bunun büyük bir gelişme olduğunu söyleyebilirim. Ve cinsel motivasyon şüphelendiğim gibiydi.'

"Ona ne kadar verdin? Callanach sordu.

Harris, 'Ne demek istediğinizden emin değilim,' dedi. 'DS Lively tamamen profesyonel bir sorgulama gerçekleştirdi. Tecrübelerime göre, bu tür suçlular genellikle yakalanmak isterler. Görüşme onların büyük anıdır. Bunun hayalini kurarlar. İtirafları ve işledikleri suçların detaylarını açıklayarak neden oldukları dehşet, en üst seviyedir.

Callanach, 'avukatı yoktu,' dedi.

Lively, 'El uyarıldı ve temsilci tutması için teşvik edildi,' dedi. "Ne yaptığımı biliyorum.

"Kasetleri görmek istiyorum. Callanach medya kontrol odasına girdi. Bir teknisyen röportajın video kaydını geri sardı ve bir monitörü işaret etti.

Her zamanki tanışma ve yasal gereklilikler tamamlandıktan sonra Callanach, Hand'in sandalyesinde hafifçe kıpırdadığını, parmaklarının masanın yüzeyini kaşındığını ve kendisine tekrar tekrar yasal temsil isteyip istemediğini sorulduğunda kaşlarını çatıldığını gördü. Lively'nin bu konuda işini düzgün yapmadığını kesinlikle iddia edemezdi. İşte o sırada Profesör Harris kucağından bir topar A4 fotoğrafı dramatik bir şekilde teker teker Hand'in önüne bıraktı.

"Elaine Buxton," demişti Lively. "Ondan geriye kalanlar bunlar. Fotoğraflar, kulübenin tozları içindeki kömürleşmiş kemikleri gösteriyordu. Bir diğerinde ise beyzbol sopası ve dişi resmedilmişti. Callanach Hand'i inceledi. Vücudu gevşemişti ve Callanach, Hand'in gözbebeklerinin büyüdüğüne yemin edebilirdi. "Ve bu da Jayne Magee," diye devam etti Lively. Şüphelinin önüne başka fotoğraflar da kondu. "Onlardan biriyle hiç tanıştınız mı?"

El sandalyesinde sallandı. Omuzları kambur pozisyonundan gevşemiş, sinirleri gitmişti. Onun yerine, uzanıp fotoğraflara dokunmak için duyduğu fiziksel dürtüyü dizginlemeye çalışan bir adam oturuyordu.

"Kurbanlarını gördüğünde nasıl heyecanlandığını görün. Sanırım onları kendi başına fotoğraflamak onun için çok büyük bir risk olurdu, bu yüzden sonunda zihninde yeniden oluşturmak için çok uğraştığı görüntülerle karşılaştığında, fiziksel tepkisini kontrol edemiyor. Harris zafer kazanmış gibiydi, kendini beğenmişlik sınırındaydı.

Callanach teknisyene döndü. "Bir dakika geri sarın lütfen," dedi.

Video, fotoğrafların Hand'in önüne ilk konulduğu noktaya geri döndü. Görüntüler masanın üzerine düşerken Callanach, Hand'in yüzüne baktı. Şüpheli ne gördüğünü anlamaya çalışırken hafif bir kaş çatma oldu, sonra Lively kurbanın adını söyledi. Hand'in gözleri aniden ve keskin bir şekilde açıldı ama sadece bir saniyelik bir süre için. Ağzında küçük bir 'o' harfi oluştu ve Callanach nefes alışını gördü.

"Şaşırdı," dedi Callanach. "Gerçekten şaşırdı.

"Yakalanacağını düşünmemişti. "Sizi bekliyordum, bugün beni tutuklayacağınızı tahmin ediyordum" diyen bir şüpheliyle henüz hiç karşılaşmadım. Bütün mesele onları gafil avlamak, yoksa siz Fransa'da böyle yapmamış mıydınız efendim? Sonundaki başlık

Lively'nin sorusu saf asit gibiydi. Çavuş o kadar savunmacıydı ki Callanach, Lively'nin de görüşmenin bu kadar kolay sonuç vermesinden aynı derecede endişelendiğini tahmin etti.

'Bu ölümler tüm haberlerde yer aldı. Gazeteler ortaya çıkarabildikleri her detayı yayınladılar. Bu şüpheli saatlere, tarihlere ve yerlere aşına olacaktır. Eğer bu tür şeylerden haz alıyorsa, ki durumundan haz aldığı oldukça açık, bütün magazin gazetelerini okumuş ve televizyon haberlerinin her saniyesini izlemiş olacaktır," dedi Callanach Lively'ye. Harris konuşmaya dahil olmak için bir adım öne çıktı.

'Kabul etmenin zor olduğunu anlıyorum, ancak bazen profileme bu tür sonuçlar doğurur. Burnu sürtülen ilk soruşturma memuru siz olmayacaksınız, ancak sizi temin ederim ki bu tutuklama tüm ekibin takdirini kazanacak.

"Bu lanet olası krediyle ilgili değil. Bu senin varsayımlarda bulunup sonra da bunları kendi kendini gerçekleştiren kehanetlere dönüştürmenle ilgili. Oradaki adamın kendisine ne gösterileceği hakkında hiçbir fikri yoktu! Callanach bağırırdı.

Harris ona, "Buna karar verecek nitelikte değilsin," diye karşılık verdi.

'Belki değilim, ama bu hala benim soruşturmam. Lively, sorguya geri dön. Ona kadınları nerede tuttuğunu ve öldürdüğünü sor. Yerlerini istiyorum. Oraya bir ekip gönder ve bana elle tutulur, kanıt niteliğinde bir bağlantı bul. Sonra konuşuruz.'

'Onu suçlamak üzereyim. Tam bir itirafta bulundu,' dedi Lively ama cesareti dağılıyordu.

'Onu suçlarsanız diğer şüpheliler hakkındaki soruşturma da suya düşer. İsteddiğiniz bu mu? Callanach sordu.

Lively ilk kez sessiz kaldı.

"Çavuş, Rahip Jayne Magee'nin katili şu odada oturuyor. Siz ve ben bu davayı başarılı bir sonuca ulaştırdık. Eminim ki bu noktada kendinizi kandırmanıza izin vermeyeceksiniz,' dedi Harris, sesi bir fısıltıdan biraz daha fazlaydı.

Lively'nin eli boynuna doğru ilerledi ve yakasının hemen altında durdu. Callanach gömleğinin altında, çavuşun güvenlik nedeniyle görev sırasında takmaması gereken bir eşya olduğundan şüphelendi. Gümüş, diye düşündü, küçük ve sade. Lively'nin o kadar bağlı olduğu bir haç.

bir kavgada boynuna dolanması pahasına bile olsa çıkarmaya dayanamıyordu. Callanach o anda kaybedeceği bir savaş verdiğini anladı.

"Onu suçlamak için Şef'ten yetki alacağım. Her şeyi kitabına göre yaptım. Ekip kanıt toplamaya başlayacak. Lively'nin sesi alışılmadık derecede sessizdi.

'Rory Hand kendisine karşı herhangi bir kanıt sunulmadan iki cinayeti itiraf etti. Bu da öldürmeye devam edemeyeceği anlamına geliyor. Seri katiller bir sonraki cinayet için can atarlar, değil mi Profesör Harris? Bu yüzden yakalanmamak için bu kadar çok çalışırlar. Bu hiç mantıklı değil,' dedi Callanach.

"Siz ne bir psikiyatrist ne de bir psikologsunuz, Müfettiş. Bu adamların beyinlerinin karmaşıklığı, motivasyon ya da davranış açısından asla tekil değildir. Harris, çavuşun daha fazla ikna olmasını engellemek istercesine bir kolunu Lively'nin omuzlarının arkasına dolamıştı. Lively, Callanach'ın onu hiç görmediği kadar rahatsız görünüyordu.

Callanach, "Ve nadiren, zihinsel kapasiteleri düşük olduğu için özellikle hedef alınan kurbanlarla bir bakım evinde tecavüzden, yüksek profilli kadınları kaçırmaya, işkence etmeye ve öldürmeye tek bir hamlede evrilirler," diye yanıtladı.

'Aradan geçen süre içinde neler yaptığından emin olamazsınız. Birkaç yıldır yavaş yavaş ilerliyor olabilir. Lively Harris'i destekledi ama bundan hiç zevk alıyor gibi görünmüyordu.

Callanach onlara sırtını döndü. Hand'in kimliğinin belirlenmesi ve tutuklanması düzgün, hızlı, basit ve yılların deneyiminin ona beklemesi gerektiğini öğrettiği her şeyin tam tersi olmuştu. Şef basına bir açıklama yapması için baskı altında olacaktı ve bunu yapmasa bile zaten gün bitmeden sızmış olacaktı. Rory Hand şüphesiz bir pislikti. Fotoğraflardaki katliamdan açıkça zevk alıyordu. Callanach ona zerre kadar acıımıyordu. Sırf mahkumiyetin getireceği kötü şöhret için birinin müebbet hapis cezası gerektiren suçları kabul etmesi inanılır gibi değildi. Ayrıca, Hand'in tüm kanıtlara -fotoğraflar, videolar, otopsi raporları, adli tıp- erişiminin sağlanması gerekecekti,

kadınların hayatlarının detayları. O hastaydı ve dünya onun parmaklıklar ardında olmasıyla kesinlikle daha iyi bir yer olacaktı. Callanach'ı endişelendiren şey, avın iptal edilmesiyle gerçek katile yeniden öldürmesi için daha fazla zaman tanınmış olması ihtimaliydi. Eğer inandığı gibi Hand'i tutuklamak bir hataysa, bu pahalıya mal olacaktı. Callanach Şefin telefonuna tam da bunu anlatan bir mesaj bıraktı.

Tripp olay odasında bekliyordu.

"Hurdalık sahiplerine ne oluyor? Callanach havladı. 'Pek bir şey çıkmıyor. Bir önemi var mı? Bir şüphelinin itiraf etti.'

"Ve az önce piyangoyu kazandım. Bilet almadığım internet yarışmalarından birini ama Nijerya'dan kibar bir adam e-posta göndererek üç milyon pound alacağım olduğunu söyledi. Callanach ellerini kalçalarına dayamıştı. Tripp ona bir kahve uzattı ve bir dosya açtı.

"İlk hurdalık sahibi hiç rahatsız olmadı, o kadar rahattı ki neredeyse hiçbir şeye cevap vermedi ama samimi görünüyordu. Saklayacak bir şeyi yoktu ama polisi de pek sevmezdi, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur. İkincisi üç farklı hapisanede yatmış, hepsi de küçük suçlar, çalıntı mal taşıma, yirmi yıl önce ticari bina hırsızlığı ve sosyal yardım dolandırıcılığı. O daha ilginçti, biraz gergindi, her soruya cevap vermeden önce düşünüyordu. Ondan hiçbir şey öğrenemedim ama bize söylemediği bir şeyler olduğunu söyleyebilirim.

'Biraz mühimmat bulun, sağlık ve güvenlikle ilgili olsa bile yanlış yaptığı herhangi bir şey. Biz araştırırken bahçesini kapatmak için bir bahane bulun. İşlediği her suçun nedeni paradır, bu yüzden onu bu şekilde konuşturabilirsiniz. Hızlı hareket edin ve radarın altında kalın. Bugün ilerleyen saatlerde tüm kaynaklarımızı başka yerlere kaydıracak bir duyuru yapılacak.

Callanach yarım saat sonra Natasha'nın evindeydi. Şef'ten kaçıyor ve her aramayı sesli mesaja yönlendiriyordu. Ava'nın arabasının dışarıda olmasını beklemeliydi. Ona ne yapması gerektiği asla söylenmeyecekti. Zili çaldı ve bekledi. Natasha daha önce karakolda gördüğünden çok daha parlak bir yüzle kapıyı açtı.

"İçeri gel," dedi. 'Ben de kahve yapıyordum. Sen ister misin?

"Ben Fransız mıyım?" diye sordu cevap olarak.

'Aslında sen yarı İskoçsun, bu yüzden haklı olarak en üste bir dram koymalıyım. Sanırım hala.'

"Öyleyim," dedi, "ve senin burada olmaman gerekiyor," Natasha'nın mutfak masasında oturmuş bisküvi yiyen Ava'ya yöneldi.

"Uzaklaştırıldım," dedi Ava bir ağız dolusu kırıntının arasından. "En eski ve en iyi arkadaşım ile vakit geçirmek için daha iyi bir fırsat olabilir mi?"

'Daha fazla bilgi almak için seninle birlikte bir listeyi gözden geçirmem gerekiyor Natasha. Adli tıp yeni mektuplar ve zarflar üzerinde çalışıyor ama bu işlem zaman alacak. Şüpheli olarak bilmemiz gereken herhangi bir öğrenci var mı, başarısız olduğunuz biri ya da öğretmene aşık olan bir çocuk?

'Pekala, ama bence bu çok saçma. Umarım isim verdiğimi söylemezsiniz.

Callanach, 'Herkesle konuştuğumuzu söyleyeceğiz, merak etmeyin,' dedi.

"İkinci sınıf öğrencisi Giles Parry bana hediye getirme aşamasına geçti. Resmi olarak yazmak ve durmasını istemek zorunda kaldım. O zamandan beri benimle konuşmuyor. Marcus Turnbull, ders sırasında çekerken yakaladım. Beni tuvalete kadar takip edince onu davranışları konusunda uyardım. Sadece bir ödevi tartışmak istediğini söyledi ama ürkütücüydü. Ve bir birinci sınıf öğrencisi var, sürekli bir erkeğe ya da diğerine sarılmış, kendini büyük ama bana bakıyor, koridorlarda bekliyor, fark etmem için bacaklarıma bakıyor. Bu konuda doğru olmayan bir şeyler var. Adı Jaclyn Best. Ondan kurtulmam için bana bir sebep verirsen sevinirim.

"Harika," dedi Callanach. 'Şimdi, personel ve fakülte. Her birini kontrol etmemiz gerekecek ama her türlü bilgi yardımcı olacaktır. Aklınıza bir şey gelirse beni durdurun. Anthony Allardice, Simon Cordwell, Clare Edgerton,' Natasha bir elini kaldırdı.

'Clare geçen yıl hasta olduğunu söyleyip bir müzik festivalinde görüldüğü için sözlü bir uyarı aldı. Önemli bir şey değildi ama hoşnutsuzdu.

"Naomi Fuller," diye devam etti Callanach. "Edgar Groves.

"Benim işimi istiyordu," dedi Natasha, "ve onun yerine atandığımda hakkımda birkaç kötü dedikodu yaydı. Ayrıca geçen yıl bir öğrenciyle ilişkisi olduğundan şüpheleniliyordu ve ona bunu sorduğumda oldukça sinirlendi. Benden nefret ediyor,' diye sözlerini tamamladı.

"Delia Inman, Reginald King," diye devam etti Callanach.

"Umutsuz," dedi Natasha. 'Akademiye Tanrı'nın bir armağanı olduğunu düşünüyor ama yönetici pozisyonundan öteye gidemiyor. Kendini beğenmiş ve sinir bozucu biri ama o kadar da kötü değil.

'Vera Lesley, Dean Oppenheim,' Callanach listeyi aşağı doğru indirdi.

'Bu çok ciddiye alınıyor,' dedi Ava, sözünü bitirirken. 'Beni yanlış anlamayın, ben de destekliyorum ama o son notta sizi cinayet soruşturmanızdan alıkoyacak tam olarak ne yazıyordu?

'Hiçbir şeyden çekilmiyorum. Biz konuşurken karakolda Buxton ve Magee cinayetleriyle suçlanan bir şüpheli var' dedi Callanach.

"Onu yakaladığını bana neden söylemedin? Ava ayağa kalkarak sordu.

Callanach, 'Çünkü öyle olduğuna ikna olmadım,' diye cevap verdi. 'Ve nota gelince, daha belirgin hale geldiği için buradayım. "YARIN yazıyordu.

Bölüm Otuz Bir

Callanach ertesi gün örnek teşkil etmekten uzak üç öğrencinin peşine düştü. Televizyonu ya da radyoyu açmamış, Hand'in suçlandığının duyurulmasının ardından medyadaki çılgınlığa katılmayı reddetmiş ve Şefle sadece kısa bir süre konuşmuştu. Rory Hand sonunda bir avukat talep etmişti ve Şef de eldeki tüm kaynakların Hand'in hayatının son birkaç ayının belgelenmesine ayrılmasını istiyordu. Callanach ikna olmadığını açıkça belirtmiş ve bu şekilde bırakılmıştı. Hiçbir tartışma olmadı, kendi ipuçlarını takip etmesini engelleyecek hiçbir emir verilmedi, sadece Hand'i suçlamanın kaçınılmaz olduğu gerçeği ortaya çıktı. Bunun ardından, diğer şüphelilerin peşine düşmek Hand'in savunma ekibine, Hand savunmasını değiştirirse polise vurabilecekleri bir sopa verecekti. Callanach avukatların bu işe karışmasından nefret ederdi. Kararları taktiksel, kanıtları iki taraflı hale getiriyor ve en masum eylem ve sözler çapraz sorgu için yem oluyordu. Tüm niyet ve amaçları doğrultusunda tek başına hareket ediyordu.

Natasha'nın sorunlu öğrencileri Marcus Turnbull ve Giles Parry sevimsiz ama zavallıydı. Jaclyn Best kendini bir şey sanan ve etkileyici bir yalan söyleme yeteneği olan biriydi ama Callanach'ın içgüdüleri onun bu işle ilgisi olmadığını söylüyordu. Mektuplar dikkatli ve kararlı birinin işiydi. Öğrencilerin derdi çabuk tatmin olmak ve tepkisel davranmaktı.

O sırada saat sabahın on biriydi. Natasha'ya yönelik tehdit gerçekse, kum saat camından içeri düşmeye başlamıştı bile. Çalan telefonunda Tripp'in adı belirdi.

"Gelişme nedir? Callanach sordu.

'Hurda deposunu Sağlık ve Güvenlik İdaresi tarafından kapattırdık. Sahibi kayıtlarını incelemesi gerektiğini söyleyerek zaman kazanıyor ama daha fazla oyalanamaz. Her geçen saat para kaybediyor.

"Peki ne oluyor..."

Tripp, "Bu yüzden aramadım efendim," diye araya girdi. 'DCI Begbie hemen buraya dönmenizi istiyor. Rory Hand'in avukatları taleplerde bulunuyor. Profesör Forge'un yanında üniformalı memurlar var ve Şef şu anda elimizdeki tüm personelin bu kadar olduğunu söylüyor.

'Dün gece Rory Hand ile ilgili hiçbir şey yapmaya hazır olmadığımı açıkça belirttim. Onu tutuklayan ben değildim.

"Şef böyle söyleyeceğinizi söyledi. Tripp'in sesi telefonun ucunda sessizdi.

"Ve? Callanach sordu.

"Şef vermediğini söyledi, tekrar etmeme gerek yok. Sadece mesai saatinde olduğunuzu ve karakola geri dönmenizi söyledi.

Callanach arabasına tırmandı. Dikiz aynasından kan çanağına dönmüş gözlerini gördü ve bu manzara karşısında neden bu kadar şaşırdığını merak etti. Uzun zamandır uyumamıştı... saatleri hesaplamaktan vazgeçti. Günlerin sayısını unutmuştu. İstasyona dönmekten başka çaresi yoktu. Hiyerarşinin olduğu işlerde hep böyle olurdu. Şikayet edebilir ya da sorgulayabilirdiniz ama size söyleneni yapardınız ya da tüm sistem çökerdi. Eğer bunu hazmedemiyorsanız, yanlış meslekteydiniz demektir - ve Callanach öyle değildi. Olması gereken yerdeydi, sevdiği bir iş yapıyordu. Bunu ara sıra kendine hatırlatması gerekiyordu.

Karakolda Hand'in avukatı onu bekliyordu.

Avukat sanki dünyanın en sıkıcı davasıymış gibi, "Müvekkilim cinayetleri itiraf etti," dedi. Callanach sırf ölen iki kadına karşı bu kadar saygısız olduğu için onu tutuklamak istiyordu. "Ancak koşulları yerine getirildiğinde ayrıntılarıyla birlikte tam bir ifade verecek. Callanach'ın bu noktada araya girip koşulların ne olduğunu sorması gerekiyordu. Bunun yerine kollarını göğsünde kavuşturdu ve bekledi. Avukat duraksamaya dudak büktü ve devam etti. "Her bir kadının kaçırıldığı yeri ve Magee'nin kalıntılarının bulunduğu depoyu ziyaret etmek istiyor. O olmak istiyor

Hafızasını tazelemesi için bugün oraya götürülmelidir, aksi takdirde tam bir açıklama yap.

"Bunun merak ediyorum," dedi Callanach.

Avukat kaşlarını kaldırdı. "Ne öneriyorsunuz, Dedektif Müfettiş?

Callanach cevap vermeyi çok istedi ama kendini koruma güdüsü devreye girdi.

"Katiller arasında sadece işlerine geldiği zaman hatırlama sorunu yaşamaları yaygın bir özellik gibi görünüyor. Eminim müvekkilinizin hafızası, istediği şeyi elde ettiğinde gelişecektir.

"Dedektif Başmüfettiş Begbie ziyareti sizin yöneteceğinizi söyledi. Müvekkilimle birlikte olacağım ve memurlarınızdan duyulmamamız için bizden yeterince uzak durmalarını isteyeceğim.

Gün boşa gitti. Rory Hand için öyle değildi. Callanach'ın yıllarca onun hastalıklı zihnini besleyeceğini bildiği suç mahallerinde gereksiz bir tur attı. İtirafına renk ve doku katması için Hand'e ihtiyacı olan her şey verildi. Onu suçlarla ilişkilendirecek başka bir şey olmayacaktı. Adli tıp zaten bir şey . İskoçya'nın kötü şöhretli katilleri listesine en son eklenen kişi, ölü kadınların evlerinin atmosferinde kalan azıcık yaşamı emerek doyana kadar saat altı olmuştu. İşleri bittiğinde Callanach neredeyse Hand'in bu suçlardan hüküm giymesini umuyordu. Öğleden sonra yaşadığı heyecanın karşılığı olarak en az yirmi beş yılı hak ediyordu.

DS Lively olay yeri ziyareti sırasında yüzünü göstermedi. Callanach onun nerede olduğunu merak etti ama sormamaya karar verdi. Kendisi ve çavuşunun ayrı kalması daha iyiydi. Hand hücrelerine döndüğünde saat yediye geliyordu ve hava kararmıştı. Natasha'nın evine gitmek için sabırsızlanıyordu. Her ne kadar üniformalı polisler orada konuşlanmış ve her saat başı kendisine rapor veriyor olsalar da, Callanach bunların içi boş tehditler olmadığı izlenimine kapılmıştı. Bunun için fazla açıldılar. Natasha defalarca uyarılmasına rağmen kendi evinde kalmakta ısrar etmişti. Belki de onu orada tutmak ve ne olacağını görmek daha iyiydi. En iyi senaryo, takipçiyi içeri girmeye çalışırken yakalamaları olurdu. En azından bu onun gelecekteki güvenliğini sağlardı.

Arabasının bagajından gece çantasını aldı. Natasha ona kalmasını önermeden önce kalmasını istemişti, gerçi Natasha ona bu konuda başka bir seçenek bırakmamıştı. Destek olarak evin arkasında üniformalı bir polis memuru olacaktı ve itfaiye de alarma geçirilmişti. Evin ön tarafından hiçbir şey görünmüyordu.

Callanach kavrulmuş sarımsak ve sığır eti soludu ve bir an için neden orada olduğunu unuttu.

"Merhaba sevgilim, ofiste iyi günler mi? Natasha elindeki paltoyu alıp yerine bir bardak merlot koyarak şaka yaptı. Beklediğinden daha derli topluydu; üzerinde düzgünce ütülenmiş beyaz bir gömlek, siyah bir kot pantolon ve önlük vardı.

"İçemem Natasha, görev başındayım," dedi hayıflanarak.

'Bir tane alabilirsin, istersen bütün akşam sürsün. Akşam yemeği yarım saat sonra. Neden çantanı misafir odasına koymuyorsun?'

O da öyle yaptı. Aşağı inerken pencerelerin kilitli olup olmadığını kontrol etti, perdeleri kapattı, her dolaba ve her yatağın altına baktı, sonra Ava'yı aradı.

"?" diye sordu.

'Evde, iyi bir kız gibi,' dedi. "Natasha iyi mi?

Yemek yapıyor. Burada rapor edilecek bir şey yok. Mantıklı davrandığınızdan emin olmak istedim, ancak olaya karışırsanız Şef sizi iki hafta uzaklaştırmaktan daha fazlasını yapmak zorunda .

"Bunu biliyorum ve elinizde olduğuna da güveniyorum," diye karşılık verdi Ava rahatça.

"Endişelenmene gerek yok," diye yanıtladı Callanach, neden güvenlik detayları için daha fazla bastırmadığını ve telefonla saatlik raporlar talep etmediğini merak ediyordu. Nedense Ava'nın kendini olayların dışında tutmayı daha zor bulmasını bekliyordu.

Öyle bir niyetim yok. *Muhteşem Yedili*'yi izliyorum, paket servis chow mein yiyorum ve buz gibi bira içiyorum. Buraya koşup bütün gece seninle saati izlemek ne kadar cazip gelse de, Yul Brynner, Charles Bronson ve naçizane fikrime göre gelmiş geçmiş en yakışıklı adam olan Steve McQueen ile biraz yalnız kalmayı tercih ederim. İyi akşamlar,' dedi.

Callanach aramayı sonlandırırken tek söyleyebildiği, "Belki de Şef yine de uzaklaştırma süresini uzatmalı," oldu. Gerçek şu ki, onun da yanlarında olmasını diliyordu. Bu düşüncüyü bir kenara bıraktı. Ava Turner bir meslektaşydı ve en iyi zamanlarında bile ondan etkilenmemişti.

Salonda, uzaktan kumandayı eline aldı ve Yul Brynner bir cenaze arabasının tepesinde, McQueen'in yanında pompalı tüfek sallarken purosunun ucunu ısıtırken görünene kadar kanallar arasında gezindi.

Callanach, 'O kadar da yakışıklı değil,' dedi.

"Kiminle konuşuyorsun? Natasha odaya girerken sordu. 'Sadece Ava ile uzun mesafeli bir anlaşmazlık yaşıyorum. Akşam yemeği Hazır mısın?' diye sordu.

"Evet efendim," diye sahte bir reverans yaptı. "Umarım açsınızdır.

Yemekler güzeldi. Ona Fransa'yı hatırlatıyordu. Eğer tehlikeli bir suçlunun kapıyı kırmasını beklemeselerdi, neredeyse mükemmel olacaktı.

Natasha bulaşık makinesini doldurmadan önce tabakları durularken, "Konuş benimle," dedi.

"Ne hakkında?" diye sordu.

"Ava bana seni kendisine tecavüz etmekle suçlayan kızıdan bahsetti. Callanach bir nefes aldı ve özel hayatının tartışılması karşısında ne hissettiğini anlamaya çalıştı. Kızgınlık yerine bir aidiyet ve kabullenme duygusu hissettiğini fark edince şaşırdı. Ava'nın paylaşma motivasyonu ne olursa olsun, kesinlikle kötü niyetli değildi. "Bunu senin yapmadığını biliyorum," diye devam etti Natasha. 'Sadece bunun nasıl olabileceğini anlamıyorum. Polislin bir adamı cinsel saldırıyla suçlayabilmesi için ortada kanıt olması gerekmez mi? Su çalıştırdı ve bir cafetière çıkardı. Callanach onun bu konu hakkında konuşmanın bir sakıncası olup olmadığını sormasını bekledi ama sormadı. Bu onun tarzıydı, bu açık sözlülük. Bir başkası için bu müdahaleci görünebilirdi. Onda ise gerçek bir merak vardı. Callanach, Ava'nın onu neden bu sevdiğini anlayabiliyordu. Natasha Forge kendi kuralları dışında kimsenin kurallarına uymazdı. Şüphesiz bu, takipçisinin dikkatini çekmesine yardımcı olmuştu. "Süt ve şeker?" diye sordu.

'İkisi de değil, teşekkür ederim. Ava, Astrid'le geçirdiğim akşamı anlattı mı?' diye sordu.

"Evet," dedi. "Ama sen tutuklandıktan sonra olanlar değil. Callanach'a bir fincan uzattı ve mutfak masasında onun karşısına oturdu.

"Beni suçlamaya yetecek kadar kanıt vardı zaten. Görünüşe göre akşam dışarı çıkmamızın ertesi günü bir doktora gitmiş, ancak birkaç gün sonra polise bildirmemiş. Sanırım onu arayıp aramayacağımı görmek için bekliyordu. , suçlama için gerekli zemini çoktan hazırlamıştı. Ön kapısından kaçmak için onu itmiőtim. Sert bir şekilde yere düşmüştü ve tıbbi raporda kalçasında morarma olduğu belirtilmiőti. Astrid doktora bu morlukların onu zorla yere yatırıp üzerine çıktığımda olduğunu söylemişti.

Callanach kaşlarını çattı. Hatırlaması kolay bir şey değildi. Kanıtlar kendisine sunulduğunda ne kadar kötü hissettiğini hatırlamak, tutuklandığı andan bile daha kötüydü. Başlangıçta, olayların gidiőatını basitçe açıklayıp çekip gideceğinden çok emindi. Gerçek ise çok farklıydı. Yerel savcı soruşturmayı Interpol'ün herhangi bir katkısı olmadan yürütüyordu, bu nedenle şikâyetin mutlak bağımsızlık ve adalet dışında herhangi bir şekilde ele alındığına dair bir ima olamazdı. Jamaika'dan döndüğünde tıbbi rapor, adli tıp analizi, fotoğraflar ve ifadeler hazırđı ve onu parça parça incelediler. Görüşü bulanıklaőmıő, kusmak istemiş ve konuşmakta zorlanmıőtı. Suçlu görünmesi gerektiğini biliyordu ama kendini savunmak için konuşamıyordu. Sadece bir suçla itham edilmediğini, kendisini tamamen mahkemenin insafına bırakan bir beceri ve kararlılıkla tuzağa düşürüldüğünü anladığı o an, hayatında yaşadığı en kötü duyguydü.

Babası öldüğünde Callanach yıkılmıőtı ama ailesinin sevgisiyle . Alkollü araba kullanmaktan tutuklandığında, hayatının mahvolduğunu düşünmüştü ama kalbinin derinliklerinde her şeyi tersine çevirebileceğini . Ama tecavüz suçlaması? Kimse onu bundan koruyamazdı. Kimse onu kurtaramazdı. Güsüzdü ve düz inkar onun tek seçeneğiydi. Savunması

Bir kadının saplantısının öznesi olmak o kadar saçma geliyordu ki, davayı açmaya korkuyordu. İlk görüşme sırasında hiçbir soruya cevap vermemişti. Daha sonra şokta olduğunu, hayatının enkazını sindirmeye çalıştığını fark etti. Tekrar sorgulandığında, sadece kanıtları açıklayacak bir hikaye uydurmak için zamanı olmuş gibi görünüyordu. Felç olmuştu ve bu onun kaderini mühürlemekten başka bir işe yaramamıştı.

'Elbette kalçasındaki morluk yeterli değildi. Bu pek çok şekilde olabilirdi,' diye Natasha onun düşüncelerini böldü.

Hepsi bu değildi. Boynumu çizen bir tırnağı kırmış, doktordan fotoğrafını çekmesini ve saklamasını istemişti. Altında benim kanım vardı. Astrid yarayı kendini savunmak için yaptığını iddia ediyordu. Komşusu beni kanı silerken ve çıkarken ona küfrederken görmüştü ve onu çıplak ve ağlarken görmüştü.

"Kahretsin," diye fısıldadı Natasha.

"Evet, kahretsin," diye yineledi Callanach. 'Ve arkadaşım Jean-Paul'a yalan söyledim, çizimin spor salonundaki bir kaza sırasında oluştuğunu söyledim. Bir centilmen olmaya ve sessiz kalmaya çalışmışım. Bunun kötü bir fikir olduğu ortaya çıktı.

"Peki ya daha mahrem kanıtlar? Natasha sessizce sordu. 'Listeledikleriniz saldırı için yeterli ama...'

'Bu kısmı sadece tahmin edebilirim,' dedi. "Doktor, ki raporunda tahrifat yaptığını düşünmem için hiçbir neden yoktu, Astrid'in vajinasının hem içinde hem de dışında morarma ve çizikler olduğunu söyledi. Prezervatif kullandığımı ve yanımda götürdüğümü, bu yüzden meni olmadığını iddia etti. Yaralar beni suçlamaları için fazlasıyla yeterliydi. Tek mantıklı sonuç tecavüze uğramış olmasıydı.

"Kendisi yaptı," diye sertçe nefes aldı Natasha. 'Lanet olsun. Onu öldürmek istemiş olmalısın.

"Astrid'in ben gittikten sonra kendi tırnaklarını ya da bir aleti kullanarak bu yaraları oluşturduğuna inanıyorum. Ve evet, birkaç kez onu ve kendimi öldürmek istedim.

Dış çiziklerin fotoğrafları zihninde ilk gördüğü kadar netti. Astrid'in bacaklarının arasındaki deri

sanki biri onu parçalamış gibi kızgın kırmızı yırtıklardan oluşan bir ağdı. Eğer bunu kendisi yaptıysa, çıldırmış olmalıydı. Bu görüntü zihninde bir hastalık gibiydi. Polis bu ayrıntıyı en sona bırakmıştı ve o zaman asıldığını anlamıştı. Interpol'de sorumlu bir işte çalışan bir kadının intikam için kendine zarar verecek kadar dengesiz olduğunu iddia etmek işe yaramayacaktı.

"İç çamaşırını ve elbisesini yırtmış, hıçkırarak ve tutarsız bir şekilde bir arkadaşını aramıştı. Şimdi bile suçlu benmişim gibi geliyor, değil mi? Detaylar inanılmazdı. Birkaç kez ben bile onun söylediklerini yapıp yapmadığımı merak ettim.

Sessizlik vardı. Natasha'nın gözlerinde yaşlar vardı ve Natasha bu yaşlar için minnettardı. Kendisini daha az canavar gibi hissetmesini sağlıyorlardı.

Natasha, 'Seni tanıyan hiç kimse ona inanmış olamaz,' dedi.

Callanach, 'Tecavüzcülerle ilgili bir şey bu,' dedi. 'Çekici, sosyal, iyi entegre olmuş, sıkıcı, sessiz ya da utangaç olabilirler. Tip diye bir şey yoktur. Astrid ona asıldığımı ama ilk randevumuz olduğu için beni reddettiğini söyledi. Öfkelendiğimi iddia etti ve aynen aktarıyorum, "Bana hiçbir kadının onu reddetmediğini, her zaman istediğini elde ettiğini, beni istediği için gurur duymam gerektiğini söyledi" ve sanırım etrafta buna inanmaktan mutlu olan insanlar vardı. Jean-Paul ve diğer arkadaşlarım beni terk etti ve ben onları suçlamıyorum. Suçluluk duygusu gerçektir. Sadece Interpol'deki patronum yanımda durdu. Annem bile...' Callanach hala o son, yıkıcı darbe hakkında konuşamıyordu. Verebileceği en kişisel olmayan, abartısız özeti seçti. "Yalnız bir dönemdi. Astrid sonunda bana karşı ifade verme konusunda fikrini değiştirdiğinde, hasarı geri almak için artık çok geçti. Bir süre peşimi bırakmadı. Sonunda benimle iletişime geçmesini engellemek için bir tedbir kararı çıkarttım. Bunun için mahkemeye bile gelmedi. Sanırım tüm bunların oyunun bir parçası olduğunu düşündü. Interpol'deki üstlerim davanın sonucuna asla önyargılı yaklaşmadılar ve beraat ettiğimde gerçekten memnun olduklarını düşünüyorum, ancak böylesine ciddi bir iddianın ardından bir kariyeri onarmak için ancak bir yere kadar gidebilirsiniz. Böylece İskoçya Polisi'ne geçişimin yolunu açmaya yardımcı oldular. Bu sayede beni benim eski Interpol'e yeniden entegre etmeye çalışma mücadelesinden kurtulmuş oldum.

Bölüm. Fransa'dan ayrılmak tek seçeneğimmiş gibi geldi. Yine de asla gerçekten uzaklaşamıyorsunuz. Sanki lekelenmiş gibi kalıyorsunuz. Ve herkes bunu görebiliyor.'

"Ava, ona anlattığında senin böyle bir vahşeti yapamayacağını gayet iyi bildiğini söyledi.

Callanach, 'Ava çoğu insandan daha naziktir,' dedi.

Natasha, "O şimdiye kadar tanıdığım herkesten daha anlayışlı," dedi. 'Ve onu önemseydiğini görecektir kadar da anlayışlı.

'Ona büyük saygı duyuyorum. Korkusuz, ilkeli ve terfi politikalarıyla ilgilenmiyor. Etrafta böyle çok fazla polis memuru yok.

'Bundan daha fazlası var, ama istersen iş kartını oynayabilirsin. Sadece başına gelenlerin bir ilişkisi şansını mahvetmesine izin verme.

'Natasha, Ava ile ilişkim tamamen profesyonel. Ve böyle konuştuğunu duyarsa çok öfkeleneceğini biliyorsun.

'Bana yanıltığımı söyle,' dedi.

'Ava'yla çıkmak için vücudunun bir parçasını seve seve kaybedecek binlerce erkek olmalı. O benden daha iyisini hak ediyor,' dedi Callanach.

'Kendine acıma duygusundan oluşan bir kayayı yanında taşıyan birinden kesinlikle daha iyisini hak ediyor. Zor bir dönemden geçmiş olabilirsin ama er ya da geç bunun üstesinden gelmen gerekecek. Natasha onun öfkeli ifadesinden utanmadan ona baktı.

'Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Artık bir davayla karşı karşıya olmamam hâlâ...' Sesi kesildi. "Hâlâ ne değilsin? Natasha nazikçe sordu.

Callanach derin bir nefes aldı, öfkesinin sınırı sadece yarım adım ötedeydi.

Luc? Orada

Hayatta düzeltilemeyecek çok az şey vardır.

"Yapamam, tamam mı?" diye bağırdı. 'Kaç hafta, kaç ay geçerse geçsin, başka neye konsantre olursam olayım, bir türlü düzelelemiyorum.

Mutfak kapısına üç büyük darbe geldi. Natasha sıçradı ve cam kafeterya elinden düşüp fayanslara çarparken çığlık attı. Callanach ayağa fırladı ve üniformalı memur mutfağa koştu.

'Sorun değil efendim, bu sadece benim yerime gelen kişi. Vardiyam bitti. Arka kapıya gelmesi konusunda anlaşmıştık. Telsizle haber verdi ve dışarıdaki adam rütbesini, adını ve kapıyı çalanın kendisi olduğunu doğruladı. Natasha cam kırıklarını temizlerken Callanach onu içeri aldı.

Yedek subay yerleştikten sonra Callanach Natasha'ya, "Biraz dinlensen iyi olur," dedi.

'Konuşuyorduk,' dedi Natasha.

'Konuşmamız bitmişti ve ben bağırmaya başlamıştım, geceyi böyle bitirmek istemezdim. Gece boyunca kafamın rahat olması gerekiyor. Bir süre burada kalacağım,' diye karar verdi Callanach. "Bana ihtiyacın olursa ara.

"Luc, seni üzmemiştim. Natasha uzlaşmacı bir kucaklaşma için kollarını kaldırdı. Callanach geri çekildi.

'Sen yapmadın,' dedi, telefonunun ayarlarını kontrol etmekle meşguldü. 'Bu benim hatamdı. Unut gitsin, tamam mı? İyi uykular.

Sakin sakın iyi geceler dilediler ve Callanach kanepeye yerleşti. Natasha'nın Ava hakkında söylediklerine kafa yordu, bunları göz ardı etmeye çalıştı, sonra biraz daha düşündü. Bir ilişki yaşayabilecek kapasitede olsa bile, Ava'nın sınırları dışındaydı. Bu düşüncüyü omuz silkerek uzaklaştırdı ve pencereleri ve kapıları gereksiz yere bir kez daha kontrol etti. Ortalık sessizdi. Sonunda kanepenin rahatlığı karşı konulamayacak kadar güçlüydü ve uyku onu aldı.

Otuz İkinci Bölüm

King, gece boyunca kullanmak için para ödediği dört tekerlekli aracın içinde yığılmıştı. Gelincik geç kaldığı için iki katı ücret talep etmişti ama araç bu paraya değdi. Arka camlar karartılmıştı, arka koltuklar tamamen düz bir şekilde uzanıyordu ve plakalar çoktan silinmiş benzer marka ve model bir arabaya aitti.

Bu satın almaya hazırlanırken Elaine ve Jayne ile farkında olmadığı bir ritüel geliştirmişti. Gün boyunca bir yemek pişirmiş ve onu titizlikle hazırlamıştı. Kırmızı biberle pişirilmiş somonlu makarna ve Çin lahanası. Makarna, akşamı ve geceyi atlatmak için ihtiyaç duyacağı yavaş salınımlı enerjiyi verecek şekilde seçilmişti. Balığı terbiye ederken ve masayı hazırlarken mutfaktaki saatin tik takları durmadan . Saat ona zamanın mutlak olduğunu, geçen dakikalarla birlikte hissettiği dalgalanma hissinin bir yanılsama olduğunu hatırlatıyordu. Rutin, dünyayı dengeliyordu. King'in işe ve süpermarkete giderken kullandığı arabası evinin önündeki yola park edilmişti. Sadece dört yolculuk yapacağı ve bir daha asla dokunmayacağı yedek aracı ise garajındaydı. Gelinciğin bahçesine giden bir otobüse binmişti. Toplu taşıma anonimdi. Gözlerini dikip bakan, öksüren, hapşıran ve kulaklıkla teneke müzik çalan insanlarla kaçınılmaz yakınlıktan hoşlanmıyordu - cızırtılı ses dişlerini geriyordu - ama bu gerekli bir rahatsızlıktı. Otobüsten her zaman sansarın durağından iki durak ötede inerdi. O kadar dikkatliydi ki, her seferinde yakındaki bir fırına uğrayıp taze kruvasan alıyor ve yolculuk için bir bahane yaratıyordu. Planlama, detay. Her şey ayrıntıda gizliydi.

Yemeğini yedikten ve ardından porselen fincanda yeşil çay içtikten sonra duş aldı. Suyu normalde sevdiğinden daha sıcak tutmuş, suç mahalline fiziksel kanıtların taşınmasını en aza indirmek için cildini sabunlamış ve keselemişti. Evden çıkmadan önce on dakika boyunca takıntılı bir şekilde saçlarını taradı ve mümkün olduğunca dökülmemiş saç kalmadığından emin oldu. Erkek tipi kellik babasından kalma bir şeydi, gerçekten de hastalıklı bir şakaydı. Ailesi, babasının özelliklerinden çok azını miras almış olmasından duydukları hayal kırıklığını düzenli olarak dile getiriyordu. En azından bir ortak noktaları vardı. King dışarıda bir kadınla buluşacağı zaman her zaman şapka takardı ama yine de saçlarını tarardı, tedbirli olmak üzülmekten daha iyiydi. Bu sefer kavurucu suyun tenine çarpmasını bekliyordu. Bunun kanını yüzeye çıkaracağını, onu canlandıracağını, ona rahatlama ve hazır olma kokteyli aşılayacağını biliyordu. Hayalinde Natasha'nın yüzünü canlandırdı. Natasha ağlıyordu. Duşun akıntısına doğru baktığında, Natasha'nın gözyaşlarının yüzüne ve vücuduna düştüğünü gördü. Bir elini dolgun karnının üzerinde gezdirdi ve teninin yumuşaklığını hissetti. Natasha'nın hıçkırıklarını duymak istiyordu. Gece bittiğinde hıçkırığa hıçkırığa ağlayacaktı. Hıçkırarak, çığlık atacak, küfredecek ve yalvaracaktı.

İncelenmiş, yapışkan bir merdaneyle temizlenerek liflerinden arındırılmış ve dolabına asılmış giysilerini giydi. Son olarak ayakkabılarını cilaladı. Bu onun son dokunuşuydu. Hazır olduğunu, her şeyin mükemmel olduğunu gösteriyordu. Ayakkabıları parlıyorsa, hazırlığı tamamlanmış demektir. Diğer kadınlar için yiyecek bırakmış ve kalan misafirlerini sadece ikiye indirene kadar derme çatma bir yatak hazırlamıştı. Bu bir hafta sürebilirdi ama kendi zihninde bunun gerekli olduğu konusunda netti. Elaine hiçbir şey öğrenmemişti, hiçbir katkıda bulunmamıştı, artık konuşmuyordu ve Jayne'e gelince... onun orada olduğu her anı dua ederek geçiriyordu. Dün gece ağzını sabunla yıkamıştı. Kız öğürmüş ve sıçramış, sonra da devam etmiş. Ona vurduğunda, bir önceki hafta taktığı alt protez uçup gitmişti. Onun tepkisini bekledi. Tekrar dua etmeye başladığında gitmek zorunda kalmıştı. Onu boğazlamak, dindarlığını çıplak elleriyle sıkmak istemişti ama henüz buna hazır değildi.

Eğer aralarından onu kurban etmeyi seçerse, bu görev uygun bir törenle yerine getirilmeliydi.

Bu gece bir riskti. Her şeyin plana göre ilerleyebilmesi için yeterli beceriyle zemin hazırladığına inanmak zorundaydı. Natasha'nın nerede olacağını, onu korumak için önlemler alındığını biliyordu. Gerekirse bir kaçış yolu vardı. Yolunda güvenlik kameraları yoktu ve gece yarısından sonra bir mezarlık kadar sessiz olacaktı.

Elaine ve Jayne'e, 'Size yeni bir meslektaşınızın katılmasını bekleyebilirsiniz,' dedi. En azından bu, ilahi söyleyen rahibi susturmuştu. 'Ona hoş karşılandığını hissettirin ve onu tatsız hikâyelerle korkutmayın. Onu çok etkileyici bulacaksınız. Yerleşmesine yardımcı olun ki büyümenin bir sonraki aşamasına birlikte başlayabilelim. Havada elektrik vardı. Bunu hissedebiliyordu. Başından beri yönlendirdiği şey buydu. Sanki bir parçasını geride tutuyor, tekniğini ilk ikisinde geliştiriyordu. İnsan beyninin gerçek amacını ortaya çıkaracağı anı seçmesi ne tuhaf, diye düşündü. Telefonu cebinde titredi. Vakit gelmişti.

Dr. King arabasıyla Natasha Forge'un yolunun köşesine , yolun en ucunda durdu ve saatini kontrol etti. Saat sabahın biriydi, karanlıktı ama yağmur yağmıyordu ve iki sokak lambası gölgeleri aydınlatmadan turuncu bir ışık saçıyordu. , olmasını beklediği yerdeydi. İyi talihi için kendini tebrik etmeye başladı, sonra durdu. Ne şans ne de şanssızlık vardı. Planlamış ve planlamıştı. Bu talih tamamen kendi eseriydi. Bu onun kanıtıydı.

Karanlığın içinden onu izledi. Gecenin dramına, tehdide rağmen her zamanki soğukkanlı halini koruyordu. Kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Sarhoşluk yüzeye çıkan bir balina gibi yükseliyor, onu yutuyor, hayrete düşürüyordu. İlk tepkisi onu bastırmak oldu ama neden yapsındı ki? Tüm bunlar deneyimin bir parçası, başlı başına bir ödül değil miydi? Bekledi, kendini sakinleştirdi, dengesinin kendi hızında yeniden dengelenmesine izin verdi. Sonunda ödülünü almaya hazırlandı.

Çantasından kloroform şişesini çıkardı ve bir damlalık kullanarak gereken miktarı temiz, beyaz bir mendile çekti. Yol boyunca bir aşağı bir yukarı baktı. King, park ettiği yerden yolun dışına kadar olan mesafeyi tam olarak biliyordu.

Natasha'nın evi, o kadar çok yürümüştü ki ayak izlerinin sayısını sayabilirdi. Ellerinin daha sonra bunu yapmak için çok dolu olacağını bildiğinden, arka koltukları düzleştirmek için mandalları serbest bıraktı, piknik battaniyesinin, ağzının ve kablo bağlarının el altında olduğundan emin oldu ve aracından sessizce kaydı.

Yolun birkaç adım ötesinde, dolu bir arabanın camına vurdu. "Dedektif Müfettiş Turner," diye nefes nefese kaldı King. "Tanrıya şükür buradasınız.

Ava Turner yolun en karanlık yerine, bir ağacın altına, ne Natasha'nın evinden görünen ne de yoldan geçen herhangi bir polis memurunun fark edebileceği bir noktaya park etmişti. King en iyi niyetli gülümsemesini takındı. Algılanabilir bir tehdit olmayacaktı. Dünyaya, emekliliğine yaklaşmakta olan ve dört gözle beklediği tek şey hırkaları ve kolay sindirilebilir yiyecekleri olan bir adam gibi görünüyordu. Sıçradı. Gözü üzerinde olmasaydı, ne kadar iyi sakladığını fark etmeyebilirdi. Geri adım atarak kadının endişelenmeden penceresini açmasına izin verdi. DI Turner, kendi başının çaresine bakabileceğinden o kadar emindi ki, iyi ütülenmiş gömleği ve modası geçmiş kravatıyla adam tarafından kolayca kandırılabilirdi ve bardağı bir parça düşürdü.

"Natasha'nın evine gidiyordum," dedi King. 'Cep telefonumu aradı. Sizi verdiğiniz konferanstan tanıdım...' Kapısını açmaya başlamıştı bile. İfadesi karıştı, gölgeler arasında kısmen okunamıyordu ama King, arkadaşına duyduğu endişenin yerini belirsizliğin aldığını ve bunun onu umursamaz yaptığını gördü. Kadın kapının mandalını açtığında adam kapıyı tamamen açtı ve sağ kolunu içeri sokarak mendille kadının ağzını kapattı. Sol kolunu boğazına bastırdı, böylece içgüdüsel olarak almaya çalıştı. Kadın buna mecburdu, çırpınırken bir kloroform bulutu içinde yutkundu. Diğerlerinden daha uzun süre mücadele etti, saldırıyla nasıl başa çıkacağını daha iyi biliyordu, elleri kendi boğazı yerine adamın yüzünü kavradı, uyuşturucuyu atmak için başını sağa sola çevirdi, savaşı kaybetti. Her şeyden çok bacaklarını tekmeliyordu. Sanki kapana kısılmışlar gibi koltuğun alt tarafına vurduklarını duyabiliyordu. İstediklerinden daha uzun sürdü ama işte oradaydı, kollarında bayıldığı o yumuşaklık anı, diğerleri gibi tamamen baygın değildi. King onun yürüyebilmesini istiyordu ama tutarlı bir şekilde konuşmasını değil. Bir genç kız kadar uysaldı.

ilk kez yılan ısırığından sarhoş oldu. Ava'nın bedenini dışarı çekti, kollarından birini omuzlarına doladı ve onu arabasına kadar olan kısa mesafeye götürdü. Yoldan geçen hayali insanlara yapacağı konuşmanın provasını yapmıştı.

Uzun zamandır denenmiş bir hoşgörü ifadesiyle, 'Çok fazla içki, bir Cuma gecesi Edinburgh'un cazibesi,' derdi. Aslında buna gerek yoktu. Arabası her zamanki gibi iz bırakmayacaktı. Hatta bu akşam için saçlarını gümüşü bir griye boyamış ve bir hayır kurumundan aldığı gözlükleri takmıştı. Eldivenler bir gereklilikti ama sonuçta burası İskoçya'ydı. Rüzgâr ne zaman esmedi ki? King, Ava'nın bedenini arka koltuğa yatırdı, asi bir yeğenle uğraşan sinirli ama sevgi dolu bir amca gibi gülümseyip başını salladı, onu battaniyeye sardı ve sonra ön koltuğa tırmandı. Oradan el ve ayak bileklerine kablo bağlarını geçirdi, ağzını tıkadı ve battaniyeyi yüzüne örttü. Ava Turner artık onun olmuştu.

Natasha sevdiği birini kaybediyordu ve bu iyi hissettirmiyor muydu? O kadar iyi hissettiriyordu ki başı dönüyordu. Ne kadar acı çekeceğini bilmek olağanüstü tatmin ediciydi. Ve o bunu henüz bilmiyordu bile.

Geri döndü, sessiz bir üç nokta dönüşü yaptı ve geldiği yoldan döndü. Natasha'nın evinin önünden geçmenin bir anlamı yoktu. DI Callanach ya da daha büyük olasılıkla emrindekilerden biri hâlâ uyanık ve onu izliyor olabilirdi. King her şeyini Ava'nın uzak duramayacağına yatırmıştı, basının büyük bir memnuniyetle duyurduğu disiplin soruşturmasına rağmen. Tehdit bu kadar yakın ve inandırıcıyken en yakın arkadaşının evinden nasıl uzak durabilirdi? Hatta *Herald*'a yazdığı ve Roma Katolik Kilisesi'ne yönelik açık sözlü eleştirilerini şikayet ettiği mektupla, doğal olarak sahte bir isimle, açığa alınmasını hızlandırmak için bıçağı saplamıştı. İçeri giremeseydi ve saçma izini bırakamasaydı işe yaramazdı. Natasha isteyken anahtarları konusunda dikkatsiz davranır, çoğu zaman onları güvercin deliğinde bırakırdı. Ev anahtarının bir kopyasını yaptırmak çocuk oyuncağıydı. Departmana iki dakikalık yürüme mesafesinde bir anahtar kesici vardı.

King arabayı dikkatle sürdü, kenara çekilebileceği herhangi bir trafik ihlali olmadığından emin oldu, şapkası düşüktü, gözlerini meraklı CCTV kameralarından koruyordu. Sanki bir Pazar öğleden sonrası gezintisi yapıyorlarmış gibi arkadan gelen horlama seslerini duyabiliyordu. Bu, onunla birlikte alternatif bir senaryo hayal etmesini sağladı. Belki de, tam kendini tanıtmak üzereyken Natasha onu uzaklaştırmasaydı, her şey farklı bir şekilde sonuçlanabilirdi. Ava onun elini sıkmak için uzatacak ve tatlı tatlı gülümseyecekti. Gülümsediğinde ağzının bir tarafında bir gamze oluşurdu. Konuşmasının başında dinleyicileri sakinleştirirken görmüştü bunu. Onunla konuştuğunda yüzü aydınlanmış olabilirdi.

"Dr. King," derdi. "Bana Reginald deyin. Felsefe Bölümü'nde çalışıyorum. Size bir içki getireyim, sizi ayaktakımından kurtarayım. Başını sallayarak öğrencileri süzdü ve Ava da bilmiş bir gülümsemeyle ona baktı.

'Buna minnettar olurum,' derdi. "Zor bir gün oldu. Adam onu kalabalığın arasından çıkarıp bara doğru yönlendirebilir, ellerini hafifçe sırtına koyabilirdi. Kadın fark ederdi ama itiraz etmezdi. Göz teması olurdu, kısacık, onunki utangaç, onunki kendinden emin.

"Demek Natasha'nın eski bir arkadaşısın?" diye ipek gibi soracaktı, ona soğuk şampanya uzatırken, kulak misafiri olmadan konuşabilmek için başlarını birbirlerine doğru eğmişlerdi.

"Dürüst olmak gerekirse daha çok bir tanıdık. Nasıl bir şey olduğunu bilirsin, zamanla birbirinizden uzaklaşırsınız," diyor Ava kafasının içinde, ne demek istediğini anlamaması için bir kaşını kaldırarak.

"Anlıyorum," diye bilerek cevap verirdi. 'Evet, biraz...' Cümleinin sonunu kurnazca askıda bırakırdı.

"Kesinlikle," diye kabul etti, özel şakalaşmalarına kıkırdayarak. İşte o zaman vuruşmalar başladı.

Başını çevirdi. Bir gece kulübünden çıkan ceset yığınının yanındaki trafik ışıklarında durmuşlardı, fedailer ayaktakımını güdüyordu. Ava ağzındaki tıkaçtan çığlık atıyor, iki ayağıyla arka yolcu kapısının iç tarafını tekmeliyor, battaniyenin altında çırpınıyordu.

King sıkılmış dişlerinin arasından, "Kapa çenenin, seni aptal sürtüğün," diye küfretti. Işıklar yeşile dönene kadar onu susturmak için motorunu devirdi ve

onu kurtardı. Çok uzun sürüyordu. Öfkeyle radyoyla oynadı, bilmediği bir gösterge panelinde düğmeler ve kadranlarla dolu bir kâbustu bu. Sonunda müzik arabayı doldurdu, kızın kapıya vuran ayaklarının ritmine hiç de fena uymuyordu. Yanından geçen gençler ne olup bittiğini görmek için içeri baktılar ama küçümseyerek gözlerini kaçırdılar. Çok yaşlıydı, modası geçmişti, yerinde değildi. Yüksek sesli müzik ve devirli motorlar, kibirleri ve geçen zamanın onları asla etkilemeyeceğine dair inançsızlıklarıyla gençlere aitti. Trafik ışıkları sonunda onu alaylarından kurtardı.

"Çok yakın, neden hareketsiz kalamadı?" diye tısladı. 'Kloroform dozunu yanlış ayarladım, belki de düşündüğüm kadar derin nefes almadı. Belki de kaltak numara yapıyordu. Rol mü yapıyordun?" diye bağırdı. "O kadar hilekâr mısın?"

Arkadan gelen bir çığlık, bilincinin yerinde olduğunu ve onu anladığını göstermeye yetti.

"Benim için iyi bir kız olmalısın Ava," diye mırıldandı, kendini kontrol etmek sadece derin nefes almak ve daha büyük planı hatırlamak meselesiydi. 'Eğer iyi olursan, ödüllendirileceksin. Bunu Natasha için yapıyorsun, böylece alçakgönüllülüğü öğrenebilir. Onu insanlaştırmak için biraz kayba ihtiyacı var. Seni güvenli bir yere götürüyorum. Yalnız olmayacaksın. Senin için arkadaşlarım var. Dr King her şeyi düşündü.'

Otuz Üçüncü Bölüm

Natasha Callanach'ı uyandırarak üniformalı memurların tekrar vardiya değiştirdiğini söyledi.

"Saat yedi ve her şey yolunda," diye gürledi gülümseyerek. "Bir bebek gibi uyuyordun.

"Sen iyi misin? Callanach sordu, ama dinlenmiş ve yenilenmiş görünüyordu.

'Tüm uzuvlarım hala yerinde ve camların hiçbirini kırılmadı, yani buna başarılı bir operasyon diyebilirim, Dedektif Müfettiş. Ben Fransız tostunu yaparken siz de banyoyu kullanın. Ev spesiyalitesi.' Zahmet etmemesi için ısrar edecekti ama midesi evet dedi. Yirmi dakika sonra kıyafetlerini değiştirmiş ve önceki geceki yerine oturmuştu.

Ava'ya iyi olduğumu bildirmek için mesaj attım. Henüz yanıt yok. Muhtemelen dün gece burada olamayacağı konusunda ısrar ettiğin için somurtuyordur.

Callanach ağızı dolu bir şekilde, 'Onun çıkarları için,' dedi. 'Şef bu şikâyeti ne kadar çabuk yatıştıırırsa o kadar iyi olur. Planlarınız nedir? Hâlâ departman personelinin listesini takip ediyoruz, bu yüzden muhtemelen henüz Üniversiteye gitmemelisiniz.

'Evde oturmaktan ne kadar hoşlansam da yapacak işlerim var. Korkmaktan sıkıldım. Mantıklı olacağım, riskli bir şey yapmayacağım ama ofisime gitmem gerekiyor. İşler birikiyor. Yardımı olacaksa her on dakikada bir beni arayabilirsin.

"Elbette yapacağım," dedi Callanach. 'Eğer sana bir şey olursa, Ava bunu asla unutmaz. Onu bir arkadaş olarak kaybedemem. Uçaktan indiğimden beri edindiğim o.'

'Bence Ava seni neredeyse her konuda affeder,' dedi Natasha. ', belki bunu değil ama başka her şeyi. Dün geceki konuşmamızın nasıl bittiği hakkında konuşabilir miyiz?

Callanach kollarını ceketinin içine sokarak, "Gitmem gerek," dedi. "Polis memuru ne derse onu yap ve yabancılarla konuşma. Callanach tabağını ve bardağını bulaşık makinesine koyduktan sonra cep telefonunu eline aldı. "Dün gecenin iyi sonuçlanmasına sevindim.

"Luc! Luc arka kapıdan hızla çıkarken Natasha bağırdı. Arkasına baktı. 'Geldiğinden beri edindiğın tek arkadaş Ava değil. En az iki tane var.

Dışarıda mavi bir gökyüzü vardı ve yağmur yağmıyordu. Rüzgâr bile bir günlüğüne ara vermişti. Hava güneşli olmaktan çok uzaktı ama Callanach donmamakla yetinmeye karar verdi. Arabası Natasha'nınının karşısına park edilmişti ve emniyet kemerini takmadan önce radyoyu , son on iki saat içinde yediğı muazzam miktardaki yemeğe yer açmak için ayarladı. Arabayı kenara çekerek evin dışını son bir kez daha kontrol etti, yolun yukarısını ve aşağısını kontrol etti. İşte o zaman sokağın uzak ucundaki bir ağacın altına park etmiş gümüş renkli Mercedes'i gördü.

"Uzak duramadın, değil mi?" dedi açık pencereden, Ava'nın ona el salladığını görmeyi bekleyerek yavaşladı. Ona doğruca eve gitmesini söylemekten başka çaresi yoktu. Gün ışığı onun Natasha'nın evindeki varlığını DCI Begbie için daha kabul edilebilir kılmayacaktı. Callanach arabasına doğru ilerlerken içeride kimsenin olmadığını gördü. Arabayı park etti ve indi.

Mercedes kilitli değildi, sürücü kapısı tam olarak kapanmamıştı. Kendi aracına binerken onu yürüyerek kaçırmış olması gerektiğine ikna olarak cep telefonunu aradı. Önce sessizlik oldu, sonra çaldı. Giderek artan bir tedirginlikle sesin Ava'nın arabasının yolcu koltuğundan geldiğini fark etti. Telefonu almak için uzandı, içgüdüğü onu durdurdu ve geri çekildi, uzaklaşırken Natasha'yı aradı.

"Natasha, kulağa tuhaf geleceğini biliyorum ama Ava seninle mi?" diye sordu elinden geldiğince hafifçe.

"Hayır, bunu biliyorsun, az önce gittin," dedi Natasha. Bir duraklama. "Neden? Callanach cevap veremedi. Çizgiler içinde bir şekil oluştıuruyordu

Başını kaldırdı ve gördüklerinden hoşlanmadı. "Luc? Bir şey söyle." Telefonunu sertçe yere çarptı. Mutfak masası olduğunu tahmin ettiği bir yere çarptığını duydu. Saniyeler sonra Natasha patikadan yola doğru koşuyor, cadde boyunca sağa sola bakarak onu arıyordu. Onu gördüğünde dondu kaldı, sonra Ava'nın arabasını gördü ve koşmaya başladı. Çok uzakta değildi ve koşmak bir şey kazandırmayacaktı ama bir çocuğun uçurumdan düşmesini engellemek istercesine ona doğru koştu.

"Nerede o?" diye bağırdı. "Ne oldu? Bana ne olduğunu söyle!"

"Bilmiyorum," dedi Callanach, Natasha aracı parçalamadan önce onu yakalayarak. "Ona dokunmamalısın Natasha, lütfen. Üniformalı memur arkasındaydı, şaşkındı ve nefes nefese kalmıştı.

"Karakolu ara," diye emretti Callanach. 'Dedektif Müfettiş Turner'ın yerini tespit edin. Arabasının ve cep telefonunun burada olduğunu söyle. Memurların derhal evine gitmesini istiyorum. Ailesiyle temasa geçin ve son on iki saat içinde ondan haber alıp almadıklarını sorun.

Natasha dizlerinin üzerine çöktü. "O gitti," diye bağırdı. "Tanrım, o götürülürken biz orada yiyip içiyorduk.

'Bunu bilemeyiz,' dedi. 'Ava her yerde olabilir. Bildiğimiz kadarıyla arka bahçenizdeki bir ağacın tepesinde de olabilir.

"Hayır," diye hıçkırdı Natasha. "Hayır, değil. Anahtarları kontakta Luc, çantası da arka koltukta.

Callanach pencereden dışarı baktı. Natasha haklıydı.

Daha iyi, daha mantıklı bir açıklaması olduğuna inanmak istiyordu. Kızın nereye gitmiş olabileceğini açıklamak istiyordu. Sonunda en basit açıklamanın en olası açıklama olduğunu biliyordu. Birkaç dakika önce İskoçya'daki tek arkadaşı olduğunu iddia ettiği kadın kaçırılmıştı.

Siren sesleri her yönden duyulabiliyordu. Adli tıp ekibi Başmüfettiş ile birlikte geldi. Birdenbire, yol kapatılmadan önce bir basın minibüsü geldi ve polis memurları kameranın görüşünü engellemek için aceleyle arabanın etrafında bir sıra oluşturdu. Görülecek dramatik bir şey olduğundan değil. Asıl can sıkıcı olan eksik olan şeydi.

Callanach Natasha'nın içeri dönmesini istedi ama Natasha inatçı, keder ve panikle öfkeli bir şekilde reddetti. İlgüdüsel olarak ve tereddüt etmeden kollarını Natasha'nın omuzlarına doladı ve gözyaşlarına karşı koy ona sıkıca sarıldı.

Şef, "DI Turner dün gece burada ne yapıyordu?" diye sordu.

Callanach sessizce, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. 'Bildiğim evdeydi. Uzaklaştırma nedeniyle hareketlerini sessiz tutuyor olmalı.

İma edilen eleştiri bel altından vurmaydı ve Callanach bunu biliyordu ama kendini durduramadı. DCI Begbie'nin gözünden kaçmamıştı.

'Bunu onun açığa alınmasıyla ilgili hale getirmeyin, Müfettiş. Turner kendini tehlikeye atmaması gerektiğini çok iyi biliyor.

'Bu benim hatam,' dedi Natasha. "Beni korumak için buradaydı.

Callanach ona, 'Bu senin hatan değil,' dedi. 'Bunu durdurmak için kimsenin yapabileceği bir şey yoktu. Sorumlu her kimse bizimle oynadı.

"Ekibiniz nerede? DCI Begbie havladı.

Callanach, 'Üniversitede diğer departman personelini kontrol ediyordum,' dedi.

Onları oradan çıkarıp olay odasına götürün. Eğer bu DI Turner'ın kurban olarak seçildiği bir tuzaksa, o zaman Üniversite sadece bir için kullanılan bir araçtır. Tüm üniformalı memurları ve dedektifleri, kendilerini kurtarabilecek diğer soruşturmalardan çekin. Bebek davasından kimin intikam almak isteyebileceğini kontrol edin ve ölüm tehdidini tekrar gözden geçirin. Ve lanet basını buradan çıkarın. Ava'nın yüzünü haberlerde görürsem, kelleler uçar. Callanach Şef'in sersemlediğini gördü. Ava yıllardır onun emri altındaydı. Onun terfi etmesinden o sorumluydu. Sevilmemesi zor bir insandı.

"Hadi Natasha, seni eve götürmem gerek," dedi ve onu evine doğru geri götürdü. Bunu yaparken arkasından bir bağırış duyuldu.

Mercedes'te bir adli tıp teknisyeni el sallıyor ve bir kanıt torbası için bağırıyordu. Callanach Natasha'yı bırakıp geri döndü.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Koltuğunun altına sıkışmış bir antrenör. Sadece bir tane. Bir süredir orada olabilir, belki de spor çantasından düşmüştür.

"Bir spor seansının sonunda spor ayakkabısını çıkarmak için bağcıklarını çözmüş olurdu ve o zaman bile çantadan düşüp sürücü koltuğunun altına sıkışmazdı. Eğer dün gece gözetleme yapıyor olsaydı, bu tür bir ayakkabı giyiyor olurdu. Bana daha çok bu ayakkabının bir noktada ayağından çıkmış olması muhtemel geliyor...' Yoldan Natasha'ya doğru baktı, cümlesini bitirme isteği içinde tükeniyordu. Ava kaçırılma anının stres ve paniği içinde bile ne yaptığını çok iyi biliyordu. Araba bulunur bulunmaz, zorla kaçırıldığını şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlamak için ayakkabısını çıkarmıştı. Kaos içinde bile plan yapmak onun tipik özelliği idi. Etrafındaki memurlara, 'Profesör Forge'a söylemeyin,' dedi. "Bu sabah yeterince umut kaybedildi.

Natasha'nın yanına döndü, giderken prosedür ve öncelikler hakkında acil ama dikkat dağıtıcı şeyler fısıldadı.

'Dövüşecektir. Kimsenin ona üstün geldiğini görmedim,' dedi Natasha.

"Henüz ne olduğunu bilmiyoruz," diye yanıtladı Callanach. 'Ava başına bir darbe almış ve uzaklaşmış ya da çantasını almaya vakit bulamadan bir ipucunu takip etmiş olabilir. Her şey mümkün. Panik yapmanın faydası olmaz.

"Bana patronluk taslama," dedi sessizce. 'Anlıyorum. Biz gerçekleri konuşuruz, hipotezleri değil.

"Kesinlikle," diye yanıtladı. "Ava da sana aynı şeyi söylerdi.

"Ava şu anda bana hiçbir şey söyleyemez. Callanach yanıt vermedi. Natasha haklıydı. 'Sahip olduğum tek şey o, Luc. Ailem sosyal statülerini korumayı kendi kızlarından daha çok önemsiyordu. Bu yüzden ben ortaya çıktığımda beni terk ettiler. Onların sağlıklı, sosyal olarak doğru çocuk ideallerine uymuyordum. Onlara söylediğim gün annem "sapkınlığım" için nerede tedavi olabileceğime dair bir araştırma yapıp yapmadığımı sordu. Babam benimle hiç konuşmadı. O güne kadar dünyanın merkeziydi ve bir daha benimle hiç konuşmadı. Ava bana baktı, güvenimi yeniden inşa etti ve beni o kadar çok sevdi ki neredeyse tüm o çürümüşlerin yerini dolduracaktı. Bir yılın büyük bir bölümünde depresyondaydım, barlarda dolaşıp bulabildiğim her kadını tavlama ile Amerika'da beni iyileştirebileceklerini iddia eden tuhaf kiliseleri aramak arasında gidip geliyordum. Ava

bir kez bile kendim için üzülmeyi bırakmamı söylemedi. Yardımcı önerilerde bulunmadı. Sadece devam etmeme izin verdi. Şu anda sahip olduğum hayat tamamen onun sayesinde kuruldu ve eğer onsuz yaşamak zorunda kalırsam...' Ağlamamak için mücadele ederken başını öne eğdi, omuzlarını gerdi, dişlerini sıktı. "Reddediyorum Luc. Onsuz devam etmeyi reddediyorum. Öyleyse onu geri getir. Eğer onun inandığı gibi bir dedektif ve adamsan, bunu şimdi kanıtla.

Callanach hiçbir söz vermedi. Verilecek bir teselli yoktu. Sadece Natasha'nın evinden çıkmasına izin verdi ve onun istediğini yaptı. İşine devam etti.

Olay odası bir çocuğun sardalye oyununun parodisi gibiydi, bedenler bedenlere çarpıyordu, kimse oturmuyordu çünkü sandalyeler çok fazla yer kaplıyordu. Şef idareyi ele aldı ve Callanach bundan memnundu. Ekibi tarafsız bir şekilde yöneteceğine güvenilemeyecek kadar kendinden nefretle doluydu.

DCI Begbie, "Şimdiye kadar neler olduğunu hepiniz biliyorsunuz," diye söze başladı. "DI Turner'ın evi, garajı gibi güvenli bir şekilde kilitlenmiş ve rahatsız edilmemişti. Ayrıca arabasında bulunan el çantasında evinin anahtarları vardı. Dün gece dokuz ile bu sabah altı saatleri arasında kaçırıldığı sonucuna varıldı. Profesör Forge'un yolunda kapı kapı dolaşıldı ama hiçbir bilgi yok. Sakin bir bölge, yerel bir bar yok, insanlar makul bir saatte içeride olma eğiliminde. Düşük ziyaretçi sayısı. Çevrede yaşayan insanların çoğu işe arabayla gidip geliyor.

Salter bir kafa denizinin ötesinden bağırdı.

"Buxton ve Magee'yi kaçırان adamla aynı kişi mi?

Şef cevap vermeden önce Profesör Harris ayağa kalktı. Callanach onun odada olduğunu bile fark etmemişti, çünkü hemen önündeki insanlardan daha ilerisini görmek mümkün değildi.

'Bayan Buxton ve Rahip Magee'yi kaçırان adam gözaltında ve bu kaçırma olayı doğru adamı yakaladığımıza olan inancımı sarsmıyor. Benzerlikler olsa da, çılgınca farklılıklar da var. Profesörün evine zorla girilmesi, oldukça kaba iki not, saldırganın DI Turner'ın evinde onu halka açık bir yere çekmesi. İyi işlenmiş bir suç, kabul ediyorum.

Ama çalışma şekli tamamen farklı. Elimizdeki bir taklitçi olduğundan şüpheleniyorum.

Callanach, kalabalığın içinde dalgalanan iç çekişler ve inlemelerden sesini duyurabilmek için sesini yükseltti.

Callanach, 'Eğer bu bir taklitçiye, DI Turner kaçırmak için seçilmesi son derece zor bir denektir,' dedi. 'Neden bir polis memurunu kaçırma riskine girsin?

Harris sanki soruyu önceden görmüş gibi hemen, 'Kudos,' diye cevap verdi. 'Çalışmasını taklit adamdan bir adım daha ileri gitmenin şerefi. Aynı şekilde tanınmak istiyor, muhtemelen Rory Hand'in kendisinin de cesaretine hayran kalacağını umuyor. Bunlar ego suçları, DI Callanach. Cesur ve korkusuzlar. Taklitçi, idolünden bile daha çirkin olduğunu göstermek ister.'

"Peki neden beceriksiz notlar ve dondurucudaki kalp? Callanach bu kadar kolay susturulamayacaktı. "Bu sadece bir hileydi, Buxton ve Magee'nin katilinin başvurduğu bir yöntem değil.

'Yeni oyuncumuzun işine kendi damgasını vurmaya, benzersiz olmaya çalıştığına inanıyorum. Sonuç, Hand'in çalışmasına bir övgüdür, en küçük ayrıntıya değil.

DCI Begbie, "Sakıncası yoksa, DI Turner'ı kaçıran kişiye oyuncu diyemez misiniz, Profesör Harris," dedi. Oda sessizliğe gömüldü. Bu bir azarlamaydı. "Bu bir oyun değil. Harris özür dilemek için ağzını açtı, kendi iyiliği için fazla zeki davrandığını, odadaki kadın ve erkeklerin saygısını kaybettiğini biliyordu ama Begbie bir kelime daha etmesine izin vermeyecekti. Bu, Callanach'ın brifingden aldığı tek tatmin anıydı. Başka hiçbir iyi haber yoktu.

'Bebek ölümleri vakasını tekrar gözden geçireceğim ve intikam alınması gerektiğini düşünmüş olabilecek kişilerle ilgili ipuçlarının peşine düşeceğim. DI Callanach, DI Turner'ın aldığı ölüm tehdidini takip edecek. Bu ekiplere atanmayanlar ise olay yeri bölgesinde, CCTV'de daha fazla kontrol yapacak, bildirmediği başka tehditler olup olmadığını görmek için son kişisel ve profesyonel iletişimleri inceleyecek. DS Lively, Hand'e karşı açılan davayı incelemeye devam edecek. Öğlene kadar bilgi istiyorum. Şimdi harekete geçin.'

Tripp koridorda Callanach'a yetişti. 'Bilmeniz gerektiğini düşündüm efendim, hurdalık sahibi sonunda kayıtlarını buldu. Arabayı Edinburgh'daki bir satıcıya vermiş. Adı Louis Jones. Onu getireyim mi?'

Şu anda değil. O araba Jones'tan sonra dört ya da beş satıcıya daha gitmiş olabilir. Bana ölüm tehdidi dosyasını getir, sonra da Çavuş Lively'yi bul. Rory Hand'e Buxton ve Magee'yi öldürdüğü tarih ve saatleri sormasını söyle. Her birinin ne kadar süredir hayatta olduğunu bilmek istiyorum. Ve Lively'ye söyle, Hand'e polisin bu soruların cevaplarını zaten bildiğini söylesin, sanki doğru ya da yanlış varmış gibi. Profesör Harris bu işe karışmasın, aksi takdirde DS Lively'nin hızlı bir şekilde trafiğe edilmesini bizzat sağlayacağım.

"Tam olarak bu kelimeleri kullanarak mı? Tripp endişeli görünüyordu. "Tam olarak bu kelimeler.

"DI Turner'ı yakalayan katilin aynı kişi olduğunu düşünmüyorsunuz, değil mi efendim? Eğer öyleyse...'

Hiçbir fikrim yok, Tripp. Tam bir karmaşa. Benzerliklerden çok farklılıklar var ve hepimiz kuyruğumuzu kovalıyoruz. Ama bazı cevaplar istiyorum ve bunları hemen şimdi istiyorum, sadece birkaç olasılığı elemek için bile olsa.

Callanach eve sabahın ikisinde varmıştı ve masasını terk etmesinin tek nedeni Begbie'nin ışığının yandığını görmesi ve ofisi terk etmesi için doğrudan bir emir vermesiydi. Callanach'ın dairesinin dışında, köşede kahverengi koli kağıdına sarılmış, dikkatsizce eğilmiş uzun bir sopa duruyordu. Ekli karttaki el yazısının Ava'ya ait olduğunu fark etti.

Kapıyı açtı, paketi kaptığı gibi içeri koştu. Önce ambalaj kâğıdına el attı, içinde Ava'nın nerede olduğuna dair bir ipucu olduğuna, her şeyin korkunç bir hata olduğuna ve Ava'nın hayatta ve iyi olduğuna, uzaklaştırıldıktan sonra kaçtığına inanmak için yanıp tutuşuyordu. Bulduğu şey pırıl pırıl ahşap bir olta, makarası çoktan takılmış, küçük bir kutu sinek ve kıvrılmış yün bir şap kaydı. Callanach notu açtı. Bir köşesine çay dökülmüş gibi görünen bir şeyle birlikte, karalanmış bir yazıydı

Bir defterden kabaca koparıldığı belli olan bir kâğıt. Tipik bir şekilde ona aitti.

"Luc - Rahatlamayı öğrenmen gerektiğine karar verdim. Fransa'da bu tür şeylerin yanından geçip gitmesi ihtimaline karşı ekte bir olta var. Bir dahaki hafta sonu tatilinde Kinross yakınlarındaki Loch Leven'e gideceğiz. Orada sana dünyanın en iyi alabalığını tutmayı öğreteceğim, ayrıca senin için pişireceğim. Bir kulübe kiralayacağız (balıkçılık uzmanlığımı sizinle paylaşacağım için parasını siz ödeyeceksiniz). Çok güzel bir yer - sadece gökyüzü, su ve daha fazla gökyüzü. Şunu açıklığa kavuşturalım, bu bir randevu değil. Balıklar benim için senden çok daha ilginç! Son cümlemin ardından kocaman bir gülen yüz ve altında bir PS vardı. "Şapkaya ihtiyacın olacak. Bir tekmeden balık tutmak zorundayız ve hava soğuk oluyor. Saçınızı bozarsa üzgünüm!!!"

Oltayı aldı. Ucuz değildi. Tahta kadife gibi pürüzsüzdü ve makara, oltanın ağırlığına karşı kusursuz bir şekilde dengelenerek sarıldığında en yumuşak tıkırtıları çıkarıyordu. Hediye ve not kız kaçırılmadan önce bırakılmıştı, bunu biliyordu. Muhtemelen Natasha'nın evine yerleşirken bırakılmıştı, böylece Natasha onun evde olmadığından emin olabilirdi.

Ava'nın çektiği acının anlatılamaz olduğunu düşündüm. Callanach yüzüne bir yastık tuttu ve bağırdı.

Otuz Dördüncü Bölüm

Ava'nın yüzü şişmiş ve şekli bozulmuştu. Bu utanç vericiydi. Konferansta onun yakışıklılığına hayran kalmıştı.

King onu garajdan eve sürüklerken, "Keşke sana vurmamı istemeseydin, bu daha az zor olurdu ve bu kadar acı çekmezdin," demişti. Ava baygındı, bu yüzden onunla konuşmanın biraz tuhaf olduğunu düşünüyordu ama en azından cevap veremiyordu. susturmak için vurmak zorunda kalmıştı. Arabayı durdurduğu anda tekmelemeye ve çığlık atmaya yeniden başlamıştı ve motor gürültüsünü bastıracak bir ses olmadığı için yoldan geçen birinin duyma ihtimali vardı.

Yumruğunun tersini kullanarak kadının şakaklarından birine öyle sert vurmuştu ki, Napolyon gemisindeki dokuz kuyruklu kedi aklına gelmişti. Bu karşılaştırma hoşuna gitmişti. Kendisini bir kaptan gibi hissetmesini sağlamıştı. Denizde düzeni sağlamak için sıkı bir disiplin gerekliydi. Rütbeler aynı hızda tutulmalıydı, yoksa isyan çıkabilirdi. İçinde bulundukları durum için en uygun benzetme bu değil miydi? Yumruğunun kızın yüzünde yarattığı çatlama sesinden sonra, elmacık kemiğini kırmış olabileceğinden korktu. Morluk çoktan çiçek açmaya başlamıştı.

Salonda perdeleri çekmiş, kablo bağlarını kontrol etmiş ve onu büyük, eski bir meşe masanın ayaklarına bağlamıştı. Düşünceli bir son jest olarak başının altına bir minder yerleştirdi.

Arabanın anahtarlarını son bir kez eline alırken, "Boynunda bir çatlakla uyanmak istemezsin, değil mi?" diye sormuştu. Rahatlayabilmesi için ödünç aldığı aracı teslim etmesi gerekiyordu. "Bir yere gittiğinden değil," fısıldadı Ava'nın kulağına. 'Döndüğümde dublörünün ölümü için planlar yapacağız. İstersen sen de yardım edebilirsin. İşin püf noktalarını benden bile iyi biliyorsun.

Dr. King aradaki süreyi kiraladığı aracı iade ederek ve bir polis memurunu kaçırmamanın çok aceleci bir hareket olup olmadığını düşünerek geçirdi. Onunla boy ölçüşebileceğine dair gerçek bir tehlike yoktu - tüm olasılıkları öngörme ve hazırlıklı olma yeteneği onun en büyük silahıydı. Ama onun Elaine ya da Jayne kadar kolay sindirilemeyeceğinin de farkındaydı. Onu alt etme mücadelesi daha uzun sürecek, daha büyük bir özveri gerektirecekti. Aslında onun iradesine asla boyun eğmeme riski de vardı. İnatçılığının, kendini daha iyi hale getirme arzusundan daha büyük olması mümkündü. Eğer bu doğruysa, onu ortadan kaldırmak konusunda hiçbir tereddütü yoktu. Ava'yı kaybetmek istemiyordu, Elaine ve Jayne'den bıktığının da farkındaydı. Taze kana kesinlikle ihtiyaç vardı. Ama eğer çok tehlikeli olduğunu kanıtlarsa, Ava ona başka seçenek bırakmayabilirdi. Olasılıkları düşündü. Kadının ölümünde doğal bir adalet unsuru olmazsa, bu düpedüz bir cinayet olurdu. Ve o sıradan bir katil değildi.

Kız inatçıydı, buna odaklanmıştı. Bir katır gibi inatçı. Peki katırlar ne yapardı? Tekme atarlardı, bu da ona karşılık vermekten başka seçenek bırakmazdı. Ayağının karnına değerken çıkardığı sesi hayal etti, tıpkı bir futbol topunun havasını indirmek gibi. Kaburgaları çok kolay kırılabilirdi. Ayakkabılarını çıkarmak zorunda kalacağını düşündü. Ayaklarını incitecekti ama bu uygun ve gerekli bir fedakârlıktı. Ayakkabılarla tekme atmak adil değildi. Bu haksızlık olurdu. Evet, tekmelemek zorundaydı. Bunu düşününce, kızın amansız bir inatçılık göstermesi daha olası görünüyordu. Ve bunun sonuçlarını düşündükçe, onun morarmış ve kırılmış vücudunun görüntüsü zihninde daha fazla renk ve doku kazandı. Bir an için kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet yaratıp yaratmadığını merak etti. Ama bu çok saçmaydı. Ne de olsa, açık fikirli değilse hiçbir şey değildi.

King eve dönene kadar üç uzun saat geçmişti. Gelinciğin evinden kilometrelerce yürümek zorunda kalmıştı. O saatte otobüs yoktu. O sırada Dedektif Müfettiş Ava Turner uyanık bir şekilde onu bekliyordu.

Bölüm Otuz Beş

Uykuya dalmak üstesinden gelinemez bir işti, bu yüzden Callanach tekrar kalktı, giyindi, kanıt deposundan anahtarları almak için arabasını karakola götürdü ve Ava'nın evine doğru yola çıktı. Saatin sabahın dördü olduğunun, o saatte oraya tek başına gitmenin tuhaf görüldüğünün ve polis işinden çok aylaklık ettiğinin farkındaydı ama olmak istediği tek yer orasıydı. Oraya daha önce sadece bir kez gitmişti ama o tek ziyaretin verdiği aşinalık küçük de olsa bir rahatlık sağlıyordu. Orası sadece Ava'nın iş dışında yaşadığı yer değildi, daha çok oradaki her şey onun vücut bulmuş haliydi. Kupalar parlak, renkli ve hayattan daha büyüktü. Her duvar bir resim, bir baskı, kartpostallar, haritalar ya da sayısız DVD kutusu ve müzik barındıran raflarla kaplıydı. Hem işlevsel hem de sadece Ava'nın yaşadığı gibi hayat doluydu. Çamaşır makinesinin önünde bir yığın giysi, tişört, kot pantolon ve çoraplar sarkıyordu, yarı dik duruyordu. Hepsini onun için çamaşır makinesine atma arzusuyla savaştı. Onu geri getirdiğinde hayatını kolaylaştıracak küçük, aptalca bir şey yapmak için. Eğer onu geri getirirse.

Zihni zamanı geri sararak ona güllerin gönderildiği güne gitti. Kız bunu bildirmeyi reddettiğinde ne demişti? "Bu senin cenazen. Hepsi bu kadardı. Bunun ne kadar kehanet olduğunu ancak zaman gösterecekti. Geldiğini bile bilmediği bir kükreyle yumruğunu tüm gücüyle duvara vurdu, geri çekti, serçe parmağının koptuğunu hissedene ve kolunda patlayan bir acı havai fişeği fırlayana kadar tekrar tekrar birleştirdi. Alçı levhada bir göçük ve kanlı bir iz vardı. Bir bez aldı ve temizlemek için elinden geleni yaptı.

İlk yardım çantasını karıştırıp iki parmağını birbirine bağlamadan önce lavabonun altından çamaşır suyu aldı. Gitmesi gerektiğini biliyordu. Orada olmak, kendini onun anılarına kaptırmak sağlıklı değildi. Yine de yatak odasının, onun en özel anlarında kim olduğunu öğrenmenin cazibesi çok güçlüydü.

Avanın yatak odası evin geri kalanından daha sakin ve düzenliydi. Düzgün bir yatağın üzerine düz beyaz bir nevresim serilmişti. Birkaç süs eşyası yüzeyleri süslüyordu ama görünüşe göre Ava'nın kafasını boşaltmak ve günün karmaşasından kurtulmak için geldiği yer burasıydı. Callanach yatağın kenarına oturdu, kendini davetsiz misafir gibi hissediyordu ama şimdilik ona olabildiğince yakın olduğunu biliyordu. Yavaşça yatağın başucundaki dolabın üst çekmecesini açtı. Mücevherler, bir not defteri, bir günlük ve onun altında, arkaya doğru itilmiş, üzerinde bir çocuğun duasının yazılı olduğu küçük bir yazı tahtası vardı. "Ve şimdi uyumak için uzandım, Tanrı'ya ruhumu koruması için dua ediyorum, Eğer uyanmadan önce ölürsem, Tanrı'ya ruhumu alması için dua ediyorum. Parmaklarını ince, pürüzsüz gri taş levhanın üzerinde gezdirdi, kelimelerin ironisi bağırsaklarında buzdan bir sarmaşık gibi kıvrılıyordu. Eğer ölürse... Artık hiçbir dua onu koruyamazdı. Ava'nın çalar saati . İşe gitme vakti gelmişti.

Callanach önündeki sayfadaki işe yaramaz gerçeklere ve rakamlara baktı. Beyni sinir bozucu derecede yavaştı. Dördüncü kez okumaya çalışmak yerine, raporu derleyen adli tıp asistanıyla konuşmak için telefonu eline aldı.

"Yani ölüm tehdidi mektubu bize hiçbir ipucu vermedi. İşe yarayabilecek tek bir olağandışı yönü yok mu?" diye sordu.

Kız, 'Korkarım hiçbir şey,' dedi.

"Gözden kaçırmış olabileceğiniz, tekrar test edebileceğiniz bir şey var mı?

"Hiçbir şey. Kağıdın gramajı, mürekkep türü var. Bunların hepsi yaygın olarak kullanılır. Çoğu işletme bunları toplu olarak satın alır çünkü çok uygun maliyetlidirler. Biz ikisini de kullanıyoruz.

Callanach raporu karıştırmayı bıraktı. "Biz, yani laboratuvarınızdaki insanlar mı?

"Biz, İskoçya Polisi bünyesindeki Edinburgh istasyonlarında olduğu gibi," dedi.

Callanach telefonu kapattı. Çiçekler ve şampanya istasyona teslim edilmişti ama bu, onların

İçeriden biri tarafından sipariş edilmiş. Ölüm tehdidini yazmak için kullanılan kağıt ve mürekkebin aynısına erişimi olan biri. Ava'ya karşı inanılmaz derecede dengesiz bir saplantı geliştirmiş ve Ava'yı istediği yere getirmek için Natasha'yı manipüle etmiş biri. Temel bilgilere geri dönme vakti gelmişti. Hiçbir adli soruşturma bunu çözemezdi.

Callanach merdivenlerden zemin kata indi. Bütün polis memurları bugün için çağrılmıştı. Tüm izinler iptal edilmişti. Sadece yurtdışında tatil yapanlar ya da hasta olanlar görevde değildi. Ne aradığını bile bilmiyordu. Sadece bunu yapan kişiyi bulduğunda tepkisinin onu ele vereceğine inanmak zorundaydı. Zemin kattan başladı ve yavaşça yukarı doğru ilerledi.

Ofis ofis, koridor koridor, kat kat dolaştı. Herkesle konuştu, son yirmi dört saat içinde DI Turner ile herhangi bir temasları olup olmadığını sordu. Herkes onun sorularını ciddiye aldı, kimse kaçamak cevap vermedi, hepsi neyin tehlikede olduğunu anlamıştı. Callanach onların cevaplarını dinlemiyordu, en azından kullandıkları kelimeleri. Yüzleri izliyor, gözlerinde kaçınma, heyecan ya da korku olup olmadığına bakıyordu. Tavrını sert ve iş gibi tutuyordu. İki saat sonra, en üst kata ulaştığında, samanlıktaki iğneyi bulabileceğini düşünerek yaptığı şeyin akıl sağlığından şüphe etmeye başlamıştı. İdari ofislere ulaştığında kaybolmuştu. En ücra koridorlara bile hiç çıkmamış, evrak işlerini hep Tripp'e havale etmişti.

İnsan kaynaklarına, basın ofisine ve destek personeline doğru ilerlemeye devam etti. Bir kadın koridoru geçerek elinde bir tomar klasörle bir ofise girdi. Onu takip etti.

'DI Callanach,' diye kendini tanıttı. 'Size birkaç soru sormamın sakıncası var mı? Son yirmi dört saat içinde Dedektif Müfettiş Turner ile herhangi bir temasınız oldu mu?

Kadın başını salladı. 'Ben . Ben sadece üniformalı birimlerin mali işlerini yapıyorum. Meslektaşım sizin ve DI Turner'ın hesaplarıyla ilgileniyor. Kendisi diğer ofiste. Keşke yardımcı olabilseydim. Gerçekten üzgün görünüyordu. Callanach ona teşekkür etti ve karşıdaki ofise gitti.

Bir kadın köşedeki masasında ona arkasını dönmüş, gözlerini bir ekrana dikmiş, klavyeyi hızlı hızlı tuşluyordu. Callanach bir saniye bekledikten sonra açık kapıya vurarak varlığını duyurdu. "Affedersiniz," dedi. 'Meşgul olduğunuzu anlıyorum ama bir şey sormam gerekiyor. birkaç soru soracağım.'

Kadın arkasını döndü. Saçları sarının farklı tonlarındaydı ve kısa küt kesilmişti. Hatırladığından daha zayıftı ve siyah çerçeveli gözlük takıyordu. Onu arkadan ya da yandan asla tanıyamazdı, hatta doğrudan bakmasa önden bile fark etmeyebilirdi. Ama gülümsemesi tamamen aynıydı.

Koridorun karşısında konuştuğu kadın içeri girdi ve onun yanında durdu.

'İşte sen oradasın. Sen muhtemelen henüz tanıştırlımadın . Dedektif Callanach, bu meslektaşım Astrid Borde.

Otuz Altıncı Bölüm

King yorgundu ve yorgun olduğunda davranışları da olumsuz etkileniyordu. Bu kendisinde sevmediği bir kusurdu ama her zaman en sert eleştirmen kendisi olmuştu. Hoşlanmadığı şey, hatalarının başkaları tarafından gösterilmesi idi.

Eve döndüğünde, bacakları ve kolları gecenin fiziksel yorgunluğundan dolayı onu cezalandırıyor, fazla adrenalinin etkisiyle ürkek bir haldeyken, en yeni misafirine karşı nazik olmaya çalışmıştı. Kadın pek anlayışlı davranmamıştı. Fazladan bir kloroform dozuna başvurmak istese de, onu çok büyük bir birikimle tehlikeye atamazdı. Daha da önemlisi, cesetleri merdivenlerden aşağı yukarı sürüklemenin ötesine geçtiğine karar vermişti. Ağır masayı yatırarak Ava'nın kablolarla bağlı ellerini masanın ayağından kurtarmasına ve oturmasına izin verdi.

'İşte,' dedi. 'Bir süre sersemlemiş olacaksın, ellerin ve ayakların kelepçelerden dolayı uyuşacak ama geçecek. Ben Dr. King.'

"Moffboars," dedi şişmiş bir yüz, şişmiş dudaklar, kötü bir şekilde bozulmuş gözlerle. Bunun üzerine biraz buz koyması gerekecekti.

'Korkarım ne dediğinizi anlayamıyorum. Bu aşamada sessiz kalıp dinlemek daha iyi olabilir. Sizi düzgünce dinlenebileceğiniz bir yere götürmem gerekiyor. Yürümek zorunda kalacaksın. Çok uzak değil. Her kapı ve pencere kilitli, bu yüzden kaçmanın bir anlamı yok. Ellerin olduğu gibi kalacak ve ayak bileklerindeki bağı keseceğim ama sen ve ben birbirimizi anlamalıyız. Bu bıçak bende var,' diyerek kanepeden aldı. "Bu bir oyma bıçağı. Kendim keskinleştiriyorum ve bunu yapmaktan gurur duyuyorum. Dünyanın birkaç gün içinde ölümünüzün yasını tutacağı düşünülmürse, onlara ölümünüzle ilgili planladığımdan daha iyi bir kanıt vermemeniz tavsiye edilir.

Yüzü limonları utandırabilir, diye düşündü. Tam bir cadaloz. Bıçağa bakmamıştı bile. Bir polis memurundan sertlik beklerdi ama bu düşmanlık talihsizdi. King etkili olması için bıçağı ona doğrulttu ve lamba ışığının kenarlarından parlayıp gözlerine yansımaya izin verdi.

'Yürürken bu bıçak boğazına dayanacak. Bana tekme atma, çelme takma ya da kendini fırlatma. Eğer yaparsan, çeliği kirletmekte tereddüt etmem. Bıçağı kadının ayağındaki kablo bağına dayadı ve iddiasının doğruluğunu gösterdi. Sertleştirilmiş plastiği tereyağı gibi kesti. Ava bunu yaparken onu izledi ama Ava'nın gözlerinde sıkıntıdan ziyade hesaplama gördü. Bu dikkatli olmalıydı. Natasha'nın ona çekilmesine şaşmamalı. Kurnazlık ve kurnazlık konusunda birbirlerine çok benziyorlardı.

"Ayağa kalk," dedi. Ava tereddüt etmedi. Hangi savaşlarda savaşacağını ve hangilerinin onu aştığını bilecek kadar zekiydi. Salonu geçip koridordan geçtiler ve merdivenlerin altındaki dolaba girdiler. Oradan mahzene açılan kapı gizliydi ama saklı çok uzaktı. Kiler, yoldaki tüm evlerin bir özelliğiydi. Yokmuş gibi davranmak, biri soracak kadar yaklaşırsa şüpheli görünebilirdi. Tam da bu basamaklardan aşağıya, trajik bir şekilde, kız kardeşi henüz on dört yaşındayken kayarak boynunu kırmış, olağanüstü dehasını ve potansiyelini heba etmişti. On üç yaşındaki King o zaman evden taşınabileceklerini, evin tahammül edilemeyecek kadar anılarla dolu olacağını düşünmüştü ama ev sadece sevgili Eleanor'ları için bir tapınak haline gelmişti ve hem babası hem de annesi günlerinin geri kalanını orada geçirmişti.

DI Turner ona söylediği gibi yürüyordu ama gözleri bir sağa bir sola kayıyordu. En azından sola, diye düşündü, kendine bir sırtıma izni vererek. Yüzündeki hasar yüzünden sağa bakamıyordu.

'Ne yaptığınızı biliyorum,' dedi. 'Öyleyse çalış, araziyi hisset, giriş ve çıkışlarını bil. Bunun bir faydası olmaz. Kilerden misafir süitine çıkan merdiven yıllardır orada. Annem pek sosyal olmayan ruh hallerinden birindeyken babam özel odalarına kaçardı. İkisi de öldükten sonra sahte duvarı ördüm, mekanı dönüştürdüm, böylece

kendi kullanmak. Sadece ahşap kaplamaları yerleştirmek bile bir yılını aldı.

İlk merdivenin dibinde kapının kilidini açtı ve duvarın arkasına gizlenmiş merdivenleri aydınlatmak için bir ışık düğmesine bastı. Ava dönüp onun gözlerinin içine baktı. Cesurdu. Bunu görebiliyordu. Kabadayılık değil, rol değil. Belki de gerçekten hiç korkusu yoktu. Belki de bir parçası, herkesin bağırsaklarında parazit bir solucan gibi taşıdığı o altıncı his, kaderinin bu olabileceğinden hep şüphelenmişti.

"Kim olduğunu biliyorum. Adamın şüphe duymaması için her bir kelimeyi şişliğin içinden tükürerek söyledi. "Naftalin kokuyorsun. Elaine Buxton ve Jayne Magee'yi öldürdün."

"Dedektif Müfettiş Callanach davayı o kadar başarısız bir şekilde soruştururken size böyle mi söyledi? King, kokusundan söz edilince sinirlenerek ama onu merdivenlerden çıkarmaya her zamankinden daha kararlı bir şekilde sordu. 'Siz polisler hepiniz kendinizden çok eminsiniz, değil mi? Etiketlemeye, kutulamaya ve çözmeye çok heveslisiniz. Belki de Bayan Buxton ve Peder Magee'ye katılmak istersiniz?' diye sordu, bıçağı damarların şişmeye başladığını görene kadar boğazına bastırarak.

Sonunda korkmuş görünüyordu. Geriye bir adım attı, sonra bir adım daha ve bir adım daha, bıçağın yörüngesini takip ederek, yüzünün önünde sonsuz bir döngü içinde soldan sağa doğru dönerken, onu yukarı doğru, gizli merdivenin tepesine yaklaşmaya, her adımda eski hayatından daha da uzaklaşmaya zorladı.

"Beni öldürmek zorunda değilsin," dedi, üst kapı yaklaştıkça sesini bulmaya çalışarak.

'Keşke bu doğru olsaydı,' dedi. 'Ama eğer ölmezsen, o zaman asla benim olmayacaksın, tam olarak değil. Her zaman kalplerinde umut olan insanlar, aramaktan vazgeçmeyen insanlar, davanın soğuyacağı ama asla hafızalarından silinmeyeceği polis memurları olacaktır. Ölümle birlikte keder de gelir Dedektif Müfettiş ve kederle birlikte bir son olabilir.

Ava en üst basamakta duruyordu, sırtı kapıya dönüktü. Ellerini havaya kaldırdı ve bu hareketi kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyordu. Teslim olmuş, kaderini kabullenmiş, kendini onun yerine koymuştu. Zamanı durdurabilmeyi, Ava'nın yüzündeki ifadeyi diledi.

Onun dünyasına girdiğinde, kazandığını bilmenin hazzıyla sonsuza dek dolabilirdi.

'Ava, korkma. Yeni ölü arkadaşlarınla tanışma vakti geldi.

King kapıyı iterek açtı. İçeri girerken Ava'nın elini tuttu, tıpkı mihraba yürüyen bir gelin gibi, yataklardaki kadınları tanıdıkça gözlerinin açılmasını izledi.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldadı.

Otuz Yedinci Bölüm

"DI Callanach," dedi, iş arkadaşının önünde yüzeysel olarak ağırbaşlı bir hava takınarak. Sesindeki alaycı tonu sadece Callanach duyabiliyordu. "Sizinle tanışmak ne güzel. Astrid onun elini sıkmak için sağ elini uzattı. Callanach ona sanki kurtlanmış bir et parçası uzatıyormuş gibi baktı. Astrid onu tecavüzle suçladığından beri, ne kadar kısa süreli ya da iyi niyetli olursa olsun, kimsenin ona dokunmasına tahammül edememişti. Şimdi Astrid'in etinin kendisinininkiyle temas edeceği düşüncesi onu fiziksel olarak hasta hissettiriyordu.

"Sizinle özel olarak konuşmam gerekiyor," dedi, sesi kısıktı, inançsızlığıyla savaşıyordu.

"Elbette," dedi tatlı bir sesle, "istediğin yerde. Astrid aynı ofisi paylaştığı kadına sanki haftanın geri kalanı için izin almış gibi gülümsedi. Callanach geri adım atarak Astrid'in kendisine dokunmasına fırsat vermeden kapıdan geçmesine izin verdi.

"Merdivenlerden aşağı, zemin kat, koridorun en sonunda sağda," dedi Callanach, gözlerini önde tutarak ve görüşünü bulanıklaştıran baş dönmesiyle mücadele etmek için nefeslerini sayarak. Astrid merdivenlerde acele etmiyor, yanlarından geçen herkesi neşeli bir merhabayla selamlıyordu. Callanach her geçen adımda omuzlarındaki ve sırtındaki kasların gerildiğini hissedebiliyordu. Acele etmesi için ona bağırmamak için elinden geleni yapıyordu.

"Ofisine gitmiyor muyuz?" diye sordu şekerli ve uysal bir sesle. Sesi, bir futbol maçındaki vuvuzela gibi kafasının içinde homurdandı.

'Hayır,' dedi, son koridorda ilerledi ve görüşme odasının kapısını açtı. 'Ve sadece İngilizce konuşacağız. Fransız yok. Daha önce yaşadığımız iddialarla zaman kaybetmeye hazır değilim.

herhangi bir uygunsuz konuşma.' Masanın altından bir sandalye çekti ve ona oturmasını işaret etti. Callanach izleme sistemindeki düğmelere basarak hem görüntü hem de ses kaydını harekete geçirdi. Astrid ellerini masanın üzerinden Callanach'ın ellerinin bir santimetre yakınına kadar kaydırды ve yüzünde parlak bir gülümseme belirdi.

"Luc, burası bir görüşme odası. Sorunun ne olduğunu anlamıyorum. Ve neden makineler? Sadece bilmek istediğin her şeyi sor.'

"Burada ne aradığınızı bilmek istiyorum," dedi, sesini tehditkâr olmaktan çıkarmaya çalışarak. Sesi bu çaba yüzünden titriyordu.

'Ben burada çalışıyorum,' dedi. 'Saklanmıyordum. Düzgün doldurmadığınız bazı zaman çizelgelerini bile gönderdim. Notun üzerinde baş harflerim vardı. Ne yazık ki adamlarınızdan birini bu işi halletmesi için göndermişsiniz. Evrak işlerini doğru yapmamak özensizlik. Standartlarınız düşüyor olmalı. Astrid yüzüne düşen bir tutam saçla . Başka bir erkek bunu çekici bulabilirdi. Callanach'ın gördüğü ise bir sonraki saldırısını planlayan bir engerekti.

"İskoçya'da ne işin var?" demek istedim. Bana yaklaşmanı engelleyen bir mahkeme emri var Astrid. Hiçbir şekilde temas kurmana izin verilmiyor.'

'Sadece Fransa'da, aptal. Ülkeden ayrıldıktan sonra o tedbir kararının bir etkisi kalmadı. Burada da bir tane daha , bu yüzden artık kısıtlanmıyorum. Böyle olmasını istiyordun, değil mi? Buraya yeni bir başlangıç yapabilmek için mi geldin? Onun eline dokundu. Callanach sanki derisine bir akrep girmiş gibi tepki verdi. Sandalyesini tekmeledi ve geri çekilerek uzaktaki duvara yaslandı.

"İskoçya'ya beni takip etmen için gelmedim. Geldim çünkü Fransa'daki hayatımı mahvettin. Her şeyimi aldın - kariyerimi, dostluklarımı, itibarımı. Bu işi nasıl aldın?'

'Interpol'ün referansına bu konuda bir şey yazma hakkı yoktu. Bu benim mesleki davranışım ile ilgili değildi. Ben davaya devam edemeyeceğini düşünen bir mağdurdum. Eğer bu işe girmemi engellemiş olsaydı, onlara dava açma hakkım olurdu. Ve Interpol'deki amirimin burada olduğunuzdan haberi yoktu. Aslında kaltağın ayrılmamdan memnun olduğunu düşünüyorum, bu yüzden bana övgü dolu bir referans yazdığına eminim.

'Bu, buradaki kimsenin neden kim fark etmediğini açıklamıyor. Tam bir geçmiş kontrolü yaptılar. Her şeyi açıkladım.'

"Hiçbir zaman mahkum edilmediniz - aslında yasal olarak herhangi bir yanlış davranıştan suçlu olmadığınız beyan edildi. İdari sistem bu tür durumlarda çalışanların isimlerini çapraz referans olarak vermez, özellikle de buraya ancak sizin atamanız kesinleştikten sonra başvurduğum göz önüne alındığında. Size bu işi ayarlamak için çok çalışan patronunuz da muhtemelen tüm evrak işlerini sizin adınıza güzel ve temiz bir şekilde halletmiştir.

'Beni buraya kadar takip etmeye hakkın yoktu ve bunu sen de biliyorsun.

'Luc, sevgilim...' Ayağa kalktı ve masanın etrafında adım atmaya başladı.

"Otur," diye emretti.

"Tutuklu muyum?" diye sordu.

"Sorgulanıyorsunuz.

"O zaman beni uyar," diye alay etti, üst düğmesini çözdü ve saçlarını savurdu, ama oturdu. 'Neden bu kadar kızgın olduğunu anlamıyorum. Kanıt vermemeye karar verdim.

"Duruşmadan bir gün öncesine kadar değil. Hayatımın aylarını kaybettim! Öz annem artık benimle konuşmaya dayanamıyor. Ve en kötüsü de senin bu lanet duruşmayı yapmak istediğine hiç inanmıyorum. Sen sadece sahip olduğum her şeyi yok etmek istedin! Callanach'ın elleri yumruk olmuş ceplerindeydi.

'Seni kurtardım. Beni azarlamamalıydın. Gözleri kocaman ve yaşlıydı.

"Yalandı, Astrid. Her parçası yalandı. Sana tecavüz etmedim, seks yapmadık. Beni kurtardığını nasıl düşünebilirsin? Callanach bağırma noktasına gelmişti. Meraklı bir memur neler olduğunu kontrol etmek için yüzünü kapıdaki cama dayadı. Callanach ona başını salladı ve o da uzaklaştı.

'Ben olmasaydım şimdi hapiste olurdun. Bunu mu tercih ederdin? On yıl boyunca boktan yemekler ve pis, kokuşmuş adamlar sana eşlik ederdi. Sence ne kadar dayanabilirdin? Astrid kızgındı. Callanach, en azından bu duygunun gerçek olduğunu düşündü. 'Tatsızlıkları geride bırakıp yeniden başlayabilmemiz için serbest bırakılmanı sağladım. Bu yüzden Avrupa'da başka bir yere taşınma tercihin çok mükemmeldi. İkimiz de İngilizce konuşuyoruz, de aktarılabilir becerileri var.

"Lütfen, dur! Callanach'ın elleri gözlerinin üzerindeydi. 'Astrid, dinle, yardıma ihtiyacın var. Bunun senin için zor olduğunu biliyorum ama bizim bir ilişkimiz yok, hiç . Bunu yapmaya devam edemezsin.

"Çok nazıksın Luc. Her zaman nazik oldun. Bunu benden başka kimse göremiyor. Kaderimizde birlikte olmak var. Seninleyken içimdeki acı yok oluyor. Bu yüzden senin peşinden geldim. Beni ne kadar sevdiğini hissediyorum ve korkutucu olduğunu biliyorum ama ikimiz için de yeterince güçlü olabilirim.

"Bunun nasıl sonuçlanacağını düşünüyordun?" diye sordu. 'Bir gün ofisime girip kendini bana atmayı mı planlıyordun?

'Burada olduğumu sana zaten bildirmiştim. Sana şampanya gönderdim. En iyisinden başka bir şey değil. Ve her öğlen koştüğün Lyon'daki Parc de la Tête d'Or'da yetişenler gibi güller.

O siz miydiniz? Biz de öyle düşünmüştük... Neyse. En azından şimdi mantıklı geliyor. Ama her şeyi bilmek istiyorum. Artık oyun yok.' Tavrını değiştirdi.

Astrid bunu düşündü. "Ne söylememi istiyorsun?

"Sadece gerçeği söyle," dedi. 'Eğer beni geri istiyorsan aramızda dürüstlük olmalı. Sevdiğim şeyler hakkında ancak sen bu kadar dikkatli düşünebilirdin. Güller çok güzeldi ve bana evimi hatırlattılar.

Yüzü karardı. Bir fırtınanın kopuşunu izlemek gibiydi. "Sadece ben mi Luc, yoksa başka biri de var mıydı?

"Başka kimse yok," dedi tekrar oturarak.

"Yalancı!" diye bağırdı. 'Seni onunla gördüm. Flört edişinizi izledim. Ve onun sana nasıl baktığını gördüm. Şampanyamı onunla paylaştın mı? Sana gönderdiğim çiçekleri ona verdin mi?'

"Kimden bahsettiğini bilmiyorum Astrid. "Evet, biliyorsun," diye tükürdü.

Callanach ilerleme kaydediyordu. 'Hayır, dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Senden sonra kimse olmadı.'

Ona sıırıttı ve bu bir uçurumun kenarında sallanmak gibiydi.

'Benimle oyun oynuyorsun,' dedi. 'Benden ne söylememi istediğini biliyorum Luc, ama . Bizden sonra kimse yok mu? Ben sanıyordum ki

hiç "biz" olmadık. Benden kaçmak için halının altına saklanan büyük, şişman, iğrenç bir örümcek gibi buraya kaçtığını sanıyordum. Onun adını söylememi istiyorsun. Söylemeyeceğim.'

Callanach saatini kontrol etti. Onunla elinden geleni yapmıştı ama kişilik bozukluğuna sahip olmak düşük IQ'ya sahip olmakla aynı şey değildi. Ona yaptıklarını itiraf ettirmek için çok daha fazla zamana ihtiyacı olacaktı ve saat Ava'nın sahip olmadığı dakikaları çalıyordu.

"Dedektif Turner'a ölüm tehdidini siz mi gönderdiniz?" diye açıkça sordu. Kadının yüzündeki duygu ifadesi kayboldu.

'Bir avukat istiyorum,' dedi.

"Onu sen mi kaçırdın?"

"Artık hiçbir soruya cevap vermeyeceğim. Astrid gömleğinin düğmelerini dramatik bir şekilde ilikledi, kollarını kavuşturdu ve gözlerini masaya dikti.

Callanach onun ne kadar ileri gittiğini düşündü. Birini bu kadar uzaktan ve bu kadar tutkuyla takip etmek tuhaf bir ruh hali gerektirirdi. O burada olduğu sürece bu oyunu oynamaya devam edecekti. Kazanmanın tek yolu onu hedefinden tamamen mahrum etmektir.

'Pekala,' dedi, 'ama meşgulüm. Sizi daha fazla sorgulamak için yeterli gerekçemiz var. Yine de ilgilenmem gereken daha önemli meseleler var. Burada bekleyin. Sorguyu yapması için bir polis memuru getireceğim. Benimle daha fazla muhatap olmayacaksınız. Kapiya doğru yürüdü.

"Dur," dedi. 'Tam orada dur. Her şeyden sonra öylece gidecek misin?"

"Evet," dedi. "Önceliklerim var.

"Seni piç," diye tısladı Astrid. 'Öncelikler mi? Ava Turner'ı bensiz bulabileceğini mi sanıyorsun? İki saat içinde yardımım için yalvarıyor olacaksın. Yüzü hırıltılı ve çarpıktı. Callanach her ne kadar geri dönüp onu boynundan yakalamayı ve ondan bilgi almayı arzulasa , bunun böyle olmayacağını biliyordu.

Dediğim gibi, çok meşgulüm. Yakında yanınıza bir memur vereceğim. Bu arada, gözaltı çavuşunu işlem yapması ve sizi uyarması için göndereceğim. Kapının kapanmasına izin verdi.

Birkaç saniye sonra mandalın açıldığını duydu. Astrid bağırmaya başladığında koridoru yarılmişti.

"Siktir git. Değerli Dedektif Müfettiş Turner'ı götürdüğünü gördüm. Onu öldürecek. Hemen buraya dön yoksa onun kanı

ellerinde.'

Callanach döndü, koridorda Astrid'e doğru ilerledi, görüşme odasının kapısının karşısında durdu, duvara yaslandı ve içeri baktı. "Nerede?" diye sordu açık kapı aralığından. "Bunu nerede gördün?"

Astrid, "Sen bu odaya geri dönene kadar hiçbir şey söylemeyeceğim," diye bağırdı.

"Bana bazı gerçekler söyle ki sana inanabileyim, yoksa beni bir daha görmeyeceğinden emin olurum.

'İşten sonra seni takip ettim,' dedi. 'Kız arkadaşının çok olduğu o profesörün evine gittin. Bütün gece dışarı çıkmayı bekledim ama çıkmadın. O aptal kadına yalakalık yapmaya devam ettin, o küçük notlar için yaygara kopardın. Ve evet, dava hakkında her şeyi biliyorum. Bu karakolda arkadaşlarım olmadığını düşünme hatasına düşme.

'dost olduğun umurumda değil. Bir polis memuru kaçırılırken neden hiçbir şey yapmadan durduğunu bilmek istiyorum! Callanach hırladı.

"Onu arabadan çıkarana kadar Turner olduğunu bilmiyordum.

Callanach kapı aralığından o kadar hızlı geçti ki Astrid'in hazırlanmak için zamanı olmadı. Onu kendine doğru çekti, bir eliyle üst kolunu kavradı, diğerini yüzüne doğrultmak için kaldırdı.

"Eğer yalan söylüyorsan..." dedi. Tehdidini bitirmesine gerek yoktu - yüzü her şeyi anlatıyordu.

"Değilim," diye cevap verdi Astrid, "ama ne ona gönderdiğim mektuptan ne de dün gece anlattıklarımın dolaylı yargılanmayacağını yazılı olarak garanti edene kadar başka bir şey söylemeyeceğim.

"Astrid, zaman yok," dedi Callanach, şiddet ve yalvarma arasında gidip gelerek.

"Ve bu iş çözülene kadar benimle kalacaksın. Fransa hakkında, eski dostlarımız hakkında, eskiden nasıl olduğu hakkında konuşacağız. Bu iş böyle yürüyecek.

Tripp görüşme odasına girdi, onu Lively izledi. Callanach'ı elinde Astrid'le gördüklerinde ikisi de donakaldı.

Callanach, "Memur bey, bana Mali Savcılık'tan dokunulmazlık verme yetkisine sahip birini bulun," dedi. Tripp

bir saniye bile duraksamadan gitti. Callanach Lively'ye baktı. "Ne istiyorsun, Çavuş?"

Rory Hand. Buxton ve Magee'yi ne zaman öldürdüğüne dair sorulara cevap veremedi. Yorum yapmadı, sonra da avukat tuttu. Üzgün olduğunu söylemeye geldim. Belki de haklıydınız.'

"Bunun için biraz geç oldu," dedi Callanach, Astrid'i koltuğuna geri iterek.

Otuz Sekizinci Bölüm

King, kadınları yataklarında gördüğünde Ava'nın gözlerindeki şaşkınlıktan zevk aldı. İkisi de tek kelime etmedi. Son misafirine, onu yatağa sabitlemeden önce tuvaleti kullanma fırsatı verdi. Yakınlıkla onların kişisel alışkanlıklar oldu bir yön . olmak Sevmediği bir gardiyandı ama bu ona ek bir güç unsuru sağlıyordu. "Biraz daha ağır kesici alabilir miyim, lütfen, Dr. King? Elaine fısıldadı.

Bunu düşündü. Son zamanlarda çok fazla tüketiyordu. Yine de reçeteli ilaç bağımlılığından daha kötü şeyler de vardı ve bu kesinlikle ona katlanmayı kolaylaştırıyordu.

'Sana biraz parasetamol getireceğim ama yeni arkadaşın için bana yardım etmelisin. Kablo başını bileğine ve yatağın direğine sabitle. Çok sıkı değil! Kan dolaşımını kesmek istemeyiz.

"Yapma," dedi Ava ona. "Elaine, ben bir polis memuruyum, ona yardım etmek zorunda değilsin.

"Yapmak zorunda," diye fısıldadı King, "değil mi canım? Elaine güçsüzce başını salladı.

"Yoksa ben ne yaparım? Elaine onu bağlarken King bıçağı Ava'ya doğrulttu.

'Cetveli tekrar çıkaracaksın,' dedi.

Ava Jayne'e baktı. Elaine'i kırdığını, içindeki metaneti işe yaramaz parçalara ayırdığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu ama cesur dedektif müfettişin ondan bu kadar çabuk vazgeçmesini beklemiyordu. Jayne dua ediyordu. Aynı tas aynı hamam.

"Ava, bu kızları isyana teşvik etmeni istemiyorum. Bu fikre kıkırdadı. 'Nedenini açıklayayım. Aranızdan biri buradaki topluluğumuzun refahına zarar verecek şekilde davranırsa, bir başkasını cezalandırmak zorunda kalacağım. Dolayısıyla, eğer siz

Jayne'e gerçekten hoşlanmayacağı şeyler yapmak zorunda kalacağım.

"Jayne," dedi Ava. 'Benimle konuşabilir misin? Jayne Magee, yardım gelecek.

"Ben de tam olarak bundan bahsediyordum," dedi King. 'Normalde ilk gününüzde daha hoşgörölü olurdu. Yerleşirken biraz kargaşa çıkmasını bekliyorum, ama ben paramparça oldum ve içinde bulunduğün durumu tam olarak anlaman gerektiğini düşünüyorum. Bir çekmecenin kilidini açtı, iki tablet ve plastik bir bardak suyla birlikte Elaine'e verdi. "Ne kadar nazik ve düşünceli gördün mü? Çekmecedan elinde katlanmış halde tuttuğu başka bir eşya çıkardı. Ava onun ne yaptığını izlemek için boynunu uzattı.

King, Jayne'in başucunda durdu. Duasının sesi ve onunla göz teması kurmuyordu. Elaine ilacını yutmuştu ve bir yastıkla battaniyeye tutunarak yatağının altına doğru kayma sürecindeydi. Saklandığı yerden belli belirsiz bir uğultu geliyordu, çocuksu ve tekrarlayan bir şey.

"Geriliyor," dedi King Ava'ya bilgece. 'Bir numaralı ders, DI Turner. Size yaptığım uyarıları görmezden gelebileceğinizi düşünmeyin.

Sol eliyle Jayne'in burnunu yakaladı ve acımasızca sıktı. Jayne ciyakladı, vücudunu aşağı yukarı salladı, yatağın üzerine çıkıp kalktı, kurtulmak için mücadele etti ama adam onu mengene gibi kavramıştı. Bulldog klipsini ellerine yerleştirirken, çocukken ne kadar zayıf olduğunu düşündü. Sporda iyi değildi, hiçbir zaman babasına kaldırma işlerinde ya da ahşap işlerinde yardım edecek kadar güçlü olmamıştı. Ama son zamanlarda, orta yaşının sonlarında, en çok ihtiyaç anda, bir ayının gücüne sahipti. Bu, zihninin maddeye üstün gelmesinden çok, bu konuda endişelenmekten kurtulmasıydı. O anın sıcaklığında kas gücü zahmetsizdi.

Sıktı ve ardından Jayne'in dilindeki metal klipsi serbest bırakarak yayın bir tıngırtıyla kapanmasını sağladı. Acı içine işlerken gözleri yuvarlandı, sonra tekrar uyandı, ağlıyor, çığlık atıyor, öğürüyordu.

"Bunun için Bayan Turner'a teşekkür etmelisiniz," dedi King. 'Belki bugün döndüğümde ona borcunuzu ödemek için bir yol düşünmek istersiniz. Bu

Cumartesi olduğu ve on sekiz saattir uyumadığım için dinlenmeye gidiyorum. Eminim siz de biraz dinlenebilirsiniz.

"Çıkar onu," diye bağırdı Ava.

King, Elaine'in 'hayır, hayır, hayır' mantrasını yatağının altından duyabiliyordu. İçlerinde en mantıklısı o olmaya başlamıştı. Jayne bile başını Ava'ya doğru çılgınca sallamak için acıyla mücadele ediyordu.

"Sayın pederin daha fazla müdahale etmenizi istediğini sanmıyorum," dedi. 'Sanırım benim daha sert önlemler almamla sonuçlanmayacak şekilde davranmanı istiyor. Jayne şiddetle başını sallıyor, Ava'ya neredeyse hırlıyordu.

"Özür dilerim," dedi Ava sessizce.

King, "Diğer hanımların gürültüsünden sizi duyabileceğimizi sanmıyorum," dedi. "Tekrar söyleyin lütfen.

"Üzgün olduğumu söyledim," diye bağırdı Ava ona. "mı? Özür dilerim' dedi.

"Güzel," dedi King. 'Şimdi, Jayne, o klipsi hareket ettirme! Ağrının birkaç saat içinde kendiliğinden geçeceğini . Ve Elaine, sakın arkadaşını rahatlatarak ona yardım etmeye kalkma. Şu anda kısıtlanmamış olabilirsin, ama bu dilediğini yapmakta özgür olduğun anlamına gelmez. Bunun ne kadar acı verici olduğunu ilk elden tecrübe etmek istemiyorsan tabii. Yine de çok ilginç bir geçmiş var. Koloni Amerika'sında dırdırcı eşleri daha az konuşmaya teşvik etmek için yaygın olarak kullanılan bir ceza şekli. Uygun görünüyor. Senin için biraz müzik açacağım. Kafanı dağıtmana yardımcı olabilir, Jayne.

O çıkarken, Rachmaninoff'un piyano konçertolarından biri havayı doldurdu. King kapıyı kilitledikten sonra bir süre kapıyı dinledi ama hiçbir ses duymadı. Daha sonra, o uyurken konuşacaklardı. Bunun bir önemi yoktu. Onun nasıl bir canavar olduğunu ve ondan nasıl nefret ettiklerini söyleyecekler, planlar yapacaklar ve kurtarıcıların onlara doğru kanat çırpıtığını hayal edeceklerdi. Bırakalım fantezilerini yaşasınlar, diye düşündü. Eğer eski hayatlarından geriye kalan tek şey buysa, o kimdi ki onları böyle önemsiz bir konfordan mahrum bırakacaktı? Çok yakında uyum sağlayacaklardı ve eğer içlerinden biri bunu başaramazsa, vermesi gereken bir karar eksilmiş olacaktı.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Callanach görüşme odasına geri dönmüştü. Astrid'in anlaşması tamamlanmıştı. Lively izleme odasındaydı ve görüşmenin geri kalanını izliyordu. Callanach onunla yer değiştirebilmeyi diledi. Astrid'e bir saniye bile daha bu kadar yakın olmak istemiyordu.

"İstediğin her şeye sahipsin," dedi Callanach, "ve ben sabrımı kaybediyorum. 'Değil her şeyi,' Astrid cevap verdi. 'I istiyorum a imzalı başka bir tedbir kararı için başvurmayacağınızı garanti eden bir mektup.'

'Ava Turner bir delinin elinde. Oyun oynamayı bırak Astrid.'

"Yaz da konuşmaya başlayayım.

"Lanet olsun!" diye bağırarak bir kâğıt aldı ve bir şeyler karaladı. "İşte, bana ne gördüğünü söyle ve çabuk ol.

"O ona karşı bir şeyler hissettiğini kabul ediyorsun," dedi Astrid. "İkinizi onun arabasına giderken gördüğümde ben de öyle düşünmüştüm.

'DI Turner bir meslektaşım ve ben işimi yapıyorum. Eğer konuşmaya başlamazsanız, yerime daha az hoşgörülü biri gelebilir.

", sakın olun Dedektif Müfettiş," dedi sert bir sesle. 'Sabah saat bir buçuk civarıydı. Başta kim olduğunu bilmiyordum, anlarsınız ya. Turner'ın arabası benimkinden epey uzakta ve ağaçların altında park halindeydi. Arabanın kapısının açıldığını fark ettim çünkü içerideki ışık yanıyordu. Ne olduğunu göremediğim bir dakika oldu, sonra bir adam onu arabadan çıkardı ve yolun yukarısına, bana doğru yürüterek başka bir araca bindirdi. Onu arabasına atarken sadece yüzünü tanıyabildim.

Callanach araya girdi. "Onu tarif edebilir misiniz?

"Pek sayılmaz, çok karanlıktı. O kadar uzun boylu değildi, beyazdı, oldukça iri yapılıydı, şekilsizdi, bilirsiniz, şapka ve gözlük takıyordu. Bundan daha iyisini yapamam.

"Sonra ne olacak?

"Onu arabasına bindirdi, arka koltukta oturuyor olmalıydı çünkü gitmeden önce iki kapıyı açıp kapattı.

"Arka yolcu koltuğunda mıydı? Callanach sordu.

Astrid sıkılmış gibi başını bir elinin üzerine yaslayarak, "Sanırım öyle," dedi. Callanach öfkesine karşı koydu. "Araba hareket ettiğinde hâlâ ne olduğunu anlamamıştım ama daha yakından izledim.

"Neden? Callanach sordu.

'Çünkü farlarını hemen yakmadı, neredeyse yoldan çıkana kadar yakmadı. Ve beni geçmek için değil, ters yönde gitmek için üç noktadan dönüş yaptı.

Callanach, 'Bunun nasıl yardımcı olacağını anlamıyorum,' dedi.

"Yardıma oldu çünkü dürbünüm vardı ve plakayı not aldım. Dört çarpı dört siyah bir Nissan kullanıyordu. Cep telefonunu çıkardı ve bir not defteri uygulaması açtı. "İşte plakası.

Callanach cep telefonunu aldı ve izleme odasından izleyen memurların kontrol etmeye başlayabilmesi için ruhsat numarasını okudu. Tam o sırada görüşme odasının kapısı açıldı ve Lively içeri daldı.

"Plaka başından beri sende miydi? Lively, Astrid'i yakalayarak bağırdı. "Onun hayatına mal olabiliirdin!

"DS Lively," dedi Callanach. 'Ellerini onun üzerinden çek ve dışarı çık.

Lively ona, "Senin lanet hayran kulübün burada özel ayrıcalıklara sahip değil," diye bağırdı.

'Elimizde bir ipucu var, bu da yanlış adamı tutuklayarak daha fazlası. Şimdi gidin.'

Lively birkaç kez daha küfretti ama kendisine söyleneni yaptı.

"Teşekkür ederim Luc," dedi Astrid usulca. "Çok cesurca davrandın.

Callanach, 'İsteyerek değil,' dedi. 'Çavuşumla aynı fikirdeyim. Ama henüz işim bitmedi. Ava'nın arabasından kendi arabasına nasıl gittiler? Onu taşıdı mı?'

"Hayır," dedi Astrid. "Sanki sendeliyormuş da adam ona destek oluyormuş gibi yürüdü.

Callanach, "Kloroform," dedi. kalktı.

"Bekle!" dedi. 'Bu mı? Seni ne zaman göreceğim?

"Sen iyi değilsin Astrid. Sana acıyorum ama biz diye bir şey yok ve seni bir daha asla görmek istemiyorum. Anlamaya çalış.

Sırıttı. 'Umarım onu öldürür. Senin benim kalbimi kırdığın gibi o da senin kalbini kırar. Sonra bana geri döneceksin. Beni daha önce isted gibi isteyeceksin. Callanach gitti.

Plaka beş dakika içinde hurdaya çıkarılmış olarak geri geldi. Falkirk hurdaliğine yapılan bir telefon görüşmesi ve Sağlık ve Güvenlik İdaresi'nin bir başka bürokratik ziyaret tehdidi, araç sahibini, sahipleri tarafından ezildiği tahmin edilen hurda Nissan'ın da Louis Jones'un yerinde olduğunu açıklamaya ikna etmek için yeterli oldu.

"Tripp! Callanach koridor boyunca ofisine doğru hışımla ilerlerken bağırdı. 'Louis Jones'u buraya getir. Bütün evrakları, bilgisayarını, cep telefonunu, her şeyi derhal olay odasında istiyorum. Arabaların nereye gittiğini tespit edin. Ve Jones'un geçen ay boyunca her dakika nerede olduğunu bilmek istiyorum.

Tripp başını olay odasından çıkarıp koridora doğru uzatarak, 'Evet efendim,' diye cevap verdi. 'Ve Dr. Spurr ofisinizde bekliyor. Meşgul olduğunuzu bildiğini ve bekleyeceğini söyledi.

Callanach ofisine dönerken Dedektif Memur Salteri aldı. Patolog onları ağır bir gülümsemeyle karşıladı.

"Dedektif Müfettiş," dedi. 'Şahsen gelmek istedim. Ava için üzgünüm. Lagavulin için bana teşekkür etmek amacıyla çok güzel bir not göndermişti. İçimizden biri kaçırıldığında tarafsız kalmak zor.

"Ziyaretiniz için teşekkür ederim," dedi Callanach, "ama kötü bir zamanlama. Bir tanığın getirilmesini bekliyoruz ve onun dosyasını okumam gerekiyor.

Spurr çantasından bir dosya çıkararak, "Bu sosyal bir çağrı değil," dedi. "Bunlara bir göz atmanızı istiyorum. Birkaç büyük ölçekli fotoğrafı havaya kaldırdı.

"Ne görüyorum ben? Callanach sordu.

"Dişler," dedi Spurr. "Bu beyzbol sopasının yanında bulunan ve yangından zarar görmemiş olanıydı, bu yüzden izleri görmek için en iyi durumda. Küçük gölgeli alanları işaret etti, doğrusal, yaklaşık üçte ikisi

dişin aşağısına doğru. "Derin çıkıntılara benziyorlar, değil mi? Adli odontolog ilk başta bunları fark etmedi çünkü dişleri sadece kimlik tespiti amacıyla kullanıyorduk.

"Peki bunlar ne? Salter sordu. "Ve oraya nasıl gittiler?

'Şüphelendiğimiz şey, ki bundan daha fazlasını söylemiyorum, bir aletin mineye verdiği hasardır.

"Yani bu izler daha önce diş hekimi tarafından yapılmış olabilir mi? Callanach söyledi.

Spurr, "Sanmıyorum," dedi. 'İzler diş eti çizgisinin olması gereken yerin altına kadar iniyor. Bu dişin hala sağlıklı köklere sahip olması, bir diş hekiminin bunu yapması için hiçbir neden olmadığı anlamına geliyor. Bu hasara yol açmış olması en muhtemel alet diş çekme forsepsidir.

"Peki ya diğer dişler? Callanach sordu. "Üzerlerinde iz var mı?

Spurr diğer fotoğraflara dönerek, "Öyle düşünüyoruz," dedi. "Bakın, burada ve burada. Yangın hasarı nedeniyle görmek zor ama bunda,' dedi ve bir azı dişinin aşırı yakın çekimini tuttu, 'sıyrıkları görebilirsiniz. Çok derinler ve dişin dibine kadar gidiyorlar.

"Yani dişlerin yerinden çıkmasına beyzbol sopasının neden olmadığını mı söylüyorsunuz? Salter sordu.

"Birinin dişleri üzerinde forseps kullandığını söylüyorum ve hasarın daha sonra değil, dişler hala Elaine'in çenesindeyken meydana gelmiş olması mantıklı görünüyor. Dişçisiyle görüştüm. Başka bir hekime gitmediğini garanti edemez ama bunu kesinlikle yapmadığını söyledi. Ayrıca işaretlerin beceriksizce, yanlış yerleştirildiğini söyledi. Eğer haklıysak, o zaman ...'

'Sonra Elaine Buxton öldürülmeden önce işkence gördü. Henüz hayattayken dişlerinin forsepsle çekildiğine inanıyorsunuz,' dedi Callanach. Salter yeşilin bir tonuna bürünmüştü.

Spurr, 'Bundan emin olamam,' dedi. 'Ama onu öldürdükten sonra olması daha muhtemel görünüyor. Bir anlamı olmazdı.

"Amatör diş hekimliği mi? Salter, öğürmemek için gösterdiği çabayla sesinin boğuklaştığını söyledi. 'Bunun için gerekli aletleri nereden buluyorsunuz? Ve bunu yapmayı nasıl öğrenmiş olabilir?

"Aletler çok sayıda internet sitesinden online olarak sipariş edilebilir ve eğitim için de internette acil tıp kılavuzları var. Okunması tavsiye edilmez ama işinizi görecektir.

"Peki ya Jayne Magee? Callanach sordu. Her kadının ailesini ve bu haberin ekleyeceği yeni eziyeti düşündü.

Ailsa Lambert'i kontrol ettim. Çok üzgün. Sanırım DI Turner'ın annesinin bir arkadaşı. Callanach başıyla onayladı. 'Magee'nin dişleri kimyasallar yüzünden o kadar kötü hasar görmüş ki, odontolog herhangi bir iz tespit edemedi. Ancak dişler ölümden önce çekilmişse, bu dişler ve çene kemiği arasındaki farklı bozulma derecelerini açıklayabilir.

"Kahretsin," dedi Salter.

Spurr, "Kesinlikle katılıyorum, Dedektif Memur," dedi. 'Ava Turner hâlâ hayattaysa onu hemen bulmalısınız. Bunu yapabilecek bir adam...' Sözünü bitirmedi ve Callanach minnettar oldu. Ava'yı tutan adamın neler yapabileceğini kimse beynine görüntü göndermeden çok iyi biliyordu.

"Teşekkür ederim," dedi Callanach. "Size daha fazla zaman ayıramadığım için beni bağışlayın.

Patolog, "Özür dileme," dedi, "sadece bunu yapan canavarı bul. Jonty Spurr gitti ve Callanach kapıyı arkasından kapattı.

"Efendim..." diye başladı Salter.

"Hayır," dedi Callanach. 'Kimseye söylemiyoruz, henüz değil. Herkes tam kapasite çalışıyor. Daha fazlasını ya da daha iyisini başarmalarını sağlayamayız. Şu anda bu bir varsayım. DI Turner'ı öldüren adamın Buxton ve Magee'yi öldüren adamla aynı kişi olduğuna dair kesin bir kanıt bile yok. En iyi ihtimalle, onları nerede tuttuğunu bulduğumuzda kanıtlayacağımız bir iddia. Tamam mı?'

"Evet," diye fısıldadı Salter. "Onlara bu şekilde işkence edildiğini düşünmek çok korkunç.

"Bunu düşünme," dedi Callanach. 'Bir süre sonra bunu öğreniyorsun. Kendini onların bedenlerinin içine koymamalısın. Meşgul ol, Salter. Bana dişçilik aletleri satın alabileceğin web sitelerinin bir listesini bul.

"Onu , değil mi efendim? Salter sessizce sordu.

Callanach yalan söylemek istedi ama yılların polislik tecrübesi buna karşı çıktı. "Meşgul ol," dedi tekrar. "Sadece elimizden gelenin en iyisini yapabiliriz.

Kırkınıc Bölüm

Louis Jones'un yakalanması zordu. Tripp, Jones'un ofisinin, eğer öyle denebilirse, fotoğraflarını gerçek zamanlı olarak Callanach'a e-posta ile gönderiyordu. Ne bir takvim ya da günlük, ne de masanın üzerinde bir evrak vardı. Çekmeceler ataçlar ve eski DVD'lerle doluydu ama araba işiyle ilgili hiçbir şey yoktu. Araç parçalarından oluşan yığınlar otoparkı doldurmuş, şüpheli geçmişleri olan çok sayıda araba rastgele park edilmişti ama görünürde bir bilgisayar yoktu. Aynı şekilde Jones'un dosyasının kendisine getirilmesi de zaman alıyordu. Bir saat bekledikten sonra Callanach sonunda kaybetti.

Şef kapıyı açtığında DCI Begbie'nin kapısına vurmak üzereydi.

"İçeri gelin, Müfettiş," dedi. "Ben de sizi bulmaya geliyordum. "Bir dosya talep ettim ve..." dedi Callanach.

"Biliyorum," dedi Begbie. "Masamın üzerinde. Başlamadan önce, bir nedeni var. Benim rütbemde ya da daha üst rütbede birinin yetkisi olmadan açılmaması için işaretlenmiş.

"Anlamıyorum.

"Louis Jones kendi isteğiyle buraya geliyor. Onunla birlikte konuşacağız," dedi Begbie.

"Benden bilgi saklarsan bu davayı yürütemem. Neler olup bittiğini tam olarak bilmek istiyorum. Callanach'ın eli Şef'in masasına çarptı. Begbie şöyle bir baktı, sonra ince, yırtık pırtık bir dosya alıp uzattı.

"Dosya gizli çünkü Edinburgh'un yasalara daha az uyan bazı vatandaşları tarafından İngiliz Anahtarı Louis olarak bilinen Jones bir muhbirdi. On beş yıl önce, üç yıl süren bir soruşturma hiçbir kovuşturma yapılmadan, hatta bir tutuklama bile olmadan çökmek üzereydi. Bu soruşturma

Suç. Çetenin polisin, hükümetin, her yerin içinde maaşlı adamları vardı. Ne zaman bir hamle yapsak önceden haberdar oluyorlardı. Louis onların araç ve şoför bulma adamıydı. Kamuoyu önünde konuşmazdı, konuşsaydı uzun süre hayatta ama bize verdiği bilgiler onları kapatmak için ihtiyacımız olan şeydi. Bir centilmenlik anlaşması yaptık ve o zamandan beri yalnız kaldı.

'Bu, geçmişteki anlaşmalar hakkında endişelenmek için çok ciddi. Sorumlu kişinin o olmadığından bile emin olamayız.

"Yapabilirim," dedi Begbie. 'Aradığınız adam beyaz. Louis ise siyah. Ayrıca o tip biri değil. Bunu söyleyebilecek kadar iyi tanıdım onu. O benim kaynağımdı. Benimle konuşacak.'

Sözüne sadık kalan Louis Jones yirmi dakika sonra ortaya çıktı. Callanach, Begbie'nin onu el sıkışarak ve birbirlerini gerçekten özlediklerini gösteren bir bakışla karşılaşmasını izledi. Görüşme odası Begbie'nin ofisinin mahremiyeti için terk edilmişti.

DCI Begbie Jones'a "Bu Callanach," dedi. Soruşturmanın kontrolü onda.

"Sadece sen ve ben oluruz sanmıştım, George," dedi Louis, sesi yumuşak ve rahattı, iyi çalışılmış bir dikkati yansıtıyordu.

Bunun için yeterli zaman yok. Callanach'ın seninle konuşması gerekiyor. Ona güvenilebilir.

Callanach bunun doğru olduğundan emin değildi, Jones'un neler olup bittiğini bildiği ortaya çıkmazsa tabii.

"İki araba," dedi Callanach ve detayları verdi. 'Size Falkirk'teki bir hurdalıktan . Her bir araç için kayıtlara ihtiyacım var. Jones, "Ben kayıt tutmam," dedi. Her şey kafamda. Sen ne zaman

Gördüğüm şeyleri gördüm, hiçbir şey . Bu da ne demek oluyor?'

"Elaine Buxton," dedi Begbie. "Onu tanıyor musun?"

"Herkes biliyor," dedi Jones. 'Arabalarımın bununla ne ilgisi var?'

"Bu arabalar onu öldürdüğünü düşündüğümüz adam tarafından kullanıldı.

Peki kimde bunlar? Callanach sordu.

'O kendini beğenmiş züppe mi? Benimle kafa buluyorsun!'" "Kim?" diye bağırdı Callanach. "Bir isim istiyorum!"

"Ben isimlerle uğraşmam. Hangi gezegenden? Jones, elini bastırmak için havaya kaldıran Begbie'ye sordu.

"Bize ne söyleyebilirsin Louis?" diye sordu Begbie sessizce.

"Nakit ödedi. Arabaları sadece yirmi dört saat kullanıyor, sonra geri bırakıyor. Benim işim bu, araç kiralamak, soru sormak yok. Altı ya da daha fazla kez geri geldi, o kadar tutucu birine benziyordu ki kötü bir şey yapıyor olabileceği aklımın ucundan bile geçmedi. Bir keresinde karısından uzakta biraz özel zamana ihtiyacı olduğu konusunda şaka yapmıştı. Ben de diğer yarısı polis tarafından aranmadan biraz gezinti yapmak istediğini düşündüm.

"Açıklama? Callanach söyledi.

"Ellili yaşlarda, ortası şişman, tepesi biraz taraklı, hatırladığım kadarıyla gri paltolu, çelimsiz bir yüzü vardı. Adımın bu işe karışmasını istemiyorum George. Bu kötü bir haber.'

"Bundan daha fazlasına ihtiyacımız var Louis," dedi Begbie. 'Sana borçluyum ve bunu biliyorum, ama seni bu işin dışında tutamam. Ona hiçbir çek ya da kayıt olmadan araba ödünç verdin. Eğer bu adamın katil olduğu ortaya çıkarsa, ben bile seni koruyamam.

"Senin hayatını kurtardım George, hatırladın mı? Jones ayağa kalktı. "Evet, kurtardın," diye cevap verdi Begbie, "ama memurlarımdan biri Bu adamı onu kaybedeceğiz. O yüzden saçmalamayı keselim, olur mu? Bazı önlemler almadan asla iş yapmadın ve ikimizin de yıllar içinde çok değiştiğine inanmıyorum. Arabayı geri getirmezse ne yapacaktın? İsim yok, adres yok? Bu saçmalık.'

Jones sandalyesine geri döndü ve tavana küfretti. 'Eğer bu ortaya çıkarsa mahvolurum, yani her zamanki kurallar geçerli, değil mi?

"Olağan kurallar," dedi Begbie.

"Adamlarımdan birine onu takip ettirdim. İnsanlar bana detayları vermediğinde standart. Depozito alıyorum, bu yüzden arabayı geri getirmemeleri gerçekten önemli değil ama bir soygunda kullanmaları durumunda korunmaya ihtiyacım var ya da ...'

"Ya da bir cinayet," diye bitirdi Callanach onun yerine. "Yani arabaları ödünç veriyorsunuz ama polisle pazarlık yapmak için bilgileri bankaya yatırıyorsunuz. Cümlesini Fransızca uzun bir küfürle bitirdi.

Begbie bunu görmezden geldi. "Peki ne biliyorsun?

"Arabaları Causewayside'daki bir hapishaneye götürdü, tehlikeli bir bölge, görülecek pek bir şey yok. Size adresi verebilirim. onu bulabilmem için yeterli. Louis, Begbie'nin masasındaki not defterine bir şeyler karaladı. Callanach kâğıdı yırttı ve kapıya doğru gitti.

"Adım asla ortaya çıkmıyor, lanet olası telefonumu dinlemiyorsunuz ve hiçbir savcılık belgesinde benden alıntı yapmıyorsunuz. Ben ve işim tamamen yalnız bırakılıyoruz. Bir anlaşmamız var ve bana kalırsa hâlâ geçerli," diye bağırdı Jones.

Callanach, DCI Begbie'nin "Anlıyoruz," dediğini duydu; bu sözlerin İngiliz Anahtarı Louis'den çok onun yararına olduğundan emindi. Interpol ve prosedürleri, üçlü kontroller ve taviz vermeme politikası her zamankinden daha uzak görünüyordu. Callanach tiksinti mi yoksa minnettarlık mı duyması gerektiğinden emin değildi. O anda bunun bir önemi yoktu. Koşmaya başladı.

Garaj, Causewayside'ın bir arka sokağındaki bir bloktan biriydi. Önden açılan kapıları o kadar solmuş ve yontulmuştu ki, bir zamanlar sahip oldukları renkler artık uzak bir hatıraydı. Parçalanmış beton, dışarıdaki zemini moloz haline getirmişti ve sokak aydınlatması yoktu. Numaraların çoğu silinmiş ya da üzerlerine grafitiler çizilmişti. Tripp sokağın sonunda, trafik mücadele ederken sirenleri duyulabilen adli tıp ekibine el sallamak için bekliyordu. Callanach on sekize ulaşana kadar çift taraftan aşağı doğru saydı. Eldivenlerini giydi ve kolu denedi. Kilitliydi. Arabanın bagajından bir levye getirerek kapı ile yer arasındaki boşluğa soktu. Kapının üstündeki teller kilitte savaşıırken havayı bir kesme sesi yırttı ve sonra yukarı kalktı, metal yaş ve bakımsızlık nedeniyle Callanach'ın içeri girme kararlılığına karşı uzun süre direnemeyecek kadar zayıflamıştı.

Girişten el fenerini arka taraftaki karanlığa tutup sağa sola salladı.

"Orada ne var? Tripp sokağın sonundan bağırdı.

Callanach, elleri kalçalarında, başı eğik, levveyi uzaklara doğru tekmeledi, ayak parmaklarından ayak bileğine doğru gönderdiği acıyı görmezden geldi.

"*Merde!*" diye bağırdı. "Burada hiçbir şey yok, tek bir lanet şey bile yok.

Tripp görevini bırakıp koşarak geldi ve garajın boşluğuna baktı.

"Belki adli tıp bir şeyler bulur," diye denedi ama Callanach Tripp'in yüzünden buna inanmadığını gördü.

'DNA'sını bulsak bile, ki bulma şansımız var, bu piç sistemimizde yok. Saplantılı biri, muhtemelen bunu yıllardır planlıyordu. O bir cinsel suçlunun tam tersi. Profesör Harris tamamen yanılmış. Bu adam en ufak bir takıntıya sahip değil. O tip bir insan olmaması onun için bir gurur meselesi.

Adli tıp minibüsü geldi ve Callanach ile Tripp'i boş boş bakarken bırakarak bir ekip geldi.

'Bir sigaraya ihtiyacım var. Gel ve benimle otur. Olay yeri bantla kapatılırken köşeyi döndüler. Garajlara hiçbir ev bakmıyordu, hiçbir bar yan yola çıkmıyordu, kimse geceleri orada takılmazdı, en azından masum bir şekilde. Burası çirkin suç girişimlerinin, düşük kiralı işlerin, sigorta ya da alarm sistemlerine gücü yetmeyen insanların soyulmasının, yaşlı ya da güçsüzlerin organize bir şekilde gasp edilmesinin son noktası için tasarlanmış bir yerdi. Burası katilin isimsiz ve yüz­süzlerle birlikte anonim kalabileceği bir yerdi. Onun için mükemmeldi.

"Yani aracını buraya getirdi ve sonra da kendi arabasıyla eve gitti, öyle mi? Tripp sordu.

"Öyle olmalı," diye onayladı Callanach.

'Kahretsin, çok iyi,' dedi Tripp. 'Kontrol odası garajın yerel gazete­ye ilan veren bir kadına ait olduğunu söylüyor. Kiralayan adam bütün yılın parasını nakit olarak ödemiş ve kadının kapısına bir zarf içinde koymuş. Bu altı ay önce olmuş. Kadın adamlarla hiç tanışmamış, sadece anahtarı içeride bırakıp gitmiş. Hatırladığı tek şey bir telefon görüşmesiydi. Zarf ve nakit çoktan gitmiş.'

Callanach ceketinin cebindeki paketten bir sigara çıkardı ve yakmadan ağzına attı, havayı içine çekti ve bayat tütünün tadını aldı. Gerisini hayal gücü halletti, nikotini kanına karıştırdı ve dumanı mavi-gri nefesler halinde üfledi. Bunu istediği için kendini suçlu, yaptığı için de zavallı hissediyordu. Hem sigarayı bırakıp hem de sigara içiyormuş gibi yapmaktan nasıl vazgeçebilirdi?

"Ne kaçırdım?" diye sordu dirseklerinin üzerine yaslanıp yüzünü zayıf güneşe dönerek. 'Bir yerlerde bir şey vardı. Onun bilmemizi istemediği ne biliyoruz?

'Arabalarını nasıl aldığını, değişimleri nerede yaptığını, planlamasının kapsamını çözdük. Neye benzediğini bile biliyoruz,' diyor Tripp.

Callanach, bunların hepsinin hayati bilgiler olması gerektiğini, gerçek bir değeri olduğunu ve onları kendisine yaklaştırdığını düşündü. Sadece katil hâlâ bir adım öndeydi, hangi savaşları kaybetmeyi göze alabileceğini çok iyi biliyordu. "Sanırım her şeyi kafasında canlandırıyor. Sanki her şeyi tersten hayal ediyor. Soyunma odasını bulabileceğimizi biliyordu, bu yüzden nakit ödedi, sahibiyile hiç tanışmadı. Arabalar da aynı şekilde. Bunların hepsi ortaya çıkarabileceğimizi bildiği bilgiler ve buna izin verdi. Ne yapamazdı ki? planladın mı?'

"Onları nasıl seçtiği. Bu kısım kişisel çünkü kadınlar onun zevkine göre olmalı, onlara duyduğu ihtiyacı karşılamalı.

"Ama onları nasıl ya da nerede gördüğünü bilmiyoruz. Astrid tarafından görülmesi dışında elimize geçen her ipucunu neredeyse kucağımıza bıraktı ve bu da bizi bir başka çıkmaza soktu. Kontrol edemediği tek şey Jayne Magee'yi götürürken bisikletçi tarafından duyulmasıydı. Callanach bir kanalizasyona doğru yürüdü ve Tripp not defterini karıştırırken buruşuk, içilmemiş sigarasını sulu derinliklere bıraktı.

Tripp okurken, "Seni bu konuda bilgilendirmek istemiştin," diye mırıldandı. 'The Lane adlı gece kulübünde Magee ya da Buxton'ın üyeliği yokmuş. Şehirde "Goodies in The Lane" adında bir dükkan da var ama görebildiğim kadarıyla bir ilgisi yok. Tripp birkaç sayfayı çevirdi.

'Bisikletçinin duyduğu tam olarak neydi? Hatırlat bana,' dedi Callanach, bir ergen gibi bir teneke kutuyu duvara vurarak, öfkesini metal ve tuğladan çıkardı.

"Şeride geri dönmekle ilgili bir şey..." Tripp'in sesi, tenekenin harca çarpma sesinin altında gürledi.

Callanach tekmelemeyi bıraktı ve duvara baktı. "Tekrar söyle," dedi. 'Az önce her ne söylediyse, aynı kelimeleri tekrar söyle.

"Liam Granger onun kulvara geri dönmekle ilgili bir şeyler söylediğini duymuş. Callanach Tripp'e baktı, o da ona baktı. "İyi olduğunuza emin misiniz efendim? Sadece renginiz bir tuhaf olmuş.

Callanach eğilmiş, başı neredeyse dizlerine kadar inmiş, bir yük treni gibi nefes nefese kalmış, yıldızları görüyordu. Birkaç öğünü atlamış ve yemekten çok uykuyu kaçırmıştı. Ama hafızasının derinliklerinden çıkarılan hayalet nikotin sihrini göstermişti.

"Ölmediler," diye fısıldadı Callanach. "Tripp, ölmediler. Tripp müfettişinin omzuna nazik bir el koydu.

"Size biraz su getireyim mi efendim? Belki de ."

"Beni dinle. Bisikletçi "şerit" kelimesini duydu ama aslında söylediği şey "Seni Elaine'e geri götürüyorum" idi. Doğru düzgün dinlemediğimde söylediğini sandığım şey buydu.

'Ama Elaine Buxton'ın cesedi o zamana kadar bulunmuştu. Jayne Magee'yi ona götürüyor olamaz.'

"Hayır, sanmıyorum. Jonty Spurr da sanmıyor. Arabaya bin.'

Spurr her ne yapıyorsa bıraktı ve doğruca Callanach'a doğru yola koyuldu.

Spurr, "DI Callanach," dedi. "Haber var mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Callanach, "ama umut var. Sanırım dişler ceset yakılmadan önce çekilmişti ve hatırladığım kadarıyla hiçbir çenede yerinde .

Spurr, "Doğru," diye onayladı. "Beyzbol sopası kullanımıyla uyumlu birkaç kırık var.

"Dişler ve çene kemiği çekildikten sonra sopayla parçalanmış olabilir mi? Callanach sordu. Hatta birkaç saniyelik bir sessizlik oldu.

Spurr, "Evet," dedi.

"Böylece bize DNA elde etmek için çok kötü yanmış, çok yakında keşfedilmeyeceği bir yere bırakılmış, ancak ölen kişinin kadın olduğunu belirtmek ve yaşı hakkında bir tahmin elde etmek için yeterince sağlam bir ceset verdi. Kan var, ancak kan kaybının yerinde ölümüne yol açması için yeterli değil ...'

Spurr, 'Bu doğru...' dedi.

"Gizli görünecek şekilde konumlandırılmış ama bulmamızı sağlayacak kadar yakın bir beyzbol sopası ve DNA için yumuşak doku eklenmiş bir diş.

Ayrıca, şansımıza, eşarbının kenarları yanmamış bir parçası. Söylesene Jonty, bu kanıtlardan hangisi cesedin Elaine Buxton'a ait olduğunu gösteriyor?

"Hepsi," diye yanıtladı Spurr tereddütle, "eğer bu normal bir katil olsaydı. Spurr, Callanach'ın kendisini götürdüğü sonucu düşünürken uzun bir duraklama oldu. "Ya da hiçbiri, eğer kararlıysa - klinik, kesin ve saplantılı olduğu kadar - bizi Elaine Buxton olduğuna inandırmaya kesinlikle kararlıysa ve bir tür ceset vekili olarak kullanmak için başka bir kadını öldürmeye istekliyse. Hâlâ hayatta olduklarını düşünüyorsun, değil mi?"

"Öyle," dedi Callanach. "Çünkü bu kesinlikle bizim çıkarmamızı istemediği bir sonuçtu."

Spurr'un yanıtı 'Nasıl yardımcı olabileceğimi söyle' oldu.

'Jayne Magee'ye ait olduğu ceset hakkında Ailsa Lambert ile notları karşılaştırın. Bu senaryo, varıldeki kemik ve dişlerin neden farklı oranlarda çürüdüğünü ve neden hiç üst diş bulunmadığını açıklayabilir. Bunu sağlayan, minedeki alet izlerini tanımlaman oldu, Jonty. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır.'

"Sadece DI Turner'ı canlı bul."

"Endişelendiğim Ava değil," dedi Callanach. 'Ölen iki kadının kimlikleri ve Ava'nın yerine koymak için bir üçüncüye ihtiyaç duyacağı gerçeği.

Bölüm Kırk Bir

Bir Pazar günüydü ve Ava Turner'ın King'in evine ilk adımını atmasının üzerinden bir buçuk gün geçmişti. King saatin kaç olduğunu unutmuş, panik içinde uyanmış ve işe geç kaldığını düşünmüştü. Yorgunluktan öğleden sonraya kadar ikinci kez uyuyakalmıştı. Yemek yiyemeyecek kadar stresliydi ve her zamanki rutininin bozulması can sıkıcıydı. Daha da kötüsü, araba galerisindeki gelinciği birkaç kez aramaya çalışmış ve ya meşgul ya da telesekreter sesiyle karşılaşmıştı. Cep telefonundan araması da mümkün değildi. Her seferinde farklı bir ankesörlü telefona gitmek zorunda kalmıştı. Sonunda kendi arabasının plakasını değiştirmek ve yanlarına iğrenç transfer çizgileri eklemekle yetinmek zorunda . Kılık değiştirmek için yapabileceği en iyi şey buydu ve gerekli parçaları hazırlamıştı. Gelinciğe uzun süre güvenemeyeceğini her zaman biliyordu. Bir saat içinde, gün ışığı alacakaranlığa döndüğünde, Dundee'ye doğru yola çıkmış olacaktı. Oradaki bir kızdan bir iyilik istemesi gerekiyordu.

King ayrılmadan önce kadınlarını beslemeye gitti. Oda doğal olmayan bir sessizlik içindeydi, sanki cadıları meclislerinde rahatsız etmiş gibi, diye düşündü. Hepsi onun süite girişini izliyordu, kuşkulu ve gergindiler.

"Boo!" diye bağırdı aniden, yatağının altında, yastık ve battaniyelerle çevrili, yerde titreyen Elaine'den dehşet dolu bir çığlık yükseldi. O kadar iyi hissettiren bir kahkaha attı ki, neden günün erken saatlerinde gelmediğini merak etti.

"Jayne, zavallı dilin, tamamen unutmuşum," dedi ve bir şapırtı sesiyle klipsi çekip çıkardı. Kadın ondan uzaklaştı, arkasındaki yastığı ezerek ağzını sıkıca kapattı. King, onun huzurunda ağzını bir daha asla açmayacağını tahmin edebiliyordu.

"Anladığım kadarıyla Dedektif Müfettiş Turner öfkesini bu kadar serbest ve rahat kullanmamayı öğrenmiş," dedi, "ve umarım Elaine ikinize de lazımlığı getirecek kadar sık mağarasından çıkmıştır.

Ava'nın yanına oturdu ve saçlarını okşadı, onun elinden ürkmelerini bekliyordu. Korkmadı. 'Olağanüstü bir cildin var,' dedi. 'Ve şişlik şimdiden azaldı. Bu gecenin ilerleyen saatlerinde, tatsızlık sona erdiğinde seni yıkayacağım. Yeni kıyafetler aldım, kaliteli olanlardan, yırtık pırtık değil.

"Teşekkür ," dedi Ava. "Bu gece ne oluyor?

"Dişlerini sökecek," diye peltek peltek konuşan Jayne'in şişmiş dili onu anlamayı zorlaştırıyordu. King ağzıyla onaylamayan bir daire çizdi ve ona ters baktı.

'Şimdi, yeni misafirimizi korkutmak istemeyiz, hele de bu kadar iyi yerleşmişken.

"Patologları kimlikleri konusunda böyle ikna ettin," diye fısıldadı Ava. "Zekice.

Gerçekten böyle mi düşünüyorsun Ava? Şu söz neydi... "Gerçek övgü alçakgönüllülere bile sık sık gelir; yanlış övgü ise sadece güçlülere." Güçlü olmayı çok istemiştin. Sonunda bir hedefe ulaştım gibi görünüyor.

Seneca, İmparator Nero'nun danışmanı. Bize ne kadar güçlü olduğunu kanıtlamana gerek yok. Bunu neden yapıyorsun? Ava parmaklarını büküp gererek sordu.

"Seneca'yı okudun mu?" diye sordu.

"Bazıları," diye yanıtladı. "Soruma cevap vermediniz.

"Cevap yok. Bunu yaptım çünkü bir noktada koyamadım. "Ama neden Elaine?" diye zorladı. Yatak örtülerini bir

Nazik başhemşire daha sonra raftan bir fırça aldı ve saçlarını düzeltmeye başladı.

"Zekiydi, tek düşünceliydi, odaklanmıştı. Özellikle bu yönünü çok severdim. Gördüğünüz hiç kimseye benzemeyen bir dinleyici kitlesine hükmedebiliyordu. Onun birden fazla konuşmasına katıldım. Sanırım mahkemede geçirdiği onca yıldan edindiği beceriler. Eninde sonunda bir yargıç olacaktı.

"Gurur birini istiyordun," diye yorumladı Ava.

'Kesinlikle. Gurur duydum. Bu bir iltifat. Diğer ikisi bunu kavrayamadı. Sizi Felsefe Bölümü'nde ders verirken gördüğümde birbirimizi anlayacağımızı biliyordum.

'Peki neden bana yaklaşmadınız, beni yemeğe davet etmediniz, benimle konuşmadınız? Bu çok mu zor olurdu?'

"Evet der miydin?" diye sordu, gözlerini kısarak yalanı bekledi.

'Hayır,' dedi, 'ama sorduğun için sana saygı duyardım. Bir yatağa bağlıyken sana saygı duymak zor.

'Uzun sürmeyecek,' dedi. 'Sen aklını bedeninden üstün tutan, analiz edebilen ve kavrayabilen bir kadınsın. Dünyayı yeni bir perspektiften görebileceksin.

"Senin bakış açısından demek istiyorsun," dedi Ava. 'Ya ben buna katılmıyorsam?'

'Burada tüm görüşler eşit derecede geçerlidir,' diye yanıtladı. Birbirimizi dinleyeceğiz, öğrendiklerimizi paylaşacağız.

'Korku yoluyla mı? Kimse bu şekilde öğrenemez. Buna şartlanma denir.

'Sadece ceza gerekliyse korku olacaktır ve bu da sadece kötü davranışlardan kaynaklanır. Biri olmadan diğerine gerek kalmayacaktır.

"Sizin kurallarınız o zaman," dedi Ava.

"Benim kurallarım. Elini öptü ve fırçayı rafa geri koydu. 'Yani hepimiz eşit değiliz. Eğer kurallara katkıda bulunamazsak işe yaramıyor.'

"Gitmem gerekiyor," dedi King, "ama bundan çok keyif aldım.

Ava sakince, "Bırak gidelim," dedi. 'Elaine kırılmak üzere. Saatlerdir yatağının altından çıkmadı. Hatta orada uyudu. Jayne'in yatak yaraları var ve bilekleri metal kelepçelerin içinde çok uzun süre kaldı.

'Bunu kendi başına açtı,' diye tersledi. "Sempatî bekleme. 'Senin bizim koruyucumuz olduğunu sanıyordum,' dedi Ava. 'Başka kime dönelim mi?'

'Kurnaz piton kadın, değil mi? İşe yaramayacak,' diye gülümsedi.

"Carl Sandburg, "En büyük kurnazlık hiç kurnazlık yapmamaktır" diye yazmıştı. Sana gerçeklerden başka bir şey söylemediğimizde neyin arkasına saklanacaksın? Ava sordu. King cevap vermeden gitti.

Bölüm Kırk İki

Dedektif Memur Salter ve Tripp, Callanach'ın ofisinde etrafları evraklarla çevriliydi.

Salter, "Yani bu kadınların hâlâ hayatta olduğunu ama dişlerinin çekildiğini söylüyorsunuz," dedi. "Hand hâlâ gözaltında mı?"

'Evet,' dedi Tripp ona, 'ama sadece yanlış bilgi vermekten ve bilgisayarında bulunan uygunsuz görüntülerden dolayı. Çavuş Lively ilgileniyor. Şef, Hand'in suçlamalarının düşürüldüğünü bir basın toplantısıyla duyurmak üzere. Profesör Harris şu anda DCI Begbie ile birlikte. Onlara hala Causewayside'da olduğunu söyledim.

"Güzel," dedi Callanach. 'Bu bize biraz zaman kazandırır. Harris neler olduğunu anlamadan o kayıp kişi dosyalarını ondan geri almak istiyorum yoksa müdahale edecek. Salter, onları benim için getirebilir misin? Cevap odadan maksatlı bir çıkış oldu. 'Garajı gözetleyen bir birim bulundur, Tripp. Yine de oraya dönebilir. Salter'a dosyaları arabama götürmesini söyle. Onları evde okuyacağım. Ölen kadınların kimliklerini bulmak onu yakalamanın tek yolu ve benim de biraz huzur ve sessizliğe ihtiyacım var. Burada kal ve herkesi benden uzak tut. Tamam mı?'

Tripp başıyla onayladı. "Efendim," dedi. "İyi iş çıkardınız.

"Henüz değil," diye yanıtladı Callanach, "ama umut etmeye devam edelim.

Eve doğru sürdü. Gün ışığı azalıyordu. Haberlerde Hand'in kefaletle serbest bırakıldığı, suçlamalarının cinayetten adaleti saptırmaya teşebbüse indirildiği yazılacaktı. Yine de manşetler polisin beceriksizliği ve tespit edilemeyen bir katilin hayaleti hakkında olacaktı. Haksız değil, diye düşündü.

Callanach, defalarca bir adım ileri ve birkaç adım geri atarak geçirdiği günün yaralarını sardı. İlerleme, başarısızlık, vahiy,

Hayal kırıklığı. Ve tüm bunların ortasında Astrid vardı. Onu görmek beklediği son şeydi ama nedense bütün öğleden sonra onu hiç düşünmemişti.

Şimdi karanlıkta tek başına arabasını sürerken Callanach hâlâ Lyon'daki polis hücresinin içini görebiliyordu. Avukatının ona suçunu kabul etmesinin en iyisi olabileceğini, Astrid'i ifade verme travmasına sokmayarak yargıçtan itibar kazanabileceğini söylediğini . Suçunu kabul etmesi, yatacağı cezada önemli bir indirim anlamına geliyordu. Bir Interpol ajanı olması, ceza söz konusu olduğunda yeterince ağırlaştırıcı bir faktör olacaktı. O da bunu düşünmüş, hapis cezasını en aza indirmek için suçunu kabul etmiş ve güvenli bir koğuşa gönderileceğini ummuştu. İçeride nasıl bir muamele göreceğini biliyordu. Sonra davanın başlamasına yirmi dört saat kala, hiçbir uyarıda bulunmadan Astrid ifade vermeyeceğini açıkladı. Bu iğrenç bir şaka gibiydi. Tek düşünebildiği olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşmaktı. Onun için her meslektaşının yüzü, tutuklanmasına verdikleri ilk tepkiyle kalıcı olarak maskelenmişti. Acıma, kendini beğenmişlik, inançsızlık, dehşet. Aylarca süren kefalet koşullarından sonra - akşam 6'dan sabah 9'a kadar sokağa çıkma yasağı, pasaportunu teslim etmek, Lyon bölgesinden ayrılmamak, Interpol binasını ziyaret etmemek - sanki cezasını çoktan çekmiş gibi hissediyordu.

Annesi ilk başta onun yanında durmak için elinden geleni yapmıştı, ancak davanın ayrıntılarını daha fazla duydukça yavaş yavaş kendinden uzaklaşmıştı. Bu, asla zayıflatılamayacağını varsaydığı tek ilişkiydi. Babasını kaybettiğinde hissettiği öfkeyle yüzleşmeye başladığı ilk yıllarında sarsılmazlığını korumuştur. Üniversitedeki davranışları ve yetişkinliğe doğru yolculuğu bile onun iyi biri olacağına dair inancını azaltmamıştı. Ama herkesin yanıldığını kanıtladıktan, hayatının kontrolünü eline aldıktan ve iyilikten başka bir şey yapmaya çalışmadığı bir kariyer peşinde koştukten sonra, ona en çok ihtiyaç duyduğu anda uzaklara düşmüştü. Bu hayal edilebilecek en acı kayıptı. Annesinden gelen açıklamaya en yakın şey, onun kendini yok edişini daha fazla izlemeye dayanamadığını, değiştiğini düşündüğü her seferinde bir darbe daha aldığını söyleyen kırılmış bir sesli mesaj olmuştu. Sanki sonunda onu sevecek gücü tükenmiş gibiydi.

Gerçek şu ki, Callanach'ın suçsuz olduğu teknik bir nedenle ilan edilmişti. Astrid yalan söylediğini kabul etmemiştir. Gerçek asla ortaya çıkmadı. Ve işte yine, geride bırakmaya çalıştığı aynı şeytanlarla yüzleşiyordu. Astrid Borde, Ava'nın hayatını tehdit etmiş ve ona olan takıntısı yüzünden bir katili yakalama fırsatını heba etmişti. Callanach dönüp dolaşıp aynı noktaya gelmişti.

Yolcu koltuğuna göz attı. Orada, Şef onları Profesör Harris'e verdiğinde okumaya hazırlandığı dosya yığınının aynısı duruyordu. O sırada Callanach, profesörün düşük öncelikli bir görev gibi görünen bir şeyle dikkatini dağıttığı için minnettardı. Bakın bu onları nereye getirmişti. Tekrar faili meçhul davalara bakıyorlardı, hiçbir şeyden haberleri yoktu, kuyruklarını kovalıyorlardı. Daha fazla ilerleyememişti ve arkadaşı ve meslektaşı bir psikopatın elindeydi. Kadınlar ölmüştü ve katil yakalanmazsa daha fazlası da ölecekti.

Ava'nın şehirde bir yerlerde olduğundan emindi. Elaine Buxton ve Jayne Magee'nin onunla birlikte olup olmadıkları ya da ne acı çektikleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği bir kurbanın daha kurtarılmayı beklediğiydi. Başına geleceklerden haberi olmayan ve kaderini hak edecek hiçbir şey yapmamış bir kadın.

Dairesine döndüğünde Callanach duş aldı ve okumaya başlamadan önce kafasını topladı. Lavabonun yanındaki dolapta bir havlu yığını vardı, en altta da bir kâğıt ağırlığı, bir küre anahtarlık ve bir çocuk dua levhası duruyordu. Biri bunları bulursa, ganimet çalmakla suçlanacaktı ve hırsızlık suçu inkâr edilemezdi. Ama bu eşyaları tutmak, eski sahiplerinin ellerinin hayaletlerini hissetmek, her bir kadını onun için canlı tutmuştu. Artık onların büyük olasılıkla hâlâ hayatta olduklarını bildiğine göre, mahrem hazinelerinden oluşan zulasıyla ne yapacağını merak ediyordu.

Masasına döndüğünde, kayıp kişi dosyalarını bir sıraya dizdi. Her biri artık sevdiklerinin olmasını istedikleri yerde olmayan yüzden fazla kadının hayatı küçük özetlere indirgenmişti. Bazıları kaçmıştı. Çoğunluğun kaçtığından şüpheleniyordu. Uyuşturucu kullanımı, alkol bağımlılığı, istismarcı partnerler ve akıl hastalığı gibi öneriler vardı. Birçoğu kredi kartını, kıyafetlerini ya da değerli bir fotoğrafını almıştı. Çok fazla değil, ama her nerede olursa olsun

Gitmişlerdi, gitmeye karar vermişlerdi. Sadece kapı ziline alması Callanach'ı birbirine çok benzeyen, çok i karartıcı hikâyeler okumanın verdiği sersemlikten kurtardı.

Natasha kapısındaıdı. Bu haldeyken sokakta yanından geçseydi onu tanıyamayabilirdi.

'Üzgünüm, Luc. Evde oturup daha fazla haber bekleyemezdim,' diye hıçkırdı.

"İçeri gel," dedi. 'Sana bir içki getireyim, sonra da seni eve götürmesi için bir polis memuru çağırayım. Sen bir tanıksın ve ben hala soruşturmanın ortasındaım.

"alışıyorsun," dedi dağınık kâğıtlara bakarak. "Yardım edebilir miyim?

"Hayır," diye gülümsedi, "yemek pişirmek istemiyorsan tabii. Bu yorumumdaki cinsiyetçi imalar için özür dilerim.

Yemek yapmayı çok isterim. Beni eve göndermeyin. Bir daha asla o yola atmak istemiyorum.

"Seni suçlamıyorum," dedi. 'Yumurta ve somon var, muhtemelen biraz kuşkonmaz, brie.

'Devam et,' dedi. 'Meşgul olmam gerekiyor. Sizi rahatsız etmeyeceğime söz veriyorum. Kadın telaşla mutfağa girdi ve Callanach dosyaları bıraktığı yerden .

Highlands'ten iki geç, en iyi arkadaşlar, görünüşe göre bavullarını toplamış ve ortadan kaybolmuşlardı. İçlerinden birinin babası, kızından geçmiş zamanda bahseden bir ifade vermişti. yapmacık Anma konuşması, Tam .

kendini yüceltme hakkında Onunla olan sıra dışı ilişkisi.

Callanach kızların çoktan öldüğünü, uzak bir şehirde gizli erkek arkadaşlarıyla parti yapmadıklarını hissetti ama ne Elaine ne de Jayne'in yaş aralığına uyuyorlardı. Takip işlemini talep etmek için evrakları bir kenara koydu.

Bir sonraki dosya Glasgow'dan Grace Smith ile ilgiliydi. Kayıp ihbarı, onun iş ortağı olduğunu iddia eden Doğu Avrupalı isimli bir adam tarafından yapılmıştı. Callanach bunun ilginç bir örtmece olduğunu düşündü. Daha önce fahişelik yapmaktan aldığı uzun süreli mahkûmiyetler, kaybolduğu sokakla birleşince Callanach'a ifadenin pezevengi tarafından verildiğini söylemeye yetmişti. Ya onunla yatıyor olmalıydı

ya da yardım için polise gidecek kadar parası yoktu. Natasha elinde omlet ve salata olan iki tabakla mutfaktan çıktı.

"Al bakalım. En son ne zaman yemek yedin?" diye sordu. "Hatırlayamıyorum," dedi Callanach.

Yemek yerken ifadeyi gözden geçirdi ve pezevengin fahişesini en son ne zaman gördüğüne dair anlattıklarını okudu. Bu bir hile olabilirdi. Bazen bir pezevenk bir gecelik çalışmadan sonra beklediği paranın tamamını alamadığında şiddete başvururdu. Yanlış değerlendirilmiş bir yumrukla öldürüp sonra da kızın kayıp olduğunu bildirerek bunu örtbas etmeye çalışan ne ilk ne de son kişi olurdu. Yine de ifadede ayrıntılar vardı. Arabanın iç lambası kırık, kız gergindi, pezevenk peşin para istemişti. Callanach bunun tuhaf olduğunu düşündü. Pezevenklik yaptığını itiraf ediyordu. Sahte bir geçmiş yaratan adamın davranışları değil. Pezevenk, aracın içinden gelen küflü, limonlu bir kokuyu tarif etmenin dışında, müşterisi hakkında çok az ayrıntı vermişti. Erkek ve beyaz, ifadenin gittiği yerd. Arabanın markası ya da modeli de yoktu ve Grace'in yanında telefon da yoktu.

Callanach, "Belki de şansını gördü ve daha iyi bir hayat için kaçtı," dedi.

"Pardon? Natasha sordu.

"Kendi kendime konuşuyorum," dedi, hâlâ sayfaları tarıyordu. "Yakalıyor olmalı.

'Görünüşe göre deliliğin ilk belirtisi. Bunu söyleyen kimdi?' Natasha düşündü.

"Lemony," dedi.

"Lemony? Natasha şarap kadehini yeniden doldurarak .

Callanach ayağa kalktı ve bir koltuğun üzerine yığılmış başka bir dosya yığınının doğru koşmaya başladı. Önce birini, sonra diğerini yere fırlattı ama bir sonrakini açarak parmağını dizinde gezdirdi.

' burada, Isabel Yale,' dedi.

Natasha omletini bırakıp onun omzunun üzerinden baktı. "Kim o?" diye sordu.

"Jayne Magee'nin yolundan çıkan tekerlekli çantalı bir adam gören tanık. İfadeyi hızlıca okudu, sayfayı çevirdi ve sonra

parmağını bir metin satırının altında gezdirdi. "Natasha, naftalin nasıl kokar?

"Asidik, sanırım. Biraz tatsız, iğrenç. Turunçgiller en nazik tanım olabilir.

"Grace Smith," diye mırıldandı Callanach kendi kendine. 'Doğru yaş aralığı, kolay hedef. Işığı kasıtlı olarak kırdı.'

Natasha atılmış dosyaları toplayıp sandalyeye geri koyarak mutfağa giden kırtasiyesiz bir yol oluşturmaya .

'Ben de bu kokudan nefret ediyorum,' dedi. 'Bana bölüm yöneticimi hatırlatıyor. Ava'nın dersinde tanıştınız mı?

Bölüm Kırk Üç

Felaket bir yolculuk olmuştu ve Reginald King tırnaklarını tükürüyordu. Dundee kolay bir seçim gibi görünüyordu, yeterince yakındı ve daha önce ziyaret etmemişti, böylece kızları için yeni müdavimler arayan kartal gözlü bir pezevenk tarafından tanınmazdı.

Kaltağı kendi sigarasıyla yanarken bulmuştu, reklamcı varlığıyla kaldırımı kirletiyordu, üzerinde kapüşonu yüzüne çekilmiş sahte bir kürk ceket vardı, çorap giymişti ve eteği görünmüyordu. Yüzünü doğru dürüst göremeyecek kadar uzaktaydı ama sırtındaki kıvrımdan ve omuzlarındaki sarkmadan, meşhur bloğun etrafında birkaç kezden fazla dolaştığını tahmin etmişti. En azından boyu doğrudu.

Adam camı indirdi ve kadın ona doğru bağırdı. "Ne istiyorsun?"

İşin bu kısmından nefret ediyordu: pis konuşmalardan, pazarlıklardan.

"Düz seks," demişti. "Çabuk olacak.

"Aynen olacak," demişti. "Bana parayı göster.

Parayı pencereden dışarı sallamıştı. Bunun kızın göreceği son şey olacağını düşünmüştü. Kız sarhoş bir halde arabasına doğru ilerlemiş, kapıyı çekip açmış ve neredeyse düşecekti.

"Koltuğa dikkat et," tıslamıştı. "Kirletme.

Kendi aracını kullanmak zorunda kaldığı için sinirlenmişti. Kız ucuz içki ve sidik kokuyordu. Elleri kabuk bağlamıştı. Şüphesiz sigara yanıklarıydı. Muhtemelen ona bir iyilik yapıyordu. En azından onu istismar eden her kimse spordan mahrum kalacaktı. Minik elleri hasta örümcekler gibi sıçrayarak adamın kucağına girmiş, sallanıp mırıldanırken fermuarı bulmaya çalışıyordu.

"Çekil üstümden," diye emretmişti King, kadının kokusu bu kadar baskınken maskaralığa devam edemiyordu. İşte o zaman onun yüzünü görmüştü.

Gözler yaşlıydı, oyuktu, içlerindeki yaşam sanki görevini çoktan tamamlamış gibi etkili bir şekilde sönmüştü. Geri kalanı bir çocuğa aitti. Bir seks shop bebeği gibi kabaca, grotesk bir şekilde boyanmış, takma kirpikleri bir yanağından aşağı kaymış ve diğer tarafına çok fazla yapışmıştı, altındaki deri çizgisizdi. On dörtten fazla değil, diye düşünmüştü. Sonra kız kusmuştu.

"Hayır!" diye bağırdı, hiç düşünmeden yumruğunu savurdu, başını kendisinden olabildiğince uzağa itti. Yüzü cama çarptığında, kloroformun gerekli olmayacağını anlamıştı. Yolcu koltuğu, üzerinde bir hayvan patlamış gibi görünüyordu, midesinden damlayan kaygan içerikle kaplıydı ve burnundan gelen kanla doluydu. Kan vücudundan aşağı fışkırıyordu ve hâlâ bilinci yerine gelmiyordu. Yanlış yaşta olsun ya da olmasın, onun gitmesine izin veremezdi. Çok şey görmüştü. Ve arabasına verdiği zararı ödemesi gerekiyordu.

King kendini azarlardı. Küçük nedenlerle, öfkeyle ya da intikam için öldürmemişti. Sadece hayatındaki kadınları özgür bırakmak, onlara nihai ve son mazereti vermek için öldürdü. Kızın ölmesi gerekiyordu. Bunu planının bir parçası yapacak, işini ilerletmek için kullanacaktı. Ava Turner'ın hâlâ onun otoritesine ilk elden tanıklık etmesi gerekiyordu.

Önce, hayatını kimsenin özlemeyeceğinden emin kızdan geriye kalanları taşıması gerekiyordu. King onu koltuğa daha dik oturttu, uyuyormuş gibi kapüşonunu kaldırdı ve camdaki pisliği silmek için elinden geleni yaptı. Eve ve garaja ulaşabilirse, özel olarak temizlenebilirdi. İlk kez bir araba kiralayamadığı için memnun olmuştu. Fahişeleri toplarken ya da cesetlerinden kurtulurken, genellikle kendi aracını Causewayside karakoluna bırakır ve orada araba değiştirirdi, ama etrafta yüzen tüm vücut sıvıları nedeniyle bu sefer bunun pratik olması mümkün değildi. Arabayı kabul edilebilir standartlara getirmesi iki gününü alacaktı. Kadınlarıyla geçiremediği iki gün. O anda, öyle görünüyordu ki

Kızın ölmesi için yeterli bir sebep. Bir saat sonra evdeydi. Saat on birdi.

Bölüm Kırk Dört

Callanach cep telefonundan kontrol odasını ararken, Natasha da kendi cep telefonundan Üniversite güvenliğini arıyor ve diğer personelin mesai saatleri dışındaki numaralarını alıyordu. Kendi aramalarını bitirdiler ve ellerinde notlarla yeniden toplandılar.

'Reginald Andrew King,' dedi Callanach, 'İskoç vatandaşı, elli üç yaşında, daha önce hiç mahkumiyeti yok, hız cezası bile almamış. Evli mi?'

'Hayır,' dedi Natasha, 'bildiğim kadarıyla eşim ya da çocuğum yok. Ama bir şey buldum. Jayne Magee sekiz ay önce İlahiyat Fakültesi'nde bir konferans vermiş. Bölüm başkanına sordum. King'in ertesi gün bu konuda övgüler yağdırdığını hatırlıyorum. O sırada konuşmacının kim olduğuna hiç dikkat etmemiştim.

"Peki ya Elaine? Callanach spor ayakkabılarını kapıp bağcıklarını çılgınca bağlayarak sordu.

'Bir yıldan biraz daha kısa bir süre önce Edinburgh Hukuk Fakültesi öğrencilerine hitap etti. Açık bir dersti, dolayısıyla katılabilirdi,' dedi Natasha.

"Ne tesadüf ama. Üçü de. Callanach masanın üzerinden arabasının anahtarlarını aldı. "Adresi sende var mı?" diye sordu.

'Ben de seninle geliyorum,' dedi.

"Burada kalıyorsun, Natasha. Bu bir şey olmayabilir'. 'Haber ver,' dedi.

Henüz değil. Bu sonuca önseziden önseziye atlayarak ulaştım. Belki de sadece inanmak istediğim şeydir. DCI Begbie medyadan gelen boktan bir fırtınanın ortasında. Cinayetleri itiraf eden bir adamı az önce serbest bıraktık. Adli tıp ya da tanık yok.

King'i suçla ilişkilendiren kanıtlar. Yasal olarak konuşursak, mülkünü aramayı bile haklı çıkaramam. Diğer birimleri de işin içine katarsam ve onlar da yanlış yaparsa, onu korkuturuz ve o kadınları asla bulamayabiliriz. Ava'yı asla bulamayabiliriz.'

"1.80 boylarında, soluk tenli, belden aşağısı kalın ve sanki dünyanın en önemli adamıymış gibi kendine Dr. King diyor. Ofisime girme izni vardı ve Ava'nın konferans verdiği gece kendisini ona tanıtmaya çalıştı. Başka ne istiyorsun?" diye sordu. 'Eğer kapıyı kendi isteğiyle , bu benim için olacak.

'Bu riski almayacağım,' dedi.

"Seni içeri davet edeceğimi mi düşünüyorsun? Natasha inanamayarak sordu. Callanach Natasha için ön kapıyı açık tuttu ve kilitleti. Merdivenlerden aşağı koştular ve koridor boyunca ilerleyerek

Gece.

"İşte arabam," diye işaret etti Callanach, daha kapısını kapatmadan motoru çalıştırdı. 'Dinle, bunu resmiyete dökmeden önce sadece mekâna bir göz atacağız, tamam mı? Kahramanlık yok,' dedi Callanach ve arabayı trafiğin içine çekti.

Natasha adresi uydu navigasyonuna girdi.

"Ravelston Park'tan ne kadar uzakta? Callanach ona sordu. "Trafiğe yakalanmazsanız on dakika kadar.

"Ya da belki on iki," diye düşündü Callanach. "Hız sınırına dikkat ederseniz ve her trafik ışığında durmaya izin vererseniz belki de tam on iki dakikalık bir sürüş.

"Bunu nasıl bilebilirsin? Natasha telefonunu sessize alırken sordu.

"Sanırım Jayne Magee'yi kaçırın kişi onu kaldırımında sürüklerken böyle demişti. "Seni Elaine'e geri götürüyorum, on iki dakika içinde orada olacağız." Saplantılı bir planlayıcı ve zamanlayıcı. Hiç Dr. King'in kendi kendine konuşmasına kulak misafiri oldunuz mu?

Natasha ona baktı. "Daha hızlı sür, Luc," dedi. "Çok daha hızlı.

Bölüm Kırk Beş

Evine yaklaşıp garaj yoluna döndüğünde King uzaktan kumandayla garaj kapısını açtı. Kapı gürültüsüz bir şekilde açıldı - kapıyı iyi yağlamak konusunda çok titizdi - ve birkaç metre boyunca karanlığa doğru ilerledi, araba uzaklaşır uzaklaşmaz elektrikli kapıyı arkasından kapattı. Garajın içindeki ışıklar, arabasından inip elle açmadığı sürece . Daha önce otomatik bir sistemi vardı ama hayatı daha karmaşık bir hal alınca onu devre dışı bırakmıştı. Meraklı komşuların dikkatini çekmenin bir anlamı yoktu.

Karanlıkta arabadan inmiş, eliyle duvardaki düğmeyi ararken kız garajın dışındaki tek kapıya doğru fırlamıştı. Bu kapı doğrudan titizlikle kilitlenmiş ve mühürlenmiş evine açılıyordu. Kızın hâlâ bilinçsiz olduğunu düşünmüştü. Görünüşe göre, hayatta kalma içgüdüğü devreye girmişti. Arabayı bu haldeyken kenara çekmek istemediği için onu bağlamamıştı, onunla uğraşmak zorunda kaldığı vahşet göz önüne alındığında saatlerce uyanmayacağından emindi.

King ışığı yaktı ve duvardaki alet rafından bir çekiç aldı. Gerçekten de tesadüf diye düşündü. En azından onu içeri taşımak zorunda kalmamıştı. Kaçabilecek gibi de değildi. Onu takip etti, ayakkabılarını çıkardı ve içeri girdi.

"Sana zarar vermeyeceğim," diye seslendi usulca, giderken ışıkları açıyor, her köşeyi ve dolabı kontrol ediyordu. 'Bu sadece bir iş. Sana vurduğum için özür dilerim, bir hataydı. Dışarı gel, yüzünü temizleyeyim. Yanıt gelmedi. Böyle bir şey beklemiyordu. Öte yandan, kadın onun bütün bunları söylemesini bekliyordu ve insanların sizden beklediği şekilde davranmak her zaman bir avantajdı

olurdu. Bu size onları şaşırtmak için daha fazla alan sağlıyordu. Koridorda bir kapı gıcırdadı, sadece tek bir yerden gelebilecek bir sestti bu. Merdivenlerin altındaki dolaba girmişti. Hiç yağlamadığı tek kapı buydu. Oraya birinin girip girmediğini ya da, Tanrı korusun, beklenmedik bir anda çıkıp çıkmadığını bilmek istiyordu. Çekiç havada, King onu bulmaya gitti.

"Korkuyor musun?" diye sordu yürürken. Natasha Forge'a uzun zamandır dalkavukluk eden o küçük adam gitmişti. Kendi sesini zar zor tanıyordu, kadar güven doluydu ki, analiz etmeden kucaklayabileceği bir umursamazlıkla. O kadar çok not yazmış, onları yırtmış, Natasha'nın titiz standartlarına uymayacakları korkusuyla sayısız kez yeniden yazmış olan el, bir silah tuttuğunda titremiyordu. Ayakları ilk kez cilalı ayakkabılarından kurtulmuş, ayaklarının altındaki ahşabı hissederek, parmak uçlarıyla kavrayarak, sessizliği kullanarak mutluydu. Ve sessizlik vardı. Kendi kendine konuşmuyordu. Bir daha asla konuşmayacağını biliyordu. Sinirleri, etkileme, beğenilme ve kabul edilme arzusu, bir kanalizasyondan aşağı süzölen dışkı gibi akıp gitmişti. O böyle biriydi. Reginald King'in her zaman olması gereken buydu. Unvan yok, sertifika yok, gösteriş yok. Sadece bu.

Bir elini tereddütsüz kapının koluna koyarken, diğer eliyle çekici daha yukarı kaldırdı. Birkaç derin nefesle kendini doldurup, oksijen akışıyla sarhoş olarak kapıyı çekip açtı. Kadın orada değildi. Çıkmak için dönmeye başlamıştı ki bir bıçak kolunun arkasını keserek göğüs kafesinin arkasından geçti. King çekici kavradı ve dönerken vurarak bıçağı omurgasından uzaklaştırdı ve koridorun diğer tarafına fırlattı. Yumruklamaya devam etti, ona doğru ilerledi, bir çekiç darbesi daha vurdu ve kanın duvar kâğıtlarını, halıyı, tavanı mahvederek uçuşmasını izledi. Çok güzeldi.

"Gel buraya, seni küçük amcık," diye öfkelenildi. Çekiç kadının dengesini bozmuştu ama kadın geri dönüyor, bıçağı doğru tekrar hamle yapıyor, acı ve öfkeyle uluyordu. "Kan akıtmak mı istiyorsun?" diye hırladı. "Onunla evimi kırmızıya mı boyamak istiyorsun? Hadi o zaman." Adam kadının üzerine yürüdü, sağa sola darbeler yağdırırken kadın eğildi, sonra düştü ve elleri ve ayakları üzerinde bir

deli yengeç. Sonunda durdu, sırtını ön kapıya dayadı, bir köpek gibi nefes nefese kaldı. Kuduz, uyuz bir köpek gibi. ", " diye bağırdı, çekici yüzünün önünde tutarken boşta ki eli sırtındaki yatay yarayı inceliyordu. Acımış olmalıydı, sabah da acıyacaktı ama tehlikeli derecede derin değildi ve gerçek şu ki acıyı canlandırıcı buluyordu. Utanç ve reddedilmekten başka bir şeyi deneyimlemek, sadece ikinci en iyi olduğunu bilmek iyi hissettiriyordu.

'Bıçaklamalıydın, kesmemeliydin,' dedi ona. 'Eğer o bıçağı ciğerime soksaydın ölmüş olurdum. Aptal kız. Geriye doğru yürüdü, kızın mutfaktan çaldığı bıçağı aldı ve pantolonunun arkasına soktu. "Ayağa kalk," dedi. Kız kıpırdamadı, gözyaşları yüzüne sıçrayan kanı çiziyordu. "O zaman sana yardım edeceğim," dedi, ileri doğru yürüdü ve bir avuç saçını yakaladı, yukarı doğru çekti ve tüm vücut ağırlığını saçına doğru sürükledi. Kadın çığlık attı. 'Bundan hoşlanmadın mı? Sorun değil. Hoşuna gitmek zorunda değil. Sadece hareket etmelisin.

King çekici gözlerinin önünde tutuyordu, böylece ona tekrar saldırırsa ne olacağından şüphe duymuyordu. Onu merdiven altındaki dolaba sürükledi. İkisi için de dar bir yerdi ama duvarları kirletiyor olması önemli değildi. Zaten yeniden dekore edilmesi gerekiyordu. Kızı ya da çekici bırakamayınca arkadaki kapıyı tekmeleyerek mahzene giden merdivenleri ortaya çıkardı.

'Lütfen bana zarar vermeyin, daha on dört yaşındayım. Annem beni sokağa atıyor, eğer beni geri götürürsen parasını öder. Korkmuştum, bıçakla sana zarar vermek istememiştım. Lütfen yapma, lütfen yapma, lütfen.' Böyle etti. King onu mahzenin merdivenlerinden aşağı sürüklerken etindeki yarığın yandığını hissetti. Ölümsüzlük gibi hissetti.

En altta onu duvara fırlattı, cebinden anahtarı çıkardı ve kaplamadaki kapının kilidini açtı.

"Hayır," dedi. 'Oraya çıkmayacağım. Ne oldu? Bana ne yapacaksınız?

King, havlıyor ama ısırmıyor, diye düşündü. Daha önce ne kadar etkileyici olduğu düşünüldüğünde bu üzücüydü. Saklanmak yerine onun üzerine gitmek cesaret isterdi.

'Korkunç bir hayatın olmuş olmalı,' dedi. 'Öz annen seni sokaklarda pazarlıyor. Bunu kolaylaştırmak için sana uyuşturucu mu veriyor? Kadın başını salladı. "Ve okula gitmiyorsun? Kız başını salladı. "Peki sen ne işe yararsın?" diye sordu. Kızın yüzünde önce şaşkınlık, sonra üzüntü ve tekrar korku belirdi. "Bana ne faydan var? Serseri annen dışında kimseye?

'Ölmek istemiyorum,' diye hıçkırdı.

King kaşlarını kaldırarak, "Tabii ki ," dedi. "Kimse bilmez. Onu tekrar saçlarından tuttu, ağır kapının arkasından kapanmasına izin verdi ve her seferinde bir gümbürtüyle onu son basamaklara doğru itti.

Son kapının kilidini de açarak, kapının ardında istenmeyen bir sürpriz olmamasına dikkat ederek onu odaya soktu.

"O kıza ne yaptınız? Jayne nefes nefese sordu.

"Başlama," dedi King, çekici Ava'nın yatağına fırlatırken, ayaklarının onu kavrayabileceği bölgeden kaçınmaya dikkat etti. "Elaine nerede?

"Yatağımın altında," diye cevap verdi Jayne. King en arka duvarda, yatak başlığının altında titreyen bir yatak örtüsü yumağı görebiliyordu.

"Kızı daha fazla incitme," dedi Ava sessizce. 'O sadece bir çocuk. Benimle aynı yatağı paylaşması umurumda değil, ona göz kulak oluruz.

"Onun ne olduğunu biliyor musun? King, açtığı klasik müziğin sesini yükselterek sordu.

"Genç, savunmasız, masum, korkmuş. O böyle biri. Onu rahat bırakın. Ava bileğindeki bağlara karşı zorlanıyordu.

"O bir döküntü. Bu kız, fakir genlerin yoksullukla ve kendini eğitime ya da bataklıktan çıkarma konusundaki isteksizlikle buluştuğunda neler olduğunu yaşayan, nefes alan bir kanıtı. Bana ne yaptığını görebiliyor musun?" Kolunu kaldırdı ve Ava'ya iyi bir görüş sağlamak için bir tarafa eğildi. Ava irkilmedi.

"Kendini koruyordu," dedi Ava. 'Bu insan doğasında var. Sen ona ne yaptın?

'Burnu kırıldı, muhtemelen kulak zarı patladı, beyin sarsıntısı geçirdiği kesin ve kafa derisi ağrıyor. Onu senin için getirdim ama uygun değil. Dikiş atılması gereken bir yaram, temizlenmesi gereken bir arabam ve yeniden dekore edilmesi gereken bir koridorum var. Çok fazla misafirden bahsetmiyorum bile. Ya da belki iki tane fazla. Görünüşe göre

harem gibi bir şey.' Güldü. Kız kapıya doğru tırmanmaya başladı. King, Ava ile göz temasını kesmeden onun kaburgalarına tekme attı.

"Benden hoşlanıyor musunuz, Dedektif Müfettiş Turner? Hayır, mümkün değil, aptalca bir soru. O zaman şuna ne dersin: Sence ben eğlenceli miyim?"

"Bunu yapmayacağım," dedi Ava, soluk soluğa çırpınan kıza odaklanarak.

"Evet, öyle. Yalvarmayacağım ya da ikna etmeyeceğim. Başka seçeneğiniz yok. Bu nasıl bir his? Elini Ava'nın yüzünde gezdirdi ve solgun teninde kırmızı çizgiler bıraktı. Kanın kıza mı yoksa kendisine mi ait olduğundan emin değildi. Ava'yı yaralı bir hayvan gibi vahşi göstermesi hoşuna gitmişti.

King bir ip aldı ve kızın ayaklarına dolamaya başladı.

"Adın ne?" diye sordu. 'Buraya en son gelen kızın adı Grace'di. Lütfen bana annenin daha uygun bir isim bulduğunu söyle.

"Billie," dedi. 'Bunu neden yapıyorsun? Yapmanı istemiyorum. O bayana gidebilir miyim? Sana iyi davranacağım. İstedğin her şeyi yapmana izin vereceğim. Artık kavga etmeyeceğim.'

King ipi yüksek bir kirişin üzerine attı, geri çekildi ve çekmeye başladı. Hafiflemişti. Muhtemelen yemek yerine uyuşturucu tüketmenin insana yaptığı şey buydu. Ya öyle ya da sandığından daha güçlüydü. Yaranın verdiği acı kaybolmuştu. Kaslarındaki donuk ağrının tadını çıkardı ve neden bunca yıl egzersiz yapmaktan korktuğunu merak etti. Ne de olsa önemli olan sizin için doğru aktiviteyi bulmaktı.

Billie yerde kalmak için çaresizce bir şeylere tutunmaya başladı ama King durdurulamazdı. Çekiştirdi, sürükledi, sürükledi ve sonunda Billie King'in istediği yerdeydi; ayakları yerden iki metre yukarıda, başı aşağıda, çırpındıkça sallanıyor, gözyaşları utanç verici bir umutsuzluk birikintisi halinde altındaki tahta kalaslara çarpıyordu.

"Bir sorunum var, DI Turner, biraz zaman aldı ama nasıl çözeceğimi şimdi anladım. Piety Magee'den mi yoksa Deli Elaine'den mi kurtulsam diye düşünüyordum. Sürekli dua etmek mide bulandırıcı ama en azından pederin akli başında. Diğer yandan Elaine

az heceli basit komutları yerine getirmek için kullanışlıdır, ancak yeteneklerini asla geri kazanamaz. Doğal dayanıklılığı yok. Kimin gitmesi gerektiğine karar vermekte zorlanıyordum ve birdenbire buna gerek kalmadı. Mutfak bıçağını eline aldı ve Ava'ya doğru yürüdü, bileklerindeki kablo bağlarını kesti ve hızla geriye doğru adım attı.

"Çekici al," dedi, "ve eğer bana zarar verme düşüncesi o iyi eğitilmiş aklından geçerse, bunu yaparsan kızın öleceğini bil. Billie'ye doğru geri çekildi, bıçağı kızın açıkta kalan boğazına dayadı ve bıçağın ucunu bir kan damlası oluşturacak kadar içeri itti. "Ava'nın seçimi," dedi. 'Kaderinde bizi terk etmek olan kim? Tek bir darbe yeterli . İyi nişan alırsan acıyı en aza indirirsin. Cesaretin varsa kızın hayatını kurtarabilirsin. Şu andan itibaren sana beş dakika veriyorum. İkisini de öldürmezsen küçük Billie'nin kanını domuz gibi akıtacağım. Bu arada, o on dört yaşında. Ölmek için çok genç, eminim sen de aynı fikirdesindir. Unutmaman gereken şey, kimi seçtiğin umurumda değil. Birinin ölmesi gerekiyor.'

Bölüm Kırk Altı

Callanach, King'in adresinin birkaç ev ötesine park etti. Natasha'yla birlikte kapılarını sessizce açıp kapatarak, çalıların siper aldığı araba yolunun kenarından evi izlediler.

Callanach, "Bu, bir üniversite yöneticisi için önemli bir mülk," dedi.

"Ona ailesinden miras kalmış. İnanın bana, hakkında her şeyi duydum. Bir keresinde beni kahve içmeye davet etmişti. Bir bahane uydurdum."

"Destek organize etmesi için polis memurlarımdan birini arıyorum. Sadece mobil sinyale ihtiyacım var. Burada bekleyin. Callanach telefonuna bakarak yolun birkaç metre yukarısına doğru yürümeye başladı.

"Kapısını kırmak için bir emir almak için gerekçeniz yok, kendiniz söylediniz. Tek yol, doğaçlama bir ziyaret için bir bahane uydurmam," dedi Natasha, onu takip ederek.

Callanach telefonu cevaplandığında ona 'Çok riskli,' dedi. 'Tripp, ben Callanach. Sana bir adres vereceğim. Bir kalem ve kağıt kap ...' Sözlerini bitirdiğinde Natasha gitmişti. Callanach hızla geçide geri döndü. Çoktan King'in kapısını çalmaya başlamıştı.

"Natasha," diye tısladı. "Sakın oraya gireyim deme! Ellerini kapıdaki vitraylara doğru kaldırdı, parmak uçlarında durarak içeri bakmaya çalıştı. Kimse cevap vermedi. Etrafına bakınarak Callanach'a el salladı, ön pencereleri işaret etti ve hareket etmeye başladı. Bir saksının üzerinde dengede durarak perdelerin arasındaki bir aralıktan baktı, sanki manzaranın bir yönünü daha yakından inceliyormuş gibi başını yana eğdi. Sonra dondu kaldı. Natasha önce küçük hareketlerle, sonra daha şiddetli bir şekilde başını sallamaya başladı. Callanach'ın onun ne dediğini duymak için yeterince yakın olmasına gerek yoktu. Vücudu bunu onun yerine yapıyordu. Hayır. Hayır, hayır, hayır. Callanach'tan önce koşmaya başlamıştı.

onunla yüzleşti, tedbir için çok geçti. Pencerede ona katıldı. Salonda, ahşap zemin boyunca parıldayan bir kan izi uzanıyordu. Natasha onun bakışlarını salona bakan bir kapıya yönlendirdi. Zevkli mavi ve beyaz çizgili duvar kâğıdı kanlı damlacıklarla kaplanmıştı.

Callanach arabasına koştu ve saniyeler sonra kilitte kullandığı levyeyle geri döndü. Evin yan tarafına bitişik olan garaja koştu ve levyeyi kapının altına sıkıştırarak yukarı doğru kaldırdı. Bu sefer eli boş gitmeyeceğini biliyordu. Kapı açılırken Natasha da arkasındaydı. Garajın ışıkları yanıyordu ve arabanın ön yolcu kapısı açık bırakılmıştı. Natasha bir elini burnuna bastırdı.

'Tanrım, bu koku,' dedi. Callanach arabayı kontrol etti. Yolcu ayak bölmesi kusmuk ve yapışkan, kararan bir sıvıyla doluydu.

'Sokağa çık ve Tripp'i bekle,' dedi.

"Ava ," diye cevap verdi. "Beni durduramayacaksın.

Callanach evin kapısını denedi. Kapı kilitli değildi. Callanach, King kapıyı kilitlemeyi unuttuğuna göre beklenmedik dramatik bir olayın sancılarını çekiyor olmalı, diye düşündü. Karga çubuğu hâlâ elindeyken içeri süzüldü ve kan izini buldu. Bir parmağını içine daldırdı.

"Henüz pıhtılaşmamış," diye fısıldadı. "Burayı kim kanattıysa çok yakın zamanda kanamış.

Sessiz ve çıplaktı. Arka planda ne televizyon ne de radyo çalışıyordu, üzerinde unutulmuş bir kupa durmuyordu, tırabzanlara gelişigüzel asılmış bir palto da yoktu. Ancak King'in evinin yakın zamanda ve patlayıcı bir şekilde kirlenmesinin altında, Callanach'ın yıllardır orada asılı kalmış, sahibi tarafından fark edilmemiş, her dokuya ve kumaşa sinmiş olması gerektiğini düşündüğü bir koku vardı. Temizlik sıvısı gibiydi ama daha hastalıklı, tatlı ve keskin bir kokusu vardı. Bir pencerenin önünden geçerken bir perdeyi tuttu, sert bir nefes aldı ve işte oradaydı, naftalin kokusu, ciğerlerini yakıyor, yüzünü buruşturmasına neden oluyordu. Reginald King bu kokuyu yıllar önce bırakmış olmalıydı, çok sık bir parfüm gibi.

Kan sıçramaları merdivenin altında aralık bırakılmış bir kapıya işaret ediyordu. Callanach kendini hazırladı.

"Ön kapının kilidini aç," dedi Natasha'ya. Natasha bunu yaparken, en kötüsünü bekleyerek merdiven altı dolabını tamamen açtı ve sıra sıra asılı ceketler ve ayakkabılardan başka bir şey bulamadı. "Burada hiçbir şey yok," dedi. "Lanet olsun!"

Natasha onun yanından geçip paltoları kancalarından sökerken, Callanach da mutfağa gitti. Arka kapı içeriden kilitliydi, bu yüzden King o çıkıştan çıkmamıştı.

Başını merdiven altındaki dolaba sokarak, "Üst katı kontrol edeceğim," dedi. Yanıt gelmedi. Bir adım daha attı, sonra bir adım daha. Paltoların arkasından bir el fırladı ve onu yakaladı. Onun Natasha olduğunu anlaması bir saniye sürdü.

"Yapma bunu, neredeyse sana yumruk atıyordum.

"Sus," dedi. "Bir mahzene iniyor. gel.

Karanlıktı ve tam olarak soğuk olmasa da havada nemli bir serinlik vardı. Callanach elini yanına uzattı ve ahşap panellerden oluşan bir duvarı hissetti.

"Burası çıkmaz sokak," dedi Natasha merdivenlerin dibinden. "Bahçeye hava almak için bir ızgara bile yok.

"Zemini kontrol et," dedi Callanach. "Daha aşağıya inen bir tuzak kapısı olabilir.

Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktüler, zeminde görünmeyen çatlaklar ya da kollar aradılar ama hiçbir şey bulamadılar.

"Bekle," dedi Callanach. "Sadece dinle.

Tamamen hareketsiz kaldılar, başları eğik, nefesleri tutulmuştu.

"Hiçbir şey duyamıyorum," dedi Natasha.

Bir an. Bir şey vardı, belli belirsiz. Sanırım sesler. Callanach merdivene doğru yürüdü, birkaç basamak çıktı ve bir kez hareketsiz durdu.

Ses sanki suyun altındaymışlar gibi belirsizdi, bir hava titreşiminden başka bir şey değildi. Yine de bu sefer Natasha da duymuştu. Callanach onun sesi daha iyi yakalamak için boynunu gerdiğini gördü.

"Bir fener var," dedi, raftan siyah bir kulp kaptı ve ışık huzmesini sağa sola salladı.

"Bu taraftan," dedi Callanach. "Ses duvarın arkasından geliyor.

Natasha meşaleyi paneller boyunca parlatarak bir çıkış yolu aradı.

"Yerde, burada," Callanach dizlerinin üzerinde koyu bir lekeyi işaret ediyordu. Işık onu paslı kahverengi bir renge dönüştürmüştü. Bir parmağını ve yüzüne doğru tuttu.

"Kan," dedi. "Meşaleyi bana ver.

Callanach tahtaya hafifçe vurdu. Basamaklara bitişik olan tahta sağlamdı ama tabana vurduğunda yankı yapıyordu. Aradığı şeyi bulmuştu.

"Parmak izleri," dedi. 'Şu paneldeki parmak izlerine bak, kümeler halinde. Ve burada ahşapta bir çentik var. Tahta kareyi kaydırarak bir anahtar deliğini ortaya çıkardı. "Kahretsin," dedi. "Anahtara ihtiyacı var.

Natasha öfkeyle bağırarak paneli sertçe itti ve uçarak diğer taraftaki duvara çarptı. Callanach onu yukarı çekti.

'Elleri dolu olmalı. Yukarıda ne bulacağımızı Tanrı bilir,' diye fısıldadı. 'Lütfen Natasha, dışarı çık. Birinin onlara bizi nerede bulacaklarını göstermesi gerek.

Yukarılarından, sanki olayın tam ortasındaymışlar gibi net bir şekilde çılgınlık yükselmeye başladı.

Callanach basamakları ikişer ikişer çıkarken Natasha da arkasından koşuyordu. Merdiven dar ve kapalıydı. En üstte başka bir kapı vardı, kalın, masif ahşap ve kocaman bir kilidi vardı.

Dişlerini sıkıp ittiler, bunu da kilitlemeyi unutacak kadar dikkatsiz olduğunu umuyorlardı ama sonunda şansları tükenmişti.

Bölüm Kırk Yedi

"Bunu yapmayacağım," dedi Ava. Jayne'i işaret ederek, "Beni kızın ya da onların canını almaktan sorumlu tutamazsın," dedi. Elaine ortalıkta görünmüyordu.

"Blöf yaptığımı mı düşünüyorsun? King bıçağı Billie'nin boynuna daha da saplayarak sordu. "Belki de çok genç olduğu için yapmayacağımı düşünüyorsun? Sana genç kadınların benim hakkımda ne düşündüğünü söyleyeyim, Ava. Üniversite koridorlarında arkamdan yürüyorlar ve kıkırdıyorlar. Giyim tarzıma sümüklü burunlarını çeviriyorlar, saçım hakkında kaba sözler fısıldıyorlar. Sonra da çıplak bacaklarını ve az gelişmiş göğüslerini kampüste tanrılarıymış gibi kasıla kasıla dolaşan çocuksu oğlanlara gösteriyorlar. Peki, buradaki tanrı kim?"

"Bıçağı yere bırak," dedi Ava. "Bu kadar yeter.

'Çekici kaldır yoksa keserim,' diye cevap verdi. "Zamanın tükeniyor.

"Yapmayacağım," diye bağırdı Ava. 'Onun boğazını kestikten sonra ne yapacaksın? Jayne'i ya da Elaine'i kendin öldürmek istemiyorsun. Bu yüzden bana bunu yaptırmaya çalışıyorsun.

"O kadar korkak olduğumu mu sanıyorsun? King ona bağırdı. 'Bu odada iki kadını katlettim. İki, üç, yirmi tane daha öldürebileceğimden şüphe mi ediyorsun? Bıçağı Billie'nin boğazından çıkardı ve Ava'ya doğru bir adım atarak bıçağı ona doğrulttu. "Seni öldürmeyeceğimi mi sanıyorsun?" Ava'ya doğru hamle yaptı, Ava'nın nefesi kesildi ve beklenmedik bir şekilde cazip bulunduğu bir şekilde geriye doğru çekildi. "Bunu neden yaptığımı bilmek ister misin? Çünkü Natasha Forge'un en iyi arkadaşının başka bir kadını soğukkanlılıkla doğramasını görmek istiyorum. Acıdan daha fazla çığlık attığını duymak istiyorum. İçindeki insanlığın parçalanışına tanık olmak istiyorum.

"Hepsi bunun için miydi? Ava sessizce sordu. "Natasha'nın dikkatini çekmek için mi? Senden nefret ediyor olmalı.

"Çekici al," dedi. Sesi buz gibiydi. "Yirmi saniyen var. Birini seç yoksa kızın kanını bir kovaya doldurup sana içiririm.

"Hayır," diye bağırdı Ava. King, Billie'nin baş aşağı duran bedenine doğru geri adım attı. Kızın yüzü morarmış ve şişmişti. Ava gözlerini kıza dikti. "Lütfen, lütfen onu öldürme.

'Her şey yolunda Ava. Beni seç,' dedi Jayne. 'Önce yüzümü ört ve iyi bir darbe olsun. Ölmekten korkmuyorum. Gerçek şu ki, onun tekrar öldürmesini izlemekten daha çok korkuyorum.

'Jayne, hayır. Bunu yapmayacağız,' dedi Ava, diğer kadının alnına nazik bir el koyarak.

Bu kahramanlık değil. İnanın bana, acıyı düşünmek bile korkunç. Ama onun hayatını almasına izin veremezsiniz. O bir çocuk ve zaten yeterince şey yaşadı. Kurtar onu. Bunu benim için yap.'

King, "On saniye," dedi.

"Çekici getir," dedi Jayne Ava'ya. "Gözlerimi kapatıyorum.

"Hayır," diye fısıldadı Ava, ama birden yatağına bir adım daha yaklaşmış, elini uzatmıştı. Gözyaşları yanaklarından aşağı dökülüyordu. King yüzüne yayılan sırtışı durdurmaya çalıştı, yapamayacağını fark etti ve kendini sadece anın tadını çıkarmaya bıraktı.

"Benim istediğim şeyi yaptığını bil," dedi Jayne. 'Ve hiç kimse senin doğru olandan başka bir şey yaptığını düşünmeyecek. Anneme onu sevdiğimi söyle. Cemaatimden bu adamı affetmelerini iste. Nefreti yenemeyeceğiniz doğrudur.

Ava önündeydi, çekicin eski ahşap sapı avucuna sertçe vuruyordu, metal kafası yıllarca kullanılmaktan lekelenmişti. King'e baktı, gözleri kelimelerin ötesinde yalvarıyordu. King, Billie'nin ters dönmüş bedeninin arkasına geçerek, bir koluyla onu belinden kavrayıp diğer eliyle bıçağı nefes borusunun önünde havada kaydırarak karşılık verdi. Verdiği mesaj daha açık olamazdı.

"Tanrı beni affetsin," dedi Ava, Jayne'in yüzünü bir battaniyeyle örterek ve çekici yukarı kaldırıp iki eliyle kavrayarak, dengede durmak için ayaklarını açıp nişan alırken hıçkıra hıçkıra ağlayarak ve

Sert bir darbe. Bunu sadece bir kez yapmaya dayanabilirdi ve darbe vurulduğunda Jayne'le birlikte orada ölebileceğini de biliyordu.

Kapıya nereden geldiği belli olmayan, sert ve ısrarlı bir şekilde vuruldu.

Bir an King'in gözleri Ava'nın kollarıyla buluştu, her biri diğerini değerlendiriyor, bir sonraki hamlesini planlıyordu. King bocaladı, önce bıçağı Billie'nin boğazından alıp kapıya doğru koştu, sonra geri dönüp Billie'nin asılı bedenine yapıştı, kaldıracı ihtiyacı olacağını biliyordu.

"O lanet kapıya dokunma," diye bağırdı ama çekiç Ava'nın elinden yere düşüyordu, cellatlık görevini bırakmıştı ve kapıya doğru koştu.

Anahtar kilidin arkasındaydı. King kendine lanet etti. Bu Billie'nin suçuymuş. Çok zor davranmış, onu çok kızdırmıştı. Onu nasıl bulduklarını merak etti.

'Şu kapıyı açarsan sadece birkaç saniye hayatta kalır. Bunu mu istiyorsun?' King çığlık attı. 'Gözlerini her kapattığında onun kan kaybından öldüğünü görmek ister misin?

"Kapıyı aç," diye buyurdu bir erkek sesi, King'in tanıdığı ağır bir aksanla.

"Luc, yapamam," diye bağırdı Ava, "bir kızı asmış. Kapıyı açarsam onu öldürür.

Callanach, 'Onu yine de öldürecek,' diye bağırdı. 'Daha önce iki kadını öldürdü. Sorumluluğu ben alacağım, Ava. Kapının kilidini aç.'

"Ava?" diye seslendi başka bir ses, bu bir kadın sesiydi. 'Ava, Luc'un dediğini yapmalısın. Yardım edebilmemiz için bizi içeri almalısın.

"Natasha? King, kelime Ava'nın ağzından çıkamadan, "Natasha," dedi. "Sen misin o?

"Evet," diye cevap geldi. Sessizlik. Bekleyiş. Billie bile sessizdi, çırpınışları kesilmişti.

"Kapıyı aç," diye talimat verdi King Ava'ya. 'Kıza zarar vermeyeceğim. Profesör Forge'u görmek istiyorum.

Ava titreyen parmaklarıyla uzandı ve anahtarı çevirdi. Kapı açıldı ve Callanach ile Natasha içeri baktılar.

Bölüm Kırk Sekiz

Kapı açıldığında Callanach Natasha'nın önünde bir adım attı. Natasha'nın adını söylerken King'in sesinde ürkütücü bir hava vardı; kısmen çocuksu, kısmen tehditkâr -küçük bir çocuğu ağacın arkasına çekip ona görünmeden zarar vermek için şeker ikram eden bir zorba gibi.

Ava'nın yüzü hırpalanmıştı. Bir yanağı fena halde şişmişti ama hâlâ ayaktaydı. Bu iyi bir şeydi. Odanın öbür ucunda bir kadın bileklerinden hastane tarzı metal bir yatak başlığına bağlanmıştı. Yüzü ve vücudu bir battaniyeyle örtülmüştü. Sadece kolları görünüyordu. İnliyor ve ilahi söylüyordu.

King sadece kısmen görülebiliyordu, vücudu başka bir kadın tarafından korunuyordu, bu kadın baş aşağı duruyordu ve ayak bileklerine bağlanmış iplerle bir kirişe asılmıştı. Aşağıdaki zeminin durumuna bakılırsa çoktan kan kaybetmişti. Onu hemen aşağı indirmezlerse bilincini kaybedecekti. King uzun, tırtıklı bir mutfak bıçağını kadının şahdamarına dayamıştı. Yanlış bir hareket yaparsa yardım alamazdı.

"Reginald," dedi Callanach. "Benim adım Luc. Bıçak olmadan konuşabilir , ne dersin?"

'Aptallar için Psikoloji konuşmasına başlamayın bile, DI Callanach. Ben onu aştım. Konuşmak istediğim Natasha. Size burada ilk adınızla hitap edebilir miyim?" diye alaycı bir şekilde sordu. 'Kendi evimde olduğum ve artık benim amirim olmadığınız için. Sanırım üniversitede de hoş karşılanmıyorum. İnsan Kaynakları muhtemelen bu senaryo için dosyada standart bir uyarı mektubu bulundurmuyor. Adam güldü ve Natasha Callanach'ın engelleyici elini kolundan iterek odaya girdi.

"O kıza zarar , değil mi Dr. King? Natasha söyledi.

"Neden umursuyorsun? King sordu. "Beni hiç umursamadın, fikrimi hiç sormadın, birlikte çalıştığımız süre boyunca bir kez bile nasıl olduğumu sormadın. Ama bu kız, insanlığın ayakkabısındaki bu dışkı, onu .

'Departmanın diğer tüm üyeleriyle olduğu gibi bir çalışma ilişkimiz vardı. Sana yeterince ilgi göstermediğimi düşündüğün için üzgünüm. Billie'ye doğru bir adım daha atarak King'e korkmadığını gösterdi. Callanach odaya girmeye çalıştı.

'Bu kadar yaklaşmanızı istiyorum, Dedektif Müfettiş. Neyin tehlikede olduğunu unutmayın,' dedi King.

Natasha, "Bırakın onu aşağı indireyim," dedi. 'Neler yapabileceğini . Seni hafife aldığımı bana gösterdin. Daha fazlasına gerek yok.

'Hayır, onu hayal kırıklığına uğratmayacağım, henüz değil,' dedi. 'Ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, arkadaşlarına ne kadar nazik ve şefkatli olduğunu göstermek istiyorsan onu rahatlatabilirsin. Misafirim ol.

Natasha kızın ellerinden birini kendi eline aldı. Genç kızda bir hayat ışığı belirdi. Callanach, elleri temas ettiğinde Billie'nin iç çektiğini duydu ve Natasha'nın gözlerinin içine parlayan bir minnettarlıkla baktığını gördü.

"Görüyorsunuz," dedi King. 'Bunu yapabilecek kapasitedesin. Neden bana karşı hep böyle lanet bir sürtük gibi davranmak zorunda kaldığını anlamıyorum.

Dr. King uzun, hızlı ve derin bir kesik attı. Billie'nin yüzünde acıyı hissedecek zaman yoktu. Boğazındaki gerginliğin gitmesiyle başının ön kısmı yere bakacak şekilde aşağı doğru kaydı. Natasha bunu anlamaya çalıştı, kanı yakalamak için ellerini uzattı, kızın yüzünü boğazına doğru geri itti, ikisi de kırmızı içinde yüzüyordu.

"Hayır! Natasha ona bağırdı. "Oh Tanrım. Lütfen hayır. Bunu neden yaptın?' Ava, Billie ve Natasha'ya doğru koştu. Callanach King'e doğru koştu ama çok geçti. Callanach araya girmeden Jayne'in yatağının başındaydı.

Billie'nin vücudu hayat veren sıvısının geri kalanını da boşalttı. Ava ona sarılırken Natasha dizlerinin üzerine çökmüş, keder ve öfkeyle inliyordu.

Callanach, King'in battaniyeyi Jayne'in yüzünden çekip almasını izledi. Yüzü kızarmış ve ter içindeydi. Bundan zevk alıyordu, ölümün tadına varmıştı. Durmayacaktı.

"Hayır," dedi Ava. 'Jayne'e zarar vermeyeceksin. Eğer yaparsan buradan canlı çıkamazsın.

"Gelip bunu da rahatlatmak ister misin Natasha?" diye sordu. "Ben bağırsaklarını temizlerken elini tutar mısın?

Natasha yüzünü Ava'nın omzuna bastırdı.

"Cesaretiniz oldukça kısa sürdü. Ne yazık. Jayne ölmeyi umursamıyor, ya sen? Muhtemelen cennetin seni beklediğini düşünüyorsun. Ama ya öbür dünyada sadece sen, ben ve bu oda varsa, ben seni tekrar tekrar katlederken ikimiz sonsuza dek birlikte kapana kısılmışsak? Jayne cevap vermedi.

Callanach arkasında bir ses duydu, gözlerini etrafına çevirdi ve bir elini geriye doğru kapı çerçevesine koydu.

King bıçakla Jayne'in yanağını okşuyordu. Jayne titriyordu, gözleri korkudan şişmişti. Callanach Ava ve Natasha'ya doğru yürüdü ve onları arkasından itti.

"Deneyecek misiniz, Müfettiş? King sırtarak ona sordu. 'Bana öyle geliyor ki Interpol'ün en parlak ve en iyilerinin koşabildiğinden bile daha hızlı dilimleyebilirim. Şaşırdınız mı? Araştırmasını yapan tek kişi siz değilsiniz. Fransa'dan büyük bir bulut altında ayrıldın, değil mi? Yine de meslektaşlarının seni kaybettikleri için üzülmediklerini söyleyebilirim. Altın çocuk olmak ve her şeyin elinden alınması nasıldı? Hatırlamama izin verin... iyi diplomanız var, modellik yaptınız, dergiler ve gazeteler o zamanlar sizi birkaç ünlü isimle ilişkilendirdi. Sonrasında Paris'te kısa ama etkileyici bir polislik dönemi, Interpol'e transfer. Ve sonra büyük çöküşünüz. Tabii ki hepsini Fransızca okumak zorunda kaldım ama ben kendi kendimi eğittim ve akıcı konuşuyorum. Aslında sandığınızdan daha fazla ortak noktamız var. Ben de geleceğimi acımasızca çaldırdım, değil mi Natasha?'

King kısa bir süre ona doğru baktı. Cevap vermek için ağzını açtı ama dudaklarından bir fısıltı ve bir hıçkırıktan fazlası çıkmadı. Callanach, King'in hayatı hakkında verdiği ayrıntılar karşısında kayıtsız kalmak için elinden geleni yaptı. Fanatik araştırma yeteneği

tam da peşinde oldukları katilin alametifarikasıydı. Saplantılı doğası, onu yakalamayı bu kadar zorlaştıran şeydi. Kaçırılmaları aylarca planlamış, Jayne ve Elaine hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyor olmalıydı.

"O zaman deneyelim mi Callanach?" King bıçağı ikisinin arasındaki boşluğa doğru sallayarak devam etti. "Ava benim oyunumu oynamak istemedi. Belki sen daha iyi bir oyuncu olursun.

"Pekâlâ," dedi Callanach. 'Sence aramızdaki mesafe ne kadar? Bu odayı benden daha iyi biliyorsun.

"Biliyorum," dedi King. 'Yaklaşık on sekiz metre. Onu öldürüp bıçağı sana çevirmem için yeterli bir süre. Şansını denemek ister misin?" diye sordu.

Callanach başını salladı.

"Luc, yapma! Ava bağırdı. 'Asla başaramayacaksın. Tanrı aşkına, dur!'

'Son bir duanız var mı, Peder? Yalnızca müfettiş hayatınızla büyük bir kumar oynuyor ve en kötüsüne hazırlıklı olmak isteyebilirsiniz. Jayne bileklerindeki kelepçelere karşı öfkeyle gerinmeye ve bacaklarını çırpmaya başladı.

King bıçağı titiz bir dikkatle boğazına dayadı, açısını ayarladı, sanki bir rostoyu oyacakmış gibi baskı uyguladı.

Callanach'a baktı ve devam etmek için ağzını açtı.

Callanach elini arkasından çekip ateş etti. Şok tabancasının telleri King'in göğsüne tam isabet etti ve vücuduna on iki yüz volt gönderdi. Bir kaya gibi yere düştü ve bıçak da onunla birlikte gitti.

Merdiven boşluğunda Tripp'in yüzü belirdi. "Onu yakaladınız mı? Callanach başıyla onayladı. "Sağlık görevlileri ve destek ekibi bir dakika içinde burada olacak.

Callanach King'in cesedine doğru yürümeye başladığında, daha önce hiç görmediği bir kadın, en azından bedenen, ayağa kalktı ve onu durdurmak için bir elini uzattı.

"Hayır," diye fısıldadı. 'Daha fazla yaklaşma. O ölmek zorunda. Elinde Ava'nın yere fırlattığı çekiç vardı.

"Elaine," dedi Ava. 'Bitti artık. Onu tutuklayacağız. King hapse girecek ve hayatı boyunca çıkamayacak, sana söz veriyorum.

'Bu yeterli değil,' dedi. 'Yüz yıl boyunca her gün kilit altında tutulup işkence görmesi umurumda değil. Bu asla yeterli olamaz.

Kırmızı, çiğ diş etlerinden takma dişler çıkardı ve onları odanın diğer ucuna fırlattı. Callanach'ın ayaklarının dibine düştüler.

"Elaine," diye fısıldadı Jayne. 'Tatlım, onu öldüremezsın. Bu sen değilsin.'

'Bize yaptıklarından sonra bunu nasıl söylersin? Diğerlerine sonra?" diye sordu peltek bir sesle ve tükürük saçarak.

'Onun yargılanmasını istiyorum,' dedi Jayne. 'Adaletin yerini bulmasını istiyorum. Bir can almak bizim elimizde değil. Lütfen beni çözün ve sizinle ilgilenmeme izin verin.

Elaine çekici kaldırdı ve Callanach'ın gözlerinin içine baktı.

"Bunun için bir şeyi hak etmiyor muyum?" diye sordu ağızındaki yaraları göstererek. 'Avukatların ve psikiyatrik değerlendirmelerin arkasına saklanmak yerine bedelini ödemesi doğru değil mi? Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Ben de bunun diğer tarafındaydım. Üniversite Hukuk Fakóltesi'nde bir konuşma yaptığımda, konuşmamın sonunda gelip bana yaltaklandığını hatırlıyorum. Beni korkutmuştu. O zaman bile gözlerinden okunuyordu. "Bedelini ödemeli.

"Elaine," dedi Callanach. 'Ona zarar vermen için sana izin veremem. Ve hâlâ etkisiz durumdayken onu gerekiyor.

Callanach onun yüzünde, ne işte, ne arabada, ne de uyurken bile onu asla terk etmeyecek olan dehşetin canlı izini gördü. Bir insanın asla kurtulamayacağı şeyler vardı. Sağ elinde, merdiven boşluğundan kendisine uzatılan Max Tripp'in şok tabancası vardı. King'in hareket etmesi ihtimaline karşı onu hazır tutuyordu. Callanach gözleriyle sol elini işaret etti ve Elaine'in onun görüş açısını takip ettiğini gördü. Yavaşça, kasıtlı olarak, hiçbir şey söylemeden işaret parmağını kaldırdı. Sadece bir tane. Elaine'in yüzünden ilk kez korkudan başka bir duygu geçti. Elaine de ona anlayışla başını salladı.

Elaine çekici çok yükseğe kaldırmadı ya da çok sert vurmadı. Ölüm riskini, hatta beyin hasarını bile göze almadı. Dikkatlice nişan aldı ve darbeyi tam isabetle indirdi. Aletin metal başını aşağı indirdiğinde King'in dudaklarına, etine ve her iki diş sırasının ortasına saplandı.

Ava yanına gitti, kolunu omuzlarına doladı, elinden çekici aldı ve onu dışarı çıkardı. Tripp Natasha'yı sağlık görevlilerinin beklediği merdivenlerden aŗađı indirdi. Callanach Jayne'in bileklerindeki bağları kesti, King'i ters çevirdi ve kelepeledi. Kiriŗte asılı duran zavallı kayıp ocuk için yapabileceği hiçbir Şey yoktu, onun yanında durup aŗađı indirilip onurlu bir Şekilde tedavi edilinceye kadar beklemekten baŗka. Her Şey bitmiŗti.

Bölüm Kırk Dokuz

Callanach basın toplantısına katılmayı reddetmişti. Medyanın ilgisini bir süre yetecek kadar çekmişti. DCI Begbie bunu uygun bir kısıklıkla ve kendini kutlamadan halletti. Üç kadın ölmüştü. Kutlama yapmak için bir neden yoktu.

Elaine Buxton ve Jayne Magee'nin aileleri ve arkadaşları anma törenleri düzenlemiş, yas tutmuş ve üzüntülerini dile getirmişlerdi. Kaçırılan kadınların yaşadıkları yüzleşmelerine yardımcı olmak üzere bir psikolojik destek ekibi çağırılmıştı. Callanach özel olarak, aradan geçen on yıldan başka hiçbir şeyin bu tür hatıraların acısını hafifletemeyeceğini düşünüyordu. Elaine Buxton'ın cesedinin ikizinin Glasgow'dan bir başka kayıp fahişe olduğu ortaya çıktı. Her üç kurban için de ertesi hafta bir anma töreni düzenlenecekti.

Tripp elinde sadece bir şişe alabilecek uzun bir kutuyla Callanach'ın ofisine girdi. Callanach kendini hasta hissetti. King'in tutuklanmasından bu yana geçen günlerde Astrid'i unutmuştu. Daha fazla isimsiz hediyein geleceğini düşünmek başa çıkamayacağı kadar ağırdı. Huzur içinde bırakılmak istiyordu.

'Sizin için efendim. Yeni geldi,' dedi Tripp.

Callanach kutuyu açtı ve el yazısıyla yazılmış bir kartla birlikte bir şişe Lagavulin çıkardı.

"Sıra sende," diyordu notta. 'Sizinle çalışmak bir zevkti. Bunu ekiple paylaş. Jonty Spurr.'

DCI Begbie, Tripp içeri girdi.

"İskoçya'da bir süre daha kalacak mısın Luc?" diye sordu.

"İstifamı farkında olmadan mı verdim? Callanach yanıtladı.

"Hayır," dedi Begbie, Lagavulin'i alıp takdirle bakarak, "ama buraya geldin çünkü Lyon'da olanlardan kaçıyordun. Tecrübelerime göre, kaçmaya başlayan insanlar genellikle duramazlar. Seni ekibimden kaybetmek istemediğimi bilmelisin.

'Hiçbir yere gitmiyorum, Şef. Yağmura, kahveye ve aksana alışmam bu kadar uzun sürdü. Buna alışsam iyi olur.'

Şef ona başını salladı. 'Profesör Harris iyi niyetliydi, biliyorsunuz. Hepimizin çok çabaladığı zamanlar vardır.

"Bir dahaki sefere kiminle çalışacağımı ben seçeceğim, değil mi? Callanach sordu.

Hayır. Sıkı bütçeler, kısıtlı fazla mesai. Bu gösterişsiz polislik, Müfettiş. Buna alışın. Şişeyi yere bıraktı ve Callanach'a odasını geri verdi. DS Lively iki dakika sonra kapıyı çaldı.

'Bugün popülerim,' dedi Callanach. 'Kapım için bir çeşit tabela yaptırmalıyım. Lively şakaya cevap vermedi, ona bir zarf uzattı ve geri çekildi. "Nedir bu? Callanach sordu.

"İstifa ediyorum," dedi Lively. 'Sana karşı birden fazla kez haddimi aştım. Haddimi aşmaktan çok daha fazlası. Soruşturmaya yardımcı olmadı. Benim hatamdı, senin değil.

'Komik,' dedi Callanach, 'ama bu birkaç dakika içinde istifayla ilgili yaptığım ikinci konuşma. Şef benimkini istemedi, ben de seninkini istemiyorum. Kaba davrandın, gerçekten kaba davrandın ve özür dilemen gerekiyordu ama ben bir evetçiler sürüsüne liderlik etmek istemiyorum. Bir dahaki sefere benim içgüdülerim yanlış, seninkiler doğru çıkacak. Bu işe ne kadar bulaştığını öğrendiğim anda seni davadan almalıydım ve bunun sorumluluğunu üstleniyorum. Benim ayağıma basma çavuş, ben de seninkine basmamaya çalışacağım. Bu şişeyi brifing odasına götür ve herkese benden iyi iş çıkardığını söyle. Lively'nin zarfını çöp kutusuna attı. "Ve DC Salter'a çavuşluk sınavlarına hazırlanmaya başlamasını söyle. Ona akıl hocalığı yaparak işleri yoluna koyabilirsin.

"Bir içki için bize katılmaz mısınız, efendim? Lively sordu.

"Gitmem gereken bir yer var," dedi Callanach. "Mazeretlerimi hazırlar mısın?

Ava'nın evine vardığında kendini bayılacak gibi hissediyordu. Hastaneden arayıp taburcu olacağını söylemişlerdi.

onu bir gün daha gözlemek istediklerini söyledi. Callanach neden farklı bir Şey beklediğini bilmiyordu.

Natasha, Ava'nın  n kapısını açtı ve kendini Callanach'ın kollarına atarak, Callanach onu uzaklaştırana kadar ona sarıldı. Kendini tehdit altında ya da klostrofobik hissetmeden normalden daha uzun süre dokunulmasına izin verdi. Bu bir ilerlemeydi.

"O iyi mi?" diye sordu.

'öyleymiş gibi davranıyor. Onun nasıl olduğunu bilirsin,' dedi Natasha. "Şu anda salonda. Birkaç günlüğüne kalıyorum, onun olduğu kadar kendi yararım için. A san yemek yapıyorum.'

Natasha mutfağa geri döndü ve Callanach başını salonun kapısından içeri soktu.

"Bir ziyaretçi için uygun mu?" diye sordu.

"Sadece  i ek, çikolata ve tek malt getirdiysen," dedi Ava. ' i ekleri unuttum, çikolatayı yemeyeceğine karar verdim ve Callanach, "Tek malt'ı verdim," dedi. 'Bu yüzden sadece arkadaşlığımı takdir etmeniz gerekecek.

"Lanet olsun," dedi ve televizyonu kapattı. "Ben idare ederim.

" z r dilerim," dedi, kanepede onun yanına oturdu ve yüzündeki sararmış morluklara bakmamaya çalıştı. "İşimi düzgün yapsaydım bunların hiçbirini yaşamazdın.

'Egonuz gerçekten hayret verici,' dedi. 'Bir davaya duygusal olarak fazla karıştım, açığa alındım, yapmam gerektiği gibi evde kalmadım ve gece arabamın kapısını bir yabancıya açtım. Ve sen hala sorumluluğu üstleniyor musun? Kendine gel Luc.'

"Pekala, bu işi   z d k," dedi. Bir an sessizlik oldu. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi. 'Belki bir süre sonra. Kesinlikle henüz değil. Peki ya siz? Elaine'in King'e attığı yumruktan sonra sorun yaşamadın mı?

'Onu durdurmak için hiçbir Şey yapamadım,' dedi. 'King'in kalkmak üzere olduğunu düşündüğünden eminim, bu da neden o darbeyi vurmak istediğini açıklıyor. Ama ona intikam almak için tek bir hamle yapabileceğini söyleseydim, vicdanım sızlardı. O bir Şeytan. Ve o haklıydı. "Delirdiğini iddia ediyor.

"Tabii ki öyle," dedi Ava.

sadece üç kadın değil. Kırk yıl önce kız kardeşinin kiler merdivenlerinden kayarak boynunu kırdığı iddia ediliyor. On üç yaşında olan ve kız kardeşinden sadece bir yaş küçük olan King, o sırada evde kız kardeşiyle yalnızdı. Soruşturmayı yürüten memurun notları, King'in anlattıklarına hiç inanmadığını gösteriyor. Kız kardeşinin ölmesi biraz zaman almış ama yine de ambulans çağrısı çok geç olana kadar yapılmamış. Şokta olduğunu iddia . Yine de kanıt yoktu, bilirsiniz, her zamanki hikaye. Babası on iki yıl önce, görünüşe göre felç geçirerek ölmüş. Bundan iki yıl sonra, yaşlı ve dul annesi banyodan çıkarken kayarak boğulmuş ve King'i tek mirasçı olarak bırakmıştı. Cinayete dair net bir kanıt yok. Herhangi bir suçlama yapılmadı, ancak memurların ifadeleri King'in davranışlarının oldukça kendini beğenmiş görüldüğünü hissettiklerini gösteriyor, sanırım kelime buydu. Ama hikayesini çürütmenin bir yolu yok, tıpkı daha önce olduğu gibi. Kız kardeşini öldürme motivasyonunun ne olabileceğine dair bir fikrimiz yok ama bir mülk için çok fazla ölüm var.

"Sormamam gerektiğini biliyordum.

İyi haberlere ne dersiniz? Felicity Costello oğluyla birlikte bir anne ve bebek ünitesine yerleştirildi. Sosyal Hizmetler nasıl gittiğini değerlendirecek.

'Bu iyi haber,' dedi Ava. 'Peki ya sevgili Rahibe Ernestine?

"Birkaç yıl hapis yatacak. On yıl öncesine dayanan şikayetlerle birden fazla saldırı suçuyla karşı karşıya. Bir canavarlığı ortaya çıkardınız. Kızlar şimdi uygun bakımı alıyorlar. Gurur duymalısınız.

"Moral konuşması bitti, teşekkür ederim, Müfettiş. Bu arada parmağa ne oldu?"

Callanach onun gözlerinin içine baktı. 'Bir duvara yumruk attım. Aslında senin duvarına. Biraz ezik olabilir. Hasarı telafi edeceğim.' 'Gerek yok. Evimin bol karakterli olmasını tercih ederim. Çok . Sanki bizim gerçekten de Arkadaşlar. Son zamanlarda paraşütle atladın mı?'

Callanach elini gözlerine götürdü. "Hayır," dedi. 'Birkaç ay Strathallan'da hoş karşılanacağımı sanmıyorum. Ve bu konuda...'

"Bana tüm gerçeği anlatacak mısın?" diye sordu. "Yani her şeyi, artık haklı öfke ve öfkeli kaçınma yok mu?"

Callanach cevap veremedi. Ava'ya yalan söylemek kabul edilemezdi - onu kaybetmeye bu kadar yaklaşmışken olmazdı. Fiziksel sorunları çözüme yaklaşmamıştı ama en azından bir süredir onları düşünmüyordu. Başını sallamayı tercih etti.

'Bir balıkçı gölünün insanın ruhunu açığa çıkarması için iyi bir yer olduğunu düşünüyorum. Bahar nihayet geldi, bu da göllerin görebileceğiniz kadar güzel olduğu anlamına geliyor. Doğanın güçleriyle aranızda küçük bir tekneden başka bir şey yok. Birkaç alabalık dışında sizi yargılayacak kimse yok ve onlar da iyi dinleyiciler değiller. Öte yandan ben iyi dinlerim.

"Oltayı seviyorum," dedi. "Kinross'ta çok yağmur yağar mı?"

"Burası İskoçya," dedi. "Eğer yağmur yağmıyorsa, doğru düzgün balık tutmuyorsundur. Fransa'dan sürpriz bir ziyaretçiniz olduğunu duydum.

"Bu arada şampanya ve gül hediyelerinin gönderilmesinden o sorumluydu, bunlar senin için değil benim içindi. Ölüm tehdidi hariç. Astrid'in neden seni bununla hedef aldığı hakkında hiçbir fikrim yok. Bu küçük bir yalandı. Callanach biliyordu. Astrid, Ava ile onun arasında bir şey görmüştü, birbirleriyle iletişim kurma biçimlerinde bir şey. Natasha da bunu fark etmişti. 'Akli dengesi yerinde değil. Korkarım kovuşturmadan muaf tutulmasını kabul etmek zorunda kaldım.

Bunun için şükürler olsun. Herkesin sadece ikinci el bir sapığı cezbettiğimi öğreneceği bir mahkeme davası istediğimi mi sanıyorsun? Senin saçma sapan elden düşmelerin yerine kendiminkini tercih ederim. Bu arada İskoçya'nın vahşi doğasında Fransız-İskoç eski bir Interpol ajanı olarak hayat nasıl gidiyor?

"Kimse ne kadar hassas olduğumu takdir etmiyor," diye güldü. "Ve sırf aksanıma anlamak çok zor olduğu için Şef'ten maaşıma zam istemeyi düşünüyorum. Ava güldü ve bu onu gülümsetti. Bir süredir, kendine itiraf etmese de, onun güldüğünü bir daha asla duymayacağından emindi. "Bir hayır işi olarak bu hafta bir filme gitmek ister misin?" diye sordu. "Sadece senin film seçimlerinin uykusuzluğuma iyi geldiğini düşünüyorum.

"Cahil," diye cevap verdi. '*High Noon* bu hafta gece yarısı gösterilecek. Sen bile onun parlaklığını takdir etmekte başarısız olamazsın.

"Steve McQueen oynuyor mu? Callanach sordu, eli cebinde bulmaya kararlı olduğu minyatür levha levhayı buldu.

geri verdi. Bir kez daha cebinin derinliklerine düşmesine izin verdi ve onun yerine kollarını kavuşturdu.

"Hayır," dedi Ava. 'Ne yazık ki hayır. Muhtemelen bunu geliştirebilecek tek aktör o. Ben acıktım. Bir işe yara ve akşam yemeğine ne olduğunu öğren.

Callanach ayağa kalktı. "Cidden benden daha yakışıklı olduğunu düşünmüyorsun değil mi?

'Sarı saçlı, mavi gözlü,' dedi. "Tam benim tipim.

Callanach mutfağa giderken koridordaki aynada kendini kontrol etti.

"Steve McQueen," diye mırıldandı bir elini saçlarında gezdirirken. "Hiç sanmıyorum.

Helen Huthwaite'e ve Avon'daki tüm ekibe, bunu gerçeğe dönüştürdükleri ve süreci akıllara durgunluk verecek kadar harika kıldıkları için (artık neredeyse ağlamayı bıraktım). Ve yıpranmış egomu yatıştıran, bitmek bilmeyen e-postalarımı cevap veren, benden asla vazgeçmeyen, okuyan ve tekrar tekrar okuyan muhteşem menajerim Caroline Hardman'a - bir azizin sabrına sahipsiniz.

İlk okuyucularıma (korkunç yazım hatalarını düzeltmek ve aptalca hatalarımla savaşmak zorunda kalanlara) ne kadar teşekkür etsem azdır. Jessica Corbett, bu kitap hakkında gevezelik ederken beni dinledin ve bir kez bile uyumadın. (Ayrıca en çok ihtiyaç duyduğum anlarda pasta ikram ettin ki bu bir insanın yapabileceği en değerli katkı olabilir). Allison Spyer, okudun, heyecanlandın, inandın, coştun, kandırdın ve masaya bir ordu şüpheciye korkutup kaçırarak kadar sadakat getirdin. Andrea Gibson, bu sürecin her darbesini ve zaferini sanki kendi sürecinmiş gibi benimle birlikte yaşadın. Kimya hakkında benden çok daha fazla şey bildiğin için her gün sana minnettarım. Her zaman pozitif, her zaman emin, beni kurtardın. Mark Thomas'a da benimle dişler hakkında konuştuğu için teşekkür etmeliyim (tüm hatalar bana aittir). Ruth Chambers, tatil arkadaşım, çeşitli olay örgüsü ve karakterleri anlamaya çalışırken hatırlamaya dayanamayacağım kadar çok saat harcadı (binlerce özür).

Bana aynı anda hem anne, hem eş, hem de her ne olmak istiyorsan onu olabileceğini öğrettiği için annem Christine'e. Görkemli, çarpıcı, çağırıştırıcı ve harikulade Edinburgh şehrine (içkili mekanlarınız ve lokantalarınız için kalbimde özel bir yer var), her ziyaretimde size karşı daha da alçakgönüllü oluyorum. Devam etmemi sağlayan sayılamayacak kadar çok arkadaşım.

Ve bana zaman, mekan, imkan ve klavyemi ağzımın olduğu yere koyma cesareti veren David'e. Teşekkür ederim.

Helen Fields'in bir sonraki kitabı için sabırsızlanıyor musunuz? O zaman Callanach 'ın bir göz atmak için okumaya devam edinve Turnersonraki davasına ...

MÜKEMMEL AV

Helen Fields tarafından

BİRİNCİ BÖLÜM

Birinci Bölüm

Ölmek için daha kötü yerler de vardı. Yine de ölmenin daha korkunç birkaç yolu. Pastoral bir yaz fonuydu - bir tarafta şehir manzarası, uzakta siluet halinde antik yanardağ Arthur's Seat. Müzik duyulmadan önce hissediliyordu, bas kemikler arasında zonkluyor ve etleri titretiyordu. Temmuz başında Edinburgh'da gün batımı geç saatlerdeydi ve gökyüzü gül, altın ve yanık turuncu tonlarıyla çalkalanıyordu. Belki de bu yüzden kimse ne zaman olduğunu fark etmemişti. Ya bu, ya da içki, uyuşturucu ve doğal yükseklerin kokteyli. Festival çoktan başlamıştı. Üç gün boyunca eğlenen, eğlenen, seven, yiyen ve içen insanlar gruptan gruba geçiyor, bedenler daha az kıyafet ve minimum hijyenle giderek daha rahat ediyordu. Eğer coşku duygusunu göstermek için bir fotoğraf çekebilseydiniz, bu kesin bir sahne olurdu. Kalabalığın içinden akan ortak neşe duygusu, sanki kalabalıklar birleşerek binlerce sırtan kafaya sahip tek bir coşkulu canavar yaratmış gibi tek bir kişi gibi zıplıyordu.

Katil her şeyin ortasında duman gibi süzülüyor, kıvrımlı ve hafif adımlarla ilerliyor, bıçağı havada bir şerit gibi hedefine ulaştırıyordu. Kesik temizdi. Düz ve derindi. Kan kaybının boyutu yerde açıkça görülüyordu; yara, ellerin akışı durduramayacağı kadar açıktı. Kurbanı ambulansa bindirecek zaman da yoktu. Neredeyse tamamen kan kaybından ölmeden önce kimse yarasını fark etmemişti bile.

Dedektif Müfettiş Luc Callanach genç adamın son nefesini verdiği yerde duruyordu. Kimliği henüz tespit edilememişti. Polis, kurbanın ölümünden bu yana geçen bir saat içinde çok az şeyi bir araya getirebilmişti. Callanach bunun şaşırtıcı olduğunu düşündü,

Binlerce kişilik bir kalabalığın içinde nasıl olup da işe yarar tek bir tanık bile bulamadıklarını.

Genç adam ritmik zıplamalarını durdurdu, yavaşça çöktü, sağa sola, öne arkaya, festivale katılan arkadaşlarının üzerine düştü ve sonunda karnını tutarak yere yığıldı. Bu durum bazılarını rahatsız etmiş, seyir zevklerini bozmuştu. İlk başta sarhoş, ikinci olarak da uyuşturucu bağımlısı olduğu düşünülmüştü. Ancak çıplak ayaklı bir genç kız kan gölüne düştüğünde alarm çaldı ve desibelin ortasında mesajın ulaşması zaman aldı. Sonunda çığlıklar müziği bastırılmış, zavallı çocuk yuvarlanmış, dökülen bağırsakları uzaylı bir hayvan gibi arkasından sinsice yaklaşmış, o kadar parlak kanın parlaklığında yansıyan güneş ışığıyla parlamıştı.

Üniformalar çok uzakta değildi. Her türlü önlemin alındığı büyük bir halk etkinliğiydi. Ancak önce polis memurları, sonra sağlık görevlileri ve bir alanı temizledikten sonra olay yerini yöneterek kalabalığın arasından yollarını bulmak lojistik bir felaketti. Callanach gökyüzüne baktı ve iç çekti. Suç mahalli, yılbaşı gecesi gece kulübü tuvaletlerinden daha fazla çiğnenmişti. Etrafta yeni bir gezegeni doldurmaya yetecek kadar DNA vardı. Adli tıpta her şey serbestti.

Cesedin kendisi çoktan morga doğru yola çıkmıştı, ne işe yararsa yarasın diye yerinde fotoğrafı çekilmişti. Ceset, yardımseverler, paniğe kapılmış görgü tanıkları, polis ve sağlık görevlileri tarafından pek çok kez taşınmış ve sonunda çiğnenmiş çimler ve tekmelenmiş topraktan oluşan bir yatakta dinlenmeye bırakılmıştı. Baş patolog Ailsa Lambert alışılmadık derecede sessizdi, sadece cesede özenli ve saygılı davranılması ve daha fazla meraklı kameranın ya da histerik yaygaranın olmayacağı bir yere hızla taşınması talimatını vermişti. Callanach, Ailsa'yı ofisine kadar takip etmeden önce - ironinin ötesinde bir kavram - olay yerini güvence altına almak için oradaydı.

Callanach'ın gördüğü kısa bakışta kurbanın yüzü her şeyi anlatıyordu. Gözleri bir kâbustan uyanmak istercesine sımsıkı yumulmuş, ağzı nefes almakla çığlık atmak arasında gidip geliyordu. Bir isim mi haykırıyordu? Callanach merak etti. Saldırganı tanıyor muydu?

Üzerinde hiçbir kimlik yoktu, sadece şortunda biraz bozuk para vardı, bileğinde bir saat bile yoktu. Sadece boynundaki ipe asılı anahtar vardı. Ölüm ne kadar hızlı gelmiş olursa olsun, solmakta olduğunuzu bilmenin dehşeti, etrafınızdaki herkes sıçrayıp şarkı söylerken umudun kaçırılmış bir otobüs olduğunu hissetmek, en acımasız şaka gibi görünmüş olmalı. Ve en sonunda, sadece çığlıkları duymak, üstündeki ve etrafındaki göz denizinde panik ve dehşeti görmek. Callanach, bu kadar parlak güneş ışığı altında sert zeminde tek başına ölmek nasıl bir şey olmalı diye merak etti. Kurbanın dünyayla ilgili bildiği son şey sadece hafifletilmemiş bir korku olabilirdi.

Callanach ses ve ışık donanımıyla donatılmış kubbeli sahneyi inceledi ve oraya monte edilmiş kameralardan birinin işe yarar bir parça yakalamış olması için dua etti. Biri acele ediyor, ayrılıyor, kalabalığın geri kalanından farklı hareket ediyordu. Şehir merkezinin güneyinde geniş bir park ve oyun alanı olan The Meadows, normal bir günde güzel ve huzurluydu. Anneler küçük çocuklarını getirmiş, köpek gezdirenler dolaşüyor ve koşucular zaman tutuyordu. Callanach'ın aklının bir köşesinde, birkaç ay önce DI Ava Turner'ın onu sürükleyerek götürdüğü orijinal versiyonun gösteriminden gelen Summer is A-Coming In'in tınıları vardı. Edward Woodward'ın oyunculuğunu büyüleyici bulmuştu ve insan kurban etmeye hazırlanan hayvan maskeli kadın ve erkeklerin görüntüleri projektör kapandıktan sonra bile aklından çıkmamıştı. Bu genç adamın merkezinde can verdiği sirkten milyonlarca kilometre uzakta değildi.

'Efendim, kurbanın arkasında duran kişilerin kimlikleri tespit edildi. Şu anda konuşmaya hazırlar,' dedi bir polis memuru. Callanach onu tarlanın kenarına kadar takip etti ve olay yerini gece boyunca korumak için geçici bir barınak inşa eden adli tıptan ayrıldı. Bir ağaca yaslanmış bir çift vardı, tek bir battaniyeye sarılmışlardı, yüzleri gözyaşı içindeydi, adam onu teselli ederken kadın gözle görülür şekilde titriyordu.

"Merel ve Niek De Vries," polis memuru not defterinden okudu. 'Burada tatil yapan Hollandalı bir çift. On gündür İskoçya'dalar.

Callanach başını salladı ve sessiz bir mahremiyet için bir adım öne çıktı.

'Ben İskoçya Polisi'nden Dedektif Müfettiş Callanach,' dedi. 'Bunun şok edici olduğunu biliyorum ve tanık olduklarınız için üzgünüm. Eminim ki

Gördüklerinizi birkaç kez anlattınız ve size daha birçok kez sorulacak. Sakıncası yoksa benim için üzerinden geçebilir misiniz?

Adam karısına Callanach'ın anlayamadığı bir şeyler söyledi ama kadın başını kaldırıp derin bir nefes aldı.

Niek De Vries, "Karım iyi İngilizce konuşamıyor," diye söze başladı, "ama benden daha çok şey gördü. Ben tercüme edebilirim. Merel, Niek tekrar konuşmadan önce hıçkırıklarla noktalandığı birkaç cümle kurdu.

"Onu ancak kız çığlık attığında fark etti. Sonra Merel onu sarsmak, ayağa kalkmasını söylemek için eğildi. Dizlerinin üzerindeydi, öne doğru eğilmişti. Sarhoş olduğunu düşündük, belki de hastaydı. Merel tekrar ayağa kalktığında eli kan içindeydi. zaman bile, kusmuş olabileceğini, bir yerini yırtmış olabileceğini düşündüğünü söylüyor. Ancak herkes geri çekildiğinde ve onu yere yatırdığımızda yarayı görebildik. Sanki ikiye bölünmüş gibiydi. Niek bir elini gözlerine götürdü.

'Düşmeden önce yanında, ona dokunan, onu iten birini gördünüz mü? Bölgeden aceleyle uzaklaşan biri var mıydı? Ya da yakınınızda duran kişilerden herhangi birini ayrıntılı olarak tarif edebilir misiniz? Callanach sordu.

"Herkes sürekli hareket ediyordu," diye cevapladı Niek, "ve biz de sahneyi, grubu izliyorduk, anlıyor musunuz? Burada hiç arkadaşımız olmadığı için pek bakmıyorduk. İnsanlar bir aşağı bir yukarı zıplıyor, çığlık atıyor, bara ya da tuvaletlere gitmek için bir o tarafa bir bu tarafa gidiyordu. Biz sadece ayrılmamaya çalışıyorduk. Önümüzdeki adam düşene kadar onu fark etmemiştim bile.

"Hiç konuştu mu? Callanach sordu. Niek bu soruyu Merel'le birlikte kontrol etti.

"Onunla ilk konuştuğunda zaten baygın ya da ölü olduğunu düşünüyor. Ve her neyse, gürültü çok fazlaydı. Duymamış olabilir.

"Anlıyorum," dedi Callanach. 'Memurlar sizi yazılı ifade vermeniz için polis karakoluna götürecek ve ardından kalacağınız yere nakledecekler.

"İngiliz değil mi?" diye kekeledi Merel, Callanach'a ilk kez doğrudan hitap ederek.

"Ben Fransızım," diye cevap verdi Callanach, "yani yarı Fransız, yarı İskoç. Aksanımı anlamak zorsa özür dilerim.

"Le garçon était trop jeune pour mourir. Çocuk ölmek için çok gençti, dedi ve Fransızca devam etti, ancak Callanach bunu İngilizce duyduğunu fark etti, çevirisi o kadar hızlı olmuştu ki.

Merel De Vries bir şey daha hatırladı. Müziğin üzerinde, kalabalığın içinde bir kadın kahkaha atıyordu, o kadar gürültülüydü ki kurbana yardım etmek için eğildiğinde bile duyabiliyordu. Callanach'a tuhaf gelen şey Merel'in bunu tarif etmesiydi. Bu mutlu bir kahkaha değildi. Onun sözleriyle, kulağa kötü niyetli geliyordu.

İkinci Bölüm

Ailsa Lambert, "Kesik tek bir silahla yapılmış, ancak alet usta eller tarafından özel olarak tasarlanmış olmalı," dedi. 'Mükemmel bir şekilde eşleştirilmiş iki neşter bıçağı, aralarında dört milimetrelik bir boşluk oluşturacak şekilde birbirine bağlanmış olmalı. Bu kombinasyon, saldırıya uğradığında hastanede olsaydı bile yaranın kapatılmasını ya da dikilmesini imkansız hale getirirdi. İkiz kesikler...' esnek bir ölçü alırken durakladı, 'yirmi sekiz santimetre uzunluğunda Büyük ölçüde ayrılmışlar ve büyük bir travmaya yol açan açık bir yaraya neden olmuşlar. Daha sonra organları aşağı ve öne doğru kayarak hareket etmiş, böylece karın boşluğunda olması gereken şeylerin çoğu düşüp yuvarlanırken vücudundan çıkmış. Hatta bazılarında etrafındakilerin ayakkabı izleri bile var. Kan kaybı kalbinin durmasına neden olmuş.

"Anlıyorum," dedi Callanach bıkkınlıkla. 'Ölüm nedeni konusunda pek şüphe yok. Bilmem gereken başka bir şey var mı?

'Toksin testi biraz zaman alacak. Görünürde başka yarası yok, yüzeysel olarak sağlıklı görünüyor, akciğerleri sigara içmediğini söylüyor, iyi çocuk,' eldivenli eliyle cesedin elini okşadı ve gülümsedi. 'Ama bu silah, Luc, bu silah kendini savunmak için tasarlanmadı. Ve bunu nalburdan da alamazsın. Biri onu yapmış, ona tapmış. Kesik derindi, hatta karın boşluğunu delmek için çok az bir güç gerekmiş gibi görünüyordu. Bunu her kim yaptıysa gurur duymuş, verimliliğini düşünmüş, mekaniğini anlamış. Bu doğaçlama bir bıçaklama ya da tartışmanın hararetiyle kapılan bir silah değildi.

"Bir suikast o zaman? Callanach cesedin üzerine eğilip durum değerlendirmesi yaparak sordu.

"Bana sorarsanız daha çok bir ritüel gibi," dedi. 'Bu hayal edildi, uygulandı ve mükemmelleştirildi.

"Kaç yaşında?

"Sanırım on sekiz ile yirmi iki arasında. Bir buçuk metre, on bir santim. Aktif, yağsız, kas kütlesi iyi ama spor salonunda yaşayan tiplerden değil. Ayakkabı numarası on. Kahverengi saçlı, ela gözlü. Savunma yarası yok. Geldiğini hiç görmedim.'

"Yani saldırgan onun için geldiğinde onu bir tehdit olarak görmedi mi?

"Pek olası değil. Sen de iyi görünmüyorsun Luc. Uyuyor musun? Ailsa eldivenlerini çıkarıp notlar alırken sordu.

"Gayet iyi uyuyorum," diye yalan söyledi.

"Düzgün besleniyor musun? Solgunsunuz ve gözlerinizdeki kan damarları çatlamış'.

"Toksikoloji sonuçları için yarın seni arayacağım," diye geçiştirdi. "Ondan önce bir şey olursa cep numaram sende var.

DI Turner'a selamlarımı iletir misin? Onu uzun zamandır görmedim. Annesiyle bir opera takdir grubunda düzenli olarak görüşürdük ama son zamanlarda ona da rastlamadım. Ailsa sırtını gererek konuştu. Altmışlı yaşlarının ortasında, ufak tefek ve kuş gibi, hesaba gereken bir güçtü.

"Bunu iletirim," dedi ve kendi önlüğünü çıkarıp kapının dışındaki çöp kutusuna attı.

Karakola döndüğünde, olay odasında acımasız bir karşılama partisi . Callanach doğrudan Dedektif Memur Tripp'e baktı.

Tripp, 'Sadece bir telefon görüşmesinden gelen ipucunu takip ediyorum, efendim,' dedi. 'Genç bir kadın aradı ve erkek arkadaşıyla festivalde ayrıldıklarını söyledi. Erkek arkadaşı henüz dönmemiştir. Onu alması için bir araba gönderdim.

"Adını verdi mi? Callanach bilgisayarın başına oturmuş kahve içerken sordu.

"Sim Thorburn," diye yanıtladı Tripp, birkaç tuşa basıp fotoğrafın yüklenmesini beklerken, her zamanki gibi bir adım öndeydi. Yeni bir sosyal paylaşım sitesi saniyeler içinde, gerçek hayattan çok daha büyük fotoğraflarla açıldı. Her birinde delikanlı gülümsüyor, kahkahalar atıyor, yüz ifadesi kaygısız ve . Sonuncusunda ise el ele

kız arkadaşıyla birlikte. Hiç şüphesiz bu, Ailsa Lambert'in kısa bir süre önce okşadığı elin aynısıydı.

"Bu o," dedi Callanach. "Peki ne biliyoruz?"

'Şu anda, ana sayfasındaki her şey. Gizlilik filtreleriyle uğraşmamış, bu yüzden dünyanın görmesi için orada. Yirmi bir yaşında, İskoç, Edinburgh'da yaşıyor.

"Polis kaydı mı?"

"Bulabildiğimiz kadarıyla yok. Tripp'in arkasında bir telefon çaldı ve biri ona bir not uzattı. 'Kız arkadaşı geldi efendim. Ve DCI Begbie işiniz biter bitmez sizi görmek istiyor.

Callanach ayağa kalkarak, 'Elbette biliyor,' dedi. 'DI Turner'ın nerede olduğuna dair bir fikrin var mı, Tripp? Sadece Ailsa Lambert onu soruyordu.

DC Salter koridordan, 'Görevde değil,' diye bağırdı. 'Yarın da geç gelebileceğine dair bir şeyler söyledi. Ona bir mesaj iletmemi ister misiniz, efendim?"

"Hayır, teşekkürler Salter," diye bağırdı Callanach onun ardından. 'Bekleyemeyecek bir şey değil. Sim Thorburn'un kız arkadaşının aksine, şüphesiz zaten en kötüsünden şüpheleniyor ama aşağıda bir mucize bekliyor olacaktı. Bir hata olduğunu hayal ediyor, belki de kanıtlara rağmen erkek arkadaşının bazı arkadaşlarıyla buluştuğunu ve ona söylemeden çekip gittiğini umuyor olabilirdi. Kayboluşuyla ilgili her türlü bahane aklından geçecekti. Ta ki Callanach'ın yüzünü görene kadar, diye düşündü. İnsanlar sana baktıkları anda anlıyorlardı.

"Özür dilerim," dedi onu görür görmez. Tanıştırılmanın bir anlamı yoktu. Zaten birkaç saniye içinde Callanach'ın adını hatırlamayacaktı.

"Henüz o olduğundan emin olamazsın," diye fısıldadı. "Bana onu sormadın bile.

"Bir internet sitesinde ikinizin birlikte çekilmiş birkaç fotoğrafını bulduk. Tripp'in beklentiyle çıktısını aldığı bir örneği uzattı. "Bu Sim mi?"

Hıçkırarak ağladı ve sanki kâğıdın kendisi bir silahmış gibi fotoğraftan bir adım uzaklaştı.

"Onu gördün mü?" diye sordu. Callanach ona bir sandalye çekti ve o da oturdu.

". O olduğuna eminim.'

'Ne... ne...' kelimeleri söyleyemedi.

Bir bıçak yarası aldı. Ölümcül olduğu kanıtlandı. Çok hızlı olmuş olabilir. Ambulansın ona ulaşacak zamanı yoktu.

Bıçak yarası mı? Apandisitinin patladığını ya da kan pıhtılaşması olduğunu ya da... bıçaklandığını düşünmüştüm. Bu o değil. Kimse Sim'e bunu yapmaz.'

'Bildiğiniz kadarıyla başı belada değil miydi? Bir aile kavgası, para sorunları, birinin eski bir hesabı kapatması gibi basit bir şey olabilir mi?

"Bu kadar aptal olma! Kız tersledi. Yaşadıkları göz önüne alındığında bu anlaşılabilir bir tepkiydi. Anlamadığı şey, izlerin her geçen dakika ne kadar soğuyacağıydı. "O bir hayır kurumunda çalışıyordu. Asgari ücret kazanıyordu ve yine de her boş anını ücretsiz gönüllü hizmet yaparak geçiriyordu.

"Bana bundan biraz daha bahsedebilir misin? Callanach sordu.

"Evsizler barınaklarında çalıştı, şehirdeki aşevlerini yönetti, bağış toplama organizasyonları yaptı. Sim tanışabileceğiniz en nazik, en kibar insandı. Son kuruşuna kadar dağıtırdı. Tartıştığımız tek konu buydu. Düşman mıydık? Hayır.'

'Ve dün garip bir şey görmediniz. Onu takip eden kimse yok muydu?

Kız başını salladı, şoka girmişti. Callanach o ana kadar kızıdan alabileceği her şeyi aldığını biliyordu. Cesedin resmi kimlik tespitini organize etmesi ve aile bilgilerini alması için görevi Tripp'e devretti. Callanach'ın bir an önce rahatlaması gerekiyordu. Sim Thorburn'u katleden adam ya da kadın şüphesiz bir yerlerde silahı çoktan saklamış ve suçlayıcı adli kanıtları etkisiz hale getirmişti.

'Salter,' diye bağırdı Callanach olay odasına doğru giderken. 'Konser görüntülerini kimin kontrol ettiğini bul. Bu gece hazır olmasını istiyorum. Ve Şef'i bir süre benden uzak tutmaya çalış, olur mu? Yapacak işlerim var.

"Ben de öyle, Dedektif Müfettiş," dedi DCI Begbie, kapı aralığında belirerek. Son zamanlarda Callanach onu her gördüğünde daha iri görünüyordu. Bu kadar hızlı kilo almak sağlıklı değildi. Callanach İskoçya Polisi'ne katıldığında Şef pek de zayıf sayılmazdı ama şimdi ortada hiçbir neden yokken erken bir mezara doğru ilerliyordu. "Bir sorun mu var, DI Callanach?" diye sordu Begbie. Begbie'nin zorlanan gömlek düğmelerine bakmakta olduğunu fark etti.

"Hayır efendim, sadece dikkatim dağıldı.

'Açıkçası, bu pek güven verici değil. Elimizde ne gibi ipuçları var? Callanach davanın şu ana kadarki tamamen olumsuz doğasını ifade etmek için bir yol bulmaya çalıştı ve cevap vermekte zorlandı. 'O kadar iyi, ha? Birileri bir şeyler görmüş olmalı. Binlerce potansiyel tanık var ve biz sıkışıp kaldık. Çok tipik. Medya ilişkileri bir basın toplantısı düzenlesin. Hemen yapsak iyi olur. İnsanların sokaklarda korkmasına izin veremeyiz. Bunun mantıklı bir açıklaması olacaktır. Kimse tanımadığı birine yaklaşıp onu kesmez. Cevapları al, Callanach. Önümüzdeki kırk sekiz saat içinde birinin gözaltına alınmasını istiyorum.

"Şef...

. Basın toplantısı yapmayı sevmiyorsun. Not edildi. Begbie giderken oflayıp puflayarak uzaklaştı. Callanach patronunun iyi olup olmadığını sormak için peşinden gitmeyi düşündü, sonra bunun kariyerini bitirecek bir hareket olacağını anladı ve olay odasına doğru geri döndü. Açlıktan ölmek üzereydi ama gazeteden aldığı balık ve patates kızartması midesi bulanıyordu. On iki saat boyunca eve gitme ihtimali yoktu ve istasyondaki en sağlıklı yiyecek muhtemelen bir dolabın arkasına terk edilmiş tarihi geçmiş bir paket krakerdi. Callanach bir brifing vermek üzere düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu ki, birisi eline bir poşet tutuşturdu.

'Herkesin yemeğine sanki zehir yiyormuş gibi bakmayı bırakın. Bu çok itici. Fransız züppeliği konusundaki ününüze hiç yardımcı olmuyorsunuz,' dedi DI Ava Turner, boştaki eline bir çatal iterek. "Karides salatası. Ev yapımı değil, bu yüzden benim zavallı çabalarımдан kurtuldun.

'İzinli olduğunu ve yarın geç saatlere kadar gelmeyeceğini sanıyordum. Rütben yemek bölümüne mi indirildi?'

"Her zaman geri verebilirsin," dedi telefonunu kontrol edip kaşlarını çatarak.

"Çok geç," Callanach ambalajı yırtarak açtı ve içine tıktırdı. 'Ailsa Lambert seni soruyordu. Edinburgh'un elit sosyal çevresinin düzgün işlemediğini mi anlamalıyım?'

"Birine Fransızca çenesini kapamasını nasıl söylersin?" diye sordu telefonundan başını kaldırmadan. Ava kariyerinin büyük bir bölümünü içine doğduğu ayrıcalıktan kendini uzak tutmaya çalışarak geçirmişti. Doktor, avukat, aktör ya da benzeri bir meslek sahibi olması beklentisi -en azından yuva kurup hevesli ebeveynleri için torun sahibi olana kadar- onu polisliğin kirli dünyasına sürükleyen bir isyana yol açmıştı. Ancak iş yerinde bile ailesinin en yakın arkadaşlarının İskoçya Polisi'nin üst düzey , politikacılar, CEO'lar ve hatta şehrin adli tıp baş patoloğu olduğu gerçeğinden kaçamıyordu. Bu hassas bir noktaydı ve Callanach bunu biliyordu.

DC Salter araya girdi, iki A4 sayfası uzattı ve saatini kontrol etti. "DCI Begbie meşgul olduğunuzu bildiği için basın toplantısını sizin için düzenlediğini söyledi. Salter gülümsememeye çalışıyordu. Turner yüksek sesle gülerek bu çabayı mahvetti. "Sizin için bazı notlar yazdım efendim. Medya yaklaşık bir saat içinde toplanmış olacak.

'Vay canına. Şimdiden medya sirkini kullanmaya mı başladın? Yarın sabah bu saatlerde kadınlar tüm gazetelerin ön kapağında senin yüzüne bayılıyor olacaklar. Demek İskoçya Polisi'nin pin-up dedektifi tekrar ortaya çıkıyor, öyle mi? dedi Ava. Callanach sekiz aydır Edinburgh'daki Büyük Soruşturma Ekibi'nde çalışıyordu ve bu süre içinde Ava onunla dalga geçmek için hiçbir fırsatı kaçırmamıştı. Bir model olarak uzak kariyeri onu özellikle kolay bir hedef haline getirmişti.

"Bu benim fikrim değildi," diye mırıldandı Callanach.

"Merde!" "Dil," diye uyardı Ava.

Callanach, 'Fransızca konuşamadığını sanıyordum,' dedi.

'Seni görmezden gelmemi seni anlamamakla karıştırıyorsun. Bu farklı bir kavram,' dedi Ava.

"Yapacak işin yok mu senin? Callanach ona başını sallayarak sordu ve yüzüne yayılan sırıtışı izledi. Ava erkekleri ters köşeye yatıran türden bir kadındı. Yeterince masum görünüyordu, uzun kahverengi saçları bukleler halindeydi ve gri gözleri ışığa göre renk değiştiriyordu. Ama hemen konuya girebilirdi. Doğrudan konuşmak bildiği tek yol gibi görünüyordu. Fransa'dan geldiğinde kafası karmakarışık. Duygusal açıdan yara almadan kurtulamayacağı kadar çok şey olmuştu. Son birkaç ay iyileştirici olmuştu ve bunda Ava'nın büyük payı vardı, çünkü onunlayken kendisi olabiliyordu.

"Dünyadan Callanach'a," dedi Ava elini onun yüzünün önünde sallayarak. 'Sadece takılıyordum. O kadar mı kötü? Gerçekten devam edecek bir şeyin yok mu?

Callanach, 'Hiç yoktan az,' dedi.

"DI Turner! Begbie koridordan bağırdı.

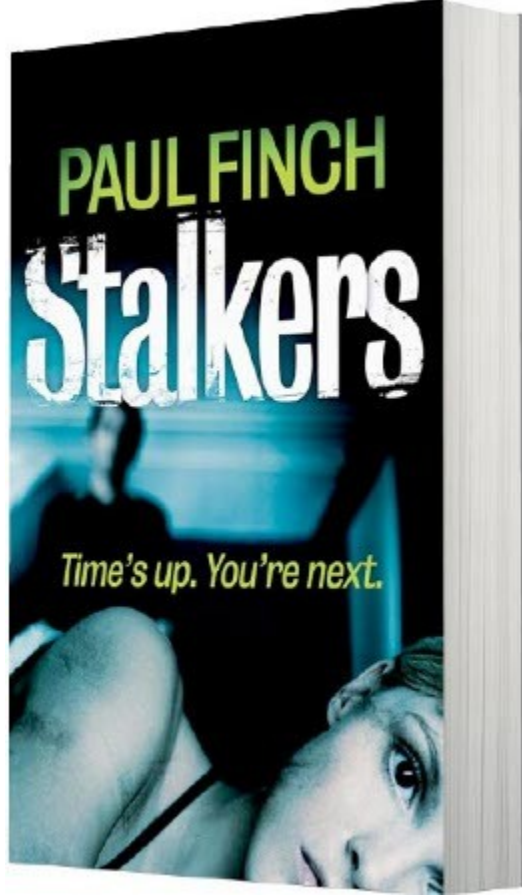
"Görevde değilim efendim," diye bağırdı Ava. 'Aslında binada bile değilim. Beni hayal ediyorsunuz.

"Bu kadar aktif bir hayal gücüm olması senin için çok kötü. Gilmerton Road'a bir ekip gönderin. Başka bir cinayet daha işlendi.'

**Daha fazlasını mı istiyorsunuz? *Perfect Prey*'in devamını okuyun
Haziran 2017'de raflarda yerini alacak.**

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

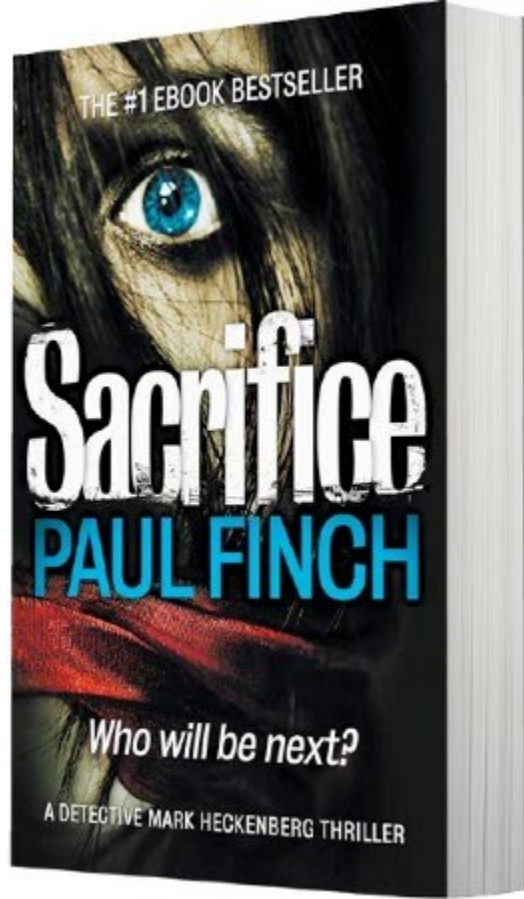
Bir sonraki suç olayınız için çaresiz misiniz? O zaman sınır tanımayan başına buyruk polis Heck'e bağlanın.

Karanlık, ürkütücü ve unutulmaz. *Stalkers*, Stuart MacBride ve James Oswald hayranlarının gözlerini dört açmasına neden olacak.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Acımasız bir seri katil, kurbanlarını alenen - ve dehşet verici bir şekilde - öldürerek ülkeyi fidye için elinde tutuyor.

Çok satan yazar Paul Finch'ten elinizden bırakamayacağınız, kalp atışlarınızı durduracak ve unutulmaz bir gerilim.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

**Dedektif Mark 'Heck' Heckenburg katliamlara alışıktır.
Ama hiçbir şey onu buna hazırlayamaz.**

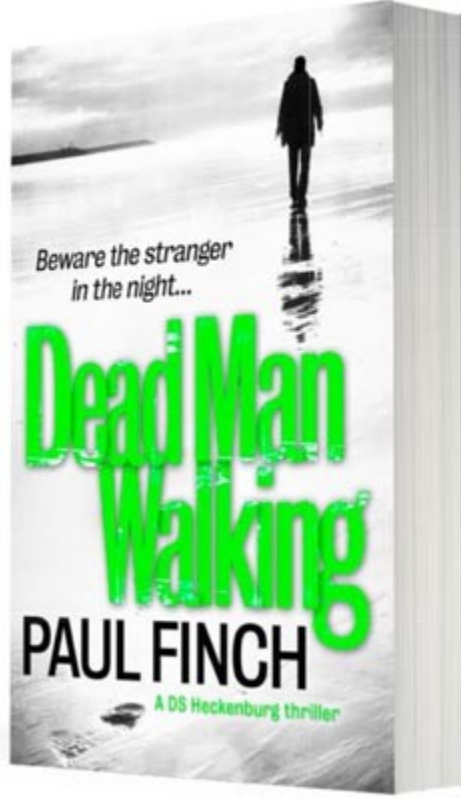

Yaşayan bir kâbusun sayfalarını çevirirken kendinizi hazırlayın.

Öldürme Kulübü'ne hoş geldiniz.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

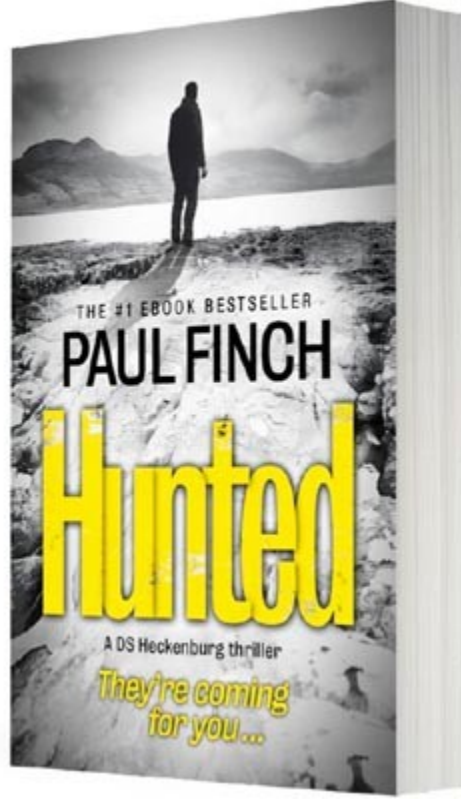
En kötü kabusu geri döndü ...

Stuart MacBride ve Luther hayranları için 1 numaralı e-kitap bestseller'ından ölümcül bir gerilim.

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Heck'in arkasını kollaması gerekiyor. Çünkü biri onu izliyor.

**Stuart MacBride hayranları için mükemmel, tüyler ürpertici bir .
*Luther.***

Şimdi satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Yazar Hakkında

Helen Fields, East Anglia Üniversitesi'nde hukuk eğitimi almış, ardından Londra'daki Inns of Court Hukuk Fakültesi'ne devam etmiştir. Stajını tamamladıktan sonra Middle Temple'daki odalara katılmış ve on üç yıl boyunca ceza ve aile hukuku alanında çalışmıştır. İkinci çocuğu doğduktan sonra Helen Baro'dan ayrıldı. Kocası David ile birlikte bir film yapım şirketi işletmekte, senaryo yazarı ve yapımcı olarak görev yapmaktadır. *Perfect Remains*, Helen'in kendini dünyayla en çok bütün hissettiği yer olan İskoçya'da geçiyor. Helen ve kocası şimdi üç çocukları ve iki köpekleriyle Hampshire'da yaşıyor.

Helen Twitter'ı seviyor ama tamamen bağımlılık yaptığını düşünüyor. Kendisine [@Helen_Fields](#) adresinden ulaşabilirsiniz.

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd. Seviye
13, 201 Elizabeth Caddesi
Sydney, NSW 2000, Avustralya
<http://www.harpercollins.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20th Floor
Toronto, ON, M4W, 1A8, Kanada
<http://www.harpercollins.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollins.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd. 1
Londra Köprüsü Caddesi
Londra, SE1 9GF
<http://www.harpercollins.co.uk>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc. 195
Broadway
New York, NY 10007
<http://www.harpercollins.com>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

